

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2023/99 végrehajtási rendelete (2023. január 11.) a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről 1
- ★ A Bizottság (EU) 2023/100 végrehajtási rendelete (2023. január 11.) a Kínai Népköztársaságból származó rozsdamentesacél hordók behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről 36

III Egyéb jogi aktusok

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

- ★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 161/22/COL határozata (2022. július 6.) a norvégiai Bergen város közvilágítási infrastruktúrájához kapcsolódó támogatásról [2023/101] 77

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos információk tartalmát és megjelenítését részletesen meghatározó, valamint a fenntarthatósági mutatókkal és a fenntarthatóság szempontjából káros hatásokkal kapcsolatos információk tartalmát, módszertanát és megjelenítését, továbbá a környezeti és társadalmi jellemzők és a fenntartható befektetési célkitűzések előmozdításával kapcsolatos, a szerződéskötés előtti dokumentumokban, a weboldalakon és az időszakos jelentésekben szereplő információk tartalmát és megjelenítését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/1288 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez (HL L 196., 2022.7.25.) 110

- ★ Helyesbítés az (EU) 2017/653 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak az alátámasztó módszertan és a teljesítményforgatókönyvek bemutatása, a költségek bemutatása és az összesített költségmutatók kiszámításának módszertana, a múltbeli teljesítményre vonatkozó információk megjelenítése és tartalma, valamint a több befektetési lehetőséget kínáló lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú termékek (PRIIP-ek) költségeinek bemutatása, valamint az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 32. cikkében említett alapok befektetési jegyeit mögöttes befektetési lehetőségként kínáló PRIIP-előállítókra vonatkozó átmeneti rendelkezésnek az említett cikkben meghatározott meghosszabbított átmeneti rendelkezéssel való összehangolása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. szeptember 6-i (EU) 2021/2268 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez (HL L 455 I., 2021.12.20.) 111

- ★ Helyesbítés a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelemben feltüntetendő információkat és az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak hatékony gyakorlását esetlegesen akadályozó tényezőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. június 17-i (EU) 2022/2580 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez (HL L 335., 2022.12.29.) 112

- ★ Helyesbítés a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelmekben történő információnyújtás tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról szóló, 2022. június 20-i (EU) 2022/2581 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez (HL L 335., 2022.12.29.) 113

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/99 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2023. január 11.)

a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

- (1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2021. november 17-én az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Marokkóból (a továbbiakban: érintett ország) származó egyes alumíniumkerekek Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾.
- (2) A Bizottság a vizsgálatot az Európai Kerékgyártók Szövetsége (Association of European Wheel Manufacturers, a továbbiakban: panaszos vagy EUWA) által 2021. október 4-én benyújtott panasz nyomán indította el. A panaszt a panaszos az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Ideiglenes intézkedések

- (3) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban 2022. június 17-én megküldte a feleknek a javasolt vámok összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözetek és az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez szükséges mérték részletes számítását. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy három munkanapon belül tegyenek észrevételeket a számítások pontosságával kapcsolatban. A számítások pontosságával kapcsolatban nem érkezett észrevétel.

⁽¹⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽²⁾ Értesítés a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 464., 2021.11.17., 19. o.).

- (4) A Bizottság 2022. július 15-én közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vámok kivetéséről szóló (EU) 2022/1221 bizottsági végrehajtási rendeletet ⁽³⁾ (a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

1.3. Az eljárás további menete

- (5) Az ideiglenes dömpingellenes vám kivetésének alapjául szolgáló alapvető tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően (a továbbiakban: az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatása) a Dika Morocco Africa S.A.R.L. (a továbbiakban: Dika), a Hands 8 S.A.A. (a továbbiakban: Hands), az Európai Gépjárműgyártók Szövetsége (European Automobile Manufacturers, a továbbiakban: ACEA) és az EUWA az ideiglenes rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül írásbeli beadványt nyújtott be az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban. Ezenkívül az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatásával kapcsolatos észrevételek benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártá után a marokkói kormány beadványt nyújtott be, amelyben alátámasztotta azokat az állításokat, amelyeket más felek a dömpinggel és a kárrel kapcsolatban fogalmaztak meg.
- (6) A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra. Meghallgatásra került sor a Dika, a Hands, az ACEA és az EUWA részvételével. Emellett a Dika kérését követően 2022. július 7-én meghallgatásra került sor a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselővel.
- (7) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához. Egy ellenőrző látogatásra egy felhasználó telephelyén került sor. A végleges ténymegállapítások megfogalmazásakor a Bizottság figyelembe vette az érdekelt felek észrevételeit, és azok alapján az indokolt esetekben módosította az ideiglenes ténymegállapításokat.
- (8) 2022. október 17-én a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes vámot kívánt kivetni a Marokkóból származó alumíniumkerekek behozatalára (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatása). A Bizottság a felek számára egy meghatározott időszakot biztosított az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeik megtételére.
- (9) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA, a Dika, az EUWA, a Hands és a marokkói kormány észrevételeket nyújtott be.
- (10) A Bizottság 2022. november 21-én újabb végső tájékoztatást küldött a Hands részére a dömpingszámításaival kapcsolatban végzett bizonyos korrekciók és pontosítások tekintetében (a továbbiakban: az érdekelt felek végső tájékoztatásának kiegészítése), és határidőt biztosított a vállalat számára észrevételei megtételére. Ezen túlmenően valamennyi érdekelt fél tájékoztatást kapott, amely a Hands esetében a rendes érték számtani képzéséhez használt SGA-költségek összegének alapját tisztázta. A Hands észrevételeket nyújtott be, amelyekkel a rendelet foglalkozott.
- (11) Amennyiben a felek kérelmezték, lehetőséget kaptak szóbeli meghallgatásra is. Meghallgatásra került sor az ACEA, a Dika, az EUWA és a Hands részvételével.

1.4. Az eljárás megindításával kapcsolatos állítások

- (12) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az ideiglenes rendelet 1.4. szakaszában említetteken kívül egyéb állítást vagy észrevételt egyetlen érdekelt fél sem nyújtott be. A Bizottság ezért megerősítette ideiglenes rendelet (6)–(28) preambulumbekzdésében közölt ténymegállapításokat és következtetéseket.

1.5. Mintavétel

- (13) A mintavétellel kapcsolatban nem érkezett észrevétel. A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (29)–(34) preambulumbekzdését.

1.6. Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatás

- (14) Amint azt az ideiglenes rendelet (35) preambulumbekzdése is közli, a Bizottság kérdőíveket küldött három uniós gyártónak, a panaszosnak, a két ismert felhasználónak, továbbá az érintett országban működő két exportáló gyártónak.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2022/1221 végrehajtási rendelete (2022. július 14.) a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 188., 2022.7.15., 114. o.).

- (15) Az ideiglenes rendelet (36) és (37) preambulumbekzdésében kifejtettek szerint a kérdőívre adott válaszok keresztellenőrzésére vagy ellenőrzésére a válaszadó fél telephelyén került sor.
- (16) Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásra az egyik felhasználó telephelyén került sor. E felhasználó nevét az ideiglenes rendelet (5) preambulumbekzdésének megfelelően adatvédelmi okokból nem hozzák nyilvánosságra.

1.7. Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

- (17) Az ideiglenes rendelet (38) preambulumbekzdésében foglaltak szerint a dömping és a kár vizsgálata a 2020. október 1. és 2021. szeptember 30. közötti időszakra terjedt ki (a továbbiakban: vizsgálati időszak). A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2018. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.8. Nyilvántartásba vétel

- (18) A Bizottság az (EU) 2022/934 bizottsági végrehajtási rendelettel (*) (a továbbiakban: a nyilvántartásbavételi rendelet) nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett be az érintett termék behozatalára vonatkozóan.
- (19) A Hands azt állította, hogy a behozatal nyilvántartásba vételére vonatkozó határozat megalapozatlan volt, mivel nem teljesültek az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése szerinti feltételek.
- (20) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a nyilvántartásba vétel jogalapja az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése, amely szerint a Bizottság az alaprendelet 19a. cikke szerinti előzetes tájékoztatási időszak folyamán nyilvántartásba veszi az érintett termék behozatalát, kivéve, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének c) és d) pontjában foglalt követelmények nem teljesülnek. Ezzel kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy nincs olyan döntő bizonyíték, amely arra utalna, hogy ebben az ügyben ne lett volna indokolt az előzetes tájékoztatási időszak folyamán az érintett termék behozatalát nyilvántartásba venni. Valójában az eljárás megindításáról szóló értesítés közzététele óta, azaz amióta az exportáló gyártók tudatában voltak vagy tudatában lehettek volna a vélt dömpingnek és kárnak, az érintett termék behozatala tovább növekedett oly módon, hogy a növekedés már az előzetes tájékoztatási időszak folyamán súlyosan ronthatja a dömpingellenes vámok javító hatását. A Bizottság ezért elutasította az állításokat.
- (21) A Hands előadta, hogy a nyilvántartásbavételi rendelet közzétételével a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét. A Hands szerint a nyilvántartásbavételi rendelet közzétételét és a behozatal nyilvántartásba vételének hatálybalépését megelőzően nem tájékoztatták a Bizottság azon szándékáról, hogy a vizsgált termék behozatalát nyilvántartásbavételi kötelezettség alá kívánja vonni, holott a nyilvántartásbavételi intézkedés hátrányosan érintheti a Hands érdekeit. A Bizottság megsértette a Hands védelemhez való alapvető jogát, mivel a nyilvántartásbavételi intézkedés elfogadása előtt nem közölte a Handsszel a behozatal nyilvántartásba vételének esetleges elrendelésére vonatkozó szükséges információkat időben, hatékonyan és személyesen, és nem tette lehetővé a Hands számára álláspontjának kifejtését és a meghallgatást, holott az említett intézkedés közvetlenül érinti a Handset. Következésképpen a nyilvántartásbavételi rendelet érvénytelen, és hatályon kívül kell helyezni.
- (22) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nyilvántartásba vétel csak előkészítő adminisztratív lépés, amely a végleges szakaszban nem feltétlenül vezet vámok visszamenőleges hatályú kivetéséhez. A nyilvántartásba vétel önmagában nem jár hátrányos következményekkel az importőrökre nézve, és nem mondható el az sem, hogy az importőrök érdekeire hatással lenne (†). A Hands maga sem konkrét káros hatásokra hívta fel a figyelmet, hanem csupán „potenciális” hatásokra utalt. A nyilvántartásba vétel egyetlen hatása, hogy a Bizottság utasítja a nemzeti vámhatóságokat a vizsgált termék Unióba irányuló behozatalának nyilvántartásba vételére. Továbbá az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdésében és máshol sem szerepel olyan eljárási követelmény, amely szerint a nyilvántartásba vételt megelőzően konzultálni kellene az importőrökkel vagy más felekkel. Az alaprendelet 10. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt követelmény – miszerint a feleknek lehetőséget kell biztosítani észrevételeik megtételére – csak akkor alkalmazandó, ha a nyilvántartásba vételt követően hoznak határozatot vámok visszamenőleges beszedéséről, de magára a nyilvántartásba vételre nem alkalmazandó. Ez egyértelműen kitűnik abból, hogy az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése csak azt írja elő, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének c) és d) pontját kell teljesíteni az e rendelkezés szerinti nyilvántartásba vételhez, és szándékosan nem hivatkozik a 10. cikk (4) bekezdésének b) pontjára. Ez összhangban van a nyilvántartásba vétel fentebb tárgyalt hatásával. A Bizottság tehát nem köteles lehetőséget biztosítani az importőröknek észrevételeik megtételére azelőtt, hogy a vámhatóságokat a behozatal nyilvántartásba vételére utasítaná. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(*) A Bizottság (EU) 2022/934 végrehajtási rendelete (2022. június 16.) a Marokkóból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről (HL L 162., 2022.6.17., 27. o.).

(†) 2021. szeptember 28-i végzés, Airoldi Metalli SpA, T-611/20, ECLI:EU:T:2021:641, 48. és 49. pont.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. Az érintett termék

- (23) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (39) preambulumbekzdése közli – az érintett termék a jelenleg az ex 8708 70 10 és ex 8708 70 50 KN-kódok (TARIC-kódok: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 és 8708 70 50 50) alá tartozó, következőképpen meghatározott termék: a 8701–8705 HR-vámtarifaszám alá tartozó gépjárművek Marokkóból származó alumíniumkerekei (a továbbiakban: az érintett termék) tartozékaikkal vagy anélkül, abrncsokkal felszerelve vagy anélkül.
- (24) Az alumíniumkerekeket hagyományosan két értékesítési csatornán keresztül értékesítik az Unióban: az eredetibereendezés-gyártók (főleg személygépjármű-gyártók) részére, és az utópiacok (például forgalmazók, kiskereskedők, javítóműhelyek) stb. részére. A figyelembe vett időszakban a Marokkóból származó érintett terméket kizárólag az eredeti termékek értékesítési csatornáján keresztül értékesítették. Az eredeti termékek értékesítési csatornájában a személygépjármű-gyártók az alumíniumkerekekkel kapcsolatos pályázati eljárásokat hirdetnek, és gyakran részt vesznek azoknak az új kerekeknek a fejlesztési folyamatában, amelyeket saját márkanévük alatt értékesítenek. Az uniós gyártók és a marokkói exportőrök részt vehetnek ugyanazokon a pályázatokon.

2.2. Hasonló termék

- (25) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (39)–(42) preambulumbekzdésében levont következtetések megerősítésre kerültek.

3. DÖMPING

3.1. Az exportáló gyártók által tanúsított együttműködés

- (26) Amint azt az ideiglenes rendelet (43)–(51) preambulumbekzdése kifejti, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Dika nem működött együtt a Bizottsággal ebben a vizsgálatban, és a Bizottság az alaprendelet 18. cikkével összhangban ideiglenesen a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg a Dika dömpingkülönbözötét.
- (27) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Dika fenntartotta, hogy teljes mértékben együttműködött a Bizottsággal, és hogy esetében a dömpingkülönbözötet egyedileg kellett volna kiszámítani. A Dika a következő érveket terjesztette elő.
- (28) Először, a Dika megismételte, hogy véleménye szerint az értékesítési jegyzékek nem tartalmaznak hibákat, mivel az értékesítési jegyzékek összértéke a társaság számviteli rendszerével összeegyeztethető. Ezenkívül az értékesítéseket a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardoknak (a továbbiakban: IFRS) megfelelően sorolták fel. A Dika előadta továbbá, hogy a Bizottságnak bőséges idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy a CITIC Dicastal Co., Ltd (a továbbiakban: CITIC) kapcsolt vállalkozás által benyújtott felülvizsgált értékesítési jegyzékek keresztellenőrzését elvégezze, és ezt még a végleges dömpingellenes intézkedések bevezetése előtt megtehetette volna.
- (29) A Dika ezzel hasonló állítást fogalmazott meg, mint az ideiglenes szakaszban, azonban új információt nem közölt. Az ideiglenes szakaszban a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az értékesítési jegyzékek benyújtására nem a számlák alapján került sor, hogy a számlán feltüntetett összeg és a ténylegesen befolyt összeg közötti különbséget a vállalat értékesítési jegyzékei nem tükrözték szisztematikusan, és hogy a felülvizsgált jegyzékek keresztellenőrzése nem volt elvégezhető. Az, hogy a vállalat értékesítéseit az IFRS standardoknak megfelelően sorolták fel, nem változtatott azon, hogy a vállalat nem nyújtotta be a Bizottság által kért információkat.
- (30) Ezenkívül a CITIC a vizsgálat során több (legalább négy) különböző és hiányos értékesítési jegyzéket nyújtott be. Az utolsó változat – melyet a Dika által a Bizottság 2022. május 5-én kelt, a 18. cikk szerinti levelére adott válasszal együtt nyújtottak be – még mindig hiányos volt, és több olyan ügyletet is tartalmazott, amelyek esetében a befolyt összeget nem tüntették fel, hanem „Ez idáig meg nem fizetett összeg” megjegyzéssel látták el, vagy amelyek esetében a számlán feltüntetett összegek és a befolyt összegek között eltérés volt. Az ilyen hiányos adatok nem tekinthetők a keresztellenőrzés vagy az ellenőrzés megbízható alapjának. Ezenkívül – amint azt az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekzdése is említi – a további távoli ellenőrzést nem lehet az adatok nem kellő időben történő benyújtásának vagy a megszabott határidőn belül már lezajlott távoli ellenőrzés során megállapított hibáknak az orvoslására felhasználni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

- (31) Másodszor: a Dika előadta, hogy a Bizottság által kért, a kifizetések időpontjára és összegére vonatkozó üzletspecifikus adatok az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése, valamint a WTO dömpingellenes megállapodásának ⁽⁶⁾ 6.8. cikke és II. melléklete értelmében nem minősülnek „szükséges információnak”. A Dika szerint a Bizottság nem kérte be ezeket az információkat a kérdőívben vagy a hiánypótlást kérő levelekben, és a dömpingkülönbözet kiszámításához nem is volt szükséges ilyen információ. A Dika előadta továbbá, hogy az ideiglenes rendeletben a rendelkezésre álló tények figyelembevételéhez más alapot alkalmaztak, mint amelyet a Bizottságnak a 18. cikk alkalmazásáról szóló, 2022. május 5-i levele (a továbbiakban: a 18. cikk szerinti levél) határoz meg.
- (32) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság kezdettől fogva arra kérte a vállalatot, hogy az üzletspecifikus adatokat a számla kelte alapján nyújtsa be. A Dika és a CITIC (a Dika kapcsolt vállalkozása) részére megküldött dömpingellenes kérdőív E. szakaszának legelső része például felhívja a figyelmet arra, hogy a válaszadóknak „a számla keltét kell az értékesítés időpontjának tekinteniük”. A szóban forgó probléma azonban nem (kizárólag) az értékesítés időpontja, hanem inkább az az összeg, amelyet az ügyfelek a társaság részére ténylegesen kifizettek. Ez az a probléma, amelyet a 18. cikk szerinti levél kifejtett és az ideiglenes rendelet közölt. Nem fogadható el a Dika azon állítása, miszerint a levélben közölt indokok „teljes mértékben eltérnek” az alaprendeletben foglaltaktól. A Bizottság mindkét esetben kifejtette, hogy az értékesítési jegyzékeket nem tartja megbízhatóknak, mivel számos hibát és ellentmondást tartalmaznak.
- (33) A Dika által eredetileg szolgáltatott értékesítési adatok nem álltak összhangban a kifizetésként ténylegesen kapott összegekkel. Ezenfelül a CITIC egyértelműsítette a távoli ellenőrzés során, hogy a számlán feltüntetett összeg és a ténylegesen befolyt összeg közötti különbséget rendszerint az értékesítési jegyzékekben engedmény, kedvezmény, jóváírás formájában vagy más jogcímen rögzítik. Azonban – amint azt az ideiglenes rendelet (47) preambulumbekzdése és a fenti (29) preambulumbekzdés megemlíti – ezt a vállalat nem szisztematikusan végezte el. Az értékesítési jegyzékeket ezért nem lehetett megbízható forrásként felhasználni a rendes értéknek vagy az exportárnak az alaprendelet 2. cikk (1) és (8) bekezdése szerinti megállapításához, amely kimondja, hogy a rendes érték „rendszerint [...] a ténylegesen fizetett vagy fizetendő áron alapszik”. Ebből logikusan következik, hogy mivel a Dikára vonatkozó rendes értéket vagy exportárt nem volt lehetséges a vállalat saját adatai alapján megállapítani, a dömpingkülönbözet kiszámítására sem volt mód. Az értékesítési jegyzékek tehát a vizsgálat szempontjából nemcsak szükségesek, hanem alapvető fontosságúak is voltak. Megbízható – az összes értékesített terméktípushoz kapcsolódó ügyleteknek és azok árainak teljes listáját is tartalmazó – értékesítési jegyzékek hiányában a Bizottság nem tud észszerűen elvárható pontosságú ténymegállapításra jutni a dömpinggel kapcsolatban.
- (34) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dika megismételte állítását, hogy mivel értékesítési jegyzékei megfeleleltek az IFRS standardoknak, a Bizottságnak nem jogos az az állítása, hogy azok hiányosak és nem ellenőrizhetőek. A Dika előadta továbbá, hogy mivel az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdése arra hivatkozik, hogy az exportár általában „a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár”, az értékesítési jegyzékek helyesek voltak, mert a fizetendő árakat tükrözték. Végezetül, a Dika megismételte állítását, miszerint a kifizetésekre vonatkozó adatok nem minősülnek az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében véve „szükségesnek”.
- (35) Az, hogy az értékesítési jegyzékeket összességében az IFRS standardoknak megfelelően jelentették-e, nem releváns a jelentett árakkal kapcsolatban feltárt problémák szempontjából. Amint arra a Bizottság több alkalommal rámutatott, az uniós és a belföldi értékesítési jegyzékekkel kapcsolatos probléma üzleti alapon állt fenn. Amint azt a Dika az ideiglenes intézkedéseket követő meghallgatás során előadta, és az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben megismételte, az uniós értékesítési jegyzékekben szereplő ügyletek mintegy 20 %-a esetében a kifizetés összege nem felelt meg a jelentett számlaösszegnek. A „fizetendő ár” kifejezés a vevő által az eladó részére teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetést jelöli, beleértve azokat a helyzeteket is, amikor például az áru eladására már sor került, de a vevő még nem fizetett. Az uniós értékesítési jegyzékben szereplő ügyletek többségének esetében nem ez volt a helyzet. Ezekben az esetekben az ügyfél által már megfizetett ár tért el a számlázás időpontjában fizetendő árként rögzített ártól.
- (36) Amint azt a Dika és kapcsolt vállalkozása a távoli ellenőrzés és a helyszíni ellenőrzés során, valamint a 18. cikk szerinti levélre adott válaszban kijelentette, ezeket a különbségeket az értékesítési jegyzékekben általában engedmény, kedvezmény, jóváírás formájában vagy más jogcímen rögzítik, amint az a (33) preambulumbekzdésben is szerepel. Erre került sor az értékesítési jegyzékekben szereplő számos ügylet esetében, de nem szisztematikusan minden ügylet esetében. Az a tény, hogy erre általában sor kerül, azt jelenti, hogy a fizetendőként nyilvántartott ár általában megegyezik a fent említett jóváírásokkal, kedvezményekkel stb. kapcsolatos bizonyos intézkedések végrehajtását követően végül kifizetett árral. Ez magának a Dikának a magyarázata; a vállalat SAP rendszerében a kifizetéseket követően végrehajtott korrekciókra így került sor. Azonban egyes esetekben a belföldi és az uniós értékesítési jegyzékekben rögzített árakat korrigálták ilyen módon, míg más esetekben nem. A végül kifizetett árak és a fizetendőként nyilvántartott árak közötti különbség egyes esetekben negatív, más esetekben pozitív volt, és elszámolása nem történt meg, ami azt jelenti, hogy egyes esetekben a vállalat nagyobb összeget kapott, mint amekkorát kiszámlázott, más esetekben pedig kisebbet.

⁽⁶⁾ Az Általános Vám- és Kereskedelmi Megállapodás VI. cikkének végrehajtásáról szóló WTO-megállapodás, 1994.

- (37) A megbízható – az összes értékesített terméktípushoz kapcsolódó ügyleteknek és azok árának teljes listáját is tartalmazó –, pontos és ellenőrizhető adatokat magukban foglaló értékesítési jegyzékek alapvető fontosságúak a dömpingkülönbözet megállapításához, és ezért az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szükséges információnak minősülnek. Mivel a ténylegesen kifizetett és fizetendőként nyilvántartott árak közötti különbség az uniós értékesítési jegyzékben szereplő ügyletek jelentős részét érintette, ez a jegyzék nem volt felhasználható megbízható exportár ügylet- vagy terméktípus alapján történő megállapításához. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.
- (38) Harmadszor: a Dika azzal érvelt, hogy mivel a Bizottság ellenőrizte a Dika előállítási költségeit, és nem állapított meg eltéréseket, a Dika esetében a rendes értéket a vállalat ellenőrzött előállítási költségei alapján kellett volna képezni. A Dika véleménye szerint a Bizottság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a belföldi és az uniós értékesítési jegyzékek döntő fontosságúak a rendes érték és az exportár meghatározása szempontjából, mivel a belföldi értékesítési jegyzékeket semmi esetre sem használták volna fel a rendes érték számtani képzéséhez. Ezért az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése értelmében a Bizottságnak a Dika saját adatait kellett volna felhasználnia, és ennek alapján egyéni dömpingkülönbözetet kellett volna kiszámítania.
- (39) A Bizottság az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekézdésében valóban arra a következtetésre jutott, hogy a Dika nem rendelkezik a rendes érték kiszámításához használható belföldi értékesítési jegyzékekkel, mivel a Dika marokkói értékesítéseire gazdasági övezetek között került sor, és az áruk nem léptek be Marokkó vámterületére. Ennek megfelelően a rendelkezésre álló tények alkalmazásának hiányában a Dika esetében a rendes értéket számtanilag lehetett volna képezni. Azonban a dömpingkülönbözet megállapításához ezt a rendes értéket össze kellene hasonlítani az exportárral. Az exportárat azonban a Dika értékesítési jegyzékeinek megbízhatatlansága miatt nem lehetett kiszámítani.
- (40) A 2022. szeptember 6-i meghallgatáson a Dika azt javasolta, hogy a Bizottság az exportár megállapítása során az uniós értékesítési jegyzékekben szereplő azon ügyleteket vegye figyelembe, amelyek esetében (a Dika szerint) a számlán feltüntetett összeg megfelel a kifizetett összegnek. A Dika állítása szerint az összes tranzakció mintegy 80 %-a esetében ez teljesül. A fennmaradó 20 %-ra vonatkozóan a Dika azt javasolta, hogy a Bizottság a Hands esetében kiszámított maradókvámost alkalmazza. A Dika véleménye szerint ez a megközelítés összhangban állna azzal, ahogy a Bizottság a korrózióálló acélok Oroszországból és Törökországból történő behozatalára vonatkozó közelmúltbeli vizsgálat során eljár (?).
- (41) Amellett, hogy a Dika a meghallgatás során megerősítette, hogy a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló értékesítéseinek egyötöde esetében voltak eltérések az értékesítési jegyzékben, a felülvizsgált értékesítési jegyzékek keresztellenőrzésére nem került és nem is kerülhetett sor (amint azt a (29) és (30) preambulumbekézdés kifejti), ezért az értékesítési jegyzékeket az exportár megállapításához nem lehetett felhasználni. Emellett az Oroszországból és Törökországból származó korrózióálló acélokra vonatkozó vizsgálat nagy mértékben eltérő tényeket érintett. Abban az ügyben egy orosz gyártó előadta, hogy nem áll kapcsolatban azon két kereskedő egyikével, amelyeken keresztül termékeit az Unióban értékesítette. Ez a kereskedő nem működött együtt a vizsgálatban. A Bizottság nem értett egyet az orosz vállalat állításával, és úgy ítélte meg, hogy az érintett kereskedő kapcsolt kereskedőnek minősül. Azonban tekintettel arra, hogy a kereskedő nem működött együtt a vizsgálatban, a viszonteladói árákról nem áll rendelkezésre információ. A Bizottság ezért úgy határozott, hogy az alaprendelet 18. cikkének értelmében vett rendelkezésre álló tényekként a másik (együttműködő) kereskedőtől származó információkat használja fel.
- (42) Azonban az ügyre jellemző vállalati struktúra és az értékesítési csatornák felépítése eltér a jelen ügyre jellemzőktől. Az Oroszországból és Törökországból származó korrózióálló acélok ügyében két értékesítési csatorna működött, ezzel szemben a jelen ügyben minden értékesítésre ugyanazon a kapcsolt jogalanyon (nevezetesen a CITIC-en) keresztül került sor. Ennek a következtében a Bizottságnak nem állt rendelkezésére más megbízható adatkészlet, amelyet a Dika exportárának a kiszámításához tudott volna felhasználni. Ez a helyzet nagy mértékben eltér a Dika által említett vizsgálatától, ahol a másik kereskedőn keresztül történő exportértékesítéseket a Bizottság keresztellenőrzésnek vetette alá és megbízhatónak találta. A szóban forgó vizsgálat során nem állt rendelkezésre olyan exportár, amelyet össze lehetett volna hasonlítani a rendes értékkel, függetlenül attól, hogy a Dika esetében a rendes érték kiszámítására hogyan került volna sor.

(?) A Bizottság (EU) 2022/1395 végrehajtási rendelete (2022. augusztus 11.) az Oroszországból és a Törökországból származó egyes korrózióálló acélok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 211., 2022.8.12., 127. o.).

- (43) Az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdése kijelenti, hogy „amennyiben egy érdekelt fél által benyújtott információ nem tekinthető minden szempontból a lehető legmegfelelőbbnek, az ilyen információt ezek ellenére nem szabad figyelmen kívül hagyni, feltéve, hogy a hiányosságok nem okoznak indokolatlan mértékű nehézséget az észszerűen elvárható pontosságú tények feltárásában, és ha az információkat a megfelelő módon és a megfelelő határidőkön belül nyújtották be és azok ellenőrizhetők”. Amint azt a (32) és (33) preambulumbekendés kifejti, a Dika által benyújtott értékesítési jegyzékekkel kapcsolatos hiányosságok miatt ezen az alapon nem volt lehetséges észszerűen elvárható pontosságú megállapításokat tenni. Ezenkívül – amint azt a (30) preambulumbekendés említi – az értékesítési jegyzékek nem voltak ellenőrizhetők, mivel még az utolsó változatokban is voltak eltérések és hiányzó adatok, továbbá a benyújtásukra sem kellő időben került sor. Mivel az exportár meghatározására nem volt lehetőség, a Dika esetében a rendes érték bármely alapon történő képzésének sem lenne értelme. Ez összhangban van a Törvényszéknek a Kínából származó közúti acélkerékekkel kapcsolatos ítéletével is, amelyben megállapította, hogy „felesleges lett volna a rendes érték bármilyen meghatározása, mivel [...] (az) exportár meghatározására vonatkozó lehetőség hiányában nem lehetett volna megállapítani a dömpingkülönbözetet”⁽⁸⁾. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (44) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a marokkói kormány és a Dika előadta, hogy mind a Bizottság megközelítése, mind a Törvényszéknek a (43) preambulumbekendésben idézett ítélete sérti a WTO dömpingellenes megállapodásának azon követelményeit, amelyek szerint az exportőr által szolgáltatott valamennyi adatot fel kell használni, amennyiben azok megfelelnek az alaprendelet 18. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelményeknek. A Dika azt állította továbbá, hogy a jelen ügy körülményeire tekintettel a Törvényszék idézett ítélete nem alkalmazandó. A Törvényszék ítéletének tárgyát képező üggyel ellentétben a Dika esetében a Bizottság egyéni dömpingkülönbözetet határozott meg, és (a Dika szerint) bizonyossággal meg lehetett állapítani, hogy a vállalat mely termékeket exportálta az Unióba.
- (45) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Amint azt az ideiglenes rendelet (50) preambulumbekendése és a fenti (43) preambulumbekendés már ismertette, a Bizottság a rendes értéket azért nem a Dika adatai alapján állapította meg, mert annak nem lett volna értelme, tekintettel arra, hogy nem állt rendelkezésre olyan exportár, amellyel azt össze lehetett volna hasonlítani. Az, hogy a Törvényszék fent említett ítéletének alapjául szolgáló tények eltérnek-e a jelen ügyben szereplő tényektől, nem cáfolja azt a következtetést, hogy az exportár hiányában a rendes érték megállapítása felesleges lenne. Ez nem sérti a WTO dömpingellenes megállapodását, mivel a megállapodás nem írja elő a vizsgálatot végző hatóságok számára, hogy olyan számításokat végezzenek, amelyek a dömpingkülönbözetet megállapításához nem használhatók fel. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (46) A Dika kifejezetten azt állította, hogy a Törvényszék idézett ítéletében az ügy körülményei eltérnek a jelen ügyétől, mivel a Dika esetében egyéni dömpingkülönbözetet megállapítására került sor. Ez az állítás azonban félreértésen alapult. A Dika esetében e vizsgálat egyik szakaszában sem állapítottak meg egyéni dömpingkülönbözetet. Amint azt az alábbi (98) preambulumbekendés is kifejti, a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatása idején úgy határozott, hogy a Dika tekintetében egyedi vámtételt állapít meg azáltal, hogy a jelen rendelet vonatkozó részeiben egyedileg azonosítja a vállalatot és az arra vonatkozó vámtételt. Ezt az egyedi vámtételt a maradékvám szintjén állapította meg, amely nem a Dika saját adatain alapult. Hasonlóképpen, az e rendeletben említett, a Dika esetében alkalmazandó dömping- és kárkülönbözetet a Bizottság a maradékvám dömping- és kárkülönbözetet szintjén állapította meg, nem pedig a Dika saját adatai alapján. A Dika állítását ezért a Bizottság elutasította.
- (47) A Dika előadta továbbá, hogy esetében a maradékvám alkalmazása helyett a Bizottságnak gyártási költségei és terméktípus-specifikus összetétele alapján kellett volna kiszámítania a rendes értéket, amelyet a Dika dömpingkülönbözetének kiszámítása céljából össze kellett volna hasonlítani a Hands ellenőrzött exportárával.
- (48) Ez a módszertan nem volt elfogadható. Először is azért, mert az egyik vállalat számtanilag képzett rendes értékének és egy másik vállalat exportárának az összehasonlításából nem adódhat pontos dömpingkülönbözet. Ez azt jelentené, hogy az egyik vállalat adatain alapuló értéket egy másik vállalat exportárával hasonlítanák össze. Másodszor, még ha a Bizottság ezt a módszert választotta volna is, nem lett volna mód annak a terméktípusok szintjén történő alkalmazására. Jóllehet a Dika által értékesített terméktípusok nagyrészt átfedésben voltak a Hands által értékesített terméktípusokkal, az egyezés nem volt teljes. A Hands értékesített olyan terméktípusokat, amelyeket a Dika nem, és fordítva. Ezzel a módszertannal tehát nem lenne lehetséges olyan pontos dömpingkülönbözetet képezni, amely összhangban lenne a Dika által ténylegesen végrehajtott exportügyletekkel⁽⁹⁾. Ezenkívül ez a megközelítés ellentétes lenne az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésében foglalt követelménnyel, amely

⁽⁸⁾ T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd és Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd kontra Bizottság [2022] ECLI:EU:T:2022:417, 97. pont.

⁽⁹⁾ A (92) preambulumbekendésben idézett és a Dika beadványában említett T-278/20. sz. üggyel összhangban.

kifejezetten előírja, hogy a dömpingkülönbözet kiszámításakor a rendes érték és az exportár összehasonlításának választott módszerétől függetlenül „az [...] összes exportügylet árait” kell figyelembe kell venni⁽¹⁰⁾. Végezetül, ez a módszertan azzal járna, hogy a Dika tudomására hoznák a Hands bizalmas adatait mind az értékesített terméktípusok, mind az exportár tekintetében. Ez nem fogadható el, mivel a Hands az egyetlen ismert marokkói alumíniumkerék-gyártó, és közvetlen versenyben áll a Dikával. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2. Rendes érték

- (49) Amint azt az ideiglenes rendelet (52)–(65) preambulumbekzdése közli, a Bizottság a rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) és (6) bekezdése alapján képezte, mivel a Hands nem végezte hasonló termék belföldi értékesítését. Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az EUWA előadta, hogy valójában belföldi értékesítésekre került sor, és jelezte, hogy az ezt alátámasztó bizonyítékokat egy meghallgatáson fogja benyújtani. Azonban az EUWA által ezt követően szolgáltatott információk nem támasztották alá azt az állítást, miszerint a marokkói vállalatok által Marokkóban végrehajtott eladások belföldi értékesítésnek tekinthetők. Tekintettel az érintett vállalati adatok érzékeny jellegére, az EUWA nem rendelkezett releváns információkkal a marokkói vállalatok értékesítéseinek időzítéséről, mennyiségéről és áráiról, továbbá azon ügyfelek pontos elhelyezkedéséről, amelyek részére az értékesítések állítólagosan történtek.
- (50) Ezenkívül sem a Bizottság, sem az érdekelt felek nem tagadták azt, hogy a Hands foglalkozott alumíniumkerekek értékesítésével Marokkóban. Az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekzdésében megállapítottak szerint ezeket az értékesítéseket a Bizottság azért nem tekintette belföldi értékesítésnek, mert mind a Hands, mind pedig ügyfelei gazdasági övezetekben helyezkednek el. Továbbá ezen értékesítések egyikére sem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében került sor, és semmi esetre sem használhatók fel a rendes érték megállapításához. Másrészt a Hands elfogadta, hogy nem végzett belföldi értékesítést és hogy szükség van a rendes érték számtani képzésére. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (51) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a marokkói kormány előadta, hogy a Bizottság tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a gazdasági övezetekben történő értékesítések nem minősülnek belföldi értékesítésnek. Állításának alátámasztására a marokkói kormány előadta, hogy mivel az alumíniumkerekeket a gazdasági övezetekben működő vállalatok részére értékesítették abból a célból, hogy akár az Unióban, akár Marokkóban új járművek gyártására használják – tehát akár az Unióban, akár Marokkóban használják fel – azokat, a marokkói gazdasági övezeteiben végrehajtott ilyen értékesítéseket belföldi értékesítésnek kell tekinteni. Ez a marokkói kormány állítása szerint összhangban lenne az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériumának megközelítésével, amely belföldi piaci fogyasztásnak tekinti a gazdasági övezetekben történő olyan értékesítést, amelynek célja végső soron az Egyesült Államokon kívülre exportálandó termékben történő felhasználás.
- (52) Azonban – amint azt az ideiglenes rendelet (53) és (54) preambulumbekzdése már kifejtette – a Bizottság a jelenlegi és a korábbi vizsgálatok során nem ezt a megközelítést alkalmazta. A jelen ügy szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az Egyesült Államok eltérő megközelítést alkalmaz-e döntéshozatala során. A Bizottság a gazdasági övezetek közötti értékesítést a dömpingszámítások szempontjából nem tekinti belföldi értékesítésnek, mivel az értékesítés időpontjában nem ismert, hogy a terméket a belföldi piacon szabad forgalomba bocsátják-e vagy exportra szánják-e (lásd az ideiglenes rendelet (53) és (54) preambulumbekzdését). A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (53) A marokkói kormány azzal is érvelt, hogy a Bizottság megközelítése ellentétes az Unió kizárólagos gazdasági övezeteiben történő olyan értékesítések esetében alkalmazott megközelítésével, amelyekre dömpingellenes vámok vonatkozhatnak⁽¹¹⁾, valamint a Bizottság azon gyakorlatával, hogy a dömpingellenes vizsgálatokban a kárelemzéshez használt importstatisztikákba belefoglalja a gazdasági övezetekbe irányuló aktív és passzív feldolgozási behozatalt.

⁽¹⁰⁾ Lásd: C-376/15 P. és C-377/15 P. számú ügy, Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd kontra az Európai Unió Tanácsa, ECLI:EU:C:2017:269, 53. pont.

⁽¹¹⁾ A Bizottság (EU) 2019/1131 végrehajtási rendelete (2019. július 2.) az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 14a. cikkének és az (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet 24a. cikkének végrehajtására szolgáló vámeszköz létrehozásáról (HL L 179., 2019.7.3., 12. o.).

- (54) Először is, a kizárólagos gazdasági övezetekre való hivatkozás a jelen ügy szempontjából irreleváns. A kizárólagos gazdasági övezetek olyan övezetek, amelyeket valamely tagállam az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye alapján annak nyilvánított. A jelen ügyben említett gazdasági övezetek nem ilyen kizárólagos gazdasági övezetek, és nem tartoznak a marokkói kormány által hivatkozott szabályok hatálya alá ⁽¹²⁾.
- (55) Másodszor, az Unió gazdasági övezeteibe irányuló aktív és passzív feldolgozási behozatal is szerepel a kárelemzésben, mivel az importált áruk „nem csupán áthaladnak az Unión, hanem olyan, hozzáadott értéket képviselő feldolgozási műveleteken is átesnek az Unióban, mint például az összeszerelés és az átalakítás. E behozatal tehát egyértelműen verseng az uniós gazdasági ágazat által előállított termékekkel” ⁽¹³⁾. A gazdasági övezetekbe irányuló vagy azok közötti értékesítés azonban nem volt belföldi értékesítésnek tekinthető, mivel nem volt ismert, hogy a terméket a belföldi piacon szabad forgalomba bocsátják-e vagy exportra szánják-e. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.
- (56) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően mind a Dika, mind a Hands kifogásolta azt, hogy a Bizottság a rendes érték számtani képzéséhez a brazil SGA-költségeket és nyereséget vette figyelembe. A Hands előadta, hogy a brazil vállalatok adatait nem lenne szabad felhasználni az SGA-költségeknek és a nyereségnek a rendes érték kiszámítása céljából történő megállapításához. Azt állította, hogy a Bizottság nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna, hogy a Brazíliából származó adatok a rendes érték képzésének céljára megfelelőek lennének. A Hands ehelyett a koreai alumíniumkerék-gyártók (jelentősen alacsonyabb) SGA-költségeinek és nyereségének alkalmazását javasolta. Előadta, hogy ez megfelelőbb lenne, mivel a Hands végső soron egy koreai alumíniumkerék-gyártó tulajdonában van, és az így számított SGA-költség és nyereség összhangban állna a két brazil vállalat egyikének a Bizottság által figyelembe vett értékeivel.
- (57) A Dika előadta, hogy az egyik brazil vállalat adatait figyelmen kívül kellene hagyni, mivel a Bizottság a konszolidált éves beszámolókat vette figyelembe, amelyek az egyéb országokban működő leányvállalatok eredményeire és az alumíniumkerekektől eltérő termékekre is kiterjedtek. A Hands és a Dika is előadta, hogy az egyik brazil vállalat SGA-költségeit a Bizottság tévesen számította ki.
- (58) Tekintettel a brazil adatoknak a rendes érték számtani képzéséhez való felhasználására vonatkozó érvekre, a Bizottság újraértékelte a módszert, amelyet az ideiglenes szakaszban alkalmazott. A Bizottság nem értett egyet a Handsszel abban, hogy Marokkó esetében a Koreai Köztársaság megfelelőbb alternatíva lenne, mint Brazília. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának indoka az, hogy a vizsgált exportáló gyártó SGA-költségeinek és nyereségének helyettesítő értékeit észszerű módszer alkalmazásával kell meghatározni. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének bevezető fordulata, valamint ugyanezen cikk a) és b) pontja egyértelműen a származási ország belföldi piacán zajló termeléssel és értékesítéssel kapcsolatos adatokat részesíti előnyben. Tehát a 2. cikk (6) bekezdésének c) pontja szerint ideális esetben a belföldi piac észszerű alternatívája a belföldi piachoz hasonló – például a gazdasági fejlettség szempontjából ahhoz közel álló – piac lenne, mivel ez a tényező hatással van a vállalatok költségeinek és nyereségének szintjére. Míg Brazília Marokkóhoz képest kis mértékben fejlettebb gazdaságilag, addig Korea – mint egy igen fejlett gazdaság – nem tekinthető észszerű alternatívának Marokkó esetében ⁽¹⁴⁾.
- (59) A Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy a brazil alumíniumkerék-gyártókra vonatkozó adatok helyett észszerűbb az együttműködő gyártó (Hands) esetében rendelkezésre álló adatokat felhasználni. A Hands SGA-költségeit nem lehetett felhasználni a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikk (6) bekezdés bevezető fordulata szerinti kiszámításához, mivel a Hands nem végzett belföld értékesítést szokásos kereskedelmi forgalom keretein belül. Azonban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Hands belföldi értékesítéséhez kapcsolódó SGA-költségek helyettesítőjeként észszerű alternatívának tekinthetők a Hands valamennyi értékesítésére vonatkozó SGA-költségek. Emellett a vizsgálat nem mutatott ki különbséget a belföldi értékesítések és az exportértékesítések SGA-költségei között, mivel az összes releváns költséget a forgalom alapján osztották fel. Ezenkívül a Hands által Marokkóban végrehajtott

⁽¹²⁾ A 11. lábjegyzetben idézett (EU) 2019/1131 rendeletben megállapított szabályok.

⁽¹³⁾ A Bizottság (EU) 2021/2012 rendelete (2021. november 17.) az Indiából és az Indonéziából származó, rozsdamentes acélból készült hidegen síkhengerelt termékek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről (HL L 410., 2021.11.18., 153. o.), (136) preambulumbekzdés.

⁽¹⁴⁾ A Világbank adatbázisa 2021-re vonatkozóan az egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelem (GNI) alapján a következő osztályozást tartalmazza: a közepes jövedelmű országok alsó sávjába tartozó gazdaság 1 086 és 4 255 USD között, a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó gazdaság 4 256 és 13 205 USD között, magas jövedelmű gazdaság 13 205 USD fölött. E besorolás szerint Marokkó a közepes jövedelmű országok alsó sávjába tartozó gazdaságnak minősül (GNI-je 2021-ben 3 350 USD volt), Brazília a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó gazdaságnak (GNI-je 2021-ben 7 720 USD volt), Korea pedig magas jövedelmű gazdaságnak (GNI-je 2021-ben 34 980 USD volt). Lásd: <https://databank.worldbank.org/home.aspx>

értékesítések száma olyan alacsony volt, hogy érdemi összehasonlítás elvégzésére nem volt mód. A Hands adatait ellenőrizték, és azok egy Marokkóban található vállalat értékesítéseire vonatkoztak, amely csak alumíniumkerekek gyártását és értékesítését végzi. Ezenkívül ezek az adatok csak a vizsgálati időszakra vonatkoztak. A Bizottság úgy véli, hogy a brazil adatok figyelembevétele kevésbé lenne észszerű, mivel a rendelkezésre álló információk 2019-ből származnak, valamint több termékre és több országban működő gyártóüzemekre vonatkoznak. A Hands saját adatai alapján így megállapított SGA-költségek mértéke az érintett termék előállításához közvetlenül nem kapcsolódó tételek és a nem realizált tételek tekintetében történő kiigazításokat követően [12–16 %] volt.

- (60) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Hands megismételte állítását, miszerint Korea lenne a legmegfelelőbb választás a Handsre vonatkozó rendes érték megállapításához szükséges SGA-költségek és nyereség szintjének meghatározására, mivel ezek az adatok a Hands koreai anyavállalatára vonatkoznak. A Hands véleménye szerint irreleváns az, hogy Korea gazdasági fejlettségi szintje nem hasonló Marokkóéhoz, mivel egy alternatív ország gazdasági fejlettségi szintje csak az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának jelentős torzulások esetén történő alkalmazása esetén releváns, mely helyzet Marokkó esetében nem áll fenn.
- (61) A Bizottság ezzel nem értett egyet. Jóllehet az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja valóban a „hasonló gazdasági fejlettségi szint” kifejezést használja, ez nem jelenti azt, hogy a gazdasági fejlettség szintje ne lenne releváns tényező annak meghatározása során, hogy egy Marokkótól eltérő ország észszerű választás lenne-e az SGA-költségek megfelelő szintjének az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásához. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy – amint azt a fenti (58) preambulumbekzdés kifejti – kevésbé lenne észszerű egy igen fejlett gazdaságban működő alumíniumkerék-gyártóktól származó adatok felhasználása, mint a gazdasági fejlődés szempontjából hasonló országok adatainak felhasználása.
- (62) A Hands előadta továbbá, hogy a Bizottság az ideiglenes rendeletben felhasznált brazil adatokkal kapcsolatos állításainak egyikére sem reagált. Mivel azonban a Bizottság a brazil adatok helyett a Hands saját adatait használta fel, ezek az állítások okafogyottá váltak. A Hands azzal érvelt, hogy a brazil adatokról a saját adataira való áttérés egyetlen oka az volt, hogy a Bizottság számára ez volt alkalmasabb. Azonban a Bizottság – amint azt a fenti (59) preambulumbekzdésben kifejtette – megállapította, hogy a Hands saját adatai észszerűbbek, mint a brazil adatok, nem pedig alkalmasabbak azoknál. A Bizottság ezért elutasította az állításokat.
- (63) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a marokkói kormány, a Dika és a Hands kifogásolta azt, hogy a Bizottság a rendes érték számtani képzéséhez a Hands SGA-költségeit használta fel.
- (64) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a marokkói kormány és a Dika előadta, hogy a Hands SGA-költségeinek felhasználása nem áll összhangban a WTO dömpingellenes megállapodásának 2.2.2. cikkével. Mindkét fél megjegyezte, hogy a WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikkének iii. pontjában szereplő „bármely más észszerű módszer” magában foglalja annak vizsgálatát, hogy a nyereség összege közelíti-e azt a haszonkulcsot, amely akkor realizálódott volna, ha a szóban forgó terméket az exportáló országban a szokásos kereskedelmi forgalom keretében értékesítették volna. A felek azt is megjegyezték, hogy a Bizottság által alkalmazott SGA-költségek kizárólag a kivitel SGA-költségeire vonatkoztak, amelyek a Dika véleménye szerint természetüknél fogva nem közelíthetik meg azt a haszonkulcsot, amely akkor lett volna realizálható, ha a szóban forgó terméket a szokásos kereskedelmi forgalomban értékesítették volna Marokkóban. Végezetül, a Dika azzal érvelt, hogy nem ellenőrizhető tényszerűen az, hogy a Hands exportra vonatkozó SGA-költségei valóban észszerű alapot szolgáltatottak-e a belföldi értékesítések szempontjából, tekintettel arra, hogy a Hands nem végzett belföldi értékesítést.
- (65) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Hands lényegében azzal érvelt, hogy saját SGA-költségeinek felhasználása ellentétes volt az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének betűjével és szellemével, mivel a Hands nem végzett belföldi értékesítést a szokásos kereskedelmi forgalomban. A Hands véleménye szerint a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának alkalmazásával kerülte meg azt, hogy nem hivatkozhatott az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésében foglalt általános szabályra, amely előírja, hogy az értékesítésnek a szokásos kereskedelmi forgalom keretében kell történnie.
- (66) A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének (és a WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikkének) általános rendeltetése a hasonló termék azon haszonkulcsának és SGA-költségeinek a megközelítése, amely az exportáló ország belföldi piacán szokásos kereskedelmi forgalomban lett volna realizálható, illetve ott adódott volna. A WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikkének iii. pontjában említett „bármely más észszerű módszer” magában foglalja annak vizsgálatát, hogy a nyereség és az SGA-költségek összegének meghatározása a rendelkezésre álló bizonyítékok indokolt mérlegelésének eredménye-e. E tekintetben – a Dika és a Hands állításával ellentétben – a Bizottság azt is megjegyezte, hogy az összes rendelkezésre álló bizonyíték mérlegelése során nem vette figyelembe sem az exportértékesítésekhez kapcsolódó SGA-költségeket, sem pedig a nem a szokásos kereskedelmi forgalom keretében történő belföldi értékesítésekhez kapcsolódó SGA-költségeket; ehelyett a Hands valamennyi eladására vonatkozó SGA-költségeket használta fel észszerű helyettesítő mutatóként.

- (67) A Bizottság több okból is észszerűnek ítélte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének (és a WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikke iii. pontjának) értelmében a Hands általi valamennyi értékesítéshez kapcsolódó SGA-költségeket használja fel azon SGA-költségek helyettesítő mutatójaként, amelyek az exportáló ország belföldi piacán szokásos kereskedelmi forgalomban a hasonló termék kapcsán adódtak volna.
- (68) Először is, maga a Hands sem vitatta azt, hogy az összes ügyletéhez kapcsolódó SGA-költségek hasonlóak lennének a belföldi értékesítésekhez kapcsolódó SGA-költségekhez (amennyiben a Hands végzett volna ilyen értékesítéseket). Épp ellenkezőleg, amint azt a végleges tájékoztató (45) bekezdése kifejti, a forgalom alapján felmerült összes SGA-költség felosztásával a Hands elismerte, hogy e költségek azonosak, függetlenül attól, hogy az értékesítésre mely földrajzi piacokon kerül sor.
- (69) Másodszor, a Hands tényleges felépítése és a pályázati eljárás alapján a piacon történő értékesítéseinek módja szintén megerősítette azt, hogy az SGA-költségek bejelentett (a forgalom alapján, a termék földrajzi rendeltetési helyétől függetlenül történő) felosztása a valóságot tükrözte. A vizsgálati időszak során az értékesítési folyamat és a kapcsolódó költségek tekintetében nem lehetett különbséget tenni a piacok között; e folyamat bizonyos részeit a Hands Koreában működő anyavállalata végezte.
- (70) Harmadszor, az alumíniumkerekekre vonatkozó pályázati eljárásokat – köztük azokat is, amelyekben a Hands részt vett – nem a piac, hanem az ügyfelek szerint osztották fel (pl. az „X” személygépjármű-gyártó részére értékesített, akár az Unióban, akár Marokkóban szállított alumíniumkerekekre vonatkozó pályázatokkal az „X” autógyártó székhelye foglalkozott). A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy a Hands SGA-költségeinek szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az ügylet tárgyát Marokkóban vagy például Franciaországban történő felhasználásra szánták-e. Ennek megfelelően a Handsnél az összes ügylet során jelentkező SGA-költségek elfogadható helyettesítő mutatóknak tekinthetők azoknak az SGA-költségeknek a tekintetében, amelyek Marokkóban a szokásos kereskedelmi forgalom keretében adódtak volna.
- (71) A végső tájékoztatás kiegészítését követően a Hands előadta, hogy nem minden SGA-költséget a forgalom alapján oszt fel, mivel például a fuvarozással kapcsolatban jelentkező költségei a piaconkénti tényleges költségeken alapultak. Ezenkívül véleménye szerint a pályázati és ajánlattételi eljárásokra való hivatkozás ugyanezen okból indokolatlan volt, mivel nem vette figyelembe a különböző fuvarozási feltételeket, amelyek piaconként eltérőek lehetnek. Végezetül, a Hands azzal érvelt, hogy az értékesítési tevékenység piaconként eltérhet. A Hands ezért előadta, hogy a Bizottság megsértette az alaprendeletet, amikor úgy ítélte, hogy a Hands saját adatai észszerűen felhasználhatók a Handsre vonatkozó rendes érték számtani képzéséhez.
- (72) Állításában azonban nem említette meg azt, hogy a Hands valamennyi ügyletére vonatkozó SGA-költségeit úgy igazították ki, hogy közelítsék azokat az SGA-költségeket, amelyek a hasonló termék esetében az exportáló ország belföldi piacán szokásos kereskedelmi forgalomban adódtak volna. Amint azt a végső tájékoztatás kiegészítése kifejti, és amint azt a Hands későbbi észrevételeiben üdvözölte, a fuvarozással kapcsolatban felmerülő költségeket a Bizottság levonta mind a nettó értékesítésből, mind pedig az SGA-költségek teljes összegéből, tehát azokat az SGA-költségek kiszámításakor nem vette figyelembe. A fuvarozással kapcsolatos költségek képezték az egyetlen olyan költségtételt, amelyet a Hands a földrajzi piacokra jellemző SGA-költségként azonosított. Az értékesítéssel kapcsolatos egyéb költségek esetében nem lehetett jelentős különbséget felfedezni a piacok között. Az, hogy az értékesítéssel kapcsolatos bizonyos egyéb költségek nem kapcsolódtak közvetlenül a pályázati eljárásokhoz, amint azt a Hands állítja, nem jelenti azt, hogy e költségek ne lettek volna kitéve a pályázati eljárások felépítése és az ügyfélkapcsolatok által kiváltott hatásnak. Amint az a fenti preambulumbekézdésekben szerepel, a Bizottság megállapította, hogy egyes költségek (például a fuvarozással kapcsolatos költségek) a piachoz kapcsolódnak, és e költségeket eltávolította. Más költségek nem a piachoz kapcsolódtak, vagy azért, mert a piacot a pályázati eljárások határozták meg, vagy azért, mert olyan (fizetésekhez, pénzügyi vagy egyéb) műveletekhez kapcsolódtak, amelyek természetüknél fogva és a vállalat felépítése okán nem voltak a földrajzi piacok alapján megkülönböztetve. Ezenkívül maga a vállalat osztotta fel a fuvarozáshoz nem kapcsolódó összes költségét a forgalom alapján, a földrajzi piacok közötti különbségtétel nélkül.
- (73) A végső tájékoztatás kiegészítésével kapcsolatos észrevételeiben a Hands – azon túlmenően, hogy észrevételezte azt, hogy a Bizottság hogyan értelmezte az SGA-költségek jelentésének fent említett módját – nem támasztotta alá újabb érvekkel az alaprendelet megsértésére vonatkozó állítását. Ezen belül a Hands nem nyújtott be észrevételeket a Bizottság (74) preambulumbekézdésben adott magyarázatával kapcsolatban, amely a Hands által az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megfogalmazott észrevételek ezen részét tárgyalta. A Hands azzal kapcsolatban sem szolgáltat magyarázattal, hogy a Bizottság által figyelembe vett SGA-költségek – amelyek nem tartalmazták a fuvarozással kapcsolatos költségeket – miért voltak észszerűtlen helyettesítő mutatói az SGA-költségek azon értékének, amely az exportáló ország belföldi piacán a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a hasonló termék esetében adódott volna. Végezetül, a Hands – azon túl, hogy nem értett egyet a Bizottság megközelítésével – a végső tájékoztatás kiegészítésével kapcsolatos észrevételeiben nem mutatott rá észszerűbb alternatívára. Nevezetesen sem a Hands, sem más érdekelt fél nem tett észrevételt a Bizottság által a (75) preambulumbekézdésben adott magyarázattal kapcsolatban arra vonatkozóan, hogy a vizsgálat során figyelembe vett alternatívák miért ne lennének észszerűbbek a Hands saját adatainál. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

- (74) Egyik érdekelt fél sem szolgáltatott meggyőző bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az összes értékesítésre vonatkozó SGA-költségek miért ne minősülnek észszerű helyettesítő mutatónak. Azzal kapcsolatban, hogy a belföldi piacon a szokásos kereskedelmi forgalomban nem került sor összehasonlítható értékesítésre, a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának (valamint a WTO dömpingellenes megállapodása 2.2.2. cikke iii. pontjának) éppen az a célja, hogy az ilyen értékesítések hiányában megközelítőleg meghatározza, hogy mekkorák lettek volna ezek az SGA-költségek. Figyelembe véve a sajátos helyzetet, vagyis azt, hogy a Hands milyen módon értékesítette az alumíniumkerekeket és osztotta fel SGA-költségeit, valamint figyelembe véve annak a piacnak a működését, ahol a Hands jelen van, kijelenthető, hogy a Bizottság a megfelelő helyettesítő mutatót alkalmazta.
- (75) Egyetlen érdekelt fél sem javasolt észszerűbb alternatívát. Az alternatívák – a braziliai HIOCHPE MAXION S.A. és a koreai Hands Corporation – nem minősültek jobb helyettesítőnek abból a szempontból, hogy mekkora SGA-költségek adódtak volna a hasonló termék esetében az exportáló ország belföldi piacán szokásos kereskedelmi forgalomban. A Hands SGA-költségeivel ellentétben a brazil SGA-költségek távol esnének a hasonló terméktől (és főként az alumíniumkeréktől eltérő termékek értékesítéséhez kapcsolódnának). Ez különösen fontos abban az esetben, ha egy adott termék értékesítése annyira speciálisan zajlik (mint a jelen ügyben is), hogy az ilyen alternatívákat ki kell zárni. Ami a koreai adatokon alapuló alternatívát illetően a Bizottság már kifejtette, hogy ezek az adatok – tekintettel a Marokkó és Korea közötti gazdasági fejlettségbeli különbségekre, melyek hatással lehetnek e vállalatok költségeire – nem feltétlenül jelentenek észszerű alternatívát.
- (76) Végezetül, a Dika által a számtanilag képzett rendes érték megállapításakor használt haszonkulcsra való hivatkozás irreleváns volt. Ez a haszonkulcs nem a Hands általi értékesítéseken alapult, hanem az uniós gazdasági ágazat számára meghatározott nyereségcélon, amelyet az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjával összhangban a más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékeknek a származási ország belföldi piacán történő értékesítése során szokásosan elért nyereségben maximalizáltak.
- (77) A Hands több állítást is megfogalmazott az SGA-költségeinek kiszámítása során elkövetett hibákkal kapcsolatban. A Bizottság elfogadott egy állítást, amely az értékesítési jutalékoknak a Hands SGA-költségeiből való levonására vonatkozott. A fennmaradó állításokat elutasította. A dömpingkülönbözetet ennek megfelelően újraszámították. Az állítások egy részét érintő elutasítás indokait a Bizottság az érdekelt felek végső tájékoztatásának kiegészítésében ismertetette a Handsszel. Az érdekelt felek végső tájékoztatásának kiegészítését követően a Hands beadványában nem terjesztett elő újabb információkat ezekkel az állításokkal kapcsolatban.
- (78) A végső tájékoztatás kiegészítését követően a Hands hivatkozott az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban tett korábbi észrevételeire is, amelyekben azzal érvelt, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad képletet használnia arra, hogy a forgalomra vetített SGA-költségek arányát az értékesített áruk költségére vetített SGA-költségek arányára átváltsa, hanem közvetlenül kellett volna kiszámítania a Hands által értékesített áruk tényleges ellenőrzött költségére vetített SGA-költségeket. Ez azonban félreértésen alapult, mivel a Bizottság nem az értékesített áruk költségeire, hanem az előállítási költségekre vetített SGA-költségeket számította ki. A Hands továbbá nem szolgáltat magyarázattal arra vonatkozóan, hogy miért nem volt helyénvaló az előállítási költségek figyelembevétele, és miért lett volna helyénvaló az értékesített áruk költségeinek az alkalmazása. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást. A vonatkozó számításokat az érdekelt felek végső tájékoztatása tartalmazza, és az érdekelt felek végső tájékoztatásának kiegészítése pontosította. Először is, a Bizottság a Hands tényleges költségei alapján meghatározta az SGA-költségek teljes összegét, amelyet aztán a teljes eladási érték százalékában fejezett ki. Ezután az SGA-költségekre vonatkozó százalékos értéket a nyereség százalékos értékével együtt hozzáadta az előállítási költségekhez, így képezve a rendes értéket.
- (79) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az EUWA kifogásolta a rendes érték kiszámításához használt módszert, mivel az így képzett dömpingellenes vám véleménye szerint nem orvosolja az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt okozó dömping hatását. Ehelyett az EUWA azzal érvelt, hogy a dömpingszámítások során az ideiglenes rendelet (160) preambulumbekzdésében az uniós gyártókra vonatkozóan megállapított nyereségcél kellene alkalmazni, mivel az észszerűbb rendes értéket eredményezne.
- (80) A Bizottság nem értett egyet az EUWA-val abban, hogy a számítások eredménye azt igazolná, hogy a rendes érték képzése során magasabb nyereséget kell alkalmazni. A Bizottság azonban úgy döntött, hogy – amint azt a (44) és (45) preambulumbekzdés kifejti – a marokkói SGA-költségek kiszámításához a továbbiakban nem a brazil adatokat, hanem a Hands saját ellenőrzött adatait veszi figyelembe. Másfelől a Hands esetében nem lehetett az ellenőrzött adatok alapján megállapítani az észszerű nyereséget, mivel a vállalat értékesítései a vizsgálati időszak alatt nem voltak nyereségesek. A Bizottság ehelyett úgy döntött, hogy az alábbiakban ismertetett okok miatt észszerű alternatívaként az uniós gazdasági ágazat esetében a szokásos versenyfeltételek mellett megállapított alapnyereséget veszi figyelembe.

- (81) Mind az uniós, mind a marokkói alumíniumkerék-gyártók homogén piacon végeznek értékesítést ugyanazon ügyfelek részére, ugyanazon pályázatok keretében versenyeznek, továbbá hasonló szerkezetű gyárakkal és mindenekelőtt hasonló költségekkel rendelkeznek. Ezért várható, hogy összehasonlítható körülmények között összehasonlítható nyereséget érnek el. A rendes értéknek a 2. cikk (6) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámításához a Bizottság az ideiglenes rendelet (158) preambulumbekzdésében megállapított 7,9 %-os alapnyereséget alkalmazta, amelyre az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint a nyereség tekintetében felső határértéket alkalmazott.
- (82) Ezzel kapcsolatban az EUWA előadta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az ügy sajátos körülményeire tekintettel ne alkalmazzon felső határértéket. Az EUWA szerint a Bizottság a felső határérték alkalmazása során nem olyan terméket vett figyelembe, amely ugyanabba az általános kategóriába tartozik, mint az alumíniumkerekek. Ehelyett olyan termékkategóriát vett figyelembe, amelyet a feldolgozó iparágak általi további feldolgozásra szánnak, amit az is bizonyít, hogy az alumíniumkereket és a Bizottság által figyelembe vett termékeket a statisztikai nomenklatúra különböző árucsoportokba sorolja. Az EUWA véleménye szerint ezért e termékek nem tekinthetők az ugyanazon általános termékkategóriába tartozóknak. Az EUWA valójában azt állította, hogy Marokkóban egyáltalán nem értékesítenek az alumíniumkerekekkel azonos általános kategóriába tartozó termékeket.
- (83) Az EUWA ezt követően azzal érvelt, hogy a Bizottság nem köteles a felső határértéket alkalmazni abban az esetben, ha a származási ország belföldi piacán nem kerül sor azonos általános kategóriába tartozó termékek értékesítésére. Az EUWA továbbá azt is előadta, hogy a felső határérték alkalmazásának célja csupán annak elkerülése, hogy a rendes érték számítani képzése során túlzottan magas nyereségszinteket alkalmazzanak. Az EUWA véleménye szerint a 8,3 %-os nyereségszint (az ideiglenes rendeletben megállapított kárt nem okozó nyereségcél) nem lenne túlzott mértékű, a Bizottság által alkalmazott 4,16 %-os felső határérték viszont nem elégséges.
- (84) A Bizottság elutasította ezt az állítást, mivel a felső határérték alkalmazását az alaprendelet írja elő, továbbá a WTO Vitarendezési Testületének több vizsgálóbizottsági jelentése⁽¹⁵⁾ is alátámasztja. A Bizottság tehát – az EUWA állításával ellentétben – nem dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a felső határértéket.
- (85) Azonban a Bizottság a nyereség felső határértékének alkalmazására vonatkozó kötelezettségének teljesítése során e határérték meghatározásakor széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Az EUWA észrevételeket tett a Bizottság által az ideiglenes rendeletben alkalmazott általános kategória megfelelőségével kapcsolatban, ám nem javasolt sem alternatívát, sem pedig megfelelőbb megoldást. Pusztán az, hogy az uniós gazdasági ágazat véleménye szerint a nyereség felső értékhatára nem eléggé magas, még nem jelenti azt, hogy maga a felső értékhatár ne lenne észszerű, megfelelő vagy helyes. Ezért a felek által előterjesztett megfelelőbb alternatívák hiányában a Bizottság fenntartotta az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekzdésében megállapított 4,16 %-os nyereségkorlátot.
- (86) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az EUWA megismételte állítását, miszerint a rendes érték számtani képzéséhez a Bizottság túlságosan alacsony nyereségszintet (felső határértéket) alkalmazott. Mivel azonban az EUWA nem nyújtott be új információkat, és nem is javasolt alternatív módszert a nyereség felső határértékének megállapítására, a Bizottság elutasította ezt az állítását.

3.3. Exportár

- (87) Az exportár kiszámításának részleteit az ideiglenes rendelet (66)–(68) preambulumbekzdése tartalmazta. Az e módszertannal kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősítette ideiglenes következtetéseit.

3.4. Összehasonlítás

- (88) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően egyetlen érdekelt fél sem tett észrevételt az exportár és a számtanilag képzett rendes érték összehasonlításához használt módszertannal kapcsolatban. A Bizottság ezért megerősítette az ideiglenes rendelet (69) és (70) preambulumbekzdését.

⁽¹⁵⁾ WTO Vizsgálóbizottságának jelentése, WT/DS480/R, 2018. január 25., 7.51. pont és WT/DS405/R, 2011. október 28., 7.300. pont.

3.4.1. Dömpingkülönbözet

- (89) A Bizottság az érdekelt felek (57)–(59) és (77) preambulumbekzdésben ismertetett állításai nyomán felülvizsgálta a dömpingkülönbözeteket. Ezen állításokon kívül mind a Dika, mind az EUWA kifogásolta a módszert, amelyet a Bizottság a maradékvám megállapításához alkalmazott.
- (90) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Dika előadta, hogy a maradékvám megállapított értéke túlságosan magas. A Bizottság a Dikát büntette az együttműködés hiánya miatt, amikor a legmagasabb dömpingkülönbözeteket vette figyelembe rendelkezésre álló tényekként. A Dika szerint ezt az alaprendelet 18. cikke, valamint a vonatkozó WTO-rendeletek tiltják.
- (91) Azonban egy másik WTO-vitarendezési ügyben (Kanada – hegesztett csövek) a vizsgálóbizottság azt állapította meg, hogy „adott esetben nagyon vékony a határvonal egyfelől az együttműködés ösztönzése és a kijátszás megelőzése, másfelől a nem együttműködő exportőrök megbüntetése között”⁽¹⁶⁾. E tekintetben nem szabad „túllépni azon a határon, ami megfelelő és szükséges az együttműködés ösztönzésére és a szabályok kijátszásának megakadályozására irányuló célkitűzések eléréséhez”⁽¹⁷⁾. A Bizottság véleménye szerint az ideiglenes rendeletben alkalmazott módszernek pontosan ez a célja. Az említett rendelet (73) preambulumbekzdése kifejtette, hogy a Bizottság a Hands által reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözetet alkalmazta (e terméktípusok teszik ki a Hands Unióba irányuló összes kivitelének mintegy 50 %-át).
- (92) A Hands Unióba irányuló kivitelének 50 %-át kitevő terméktípusok kiválasztásakor a Bizottság az összes rendelkezésre álló információ értékelésén alapuló észszerű módszert alkalmazott. Ez összhangban van a korábbi vizsgálatokkal és azzal a megállapítással is, amelyet a Törvényszék a Kínából származó közúti acélkerekekkel kapcsolatban hozott ítéletében fogalmazott meg: „bár a felperesek a maradvány dömpingkülönbözetet »büntetőnek« minősítik, nem vitatott az, hogy a Bizottság ezt a különbséget nem önkényesen vagy büntető jelleggel határozta meg, hanem a mintavétel nem megfelelő mivoltának megállapítását követően, valamint hogy a felperesekre az alaprendelet 18. cikkét megfelelően alkalmazta. Ezt a maradványkülönbözetet az egyetlen exportáló gyártó kivitelének nem elhanyagolható hányada alapján állapította meg, következésképpen e besorolás alkalmazása e különbséget tekintetében – bármilyen magas legyen is az – nem indokolt”⁽¹⁸⁾. Amint azt a fenti (57) preambulumbekzdés leírja, az exportvolumen 50 %-os reprezentativitása hasonló vagy magasabb, mint a más dömpingellenes vizsgálatokban alkalmazott érték⁽¹⁹⁾.
- (93) A Bizottság a maradékvámot ellenőrzött adatok felhasználásával, kialakított módszertan alapján számította ki, összhangban a fenti (58) preambulumbekzdésben ismertetett korábbi vizsgálatokkal. Ezenkívül a maradékvám megállapításához felhasznált adatok a marokkói vállalatoktól importált terméktípusok szerinti bontásban szolgáltatott információk alapján reprezentatívak voltak. Ezt a módszert nem érvényteleníti az, hogy az eredmény alacsonyabb annál, a vámnál, amit az EUWA kedvezőnek talált volna vagy amit a Kínából származó behozatalra állapítottak meg.
- (94) A Bizottság ezért elutasította a Dika azon állítását, miszerint a maradékvám büntető jellegű és túlságosan magas, valamint az EUWA azon állítását, miszerint a maradékvám túl alacsony, és az együttműködés hiányáért adott bónusznak tekinthető.
- (95) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Dika megismételte azt az állítását, miszerint a maradékvám megállapításának módszere büntető jellegű volt, és hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogyan állapította meg az alkalmazott módszertan megfelelőségét, illetve hogyan használta fel a legmegfelelőbb információkat a Dikára vonatkozó vámtétel megállapításához. A Dika előadta továbbá, hogy ezt a módszert a WTO-vizsgálóbizottság a *China – GOES* jelentésben jogszerűtlennek nyilvánította, kijelentve, hogy „a rendelkezésre álló tények felhasználásának nem célja, hogy az érdekelt felek együttműködésének ösztönzése érdekében túlzott dömpingkülönbözetet vezessen”. A marokkói kormány hasonló állításokat fogalmazott meg.

⁽¹⁶⁾ A WTO Vizsgálóbizottságának jelentése, WT/DS482//R, 2016. január 25., 7.143. pont.

⁽¹⁷⁾ Uo.

⁽¹⁸⁾ T-278/20, Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd és Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd kontra Bizottság [2022], ECLI:EU:T:2022:417, 134. pont.

⁽¹⁹⁾ Ilyen például a Kínai Népköztársaságból származó közúti acélkerekek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2019. október 9-i (EU) 2019/1693 bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 259., 2019.10.10., 15. o.) (186) preambulumbekzdésében megállapított 29 %-os maradékvám vagy a Kínai Népköztársaságból származó egyes közüzemi méretű acél szélérőműtoronyok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2021. december 15-i (EU) 2021/2239 bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 450., 2021.12.16., 59. o.) (290) preambulumbekzdésében megállapított 50 %-os maradékvám.

- (96) Azonban a jelen ügyben megállapított maradékvám nem eredményezett „túlzott dömpingkülönbözetest”. A Bizottság a maradékvám megállapításához használt módszertant észszerűnek tekintette, mivel olyan terméktípusok dömpingkülönbözetein alapult, amelyek a Hands exportjának 50 %-át tették ki, ennélfogva rendkívüli mértékben reprezentatívak voltak. Megjegyzendő az is, hogy ezek a terméktípusok a Dika exportjának közel 25 %-át tették ki. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (97) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Dika előadta azt is, hogy esetében egyéni dömping- és kárkülönbözetest kell kiszámítani, mivel az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdése és a WTO dömpingellenes megállapodásának 6.10. cikke kimondja, hogy ezeket az egyéni különbözetesteket az együttműködés mértékétől függetlenül minden egyes szállító esetében ki kell számítani.
- (98) Jóllehet (amint azt a fenti (26)–(48) preambulumbekkezdés kifejti) az egyéni dömpingkülönbözetestek a vállalat saját adatai alapján nem voltak kiszámíthatók, a Dika a Bizottság számára ismert marokkói gyártó, amelyre a maradékvám szintjén vállalat-specifikus dömpingellenes vámtétet vetnek majd ki. A Bizottság ezért elfogadta az állítást annyiban, hogy úgy határozott: a Dika tekintetében egyedi vámtételt állapít meg azáltal, hogy a jelen rendelet vonatkozó részeiben egyedileg azonosítja a vállalatot és az arra vonatkozó vámtételt.
- (99) Az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatos észrevételeiben a Dika megismételte azt a kérését is, hogy kézhez kaphassa az esetében alkalmazott dömping- és kárkülönbözetest-számításokat, valamint az áralakításra és árnyomásra vonatkozó számításokat. A Dika azzal érvelt, hogy ilyen tájékoztatás hiányában nem áll módjában arra vonatkozó kötelezettségvállalási ajánlatot benyújtani vagy érdemi észrevételeket tenni a Bizottság megállapításaival kapcsolatban.
- (100) Azonban a (46) és (48) preambulumbekkezdésben kifejtettekkel megegyező okokból, valamint az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően a Dikával közölt okokból nem volt lehetőség arra, hogy a Dika egyedi tájékoztatást kapjon. Mivel a Dika esetében nem került sor egyéni dömping- vagy kárkülönbözetest kiszámítására, nem volt olyan számítás, amelyet nyilvánosságra lehetett volna hozni. Ezenkívül a (Dikára alkalmazandó) maradékvám meghatározására szolgáló számítások a Hands ellenőrzött adatain alapultak, amelyeket titoktartási okokból nem lehetett a Dika rendelkezésére bocsátani. Az ideiglenes rendelet, az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően a Dika rendelkezésére bocsátott információk⁽²⁰⁾, a végleges tájékoztató és a jelen rendelet tartalmazott minden olyan tényt és megfontolást, amelyre a Bizottság a Marokkóból származó alumíniumkerekekre vonatkozó ideiglenes és végleges intézkedések bevezetéséről szóló javaslatát és határozatát alapozta, valamint tartalmazta a Dikára alkalmazandó maradékvám kiszámításához alkalmazott módszertant is. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (101) A vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított, költséget, biztosítást és fuvardíjat is tartalmazó ár (CIF-ár) százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetestek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözetest
HANDS 8 S.A.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Minden más vállalat	17,54 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

- (102) Kapcsolódó állítások vagy észrevételek hiányában jóváhagyásra kerültek az ideiglenes rendelet (75) és (76) preambulumbekkezdésében foglalt következtetések.

⁽²⁰⁾ A Dika 2022. július 22-én e-mailben kért és kapott tájékoztatást az ideiglenes rendeletben alkalmazott észszerű SGA-költségekről és nyereségről, a nyereség felső határértékéről, a megfelelő költségekről, az IRI-ről (beruházások, K+F és innováció), valamint az Eurostat TARIC-szintű adatairól.

4.2. Uniós felhasználás

- (103) Az ACEA előadta, hogy az ideiglenes rendelet (78) preambulumbekzdésében az uniós felhasználás megállapításához felhasznált átváltási arányt Marokkó esetében a Hands és az „A” felhasználó által a Marokkóból származó behozatalra vonatkozóan szolgáltatott információk alapján helytelenül állapították meg. Az „A” felhasználó egyike volt annak a két felhasználónak, amelyek együttműködtek a vizsgálatban, és amelyeknek az anonimitásra irányuló kérelmét a Bizottság elfogadta. Az ACEA szerint a helyes átváltási arány 13,5 kg/egység lenne. Az ACEA által végzett számítások szerint Törökország esetében a helyes átváltási arány 9,3 kg/tétel lenne. Ez a számítás egy olyan ACEA-tag (a továbbiakban: a nem együttműködő felhasználó) által szolgáltatott információkon alapult, amely a vizsgálat során nem tanúsított együttműködést, és nem nyújtott be kitöltött kérdőívet.
- (104) Az átváltási arány megállapításához a Bizottság a Hands, a Dika és a mintában szereplő három uniós gyártó által a kérdőívre adott válaszokat használta fel. A marokkói kerek télenkénti súlyozott átlagos tömegét tehát a két gyártó (vagyis a Hands és a Dika) által bejelentett információk alapján állapította meg. Az így megállapított átváltási arány 11,3 kg/tétel volt. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az ACEA nem nyújtott be alátámasztó bizonyítékot arra az átváltási arányra vonatkozóan, amelyet a Hands állítólagosan a rendelkezésére bocsátott. Ez az arány mindenesetre nem felelt meg a Hands által a kérdőívre adott ellenőrzött válaszban megadott információknak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (105) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy az átváltási aránynak nem lenne szabad tartalmaznia a Dika adatait, mivel a vállalat exportértékesítési adatait az alaprendelet 18. cikke alapján elutasították.
- (106) A Bizottság az átváltási arány megállapítása során kizárta a Dika adatait. Ennek eredményeként a télenkénti 11,3 kg-os érték nem változott. Ez azzal magyarázható, hogy a Dika adatai viszonylag kis súlyt képviseltek a teljes adatkészletben, amely nemcsak a Hands, hanem a mintában szereplő három uniós gyártó adatait is magában foglalja. A Dika a figyelembe vett tételek teljes számának mindössze [10–15 %-át] képviselte. Ezért a Bizottság az ideiglenes szakaszban kiszámított átváltási arányt megerősítette.
- (107) Törökországot illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA által kiszámított átváltási arány körülbelül 1 680 tonna összsúlyon alapul, amely a Törökországból származó teljes behozatal (a vizsgálati időszak alatt körülbelül 94 000 tonna) körülbelül 1,7 %-át tette ki. A Bizottság ezért ezt a számítást nem tartotta kellően pontosnak.
- (108) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA a „B” felhasználótól a helyszínen gyűjtött bizonyítékokra hivatkozott, és a „B” felhasználótól származó kiegészítő információkat is benyújtott állításának alátámasztására. A „B” felhasználó egyike volt annak a két felhasználónak, amelyek együttműködtek a vizsgálatban, és amelyeknek az anonimitásra irányuló kérelmét a Bizottság elfogadta. Az ACEA a „B” felhasználó adatai és a nem együttműködő felhasználótól származó adatok alapján úgy becsülte, hogy a Bizottság által átváltási arányként használt télenkénti tömegnek 11,3 kg-nál kisebbnek kellene lennie.
- (109) A Bizottság megvizsgálta a „B” felhasználótól származó, benyújtott információkat. A „B” felhasználó elérhetővé tett egy [30–45] terméktípust tartalmazó listát, amelyen feltüntette a teljes mennyiséget és a terméktípusonkénti tömeget. A Bizottság megjegyezte, hogy csupán egy terméktípus esetében nyújtottak be olyan alátámasztó dokumentumot, amelyben feltüntették a terméktípus tömegét. Az ACEA által a „B” felhasználóra vonatkozóan szolgáltatott kiegészítő információk kapcsán megjegyzendő, hogy a késedelmes benyújtás miatt a Bizottságnak nem áll módjában ellenőrizni ezeket az információkat. A nem együttműködő felhasználó által szolgáltatott információk (összefoglaló táblázat) kapcsán megjegyzendő, hogy a Bizottság az említett felhasználó együttműködésének általános hiánya miatt nem tudta ellenőrizni ezen információkat, és emiatt a vizsgálat céljára nem vehette figyelembe azokat. Mindenesetre az ACEA által kiszámított felülvizsgált teljes átváltási arány körülbelül 3 900 tonna össztömegben alapult, ami a Törökországból származó teljes behozatalnak csupán mintegy 4 %-át tette ki.
- (110) A Bizottság ezért megállapította, hogy az ACEA által az érdekelt felek végső tájékoztatását megelőzően, illetve azt követően az átváltási arány megállapításához használt különböző mennyiségek a teljes behozatal szempontjából nem tekinthetők reprezentatívnak. Továbbá az ideiglenes rendelet (78) preambulumbekzdésében említettek szerint megfigyelhető az a piaci trend, hogy a kerékátmérő egyre nagyobb lesz, aminek következtében a télenkénti tömeg is megnő. Ezt a trendet a kérdőívekre adott válaszok alapján kiszámított átváltási arány is alátámasztotta. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (111) Következésképpen egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (77)–(80) és (137) preambulumbekzdése megerősítést nyert.

4.3. Az érintett országból származó behozatal

4.3.1. Az érintett országból származó behozatal árai és áralakínálás

- (112) A fenti (110) preambulumbekzdésben említettek szerint a Bizottság elutasította a volumenre vonatkozó állítást, ezzel az importárak megerősítést nyertek.
- (113) Így a teljes behozatal értékével kapcsolatos észrevételek hiányában megerősítést nyertek az ideiglenes rendelet (81)–(86) preambulumbekzdésének megállapításai.
- (114) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte állítását, miszerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta az alumíniumkerekek uniós piacon fennálló versenyfeltételeket, amikor nem vette figyelembe azt, hogy az eredeti berendezésnek minősülő kerekek rendelkezésre készülnek, és amikor az alumíniumkerekek uniós és marokkói gyártói által a vizsgálati időszak alatt megvalósított tényleges értékesítésekre összpontosította figyelmét ahelyett, az árversenyt és a pályázati eljárások során kieső értékesítéseket elemezte volna. Ezzel szemben egy, az alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó korábbi vizsgálatban ⁽²¹⁾ a Bizottság az ACEA által kért megközelítést alkalmazta. Ezért az ACEA azt állította, hogy minden árelemzést (beleértve az áralakínálás és az alulértékesítés elemzését is) a pályázatok szintjén kell elvégezni.
- (115) A Bizottság az alábbi (192) preambulumbekzdésben az áron aluli értékesítési számításokkal kapcsolatos hasonló érveléssel foglalkozott. Az egyes pályázatok kiválasztása ugyanis nem helyettesítheti a Bizottság általi elemzést, tekintettel arra, hogy ez az elemzés a mintában szereplő uniós és exportáló gyártók által benyújtott, teljeskörű és megfelelően ellenőrzött tényleges értékesítési adatokon – vagyis az ügyletek értékesítési jegyzékén és a típusonkénti ár-összehasonlításon – alapult. Ez a jegyzék a vizsgálati időszak alatt értékesített és kiszámlázott mennyiség tényleges értékeit tartalmazta, amelyek – amint azt a (136) preambulumbekzdés kifejti – gyakran eltérnek az ajánlatok feltételeiben megadott értékektől. Ez utóbbiakkal ellentétben a tényleges értékesítési adatok figyelembe veszik a ténylegesen megadott és a vizsgálati időszakra vonatkozó árengedményeket és kedvezményeket, függetlenül attól, hogy azok halasztottak-e vagy sem. Következésképpen a pályázatok alapján történő elemzés nem tükröznék pontosan az alumíniumkerekek piacára jellemző versenyfeltételeket. Az ACEA továbbá nem vitatta, hogy a Marokkóban gyártott alumíniumkerekek alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzői, valamint alapvető felhasználási területei megegyeznek az uniós gazdasági ágazat által előállított alumíniumkerekekével. Ezért a pályázati eljárás alapuló elemzéssel ellentétben a terméktípusonkénti összehasonlítás az áralakínálás és az áron aluli értékesítés megállapítása céljából megfelelően tükrözte a Marokkóból származó behozatal és az uniós gazdasági ágazat értékesítései között zajló ár- és volumenversenyt. Amint azt észrevételeiben is jelezte, az ACEA kifejtette, hogy a pályázati eljáráshoz kapcsolódó szerződések a szállítandó kerekek hozzávetőleges számát tükrözik, míg a pontos számról jellemzően a fuvarozást megelőző néhány hétben születik megállapodás, továbbá hogy egy adott személygépjármű-modell sikere, és így az alumíniumkerekek gyártási volumene is a fogyasztóktól függ. Az egyes személygépjármű-modellek esetében több típusú alumíniumkerék kínálható, és a személygépjármű-gyártók nem tudják előre jelezni az egyes típusok teljes értékesítését az adott személygépjármű-modell teljes gyártási élettartama alatt. Még ha a Bizottság figyelembe is venné a pályázatok szintjén jelentkező árhatásokat, megjegyzendő, hogy a pályázatokról kapott adatok hiányosnak bizonyultak, mivel csak két együttműködő felhasználótól származtak, és nem volt lehetőség az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott adatokkal való teljeskörű összevetésükre. Emellett az egyik legnagyobb felhasználó nem működött együtt a vizsgálat során, és a nevében az ACEA-tól kapott részleges adatok ellenőrzésére nem volt lehetőség. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (116) Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatást követően az ACEA előadta, hogy az azonos műszaki leírással rendelkező alumíniumkerekek nem helyettesíthetők, mivel az egyes alumíniumkerekek gyártására egy adott gépjárműmodellre vonatkozó személygépjármű-gyártói megrendelést követően kerül sor. A tervezést, valamint a tulajdonságokat és a kikészítést a vevő határozza meg. Az egyes kerekek egyedileg a megrendelő személygépjármű-gyártók számára készülnek; a különböző személygépjármű-gyártóknak szánt alumíniumkerekek egymással nem helyettesíthetők.
- (117) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy valamennyi alumíniumkerék – függetlenül attól, hogy az uniós gazdasági ágazatból, Marokkóból vagy egyéb harmadik országból származik-e – az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében véve ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik. Amint az a vizsgálat során megállapítást nyert és amint azt az ACEA az érdekelt felek végső tájékoztatását követően egyértelműsítette: lehetséges, hogy a bizonyos személygépjármű-gyártók által elfogadott tanúsítvánnyal rendelkező gyártók versenyeznek, és pontosan ugyanazon típusú kerekeket szállítják a személygépjármű-gyártók részére. Az ACEA által benyújtott egyik dokumentum például azt mutatta, hogy az Unióban, Marokkóban, Törökországban és más harmadik országokban működő több tanúsított gyártó versenyez az alumíniumkerekek ugyanazon típusa tekintetében. Szükség esetén egy adott személygépjármű-modellre különböző típusú kerekek szerelhetők fel, nem csupán a pályázatokban meghatározott alumíniumkerekek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

⁽²¹⁾ A Bizottság 404/2010/EU rendelete (2010. május 10.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 117., 2010.5.11., 64. o.), (175)–(179) preambulumbekzdés.

- (118) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte állítását, miszerint a különböző típusú kerekek nem helyettesíthetők egymással, mivel a vizsgálat tárgyát az eredeti berendezésnek minősülő kerekek képezik, és hogy az „eredeti berendezés” kifejezés definíció szerint olyan kereket jelöl, amelyet egy gyártó egy adott személygépjármű-márkához állít elő, és amelynek védjegyét szellemi tulajdon-jogok védik. Az alumíniumkerekek a személygépjármű általános megjelenésének és kialakításának szerves részét képezik, és egy adott modellen belül minden egyes személygépjárművön egységesnek kell lenniük.
- (119) Az ACEA előadta továbbá, hogy a Bizottság nem rendelkezett bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy egy bizonyos személygépjármű-modellre különböző típusú kerekek is felszerelhetők, és nem csak a pályázatokban meghatározott alumíniumkerekek. Az alumíniumkerekek a személygépjármű általános megjelenésének és kialakításának szerves részét képezik, és egy adott modellen belül minden egyes személygépjárművön egységesnek kell lenniük. A szavatosság jellemzően érvényét veszti abban az esetben, ha a fogyasztó az alumíniumkerekeket eredeti berendezésnek nem minősülő alkatrészekkel helyettesíti. Az ACEA két személygépjármű-gyártó által kiadott két dokumentummal támasztotta alá a szavatosságra vonatkozó állítását.
- (120) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA hivatkozott bizonyítékra, illetve nem nyújtott be bizonyítékot annak alátámasztására, hogy valamennyi alumíniumkerék – függetlenül attól, hogy az uniós gazdasági ágazatból, Marokkóból vagy egyéb harmadik országokból származik-e – az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében véve ugyanazokkal az alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkezik. A Bizottság továbbá úgy ítélte meg, hogy bár lehetnek olyan műszaki korlátok, amelyek miatt nem lehetséges az, hogy bármely típusú személygépjármű-modellre bármely típusú kereket felszereljenek, a különböző személygépjármű-modellekhez használt alumíniumkerekek bizonyos mértékben felcserélhetők egymással. A személygépjármű-gyártó például dönthet úgy, hogy a személygépjármű-modellt a külső alkatrészeknek (adott esetben az alumíniumkerekek tervezési modelljének) a módosításával átalakítja. Azonban a személygépjármű-platformra vonatkozó műszaki előírások többsége változatlan marad. Szükség esetén tehát a személygépjármű-gyártó régebbi alumíniumkerék-moddellel is felszerelheti ezt a személygépjárművet. Az alumíniumkerekek gyártóinak ezért a gyártás befejezése után telephelyükön évekig meg kell őrizniük a korábban használt öntőformákat. Ezt megerősítették a mintában szereplő uniós gyártók is, amelyek egy bizonyos személygépjármű-modellhez, majd később ugyanazon modell áttervezett változatához tartozó alumíniumkerekek beszerzésére irányuló pályázatot nyertek el.
- (121) A szavatossággal kapcsolatos állítást illetően a Bizottság először is megjegyezte, hogy a benyújtott szavatossági nyilatkozatok egyike nem tartalmazott semmilyen követelményt a használandó keréktípusokra vonatkozóan. Másodsor, a benyújtott bizonyítékok csak a szavatossági időre vonatkoztak, nem pedig a gépjármű teljes hasznos élettartamára. Harmadszor, az, hogy az alumíniumkerekek esetében az utópiaci értékesítési csatorna is létezik, arra enged következtetni, hogy az eredeti berendezésnek minősülő alkatrészek javítási célú használatára vonatkozó követelményt a szavatossági időszak lejártá után nem alkalmazták következetesen, és az ilyen jellegű használat műszakilag és jogilag megengedett volt. Végezetül, az ACEA által benyújtott két dokumentum egyike az Amerikai Egyesült Államok piacára vonatkozott, a másik esetében pedig nem volt egyértelmű, hogy érinti-e az uniós piacot. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (122) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy a terméktípus-leírások (az úgynevezett termékkódok) nem fedték le az adott alumíniumkerék-projekt valamennyi jellemzőjét és egy adott pályázat valamennyi pénzügyi vonatkozását. Ennek következtében a termékkód nem biztosította az összehasonlítható kerekek összehasonlíthatóságát, ami aláásta a vonatkozó volumen- és árelemzés pontosságát.
- (123) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a termékkód meghatározása lefedte az alumíniumkerekek fő jellemzőit: a gyártási folyamatot (szabványos öntött kerekek lézerhegesztés nélkül, lézerhegesztett kerekek, kovácsolt kerekek, két- vagy háromrészes kerekek), az átmérőt és a tömeget, a hőkezelés meglétét vagy hiányát, a megmunkálás típusát, a betétek alkalmazását, vagy azt, hogy a kerék gumiabroncsokkal felszerelt-e). Az eljárás során az együttműködő felek egyike sem tett észrevételt a termékkód meghatározásával kapcsolatban. Az ACEA nem fejtette ki, hogy mely további jellemzőt kellene figyelembe venni. Ezenkívül – amint azt a fenti (115) preambulumbekendés említi – a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a pályázatok nem szolgálták a dömpingelt behozatal ár- és volumenhatásainak megállapításához szükséges információkkal. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (124) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy a nem bizalmas akta és a végső tájékoztatás nem ad támpontot a megállapított jelentős mértékű áralakítás és árnyomás kapcsán. A Bizottság megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (90) és (91) preambulumbekendése tartalmazta az áralakítás Bizottság által végzett elemzését és számszerűsítését, valamint a Bizottság árnyomásra vonatkozó megállapításait. Ezenkívül az együttműködő exportáló gyártók tájékoztatást kaptak az áralakítás részletes kiszámításáról, és észrevételeket tehetek a számítás pontosságával kapcsolatban. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

- (125) Az áralakításra és az árhatásokra vonatkozó egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (87)–(91) preambulumbekzdése megerősítést nyert.

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

4.4.1. Általános megjegyzések

- (126) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (92)–(96) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2. Makrogazdasági mutatók

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

- (127) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (97)–(99) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.2. Az értékesítés volumene és piaci részesedése

- (128) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (100)–(102) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.3. Foglalkoztatás és termelékenység

- (129) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (103) és (104) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.4. Növekedés

- (130) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (105)–(107) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.2.5. A dömpingkülönbség nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

- (131) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (108)–(110) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3. Mikro gazdasági mutatók

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

- (132) Az ideiglenes rendelet (113) preambulumbekzdését illetően az ACEA előadta, hogy az alumíniumkerekek szállítójának kiválasztásában az árak bizonyosan szerepet játszanak, de más megfontolások ugyanilyen fontosak. Az ACEA továbbá azt állította, hogy alapvető hiba azt feltételezni, hogy az uniós gyártóknak a szerződés odaítélésére irányuló eljárás során igazodniuk kellene a marokkói gyártók áraihoz.

- (133) A Bizottság megállapította, hogy a személygépjármű-gyártók és az alumíniumkerék-gyártók alkupozíciója egymáshoz képest kiegyensúlyozatlan. A személygépjármű-gyártók száma korlátozott, és ez a szám 2021 januárjában tovább csökkent a Stellantis csoport létrehozásával. A személygépjármű-gyártók alkupozícióját a pályázatokban megállapított feltételek mutatják, mely feltételek az ő érdekeiknek felelnek meg. A személygépjármű-gyártók például nem garantálják a szállítandó – tehát az alumíniumkerék-gyártók által gyártandó – mennyiségeket, és a projekt időtartama alatt nem teszik lehetővé az eladási ár felfelé történő módosítását (az indexált alumínium-költségek kivételével). Ezek a feltételek kedvezőtlenek az alumíniumkerék-gyártókra nézve, mivel azoknak nem áll módjában optimalizálni a gyártóüzemek munkaterhét, emiatt jövedelmezőségük maximalizálása érdekében nem képesek optimális méretgazdaságosságot elérni. Amint azt a (122) preambulumbekzdés is kifejti, a személygépjármű-gyártók kedvező helyzetét az a kapacitásfelesleg is alátámasztja, amely az alumíniumkerekek piacán a marokkói gyártók létrehozása miatt tapasztalható.

- (134) Ezenkívül a vizsgálat során a Bizottság a személygépjármű-gyártóktól azt az információt kapta, hogy az ár kulcsszerepet játszik. A „B” felhasználó kifejtette, hogy a fő kritérium továbbra is az ár, és hogy az ajánlatok beérkezését követően egy olyan tárgyalási folyamatra kerül sor, amely elsősorban az árakra összpontosít és amelynek során a gyártók kedvezőbbé tehetik ajánlataikat. Az EUWA ismertette, hogy a pályázati eljárás során rendszerint az áralkalmazkodást célzó ártárgyalások folynak, és hogy az áralkalmazkodás mindkét irányban megtörténhet. Hasonlóképpen, az „A” felhasználó kifejtette, hogy egyéb tényezők – például a minőség, a K+F és az ellátási képességek – igen hasonlóak az alumíniumkerekek szállítóinak körében, és emiatt az alumíniumkerekek szállítójának kiválasztása során az ár a kulcsfontosságú kritérium. Továbbá az ACEA-val folytatott meghallgatás során a nem együttműködő felhasználó megerősítette, hogy a szállítók számos tárgyalási fordulóban vesznek részt, melyek során megtörténik műszaki kapacitásaik, minőségi besorolásuk, termelési képességük stb. ellenőrzése, de – ami a legfontosabb – a gyártóknak az árak szempontjából legversenyképesebb ajánlataikat kell bemutatniuk. Emellett – amint azt az ideiglenes rendelet (90) és (91) preambulumbekzdésében megállapítja – az uniós gazdasági ágazat a jelentős áralakítás és árnyomás melletti költségnövekedés ellenére sem volt képes emelni árait, ami azt mutatta, hogy a marokkói exportáló gyártók a vizsgálati időszak alatt árnyomást gyakoroltak az uniós gyártókra. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (135) Az ACEA előadta, hogy az ideiglenes rendelet helytelenül utalt arra, hogy a szerződéseket minden évben újratárgyalják, és hogy az alumíniumkerekek uniós gyártói valamilyen módon képesek újratárgyalni árait annak érdekében, hogy azok tükrözzék a nyersanyagárak emelkedését. Az ACEA kifejtette, hogy az alumíniumkerék-vásárlási szerződések szerinti árképzési mechanizmus egy olyan képletten alapult, amelynek egyetlen változó eleme az alumíniumöntecs költségeinek alakulása. Az értékesítési számlák tehát inkább a szerződéses feltételeket, semmint a piaci feltételeket tükrözték.
- (136) A Bizottság megerősítette, hogy a szerződések általában nem teszik lehetővé azt, hogy egy projekt élettartama alatt az árak a költségek fedezése érdekében (ez alól kivétel az alumíniumöntecsek költsége), valamint a szállító nyereségességének javítása érdekében emelkedhessenek. Az ideiglenes rendelet (113) preambulumbekzdésében a Bizottság nem azt az érvt fogalmazta meg, hogy az alumíniumkerék-gyártóknak módjukban áll, hogy a projekt élettartama alatt emeljék eladási árait, hanem azt fejtette ki, hogy a gyártók nem tudták emelni árait, amikor a vizsgálati időszak alatt új pályázatokról tárgyaltak. A Bizottság továbbá bizonyítékokat gyűjtött a felhasználóktól és az uniós gyártóktól arra vonatkozóan, hogy a személygépjármű-gyártók egy projekt időtartama alatt különböző típusú engedményekről és kedvezményekről tárgyaltak, többek között az éves teljes forgalom alapján kiszámított engedményekről. Ezért nem helytálló azzal érvelni, hogy az árakat a projekt teljes élettartamára rögzítették (az alumíniumindexálás kivételével). Valójában az árak az alumíniumindexálás miatt változhatnak, de nem emelhetők tovább az egyéb költségek – például a munkaerő, az energia, a nyersanyagok vagy az általános költségek – figyelembevétele érdekében. Ezenkívül a tényleges eladási árak a különböző engedmények és kedvezmények következtében a projekt teljes élettartama alatt csökkenhetnek. Az egyik felhasználó esetében jelentősnek bizonyult az alumíniumkerék-gyártótól kapott engedmények és kedvezmények összege. Az árakat tehát nem csak az eredeti szerződés alapján határozzák meg. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.
- (137) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte állítását, miszerint az árakat csak az eredeti szerződés alapján határozták meg, mivel a szerződésben rögzítették a termelékenységi engedményeket, és a szerződéses megállapodásokon kívül nem nyújtottak termelékenységi engedményeket. Az ACEA előadta továbbá, hogy az ügyben a Bizottság nem rendelkezett olyan egyértelmű bizonyítékkal, amely azt bizonyítaná, hogy az árakat nem csak az eredeti szerződésben határozták meg. Végezetül, az ACEA azt állította, hogy a felhasználóktól gyűjtött bizonyítékok nem támasztják alá ezt a következtetést, és kiemelte, hogy a fenti preambulumbekzdésben említett bizonyíték anekdotikus: egy harmadik országbeli szállító által harmadik országból származó kerekre vonatkozóan kiállított jóváírás.
- (138) Először is, a Bizottság megjegyezte, hogy a mintában szereplő uniós gyártók és együttműködő felhasználók egyike sem nyújtott be észrevételeket az érdekelt felek végső tájékoztatásával kapcsolatban, tehát nem is kérdőjelezte meg a (136) preambulumbekzdésben ismertetett értékelést, amely a tőlük begyűjtött ellenőrzött bizonyítékokon alapult.
- (139) Másodsor, az ACEA észrevételei és a benyújtott dokumentumok alapján a Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA észrevételeiben az együttműködő felhasználók – az ACEA tagjai – kiküldetési jelentéseinek bizalmas változatára, tehát az e felhasználók ellenőrző látogatásai során gyűjtött bizonyítékokra hivatkozott. Ez egyértelműen kiderült azokból a hivatkozásokból, amelyeket az ACEA a szóban forgó felhasználók bizalmas kiküldetési jelentéseire tett a beadványaiban. A Bizottság különösen a „B” felhasználói rendszerből kinyert számviteli könyvekre hivatkozott, amelyekben megtalálható az engedmények/engedmények különböző típusainak listája. Az ellenőrző látogatás során a „B” felhasználó kifejtette, hogy az árcsökkentéseket közvetlenül az eladási árakra alkalmazzák. Ennek következtében a könyvelt kedvezmények/engedmények bármely más típusát kiegészítő kedvezmények/engedménynek kell tekinteni.

- (140) Ezenkívül a Bizottság bizonyítékokat gyűjtött a mintában szereplő uniós gyártóktól, amelyek azt mutatják, hogy a felhasználók különböző típusú kedvezményeket/engedményeket (például éves megtakarítási lehetőség stb.) kértek. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy részletesebb információk nem hozhatók nyilvánosságra, mivel a felhasználóktól és az uniós gazdasági ágazattól gyűjtött információk olyan konkrét egyedi ügyletekre vonatkoztak, amelyekről az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében összefoglaló nem készülhet. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (141) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy elegendő bizonyítékot nyújtottak be annak alátámasztására, hogy az alumíniumkerék-szállítóknak pályázatok keretein belül ítélik oda a beszállítandó volumeneket, és hogy a pályázatokon kívül beszállítási volumen odaítélésére nem kerül sor. Mindenesetre az ACEA szerint nem áll rendelkezésre – és nem is létezik – arra utaló bizonyíték, hogy a pályázat odaítélését követően és az ilyen pályázat eredményeként aláírt szerződés teljesítése során az uniós gyártóhoz rendelt volumeneket egy marokkói beszállító javára csoportosítanák át. Az ACEA azzal érvelt, hogy az egyik együttműködő felhasználónál végzett helyszíni ellenőrzés során bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a pályázati eljárás lezárását követően aláírt szerződésben megállapított volumen általában jól mutatja az szállított áruk tényleges jövőbeli volumenét.
- (142) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ACEA megerősítette a (157) preambulumbekkezdésben ismertetett megállapításokat, miszerint „ezek a gyártók nem kapnak garanciát annak kapcsán, hogy végső soron mekkora mennyiséget rendelnek hozzájuk”. Amint azt az ACEA észrevételeiben jelezte, és az „A” felhasználó ellenőrzési jelentése alapján megállapítható, „a szállítók árajánlatot nyújtanak be egy bizonyos volumenről. E volumenek nincsenek ugyan garantálva, de a szállítóknak van információjuk arról, hogy mekkora volumenre nyújtanak be árajánlatot. Ha a projekt befejezése után (ami több évet is jelenthet) a volumenek a vártnál lényegesen kisebbnek bizonyulnak, a szállítók kompenzációban részesülhetnek a nem amortizált berendezésekért”. Jóllehet az árajánlatban szereplő volumen fel volt tüntetve, a szerződések tipikusan nem tartalmazták a szállítás pontos időpontját és a tervezett értékesítési volument. Amint azt az ACEA észrevételeiben kifejtette: „a szállítandó kerekek pontos számáról jellemzően a gyártósorra történő szállítást megelőző 4–8 héten belül állapodnak meg.” A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (143) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy – amint azt az EUWA is elismerte – az általánosabb gyakorlat az, hogy az alumíniumkerekekkel kapcsolatos adott projektre vonatkozó pályázatot egy szállítónak, nem pedig kettő vagy több szállítónak ítélik oda. Az ACEA három tagja (a nem együttműködő felhasználó és a két együttműködő felhasználó) által a vizsgálati időszakban lefolytatott pályázatok alapján megállapítható, hogy korlátozott volt azon pályázatok száma, amelyet egyidejűleg két beszállító nyert el. A legtöbb pályázatot csak egy beszállító nyerte, ami azt jelenti, hogy a szállítóra kiosztják a pályázatban meghatározott hozzávetőleges volument. Ha a pályázatot egy szállító nyeri, nincs lehetőség az áruk más szállítóhoz történő átcsoportosítására.
- (144) A Bizottság e tekintetben megvizsgálta az ACEA által benyújtott összefoglaló táblázatot. Először is, a pályázatok felsorolása csak a vizsgálati időszak alatt lezárt pályázatokot tartalmazta, e pályázatok tehát nem a vizsgálati időszak alatti tényleges szállításokat érintették, mivel a szóban forgó pályázatok keretében történő szállítás becsült kezdő időpontja a tervek szerint a vizsgálati időszakot követő periódusra esett. Másodsor, a Bizottság megállapította, hogy a felsorolt pályázatok többségét (körülbelül 85 %-át) a nem együttműködő felhasználó jelentette be. A felhasználó együttműködésének hiánya miatt a Bizottság nem tudta ellenőrizni a listára való felvétel helyességét, valamint azt, hogy a lista tartalmazta-e az összes pályázatot és képes volt-e kielégíteni a szóban forgó személygépjármű-gyártó éves igényeit. Mindazonáltal a Bizottság e következtetés ellenére is elvégezte a benyújtott adatok elemzését.
- (145) A nem együttműködő felhasználó pályázatainak listája azt mutatta, hogy e pályázatok többségét egyetlen szállítónak ítélték oda. Az említett súlyozott átlagos volumen azonban meglehetősen alacsony volt (egy projekt teljes élettartama alatt pályázatonként körülbelül 50 000 tétel), ami magyarázatul szolgált arra, hogy a szóban forgó pályázatok miatt csak egy szállító nyerte. Mindazonáltal a Bizottság megjegyezte, hogy az egyik projektet „a nagy volumen miatt” két szállító között osztották fel, amint az az ACEA-val folytatott meghallgatáson említésre került. Harmadszor, az együttműködő felhasználók által a pályázatokra vonatkozóan szolgáltatott információk három pályázatot érintettek. A „B” felhasználó esetében az adatok azt mutatták, hogy az egymilliónál nagyobb mennyiségre vonatkozó pályázatot két szállító között osztották fel. Továbbá az „A” felhasználó esetében az ACEA által szolgáltatott adatok ellentmondásosak voltak. Egyfelől valóban azt mutatták, hogy egy pályázatot egy szállító nyert el, másfelől viszont a pályázatokra vonatkozó külön táblázat szerint a szóban forgó pályázat ugyanazon mennyiségeit két pályázat között osztották fel. Következésképpen a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ACEA által szolgáltatott információk nem mondanak ellent a (157) preambulumbekkezdésben közölt megállapításoknak, miszerint a pályázatok az árajánlatban szereplő mennyiségtől függően több szállító között oszthatják fel, ami felveti a kérdést, hogy az egyes szállítók a projekt teljes időtartama alatt ténylegesen mekkora mennyiséget kötelesek szállítani. Ezenkívül – amint azt a fenti (115) preambulumbekkezdésben kifejti – az ACEA elismerte, hogy a szállítandó teljes volumen az adott gyártandó személygépjármű-modell sikerétől is függhet.

- (146) Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.
- (147) Egyéb észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (111) és (113) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.2. Munkaerőköltségek

- (148) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (114) és (115) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.3. Készletek

- (149) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (116) és (117) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.3.4. Jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

- (150) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (118)–(123) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

4.4.4. A kárra vonatkozó következtetés

- (151) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (124)–(129) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

5.1. A dömpingelt behozatal hatásai

5.1.1. Az érintett országból érkező dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése

- (152) Észrevétel hiányában a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (131)–(136) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

5.1.2. Az érintett országból származó dömpingelt behozatal ára és árhatások

- (153) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy a Marokkóból származó, 2020-ban és a vizsgálati időszakban értékesített behozatal 2018–2019-ben lefolytatott pályázati eljárásokon alapult. Tehát 2020-ban vagy a vizsgálati időszakban nem gyakorolhatott hatást az árakra, mivel 2020-ban és a vizsgálati időszakban nem – hanem csak azt megelőzően, a pályázati eljárások időpontjában – eredményezett csökkent értékesítést.
- (154) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a nyereség és a veszteség nem a pályázatok tárgyalása során következett be, hanem akkor, amikor a termelésre vagy az értékesítésre sor került. Amint azt a (89) preambulumbekzdés részletesebben kifejti, egy projekt élettartama alatt előfordulhatnak olyan ár- és volumenváltozások, amelyek túlmutatnak az adott pályázat feltételein. Ezenkívül – amint az ideiglenes rendelet (113) és (146)–(148) preambulumbekzdése kifejti – a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a marokkói gyártók hatása nem csupán a marokkói exportáló gyártók által elnyert pályázatok miatt elveszített mennyiségnek tudható be, hanem az általános árnyomásnak is, amely az összes olyan pályázati eljárást érintette, amelyben e gyártók részt vettek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (155) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy az ideiglenes rendelet 4.4.3.1. pontjában említett árelemzést a pályázatok szintjén kell elvégezni, és hogy e forгатókönyv szerint nem volt árkülönbség az ideiglenes rendeletben feltüntetett uniós árak és marokkói árak között.
- (156) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA azt is állította, hogy a szállítók közötti árverseny a pályázati eljárás során zajlik. Ezért véleménye szerint az áralakínálást, az árnyomást és az alulértékesítési különbözetet a pályázatok szintjén kell kiszámítani, nem pedig a teljesítési szakaszban. Az értékesítések és a teljesítések nem a jelenlegi versenyfeltételeket tükrözték. Ezenkívül a teljesítések volumene nem a szállítóktól függött, hanem egy adott személygépkocsi-modell relatív sikerétől, tehát a gyártás szintjétől.

- (157) A Bizottság megjegyezte, hogy az érdekelt felek által szolgáltatott információk azt mutatják, hogy az árak nem maradtak változatlanok egy adott pályázati eljárás teljes időtartama alatt. Amint azt a (79) preambulumbekzdés is kifejti, a pályázatok tárgyalása során az alumíniumkerék-gyártóknak egy adott projekt teljes élettartama alatt kell egy engedményrendszert biztosítaniuk. Ezenfelül a projekt időtartama alatt a személygépkocsi-gyártók további engedményeket is kérhetnek. Hozzá kell tenni azt is, hogy az alumíniumkerék-gyártók nem kapnak garanciát az értékesítési volumenre nézve. A személygépkocsi-gyártók egy adott projekthez több gyártót is kiválaszthatnak, de ezek a gyártók nem kapnak garanciát arra nézve, hogy végül soron mekkora mennyiséget rendelnek hozzájuk. Az egyes alumíniumkerék-gyártók esetében a szállított mennyiség nem csupán egy adott személygépkocsi-modell relatív sikerétől függött, hanem attól is, hogy a személygépkocsi-gyártók milyen döntést hoztak az adott mennyiségnek a kiválasztott gyártók közötti felosztásáról. Emiatt – amint arra a (115) preambulumbekzdés is felhívja a figyelmet – az egyes pályázatok válogatott adatai nem helyettesíthetik a Bizottság teljes adatsor alapján végzett elemzését, azaz a típusonkénti üzleti eladási listákat és ár-összehasonlításokat. Az említett összehasonlítás a ténylegesen lezajlott értékesítési ügyletekre vonatkozó lehető legnagyobb számú adatot tükrözi.
- (158) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben a pályázatok hiányos képet adtak, és az árhatások teljes mértékben csak az érintett országból származó összes behozatal és az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszak alatt végzett összes értékesítés terméktípusonkénti bontásban történő összehasonlításával érthetők meg teljes mértékben. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.
- (159) Az ACEA és a Hands előadta, hogy az uniós gazdasági ágazat a Marokkóból származó behozatal hiányában is kárt szenvedett volna, bizonyítva ezzel, hogy a Marokkóból származó behozatal nem okozott jelentős kárt. Az ACEA az érdekelt felek végső tájékoztatását követően megismételte ezt az állítását. Az uniós gazdasági ágazat által 2020-ban és a vizsgálati időszakban végzett értékesítés jóval a 2019. évi szint alatt maradt volna 2020-ban (–22 % Marokkót is beleszámítva és –20 % Marokkót figyelmen kívül hagyva) és a vizsgálati időszakban (–18 % Marokkót is beleszámítva és –14 % Marokkót figyelmen kívül hagyva). A vizsgálati időszak bekövetkezett kárt nem lehetett a Marokkóból származó behozatalnak tulajdonítani, mivel a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat 2020-hoz képest nagyobb mértékben (2 281 ezer tétellel) növelte értékesítéseit, mint a marokkói exportáló gyártók (1 478 ezer tétel). A Marokkóból származó behozatal nem gyakorolt hatást a volumenre. Ezenfelül a Marokkóból származó behozatal a vizsgálati időszakban nem válthatott ki árhatást, mivel a vizsgálati időszak alatt lezárt pályázatok nem foglaltak magukban jelentős mértékű áralá kínálást, míg a Marokkóból származó behozatalnak a vizsgálati időszak alatt megfigyelt értékesítési árai nem gyakorolhattak kedvezőtlen hatást az uniós gazdasági ágazat által az ugyanezen időszakban végrehajtott értékesítésre.
- (160) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA azt is előadta, hogy az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségét befolyásolta a termelés és az értékesítés csökkenése, amely az uniós gépjárműgyártás 2020. és 2021. évi jelentős visszaeséséből eredt, ami pedig az állandó költségek növekedését eredményezte.
- (161) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazatnak nem állt módjában ezeket a megnövekedett állandó költségeket áthárítani a személygépkocsi-gyártókra, mivel – a fentiekben ismertetetteknek megfelelően – a személygépkocsi-gyártókkal kötött hosszú távú szerződések alapján nem volt lehetőség az állandó költségek növekedése miatti áremelésre (kivéve az alumíniumöntecsek költségeinek indexálását).
- (162) Amint azt az ideiglenes rendelet (140)–(142) preambulumbekzdése említi, a Bizottság elismerte, hogy a felhasználás 2020-ban visszaesett, főként a Covid19-világjárvány miatt. A Marokkóból származó behozatal azonban egyértelműen kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra 2020-ban és különösen a vizsgálati időszakban, amikor a behozatali volumen exponenciálisan megnőtt. Ezért amikor a vizsgálati időszak alatt a feltételek a felhasználás növekedése tekintetében javulni kezdtek, az uniós gazdasági ágazat a Marokkóból származó dömpingelt behozatal miatt – amely 26,9 %-kal kínált alá az uniós gazdasági ágazat árainak – arra kényszerült, hogy az előállítási költségek növekedése ellenére is tartsa alacsonyan árait. Következésképpen az árlenyomás miatt az uniós gazdasági ágazat olyan árakon végezte az értékesítést, amelyek még az előállítási költségeiket sem fedezték, nemhogy a szokásos haszonkulcsot. Ez a következtetés akkor is érvényes, ha feltételezzük, hogy az árakat (főként) hosszú távú szerződésekben rögzítették, mivel a marokkói behozatal ezen alacsonyabb árainak kedvezőtlen hatásai akkor jelentkeztek, amikor a korábbi szakaszban tárgyalt szerződések szerinti tényleges teljesítések 2020-ban és a vizsgálati időszakban megkezdődtek. Ezenkívül a marokkói termelők közbeszerzési eljárásokban való részvétele és árpolitikája további árnyomást gyakorolt a jelenleg túl kínálattal jellemzett piacra. Még ha az uniós gazdasági ágazat értékesítési mennyisége nőtt is a vizsgálati időszak alatt, a Marokkóból származó behozatal miatt továbbra is csökkent a piaci részesedése, és ennek következtében pénzügyi helyzete is jelentősen romlott. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

- (163) A Hands előadta, hogy az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárt nem okozhatta a Hands exportja, amely Marokkóból az Unióba irányult. A Hands véleménye szerint a kármutatók többsége (pl. uniós felhasználás, termelési mennyiség, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési mennyiség, eladási ár) már 2018 és 2019 között romlani kezdett, és nem tulajdonítható a Handsnek, mivel ott a termelés 2020 januárjában vette kezdetét. A Hands előadta, hogy az üzemet többek között a marokkói és az Unión kívüli piacokon jelentkező növekvő kereslet kielégítése érdekében is építették, és nem csak azért, hogy az Uniót ellássák. A Hands azt is hozzátette, hogy az Unióba irányuló exportjának egy része a termelés Dél-Koreából Marokkóba történő áthelyezésének felelt meg.
- (164) Annak ellenére, hogy 2018-ban és 2019-ben az uniós felhasználás, valamint az uniós gazdasági ágazat általi értékesítés és termelés csökkent, az uniós gazdasági ágazat 7,5 %-ról 8,2 %-ra növelte jövedelmezőségét. Következésképpen az említett évekre vonatkozóan nem állapítottak meg kárt. A kár 2020-ban kezdett bekövetkezni, ugyanakkor, amikor a Handstól származó behozatal a Marokkóból származó egyéb behozattal együtt elkezdett beérkezni az Unióba. E tekintetben meg kellett jegyezni, hogy az alaprendelet 3. cikkével összhangban a Bizottság nem csak a Hands dömpingelt behozatalának, hanem a Marokkóból származó valamennyi dömpingelt behozatalnak a hatását elemezte. A Hands kapcsán mindenesetre megállapítható, hogy behozatala az uniós gazdasági ágazat árai alá kínált, és hogy a vizsgálati időszak alatt jelentősek voltak a dömping- és kárkülönbözetek. Ezért nem lehet azt állítani, hogy a Hands behozatala nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (165) A Hands előadta továbbá, hogy az ideiglenes rendelet megállapításai nem támasztják alá a Marokkóból származó alumíniumkerekek behozatala által okozott jelentős kárral kapcsolatos ténymegállapítást. Az elemzés zavaros adatokból és megalapozatlan feltételezésekből indult ki, amelyeket nem támasztottak alá a vizsgálat során rögzített információk, mi több, az alumíniumkerekek piacának kereskedelmi realitásai sem.
- (166) A Bizottság ennek az állításnak az alapján nem tudta azonosítani, hogy a kárelemzésének mely része volt zavaros, megalapozatlan vagy pusztán feltételezés. A Bizottság ténymegállapításait a vizsgálat során összegyűjtött egyértelmű bizonyítékokra alapozta, melyeket az ügy aktájában valamennyi érdekelt fél rendelkezésére bocsátottak, és melyeket az ideiglenes rendelet ismertet. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

5.1.3. Az érintett országból származó dömpingelt importok volumene

- (167) Az ACEA előadta, hogy az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében véve a marokkói behozatal volumene nem nőtt jelentősen, valamint hogy a marokkói behozatal olyan rést szolgált ki, amelyet az uniós gyártók önkéntes döntésük alapján nem szolgáltak ki, ez pedig nem gyakorolt kedvezőtlen hatást az uniós gazdasági ágazat által értékesített mennyiségekre.
- (168) Amint azt az ideiglenes rendelet (83) preambulumbekzdése kifejti, a Marokkóból származó behozatal a vizsgálati időszak alatt elérte a 2,5 millió tételt, míg 2018-ban nulla volt, 2019-ben pedig alig volt mérhető. Ez a vizsgálati időszakban 3,9 %-os piaci részesedést eredményezett. A marokkói behozatal piaci részesedését illetően a Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA ellentmondott a (191) preambulumbekzdésben kifejtett érvelésének, amely szerint az alulértékesítési különbségeket a pályázatoknak azon a szintjén kell kiszámítani, ahol a marokkói gyártók és az uniós gyártók közötti verseny zajlik, ami bizonyítja, hogy közvetlen verseny állt fenn a marokkói behozatal és az uniós termelés között. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy a behozatal az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében véve jelentős volt mind abszolút értelemben, mind pedig az uniós felhasználáshoz képest. A megállapított árszintek alapján kijelenthető, hogy a volumenek az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett kedvezőtlen hatást gyakoroltak az uniós gazdasági ágazat áaira. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást, és megerősítette az ideiglenes rendelet (131)–(136) preambulumbekzdésében összefoglalt következtetéseket.
- (169) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte állítását, miszerint a marokkói behozatal nem gyakorol kedvezőtlen hatást az uniós gazdasági ágazatra. Az ACEA előadta továbbá, hogy a Bizottság nem fejtette ki azt, hogy a Marokkóból származó alumíniumkerekek 3,9 %-os piaci részesedéssel rendelkező behozatala hogyan okozta az uniós termelés 17 %-os és az uniós értékesítés 21 %-os csökkenését a figyelembe vett időszakban.
- (170) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA az elemzésében a figyelembe vett időszakra hivatkozott, holott – amint azt a fenti (162) preambulumbekzdés említi – az uniós termelés 2018 és 2020 közötti csökkenése főként a Covid19-válságnak volt betudható. Ezenkívül a rákövetkező 2020-as időszakkal és a vizsgálati időszakkal kapcsolatban (amikor az uniós felhasználás + 8,0 %-kal bővült) megjegyzendő, hogy a Marokkóból származó behozatal jelentősen (244 %-kal) nőtt, míg az uniós gazdasági ágazat általi értékesítés csupán 5,2 %-kal. Emellett a Marokkóból származó behozatal piaci részesedése 2020 és a vizsgálati időszak között mintegy 2,1 százalékponttal

nőtt, míg az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 1,8 százalékponttal csökkent. Továbbá a Marokkón kívüli országokból érkező összes behozatal származási helye kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy a behozatali volumenek növekedése 2020 és a vizsgálati időszak között mintegy 6,6 %-os volt. Ez a növekedést a Törökországból származó behozatal volumenének (19 %-os) bővülése váltotta ki, míg az összes többi országból érkező behozatal volumene összességében csökkent ugyanebben az időszakban. Azonban – amint azt az alábbi (171)–(174) preambulumbekzdés ismerteti – a Bizottság megállapította, hogy a Törökországból származó behozatal nem gyengítette a Marokkóból származó behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Ezért a Bizottság megismételte a fenti (168) preambulumbekzdésben ismertetett megállapításait, miszerint a Marokkóból származó behozatal volumene az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat áráira. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.

5.2. Az egyéb tényezők hatásai

5.2.1. Harmadik országokból származó behozatal

- (171) A Hands és az ACEA előadta, hogy el kell végezni a harmadik országokból érkező behozatal hatásának megfelelő elemzését: az egyéb harmadik országok a teljes behozatal közel 90 %-át képviselték, és mintegy 25 %-os piaci részesedéssel rendelkeztek. Törökország a figyelembe vett időszakban 10,3 %-ról 13,0 %-ra növelte piaci részesedését.
- (172) A Bizottság elemezte a harmadik országokból származó behozatalt. A fő importáló ország, Törökország tekintetében a Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy – amint azt az ideiglenes rendelet (138) preambulumbekzdése említi – Törökország átlagárai jelentősen magasabbak voltak a marokkói import árainál (+ 14 %), sőt, kis mértékben az uniós gazdasági ágazat árait is meghaladták (+ 1,0 %). Ezenkívül a Törökországból származó behozatal átlagára 2018-ban, 2019-ben és 2020-ban meghaladta az uniós gazdasági ágazat termelési költségeit, és csak a vizsgálati időszakban esett vissza csaknem 1 %-kal. Emellett 2020-ban és a vizsgálati időszakban, amikor az uniós gazdasági ágazat jövedelmezősége jelentősen mértékben visszaesett, a török behozatal árai meghaladták az uniós gazdasági ágazat árait. Következésképpen e behozatok nem gyengítették a Marokkóból érkező behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.
- (173) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően a Törökországból származó behozattal kapcsolatban a Hands megismételte állítását, miszerint a Bizottság nem vette figyelembe, hanem egyszerűen ignorálta a Törökországból származó behozatal káros hatásait. A Hands állítása szerint a Bizottság állítólag nem végzett részletesebb elemzést a Hands saját adatai alapján, amelyek azt mutatják, hogy a Hands pályázati eljárások során adott árajánlatai nem minden esetben voltak a legalacsonyabbak, és hogy az összes pályázatnak csak kis részét nyerte el. Az ACEA ugyanezen gyártót illetően hasonló állítást fogalmazott meg.
- (174) A Bizottság a következő indokok alapján utasította el a Hands érveit. Először is, amint azt az ideiglenes rendelet (90) preambulumbekzdése kifejti, a Bizottság megjegyezte, hogy a vizsgálati időszak alatti tényleges értékesítés terméktípusonkénti összehasonlítása során jelentős, 26,9 %-os alákínálási különbözetet állapított meg, amely magában foglalta a Hands értékesítéseit is. Másodszor, amint azt a (115) és (192) preambulumbekzdés kifejti, a Bizottság elutasította az ACEA azon állítását, miszerint az árakra gyakorolt hatásokat a pályázatok szintjén kell elemezni. Harmadszor, a Hands nem állította, hogy a pályázati eljárások során adott árajánlataiban feltüntetett árak szükségszerűen magasabbak lettek volna a török exportáló gyártók árainál. Az állítása inkább általánosságban vonatkozott a „más alumíniumkerék-gyártókra”. Hozzá kell tenni, hogy még ha a Hands által ajánlott árak nem is feltétlenül a legalacsonyabbak voltak, a Bizottság az árhatások elemzését a Marokkóból származó összes behozatal alapján végezte, melyben jelentős részesedése volt a másik exportáló gyártónak, a Dikának (a Dika a piacnak mintegy [60–70] %-át képviseli). Végezetül, amint azt a fenti (172) preambulumbekzdés megállapítja, a Törökországból származó behozatal árai magasabbak voltak, mint az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatti átlagára. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.
- (175) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte a (159) preambulumbekzdésben említett állítását, miszerint a pályázatok alapján a Marokkóból származó behozatal általi áralkínálás nem volt jelentős (3,7 %), különösen az ACEA által a Törökország és Thaiföld esetében kiszámított körülbelül 10 %-os, illetve 1 %-os áralkínáláshoz képest.
- (176) Először is, a Bizottság elvégezte az ACEA által az árajánlatokra vonatkozóan benyújtott összefoglaló táblázat értékelését. Ez a táblázat 15 pályázatot tartalmazott, amelyek három ACEA-tagtól (a nem együttműködő felhasználótól és a két együttműködő felhasználótól) érkeztek. A következő információk kerültek benyújtásra: a felhasználónév, a mennyiség és az egyes szállítók által ajánlott tételár. A Bizottság ugyanakkor megjegyezte, hogy az egyes pályázatok belső számozását nem nyújtották be, így a Bizottságnak nem állt módjában összevetni az adatokat a két együttműködő felhasználó által a vizsgálat során már benyújtott, ellenőrzött információkkal. Ezenkívül egyes

árelemeket (például a tervezett éves engedményeket, az úgynevezett termelékenységi engedményeket) nem adtak meg, így lehetetlen volt értékelni azt, hogy ezek mindegyikét belefoglalták-e a kínált tételárba. Ennél is fontosabb, hogy az árajánlatok többsége a nem együttműködő felhasználót érintette. Amint azt a (109) preambulumbekzdés is közli, az említett felhasználó együttműködésének általános hiánya miatt az általa szolgáltatott korlátozott információkat a jelen vizsgálat céljából nem lehetett figyelembe venni. Az ACEA által az „A” és „B” felhasználóra vonatkozóan szolgáltatott kiegészítő információk kapcsán megjegyzendő, hogy azok olyan árajánlatokra vonatkoztak, amelyek ellenőrzése a késedelmes benyújtás miatt a Bizottságnak nem állt módjában. A Bizottság különösen azt nem tudta megállapítani, hogy a szolgáltatott adatkészlet kimerítő volt-e vagy sem. Mindenesetre az adatkészlet 14 marokkói ajánlatot tartalmazott (15 pályázatból), továbbá 5–5 törökországi és thaiföldi ajánlatot. Az áralakítás ACEA által végzett számítása az árajánlatban szereplő áron alapult ⁽²²⁾. A Bizottság megállapította, hogy az ACEA saját számításai azt mutatják, hogy a marokkói gyártók árajánlataiban feltüntetett árak alacsonyabbak voltak az uniós gazdasági ágazaténál. Továbbá az e táblázatban feltüntetett volumeneknek ⁽²³⁾ a Törökország és Thaiföld esetében az Eurostat adatai alapján megállapított teljes behozatali volumenekkel való összehasonlítása során (lásd az ideiglenes rendelet 11. táblázatát) úgy tűnt, hogy különösen a Törökország esetében bejelentett volumen nem reprezentatív (nem éri el az 5 %-ot). Tehát az ACEA által szolgáltatott ezen információkból nem lehetett érdemi következtetést levonni. Ezenkívül az ideiglenes rendelet (139) preambulumbekzdésében a Bizottság már megállapította, hogy a Thaiföld és Törökország nem gyengítette a Marokkóból származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést. Ezért az állításokat a Bizottság elutasította.

5.2.2. A Covid19-világjárvány

- (177) A Hands előadta, az alumíniumkerekek iránti uniós kereslet 2020-ban visszaesett. A visszaesés mértéke 14 millió tétel, amely a Marokkóból behozott alumíniumkerekek volumenének húszszorosát teszi ki. A világjárvány hatása tehát olyan jelentős volt, hogy a Bizottságnak be kell látnia, hogy e hatás megszünteti az alumíniumkerekek Marokkóból történő behozatala és az uniós gazdasági ágazatot ért kár között esetlegesen fennálló ok-okozati összefüggést.
- (178) Amint azt az ideiglenes rendelet (140)–(142) preambulumbekzdése említi, a Bizottság elismerte a Covid19 uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását. Mivel azonban a vizsgálati időszak a Covid19-válság utáni helyreállítás időszakát is magában foglalta, a Bizottságnak – a fenti (94) preambulumbekzdésben kifejtettek szerint – módjában állt megállapítani, hogy amikor a piac a Covid után ismét fellendült, az uniós gazdasági ágazat az érintett országból dömpingelt áron érkező megnövekedett behozatal következtében nem részesült gazdasági előnyben. Épp ellenkezőleg: helyzete a vizsgálati időszakban tovább romlott. A Covid19-világjárvány kedvezőtlen hatása nem tekinthető az uniós gazdasági ágazatot ért kár egyetlen okának, így nem gyengíthette a kár és az érintett országból származó dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (179) A Hands megismételte kérését, miszerint a kielégítő és részletes magyarázatra különösen szükség van, tekintettel arra, hogy a Bizottság kifejezetten elismerte, hogy a Covid19-világjárvány kedvezőtlen hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.
- (180) Pontosabb és konkrétabb kérelem hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a jelen szakaszban már szereplő magyarázatok elegendőek ahhoz, hogy a vállalat megérthesse a Bizottság érvelését és gyakorolhassa védelemhez való jogát. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5.2.3. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (181) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (143)–(145) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

5.2.4. A többéves szerződések és a termelési költség alakulásának hatása

- (182) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (146)–(148) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

⁽²²⁾ Az árajánlat vagy ajánlati ár a pályázati eljárás egyes résztvevői által az ajánlat benyújtásakor ajánlott ár.

⁽²³⁾ Egyéb információk hiányában a Bizottság feltételezte, hogy a táblázatban szereplő volumen az egyes projektek várható élettartama alatti teljes volument mutatták. Az így bejelentett mennyiségek felosztása ennek megfelelően, ötéves átlagos időtartammal számolva történt.

5.2.5. Felhasználás

(183) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (146)–(148) preambulumbekzdése megerősítést nyert.

5.2.6. Verseny a pályázatokban

- (184) Az ACEA előadta, hogy a Bizottságnak vizsgálnia kellett volna az Unión belüli versenyt. Az ACEA információkat gyűjtött tagjaitól, és megállapította, hogy az összesen 45 pályázatból 31-ben voltak sikeresek uniós gyártók, ötben marokkói és thaiföldi szállítók, négyben pedig törökországi szállítók, jóllehet a tételek alapján számolva a pályázatok többségét Törökország nyerte.
- (185) A Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy az ACEA nem vitatta az uniós gyártóknak az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban megállapított mintájának reprezentativitását. Az ACEA tehát nem állíthatja érvényesen, hogy a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a dömpingelt behozatal által az árakra gyakorolt állítólagos hatás vajon nem a mintában nem szereplő uniós gyártók között zajló árversenyből eredt-e ⁽²⁴⁾. Továbbá – amint azt az ideiglenes rendelet 5. táblázata is mutatja – az uniós gyártók 2018–2019-ben bebizonyították, hogy képesek piaci részesedésüket 70 % fölött tartani, de ugyanakkor körülbelül 8 %-os jövedelmezőséget is képesek elérni. Ezt az eredményt egy erősen versengő, a személygépkocsi-gyártók által szervezett pályázati eljárásokon alapuló piacon érték el, ahol valamennyi uniós gyártó és egyéb harmadik országban működő gyártó ugyanazon pályázati eljárások keretében versenyezhetett. Ez azt jelentette, hogy az uniós gyártók a szokásos és tisztességes piaci feltételek mellett versenyképesek voltak, és az ágazat egészét nem érte kár. A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az ACEA az állítását három tagjának 45 pályázatára (a két együttműködő felhasználó által bejelentett 4 szerződésre, és egy nem együttműködő felhasználó 41 szerződésére) alapozta. Az információk a pályázati eljárás nyertesére, a becsült mennyiségekre és a többi nem uniós (marokkói, thaiföldi vagy törökországi) pályázó eredetére korlátozódtak. Ezenkívül ezeket az információkat nem támasztották alá olyan bizonyítékokkal, amelyek igazolták volna azok pontosságát és megbízhatóságát. Még csak nem is hivatkoztak pályázatokra. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.
- (186) Az ACEA előadta továbbá, hogy még ha feltételezzük is azt, hogy a pályázati eljárásban részt vevő szereplőknek a legalacsonyabb ajánlatot benyújtó szereplőhöz kell igazodniuk, az ACEA szerint cáfolhatatlan bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az ilyen összehangolásra elsősorban a legolcsóbb uniós gyártó tekintetében, másodsorban pedig a harmadik országokból származó behozatal tekintetében kerül sor, míg a marokkói szállítók ajánlataihoz való igazodás csak harmadik a sorban (5 esettel).
- (187) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA által végzett elemzés korlátozott számú (azaz 15) pályázaton alapult, és hogy az ACEA által szolgáltatott információk az ACEA három tagja által benyújtott 15 ajánlatot tartalmazó táblázatból álltak, amely az érintett termék valamennyi fő forrását (az uniós és valamennyi főbb harmadik országbeli gyártót) lefedte. A két együttműködő felhasználó 4 szerződésről számolt be, egy nem együttműködő felhasználó pedig 11-ről. Ezenkívül – akárcsak az előző kijelentés esetében – ezeket az információkat nem támasztották alá olyan bizonyítékokkal, amelyek igazolták volna azok pontosságát és megbízhatóságát. Még csak nem is hivatkoztak pályázatokra. Nem nyújtottak be például információt arról, hogy a bejelentett ár tartalmazta-e az ajánlatokban szereplő összes járulékos költséget és engedményt. Ezenkívül az alapul szolgáló pályázati dokumentációt sem nyújtották be, és ennek következtében a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni a benyújtott információkat. Ezért az állítást a Bizottság elutasította. Meg kell jegyezni, hogy még ha a Bizottság figyelembe is vette volna ezeket az információkat, a hivatkozott ajánlatok teljes volumene a teljes uniós felhasználás mintegy 5 %-át fedte le, ezért az információkat a Bizottság nem tekintette reprezentatívnak. Emellett a marokkói gyártók ajánlatai (két kivétellel) az uniós gyártók ajánlatainál alacsonyabbak voltak. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy az ACEA nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a pályázati eljárás résztvevőinek a legolcsóbb árakat kínáló uniós gyártókhoz kell igazodniuk és hogy a marokkói szállítók nem nyomták le az árakat.
- (188) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy maga a Bizottság kérte fel az ACEA tagjait arra, hogy bocsássonak rendelkezésre ilyen adatokat pályázati ajánlatokról a gyártás kezdetén elérhető információk alapján, melyeket az ACEA a kérésnek megfelelően rendelkezésre is bocsátott. Az ACEA a „B” felhasználótól származó további dokumentumokat is benyújtott. Végezetül: az ACEA úgy ítélte meg, hogy ez az adatkészlet reprezentatív, mivel 29 pályázaton alapul, a marokkói alumíniumkerék-beszerzések közel 100 %-át fedi le, és bizonyítékok támasztják alá.

⁽²⁴⁾ Lásd: A Bíróság 2022. szeptember 14-i ítélete, Nevinnomysskiy Azot et NAK „Azot”/Bizottság, T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, 283–286. pont.

- (189) A Bizottság hangsúlyozta, hogy a pályázatokra vonatkozó információkat csak attól a két felhasználótól kérte be, amelyek teljes mértékben együttműködtek a vizsgálat során, kitöltötték a kérdőívet és ellenőriztették adataikat. Az ACEA által a nem együttműködő felhasználóra vonatkozóan később benyújtott adatokat a Bizottság a szóban forgó felhasználó együttműködésének hiánya miatt hiányosnak, megbízhatatlannak és ellenőrizhetetlennek minősítette. A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA főként a nem együttműködő felhasználóra alapozta elemzését. Továbbá, bár az ACEA azt állította, hogy adatkészletét bizonyítékok támasztják alá, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az adatkészlet főként összefoglaló táblázatokból áll, és hogy az ACEA által említett pályázati referenciák valójában az egyes pályázatok ajánlatok belső számai voltak. A pályázatokra vonatkozó teljes dokumentációt azonban – például a referenciák másolatát, a ténylegesen beérkezett ajánlatokat stb. – nem nyújtották be. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5.3. Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (190) mivel az ok-okozati összefüggéssel kapcsolatban nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (152)–(154) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseit.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

6.1. Az alulértékesítési különbözet kiszámítása

- (191) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy a Bizottságnak az alulértékesítési különbözetre vonatkozó számításokat a pályázatok szintjén kellett volna elvégeznie, ahogy a Kínából származó alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó eredeti vizsgálat során is tette ⁽²⁵⁾.
- (192) A Bizottság megvizsgálta ezt az érvet, és megállapította, hogy a fent említett intézkedések hatályvesztési felülvizsgálata során már megfogalmaztak hasonló állítást ⁽²⁶⁾, amely elutasításra került. A fenti (115) preambulumbekzdésben a Bizottság kifejtette, hogy az egyes pályázatok válogatott adatai nem helyettesíthetik a Bizottság által a teljes adatsor alapján végzett ár- és volumenelemzést, azaz a típusonkénti üzleti eladási listákat és ár-összehasonlításokat. Az említett összehasonlítás a ténylegesen lezajlott értékesítési ügyletekre vonatkozó lehető legnagyobb számú adatot tükrözi. Ezenkívül az alulértékesítési különbözetet a Bizottság a vizsgálati időszak alatt érvényesített exportár százalékában fejezte ki. A mintában szereplő exportáló gyártóktól és az uniós gyártóktól származó teljes adatok alapján végzett elemzés a Hands esetében 44 %-os, a többi marokkói gyártó esetében pedig 51,6 %-os mértékű alulértékesítést mutatott ki. Emiatt a Bizottság ezt a felvetést elutasította.
- (193) A Hands előadta, hogy a Bizottság jövőbeli környezeti költségekkel kapcsolatos kiigazításai önkényesek és spekulatívok, befolyásolják az ár-összehasonlíthatóságot, és torzítják az uniós és marokkói értékesítések árainak összehasonlíthatóságát. A Hands hivatkozott a Marokkó által 2021 áprilisában bevezetett „New Development Model” elnevezésű új fejlesztési modellre, amely az alacsony szén-dioxid-kibocsátású iparágakban elérendő versenyképességet megcélozva a fenntartható zöld energiába való beruházásokat is magában foglal, továbbá arra, hogy Marokkó vállalta, hogy 2030-ra villamos energiájának több mint 50 %-át megújuló energiaforrásokból szerzi majd be. Egyértelmű tehát, hogy a Bizottság nem vette figyelembe azokat a jövőbeli költségeket, amelyek az intézkedések végrehajtása során a Handsnél felmerülnek majd, beleértve a marokkói dekarbonizációs erőfeszítésekhez kapcsolódó költségeket is.
- (194) A Bizottság hangsúlyozta, hogy a jövőbeli környezetvédelmi költségeknek az uniós gazdasági ágazat célárába történő beemelése összhangban áll az alaprendelet 7. cikkének (2d) bekezdésével. E költségek beszámítása nem pusztán spekuláción alapult, hanem a tervezett tényleges beruházásokra vonatkozó egyértelmű bizonyítékokból indult ki. Az, hogy Marokkó végrehajt-e majd beruházásokat a fenntartható zöld energia terén, lényegtelen az alaprendelet azon vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából, amelyek az uniós célár megállapítását érintik, melynek során figyelembe kell venni a jövőbeli környezeti költségeket. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (195) A Hands előadta, hogy a Bizottság nem adott magyarázatot a jövőbeli költségek kiszámításának módjáról, és ezáltal megfosztotta a Handset és más érdekelt feleket a védelemhez való jogtól.

⁽²⁵⁾ 404/2010/EU rendelet, (175)–(179) preambulumbekzdés.

⁽²⁶⁾ A Bizottság (EU) 2017/109 végrehajtási rendelete (2017. január 23.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes alumíniumkerekek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 18., 2017.1.24., 1. o.), (125) és (126) preambulumbekzdés.

- (196) A Bizottság a Dika kérésének nyomán nyújtott tájékoztatást a jövőbeli költségekről. A választ a nyilvános aktában tette közzé, amely valamennyi fél számára elérhető volt. A védelemhez való jog tehát nem sérült.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

7.1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

- (197) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (165) és (166) preambulumbekzdése megerősítést nyer.

7.2. A felhasználók érdeke

- (198) Az érdekelt felek ideiglenes és végleges tájékoztatását követően az ACEA megismételte az ideiglenes rendelet (170) preambulumbekzdésében ismertetett állítását, miszerint az alumíniumkerekek uniós gazdasági ágazata nem képes kielégíteni a keresletet. Állítása szerint az uniós piacot – az uniós gyártók elégtelen beruházásai miatt – több mint 15 éve kapacitáshiány és a hiány egyéb formái sújtják. Az ACEA véleménye szerint az alumíniumkerekek uniós gyártói rendszeresen nem teljesítik a termelési kapacitás növelésére és az uniós ellátás biztonságának biztosítására vonatkozó kötelezettségvállalásukat. Az ACEA emlékeztetett arra, hogy a Kínából származó alumíniumkerekekre vonatkozó bizottsági dömpingellenes vizsgálattal összefüggésben az uniós gyártók állítólag kötelezettséget vállaltak gyártási kapacitásuk növelésére, és a Bizottság állítólag kiterjesztette a dömpingellenes intézkedést azzal a feltétellel, hogy a kapacitásokat növelni fogják. Az ACEA szerint 2006 és a vizsgálati időszak között az uniós kapacitás 14 %-kal, a felhasználás pedig 33 %-kal bővült.
- (199) A Bizottság megjegyezte, hogy az ideiglenes rendelet (171) preambulumbekzdése már tárgyalta ezt az állítást, és hogy új elemek vagy bizonyítékok előterjesztésére nem került sor. A Bizottság megjegyezte, hogy szükség esetén az uniós alumíniumkerék-ágazat viszonylag rövid időn belül képes lenne kapacitása megnövelésére, mivel a felhasználók által hivatkozott beruházás nem a kemencékkel vagy a festőfűlkékkel kapcsolatos, hanem a könnyen telepíthető öntőgépekkel. Ezért ha az uniós alumíniumkerék-gyártók nem ruháztak be további termelési kapacitásokba, az inkább nehéz gazdasági helyzetük és a személygépjármű-gyártókkal kötött és az ilyen beruházást indokló jövőbeni megfelelő szerződések hiánya miatt történt. Ezért a termelés iránti kereslet előrelátható növekedése hiányában az uniós gazdasági ágazat nem volt kellően ösztönözve arra, hogy további kapacitásokba ruházzon be.
- (200) Ezenkívül az uniós felhasználás 64,31 millió tétel volt a vizsgálati időszakban. A vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat teljes kapacitása 61,29 millió tétel, míg a teljes uniós termelés 48,75 millió egység volt, az uniós gazdasági ágazat exportja pedig 2,71 millió tételt tett ki, ami azt jelenti, hogy 9,83 millió tételnek megfelelő kapacitást nem használtak ki. Következésképpen az uniós gazdasági ágazat eleve elegendő termelési kapacitással rendelkezett ahhoz, hogy az alumíniumkerekek iránti szinte teljes uniós keresletet kielégítse. Hozzá kell tenni, hogy az uniós piacot harmadik országbeli exportáló gyártók is elláthatják. Az alumíniumkerekek gyártására való teljes globális kapacitás még növekedett is a marokkói gyártók belépésével. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.
- (201) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy nem támasztják alá bizonyítékok a Bizottság azon állítását, miszerint a vonatkozó beruházások nem a kemencékkel vagy a festőfűlkékkel kapcsolatosak, hanem a könnyen telepíthető öntőgépekkel. Az ACEA előadta, hogy az együttműködő felhasználók bizonyítékokkal szolgáltattak arra, hogy a megfelelő festőfűlkék hiánya az egyik legjelentősebb szűk keresztmetszet, amely korlátozza az Unió termelési kapacitását.
- (202) A Bizottság megállapította, hogy az „A” felhasználó által benyújtott bizonyítékok az egyik uniós gyártónak a 2015–2016-ban (tehát a figyelembe vett időszakot megelőzően) fennálló termelésikapacitás-hiányára vonatkoztak. Ezenkívül az „A” felhasználó nem nyújtott be olyan dokumentumot, amely arra engedett volna következtetni, hogy a figyelembe vett időszak alatt problémák merültek fel a termelési kapacitással kapcsolatban. A „B” felhasználó kapcsán megjegyzendő, hogy a benyújtott dokumentumok szintén a figyelembe vett időszakot megelőzően keletkeztek (a többségük 2016-ban). Az ellenőrző látogatás során azonban a „B” felhasználó kijelentette, hogy „egy szokásos évben, amilyen a 2018–2019-es év volt, nem volt hiány alumíniumkerekekből”. Az ACEA és más felhasználók nem szolgáltattak bizonyítékot, amely alátámasztotta volna azt, hogy a figyelembe vett időszakban a megfelelő festőfűlkék hiány miatt termelési hiány állt volna be.

- (203) A vizsgálat során a Bizottság bizonyítékokat gyűjtött arra vonatkozóan, hogy az uniós gazdasági ágazat végrehajtotta a festőfűlkéket érintő beruházásokat akkor, amikor bővílni kezdett a gyémántvágással gyártott (a gyártás során kétszer festendő) kerekek felhasználása. A festőfűlkébe és öntőberendezésekbe történő beruházásokat illetően megjegyzendő, hogy a Bizottság olyan beszerzési számlák másolatait gyűjtötte össze, amelyek azt mutatják, hogy az uniós gazdasági ágazat korábban képes volt kapacitásának növelésére akkor, amikor a termékei iránti kereslet biztos volt. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy részletesebb információk nem szerepeltethetők a nem bizalmas aktában, mivel a szóban forgó információk olyan konkrét egyedi ügyletekre vonatkoztak, amelyekről az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdése értelmében összefoglaló nem készülhet. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (204) Az ACEA előadta, hogy egy olyan időszakban, amikor a marokkói szállítók megnyerték a kerekek Unióba történő szállítására irányuló pályázati eljárásokat, az uniós gazdasági ágazat nem rendelkezett szabad termelési kapacitással, tehát e behozatok a személygépjármű-gyártók stratégiai szükségleteit elégítették ki.
- (205) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA nem szolgáltatott bizonyítékot ezen állításának alátámasztására, például olyan pályázatokra vonatkozó bizonyítékokat, amelyek esetében az uniós gyártók nem nyújtottak be ajánlatot (különösen a marokkói gyártók által elnyert pályázatok esetében). A Bizottság azt is megjegyezte, hogy nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az alumíniumkerekek uniós gazdasági ágazata a figyelembe vett időszakban ne szállított volna alumíniumkereket azután, hogy a személygépkocsi-gyártók jelezték ilyen igényüket ⁽²⁷⁾. A fent említettek szerint az uniós gazdasági ágazat és a harmadik országbeli exportáló gyártók termelési kapacitása nagyrészt elegendő a gépjárműipar szükségleteinek kielégítéséhez. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (206) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy egyik uniós gyártó sem döntött a további termelési kapacitásba történő beruházás mellett, holott az uniós gépjárműgyártás 2013 óta folyamatosan bővült.
- (207) A Bizottság azonban megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitása ugyanebben az időszakban mintegy 10,8 millióval nőtt (a 2013. évi 51 644 millió tételről ⁽²⁸⁾ a 2019. évi 62 475 millió tételre ⁽²⁹⁾). Az állítást tehát nem támasztották alá bizonyítékokkal, ennél fogva el kellett utasítani.
- (208) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA megismételte állítását, miszerint az uniós gazdasági ágazat nem képes kielégíteni az uniós keresletet, még a zavaroknak kitett piacon és a kereslet történelmi mértékű visszaesése idején sem.
- (209) A Bizottság megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazat kapacitáskihasználása a vizsgálati időszakban 80 %-os volt. Ez azt jelenti, hogy további szabad kapacitás állt rendelkezésre a kereslet kielégítésére. Nem volt továbbá olyan követelmény, amely előírta volna, hogy az uniós gazdasági ágazatnak rendelkeznie kell a teljes kereslet kielégítéséhez szükséges kapacitással. A felhasználók bármely olyan harmadik országból behozhatták az alumíniumkerekeket, ahol azok gyártása zajlik. Ezért a Bizottság a felvetést elutasította.
- (210) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy bizonyítékokkal szolgált arra, hogy az uniós gazdasági ágazat nem rendelkezett szabad termelési kapacitással, és emiatt a marokkói behozatal az autógyártók stratégiai szükségleteit fedezte. Ezenkívül az ACEA bizonyítékokat szolgáltatott az uniós gazdasági ágazat 2016. évi termelésének hiányára vonatkozóan.
- (211) A Bizottság úgy ítélte, hogy ezt az állítást nem támasztják alá megfelelő bizonyítékok. Az ACEA például nem szolgáltatott bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a marokkói beszállítók olyan pályázati eljárásban nyertek volna, ahol az uniós gyártók nem vettek részt az ajánlattételi eljárásban. A termelés hiányát illetően megjegyzendő, hogy az ACEA nem nyújtott be rendszerszintű problémára utaló bizonyítékot, mivel a benyújtott bizonyítékok a figyelembe vett időszak előtt keletkeztek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (212) Az ACEA előadta, hogy a Bizottság nem foglalkozott azzal, hogy a személygépkocsi-gyártók költségei a személygépkocsi-gyártáshoz használt egyéb nyersanyagokra, alkatrészekre és alkotóelemekre alkalmazott dömpingellenes intézkedések halmozott hatásai miatt megnövekedtek.

⁽²⁷⁾ Az érdekelt felek ideiglenes tájékoztatását követően az „A” felhasználó arról számolt be, hogy 2014-ben egy projekt során egy uniós gyártó nem volt abban a helyzetben, hogy a kért mennyiség 100 %-át szállítsa, csupán 85 %-át szállította. A felhasználó azonban továbbra is ezt az uniós gyártót tekinti fő szállítójának, és nem nyújtott be arra vonatkozó állításokat vagy bizonyítékokat, hogy az uniós gyártó a figyelembe vett időszak alatt ily módon csökkentette volna a szállított mennyiséget.

⁽²⁸⁾ (EU) 2017/109 végrehajtási rendelet, (136) preambulumbekzdés.

⁽²⁹⁾ Az ideiglenes rendelet (97) preambulumbekzdése.

- (213) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA ezt az állítást nem támasztotta alá bizonyítékokkal. Még ha a növekedtek is a szállítók költségei, és e növekedést részben vagy egészben áthárították a személygépkocsi-gyártókra, mindez láthatólag nem gyakorolt kedvezőtlen hatást azok gazdasági helyzetére. Amint arra az ideiglenes rendelet (175) preambulumbekzdése rámutat, a személygépkocsi-gyártók a 2021. évre vonatkozóan olyan pénzügyi eredményeket tettek közzé, amelyek szerint az előző években bejelentett szokásos nyereségnél magasabb nyereséget sikerül realizálniuk. Végezetül, amint azt az ideiglenes rendelet (169) preambulumbekzdése már megállapította, az alumíniumkerekek költségei százalékos arányban vizsgálva a személygépkocsi-gyártás költségének csak csekély részét (körülbelül 0,5 %-át) teszik ki. Az intézkedések tehát csak igen korlátozott hatással voltak a személygépkocsi-gyártókra, ezért a Bizottság elutasította ezt az állítást.
- (214) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA kifogásolta a fenti preambulumbekzdésben ismertetett bizottsági értékelést. Az ACEA előadta, hogy a dömpingellenes vámok 241–413 millió EUR többletköltséget jelentenek majd. Ez jelentős összeg a személygépjármű-gyártók számára egy olyan iparágban, amely számára továbbra is kihívást jelent az uniós személygépjármű-gyártás alacsony szintje, miközben viselnie kell a környezeti többletköltségeket is.
- (215) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA nem vitatta a Bizottság azon megállapításait, miszerint az alumíniumkerekek költségeinek részaránya a személygépjárművek teljes előállítási költségén belül csekély (körülbelül 0,5 %), és a viszonylag alacsony dömpingellenes vám e 0,5 %-nak is csak töredékét tenné ki. Nem nyújtottak be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a személygépjármű-gyártók ne lennének képesek viselni ezeket a költségeket. Hozzá kell tenni, hogy – jóllehet az ACEA által becsült többletköltségek helyesek voltak – e becslés az uniós célárból indult ki, tehát a megállapított kárkülönbözetre vonatkozik. A vám azonban a megállapított kárkülönbözetenél alacsonyabb dömpingkülönbözeten alapult, és ennek következtében a dömpingellenes vám hatásai alacsonyabbak az ACEA által becsült összegeknél. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.
- (216) Az ACEA előadta, hogy egyes tagjai becslése szerint a marokkói szállítók egyre inkább elköteleződnek amellett, hogy nyomon kövessék az ellátási láncok szén-dioxid-kibocsátását. Ennek következtében a kínálat egyéb harmadik országokba való átirányítása jelentős hatással lenne arra, hogy a személygépkocsi-gyártók teljesíteni tudják-e a szén-dioxid-csökkentés terén megfogalmazott célkitűzéseiket.
- (217) A Bizottság megjegyezte, hogy az ACEA nem nyújtott be alátámasztó bizonyítékot ezzel az állítással kapcsolatban, ezzel szemben az egyik együttműködő felhasználó ellenőrző látogatása során szerzett információk arra engedtek következtetni, hogy a marokkói behozatal kapcsán – a marokkói üzemek és az uniós személygépjármű-gyártók üzeimi közötti távolság miatt – a személygépjármű-gyártók szén-dioxid-csökkentési céljaira gyakorolt hatás tekintetében hasonló problémák merülnek fel. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (218) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA hivatkozott az európai zöld megállapodás végrehajtását segítő 10 pontból álló tervére⁽³⁰⁾, valamint arra, hogy a „B” felhasználó az ellenőrző látogatást követően bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a marokkói üzemek és személygépjármű-gyártó üzemek földrajzi közelsége miatt a marokkói behozatal szén-dioxid-kibocsátása jelentős.
- (219) A Bizottság megállapította, hogy a 10 pontból álló terv nem említi általában a kerekek behozatalának, és ezen belül Marokkónak a hatását. Következésképpen a terv nem minősült megfelelő bizonyítéknak a fenti (216) preambulumbekzdésben ismertetett állítás tekintetében. Hozzá kell tenni, hogy a „B” felhasználó valóban arról számolt be, hogy bevezette a szállítók kiválasztása során alkalmazandó szén-dioxid-kibocsátási kritériumot, és hogy célja az üzemek és a szállítók közötti távolság – és ezáltal a szénlábnyom – csökkentése. A „B” felhasználó azonban azt is kijelentette, hogy a versenyképesség továbbra is nagyon fontos tényező a szállító kiválasztásában. Ezenkívül a Bizottság nem talált bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a „B” felhasználó a szerződés odaítélésére irányuló eljárás során ténylegesen értékelte volna ezt a kritériumot, vagy hogy egy gyártót a szén-dioxid-kibocsátási kritériumok miatt ne vettek volna figyelembe. Végezetül, még ha ez a kritérium alapvető szerepet is tölt majd be a jövőben, a dömpingellenes intézkedéseknek nem a Marokkóból származó behozatal megszüntetése a célja, hanem annak biztosítása, hogy e behozatal tisztességes áron lép be az Unióba. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.
- (220) Az ACEA előadta, hogy a Német Szövetségi Kartellhivatal 2022 márciusában versenykorlátozó magatartásra vonatkozó állítások alapján vizsgálatot indított egy uniós gyártóval szemben. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy nem fogalmaztak meg állítást azzal kapcsolatban, hogy az ilyen jellegű állítólagos magatartásra vonatkozó vizsgálat megállapításainak milyen lehetséges hatásai vannak. Ez a vizsgálat mindenestre jelenleg is folyamatban van, és ténymegállapításokra még nem került sor. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf

- (221) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az ACEA előadta, hogy ilyen kivételes körülmények között a dömpingellenes intézkedéseket a Német Szövetségi Kartellhivatal által folytatott vizsgálat eredményéig nem lenne szabad alkalmazni, összhangban a megfelelő ügyintézés és a helyes hivatali gyakorlat elvével, amint az a varrat nélküli csöveket érintő ügy során kialakult ⁽³¹⁾.
- (222) Amint azt a fenti (220) preambulumbekzdés már kifejtette, a nemzeti hatóságok még nem hoztak határozatot. Ezzel szemben a varrat nélküli csövekkel kapcsolatos ügyben a vámokat csak a versenyellenes gyakorlatot szankcionáló végleges határozat meghozatalát követően alkalmazták, akkor, amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a gyakorlat a vizsgálat során figyelembe vett időszakra vonatkozott, és az érintett termékhez kapcsolódott. Ezen elemek egyike sem volt jelen a szóban forgó ügyben. Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

7.3. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

- (223) A fentiek alapján, és mivel nem érkeztek további észrevételek, a Bizottság megerősítette az ideiglenes rendelet (177) preambulumbekzdésében foglalt következtetéseket.

8. VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

8.1. Végleges intézkedések

- (224) A dömpinggel, a dömpingből származó kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések mértékével és az uniós érdekekkel kapcsolatban az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban levont következtetéseket figyelembe véve végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.
- (225) Amint azt a (63) preambulumbekzdés is említi, a végleges szakaszban sor került a dömpingkülönbözeteke kismértékű felülvizsgálatára.
- (226) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözlet (%)	Kárkülönbözlet (%)	Végleges dömpingellenes vám (%)
Marokkó	HANDS 8 S.A.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Minden más vállalat	17,54	51,6	17,5

- (227) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek a vizsgálat során az e vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek így kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott vizsgált termék behozatalára vonatkoznak. Azok az érintett importált termékek, melyeket az e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló egységeket is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.

⁽³¹⁾ A Tanács 1322/2004/EK rendelete (2004. július 16.) a többek között az Oroszországból és Romániából származó, egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről szóló 2320/97/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 246., 2004.7.20., 10. o.).

- (228) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ⁽³²⁾. A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát. Ha a vállalat nevének megváltozása nem érinti a vállalatra vonatkozó vámtétel igénybevételére való jogosultságot, a névváltoztatásról a Bizottság rendeletet tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (229) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok megfelelő alkalmazását. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatal nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.
- (230) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. A tagállamok vámhatóságai akkor is kötelesek elvégezni a szokásos ellenőrzéseket és – minden más esethez hasonlóan, a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az adott vámtétel alkalmazása vámjogi szempontból indokolt legyen – akkor is jogosultak további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) megkövetelni, ha a bemutatott számla teljesíti az e rendelet 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes követelményt.
- (231) Amennyiben – különösen az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően – az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivételének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyenkor a jogszabályi feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható, amely irányulhat többek között annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtétel(ek) eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.
- (232) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.
- (233) A 8701–8705 vámtarifaszám alá tartozó gépjárművek alumíniumkerekeire (tartozékokkal vagy anélkül, abroncsokkal felszerelve vagy anélkül) vonatkozó statisztikák gyakran darabszámmal dolgoznak. A 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽³³⁾ I. mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrában azonban nem szerepel ilyen kiegészítő egység a 8701–8705 vámtarifaszám alá tartozó gépjárművek alumíniumkerekeire (tartozékokkal vagy anélkül, abroncsokkal felszerelve vagy anélkül). Ezért rendelkezni kell arról, hogy az érintett termék behozatalaira vonatkozóan a szabad forgalomba bocsátás érdekében benyújtott árnyilatkozatban nemcsak a kilogrammban vagy tonnában kifejezett tömeget, hanem az egységek számával kifejezett mennyiséget is fel kell tüntetni. A tételeket az ex 8708 70 10 és az ex 8708 70 50 KN-kód (TARIC-kódok: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 és 8708 70 50 50) alatt kell feltüntetni.

8.2. Az ideiglenes vám végleges beszedése

- (234) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket az e rendeletben megállapított mértékéig véglegesen be kell szedni.

⁽³²⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

⁽³³⁾ A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletének módosításáról szóló, 2021. október 12-i (EU) 2021/1832 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 385., 2021.10.29., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

8.3. Dömpingellenes intézkedések visszaható hatályú bevezetése

- (235) Az 1.2. szakaszban említett módon a Bizottság nyilvántartásbavételi kötelezettséget vezetett a vizsgált termék behozatalára.
- (236) A vizsgálat végleges szakaszában a Bizottság a nyilvántartásba vétellel összefüggésben gyűjtött adatokat értékelte. A Bizottság megvizsgálta, hogy a végleges vámok visszaható hatállyal történő beszedéséhez teljesültek-e az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti kritériumok.
- (237) A Bizottság megállapította, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban (2022. június 18. és 2022. július 16. között) behozott tételek volumene körülbelül 291 000 tétel volt, ami a nyilvántartásba vételi rendeletben elemzett vizsgálati időszak – azaz a 2021. december 1. és 2022. április 30. közötti időszak – havi átlagos behozatali volumenéhez képest 11 %-os visszaesést jelent. A Bizottság tehát nem talált bizonyítékot arra, hogy az előzetes tájékoztatási időszak alatti készletfelhalmozásra került volna sor. Emellett az importárak 11 %-kal emelkedtek, ami összhangban áll a Londoni Fémtőzsdén jegyzett (3 havi) árak emelkedésével. Következésképpen nem állt rendelkezésre bizonyíték, amely alátámasztotta volna azt, hogy a behozatal aláásta volna a vámok javító hatásait.
- (238) Ennek alapján az alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdése szerinti jogszabályi feltételek nem teljesültek, ezért a vámokat nem szükséges visszamenőleges hatállyal kivetni a nyilvántartásba vett behozatalra.

9. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

- (239) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁴⁾ 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.
- (240) Az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Marokkóból származó, jelenleg az ex 8708 70 10 és ex 8708 70 50 KN-kódok (TARIC-kódok: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 és 8708 70 50 50) alá tartozó, következésképpen meghatározott termék behozatalára: a 8701–8705 vámtarifaszám alá tartozó gépjárművek alumíniumkerekei, tartozékaikkal vagy anélkül, abroncsokkal felszerelve vagy anélkül.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Végleges dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Marokkó	HANDS 8 S.A.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Minden más vállalat	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett terméket) a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő Marokkóban. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.” Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Ha az (1) bekezdésben meghatározott termékre szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot állítanak ki, akkor az árunyilatkozat megfelelő rovatában téfelszámban fel kell tüntetni a behozott termékmennyiséget, a Kombinált Nomenklatúrában meghatározott kiegészítő mértékegység sérelme nélkül.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Az (EU) 2022/1221 végrehajtási rendelet alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. január 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

A BIZOTTSÁG (EU) 2023/100 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2023. január 11.)****a Kínai Népköztársaságból származó rozsdamentesacél hordók behozatalára vonatkozó ideiglenes
dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS**1.1. Az eljárás megindítása**

- (1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2022. május 13-án az alaprendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína, érintett ország) származó rozsdamentesacél hordók behozatalára vonatkozóan. Az eljárás megindításáról a Bizottság értesítést (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. ⁽²⁾
- (2) A Bizottság a vizsgálatot a European Keys Committee (a továbbiakban: panaszos) által 2022. március 31-én benyújtott panasz nyomán indította meg. A panaszt a panaszos az alaprendelet 5. cikkének (4) bekezdése értelmében a rozsdamentesacél hordókkal foglalkozó uniós gazdasági ágazat nevében nyújtotta be. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Nyilvántartásba vétel

- (3) Az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése értelmében a Bizottságnak az előzetes tájékoztatási időszak alatt nyilvántartásba kell vennie a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező behozatalt, kivéve, ha az 5. cikk értelmében elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének c) vagy d) pontjában foglalt követelmények nem teljesülnek. Tekintettel arra, hogy ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok azt mutatták, hogy a d) pontban foglalt követelmény nem teljesült, a Bizottság az érintett termék behozatalaira vonatkozóan nem vezetett be az alaprendelet 14. cikkének (5a) bekezdése értelmében vett nyilvántartásbavételi kötelezettséget.

1.3. Érdekeltek felek

- (4) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. Ezenkívül a Bizottság külön tájékoztatta a panaszos által képviselt uniós gyártókat; az egyéb ismert uniós gyártókat; az ismert importőröket, kereskedőket és felhasználókat; az ismert exportáló gyártókat; valamint az érintett ország hatóságait a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.
- (5) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérik a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. Meghallgatást senki sem kért.

1.4. Mintavétel

- (6) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölte, hogy az alaprendelet 17. cikkével összhangban mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

⁽¹⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o.

⁽²⁾ HL C 195., 2022.5.13., 24. o.

Mintavétel az uniós gyártók körében

- (7) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a termelési és értékesítési volumen alapján választotta ki, figyelembe véve a földrajzi elhelyezkedésüket. A minta három uniós gyártóból állt. A mintában szereplő uniós gyártók azon vállalatok a becsült teljes uniós termelési volumen 73 %-át tették ki, valamint az uniós értékesítési volumen 74 %-át. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban. E tekintetben nem érkezett észrevétel. A minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazatra nézve.

1.4.1. Mintavétel az importőrök körében

- (8) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a független importőröket az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.
- (9) Mindössze egy független importőr nyújtotta be a kért információkat és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy a független importőrök körében nincs szükség mintavételre.

1.4.2. Mintavétel a kínai exportáló gyártók körében

- (10) A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkérte az összes kínai exportáló gyártót, hogy nyújtsák be az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információkat. Emellett a Bizottság felkérte a Kínai Népköztársaságnak az Európai Unió mellett működő képviselőjét, hogy azonosítsa azokat az esetleges további exportáló gyártókat, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, illetőleg vegye fel velük a kapcsolatot.
- (11) Az érintett ország hat gyártója, amely a vizsgálati időszakban exportált hordókat az Unióba, bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság két exportáló gyártóból álló mintát választott ki az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül megfelelően meg lehetett vizsgálni. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi ismert érintett exportáló gyártóval és az érintett ország hatóságival. Észrevétel nem érkezett.

1.5. Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások

- (12) A Bizottság kérdőívet küldött Kína kormányának (a továbbiakban: kínai kormány) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások Kínában való fennállására vonatkozóan. A felkérésre nem érkezett válasz.
- (13) A Bizottság közzé tette az interneten ⁽⁷⁾ a mintában szereplő exportáló gyártóknak, a független importőröknek és az uniós gyártóknak szóló kérdőívet, valamint megküldte a panaszosnak a makrogazdasági adatokra vonatkozó kérdőívet 2022. május 20-án.
- (14) A Bizottság minden olyan információt megkísérelt beszerezni és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek ideiglenes megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

uniós gyártók:

- Blefa GmbH, Hüttenstraße 43, 57223 Kreuztal, Németország,
- Schäfer–Sudex s.r.o., Podolí 5, 584 01 Ledec nad Sázavou, Csehország,
- Thielmann Portinox Spain S.A., Carr. de Pulianas, 18197 Granada, Spanyolország.

- (15) A Covid19-járvány kitörésére és a bevezetett kijárási korlátozásokra való tekintettel – a Covid19-járványnak a dömpingellenes és szubvencióellenes vizsgálatokra gyakorolt hatásáról szóló közleményével összhangban – a Bizottság távoli ellenőrzéseket hajtott végre a következő kínai exportáló gyártóknál:

⁽⁷⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2602>

- Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co.Ltd, Shandong, Kína,
- Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang, Kína.

1.6. Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

- (16) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2021. január 1-jétől 2021. december 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2018. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. A VIZSGÁLT TERMÉK, AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. A vizsgált termék

- (17) A vizsgált termék a lényegében henger alakú, legalább 0,5 mm falvastagságú, cseppfolyósított gáztól, nyersolajtól és kőolajtermékektől eltérő anyaghoz használatos, legalább 4,5 liter űrtartalmú, újratölthető, rozsdamentes acélból készült hordó, edény, dob, tartály és hasonló tárolóedény (közismert nevén: újratölthető rozsdamentesacél hordó), felületkezelésének típusától, űrtartalmától és a rozsdamentes acél minőségétől függetlenül, kiegészítő alkotóelemekkel is (extraktorok, nyakak, fogantyúk vagy más alkotóelemek), festve vagy más anyagokkal bevonva is (a továbbiakban: hordó, vizsgált termék).
- (18) A következő termékek nem tartoznak e vizsgálat hatálya alá, ha azokat a vizsgált terméktől elkülönítve importálják: nyakak, szívócsövek, kapcsolók vagy csapok, szelepek és a vizsgált termék más alkotóelemei (extraktorok, nyakak, fogantyúk vagy bármely más alkotóelem).

2.2. Az érintett termék

- (19) Az érintett termék a Kínából származó, jelenleg az ex 7310 10 00 és ex 7310 29 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7310 10 00 10 és 7310 29 90 10) alá tartozó vizsgált termék (a továbbiakban: érintett termék).

2.3. A hasonló termék

- (20) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek alapvető fizikai és műszaki tulajdonságai, valamint alapvető felhasználási területei azonosak:
- az Unióba exportált érintett termék,
 - a Kína belföldi piacán előállított és értékesített vizsgált termék, valamint
 - az uniós gazdasági ágazat által az Unióban előállított és értékesített vizsgált termék.
- (21) A Bizottság az eljárás e szakaszában úgy határozott, hogy ezek a termékek ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

3. DÖMPING

3.1. Kína

3.1.1. Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához

- (22) Mivel a vizsgálat megindításakor Kína vonatkozásában elegendő arra utaló bizonyíték állt rendelkezésre, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős torzulások állnak fenn, a Bizottság helyénvalónak ítélte, hogy a vizsgálatot az említett országbeli exportáló gyártók tekintetében az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése figyelembevételével indítsa meg.

- (23) Következésképpen a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazásához szükséges adatok összegyűjtése céljából a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte a Kínában működő valamennyi exportáló gyártót arra, hogy bocsássák rendelkezésre a hordók előállításához felhasznált inputokra vonatkozóan kért információkat. A kért információkat hat exportáló gyártó küldte meg.
- (24) A vélt jelentős torzulásokra irányuló vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a Bizottság kérdőívet küldött a kínai kormányynak. Emellett az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3.2. pontjában a Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 37 napon belül ismertessék álláspontjukat és szolgáltatassanak információkat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése alkalmazását illetően, és mindezeket támasszák alá bizonyítékokkal. A kínai kormánytól nem érkezett kitöltött kérdőív, és az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása kapcsán sem érkezett beadvány a kitűzött határidőn belül. Ezt követően a Bizottság tájékoztatta a kínai kormányt arról, hogy a jelentős torzulások Kínában való fennállásának megállapításához az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényeket fogja felhasználni. A Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy tegyen észrevételeket a 18. cikk alkalmazásával kapcsolatosan. Észrevétel nem érkezett.
- (25) Az eljárás megindításáról szóló értesítés 5.3.2. pontjában a Bizottság jelezte továbbá, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokra tekintettel a rendes érték torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek alapján történő meghatározásához az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja alapján Mexikó és Törökország lehetséges megfelelő reprezentatív harmadik országok. A Bizottság jelezte továbbá, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében foglalt kritériumokkal összhangban további potenciálisan megfelelő reprezentatív országokat is megvizsgál.
- (26) A Bizottság 2022. július 20-án egy feljegyzés (a továbbiakban: első feljegyzés) útján tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a releváns forrásokról, amelyeket a rendes érték meghatározásához kíván felhasználni. A feljegyzésben a Bizottság teljeskörűen – többek között a nyersanyagokra, a munkaerőre és az energiára is kiterjedően – felsorolta a hordók előállításához felhasznált termelési tényezőket. Emellett a torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek megválasztásának kritériumai alapján a Bizottság Mexikót, Brazíliát és Oroszországot jelölte meg megfelelő reprezentatív országként. A Bizottsághoz nem érkeztek észrevételek az első feljegyzéssel kapcsolatban.
- (27) A Bizottság 2022. szeptember 19-én egy második feljegyzés (a továbbiakban: második feljegyzés) útján tájékoztatta az érdekelt feleket azokról a releváns forrásokról, amelyeket a rendes érték meghatározásához kíván felhasználni úgy, hogy Brazíliát tekinti reprezentatív országnak. Emellett tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy az értékesítési, általános és igazgatási költségeket (a továbbiakban: SGA-költségek), valamint a nyereséget a braziliai KHS Industria de Maquinas LTDA adatai alapján állapítja meg. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételt ezzel kapcsolatban. A Bizottság a mintában szereplő mindkét exportáló gyártótól kapott észrevételeket.
- (28) A második feljegyzésre vonatkozóan érkezett észrevételek és információk elemzése után a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Brazília megfelelő reprezentatív országnak tekinthető, és az eljárás ideiglenes szakaszában a rendes érték megállapításához szükséges torzulástól mentes árakat és költségeket onnan szerzi majd be. E választás mögöttes okait a 3.2.1.1. és az azt követő szakaszok részletesen ismertetik.

3.2. Rendes érték

- (29) Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik”.
- (30) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint ugyanakkor „[a]bban az esetben, ha [...] megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, b) pont szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni”, és annak „tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét” („az igazgatási, értékesítési és általános költségek” a továbbiakban: SGA-költségek).

- (31) Az alábbi alszakaszokban található részletes magyarázat szerint a Bizottság az e vizsgálatban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – a kínai kormány együttműködésének hiányára is figyelemmel – arra a következtetésre jutott, hogy indokolt az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása.

3.2.1. Jelentős torzulások fennállása

- (32) Az acél a hordók előállításához szükséges legfontosabb nyersanyag. A Bizottság a kínai acélagazat (*) vonatkozásában végzett közelmúltbeli vizsgálatai keretében megállapította az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállását.
- (33) Az említett vizsgálatokban a Bizottság megállapította, hogy Kínában a jelentős mértékű kormányzati beavatkozás a piaci elveknek megfelelő hatékony erőforrás-elosztáshoz képest torzulásokat eredményez⁽ⁱ⁾. A Bizottság megállapította különösen, hogy az acélagazatban nemcsak hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése értelmében jelentős mértékű kormányzati tulajdon van jelen^(j), hanem az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése értelmében a kínai kormány számára a vállalatokban való jelenléte azt is lehetővé teszi, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében^(k). A Bizottság megállapította továbbá, hogy az államnak a pénzügyi piacokon, valamint a nyersanyagokat és más inputokat előállító gazdasági ágazatokban való jelenléte és az azok működésébe való beavatkozása további torzító hatást fejt ki a piacra. A kínai tervrendszer hatására ugyanis az erőforrások a kínai kormány által stratégiaiként kijelölt vagy politikailag más szempontból fontosnak tartott gazdasági ágazatokban összpontosulnak, ahelyett, hogy elosztásukat a piaci erők határoznák meg^(l). Emellett a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának negyedik franciabekezdése értelmében a kínai csődjogi és tulajdonjogi szabályozás nem működik megfelelően, ami torzulásokat idéz elő Kínában különösen a fizetésektelen vállalatok életben tartása, valamint a földterületek használati jogának allokálása területén^(m). Hasonlóképpen a

(*) A Bizottság (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete (2022. február 16.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 36., 2022.2.17., 1. o.); a Bizottság (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete (2022. január 24.) a Kínai Népköztársaságból származó, vasból vagy acélból készült egyes csőszerelvények behozatalára vonatkozó, a Tajvanon, az Indonéziában, a Srí Lankán és a Fülöp-szigeteken feladott, akár ezekből az országokból származóként, akár nem ilyenként bejelentett, vasból vagy acélból készült egyes csőszerelvények behozatalára is kiterjesztett végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 16., 2022.1.25., 36. o.); a Bizottság (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete (2021. december 15.) a Kínai Népköztársaságból származó egyes közüzemi méretű acél szélérőműtornyok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 450., 2021.12.16., 59. o.); a Bizottság (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete (2021. április 16.) a Fehéroroszországból, a Kínai Népköztársaságból és Oroszországból származó egyes hegesztett vas- vagy ötvözetlenacél-csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről (HL L 132., 2021.4.19., 145. o.).

(i) Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (208) preambulumbekzdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (59) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (149)–(150) preambulumbekzdés.

(j) Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (192) preambulumbekzdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (46) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (115)–(118) preambulumbekzdés.

(k) Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (193)–(194) preambulumbekzdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (47) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (119)–(122) preambulumbekzdés. Amellett, hogy a megfelelő állami hatóságokat a kínai jogszabályok szerint megillető azon jog, hogy kinevezzék és eltávolítsák az állami tulajdonú vállalatok kulcspozíciókban lévő vezetőit, tekinthető úgy, hogy megfelelő tulajdonosi jogokat testesít meg, a KKP-nek az állami és a magántulajdonú vállalatokban egyaránt jelen lévő alapszervezetei révén az állam egy másik olyan fontos csatornával is rendelkezik, amelynek révén befolyásolhatja az üzleti döntéseket. A kínai társasági jog szerint minden vállalatnál létre kell hozni egy KKP-szervezetet (és ebben a KKP alapszabálya szerint legalább három KKP-tagnak lennie kell), amely számára az adott vállalatnak kell biztosítania a szükséges működési feltételeket. Ezt a szabályt a jelek szerint korábban nem mindig tartották be, illetve érvényesítették szigorúan. Legkésőbb 2016-tól azonban a KKP erőteljesebben, mintegy politikai alapelveként érvényesíti azt az igényét, hogy az állami tulajdonú vállalatokban ellenőrzése alatt tartsa az üzleti döntéseket. A beszámolókat szerint emellett a KKP annak érdekében is nyomást gyakorol a magántulajdonú vállalatokra, hogy azok elsődlegesnek tekintsék a „patriotizmust”, és pártfegyelmet tanúsítsanak. Értesülések szerint 2017-ben a mintegy 1,86 millió magántulajdonú vállalat 70 %-ában működött pártalapszervezet, a vállalatok pedig egyre inkább arra kényszerültek, hogy a KKP szervezeteinek engedjék át a végső üzleti döntéshozatal jogát. Ezek a szabályok a kínai gazdaság teljes egészében, minden ágazatra kiterjedően érvényesülnek, így a vizsgált termékek gyártói és inputjaik beszállítói esetében is.

(l) Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (195)–(201) preambulumbekzdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (48)–(52) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (123)–(129) preambulumbekzdés.

(m) Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (202) preambulumbekzdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (53) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekzdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (130)–(133) preambulumbekzdés.

Bizottság megállapította, hogy Kínában az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának ötödik franciabekezdése értelmében az acélagazatban torzulnak a bérköltségek⁽¹⁰⁾, valamint hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának hatodik franciabekezdése értelmében a pénzügyi ágazatban – különösen a vállalati szektor tőkéhez jutása terén – torzulások állnak fenn⁽¹¹⁾.

- (34) A kínai acélagazatra vonatkozó korábbi vizsgálatokhoz hasonlóan a Bizottság a mostani vizsgálat keretében is megvizsgálta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében fennálló jelentős torzulások miatt helyénvaló-e vagy sem a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. A Bizottság ezt az ügy irataiban hozzáférhető bizonyítékok, köztük a kérelemben foglalt bizonyítékok, valamint többek között a „Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól” című dokumentumban⁽¹²⁾ (a továbbiakban: jelentés) szereplő adatok alapján tette meg, amely nyilvánosan hozzáférhető forrásokra támaszkodik. Az elvégzett elemzés általában véve a kínai gazdaságba való jelentős mértékű kormányzati beavatkozással, valamint konkrétan az érintett gazdasági ágazat és a vizsgált termék piacának helyzetével foglalkozott. A Bizottság ezeket a bizonyító erejű elemeket kiegészítette a Kínában fennálló, a korábbi vizsgálatok keretében is megállapított jelentős torzulások alátámasztása szempontjából releváns különböző kritériumokkal kapcsolatos saját kutatásával.
- (35) A kérelem azt állította, hogy a kínai állam intervencionista gazdaságpolitikát követve valósítja meg céljait, amelyek egybeesnek a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) politikai programjában foglaltakkal, nem pedig a szabadpiacokon uralkodó gazdasági viszonyokat tükrözik. A kérelem ezzel összefüggésben nemcsak a rozsdamentes acélpiac torzulásaira mutatott rá (a rozsdamentes acél a hordók előállítási költségének 40–60 %-át teszi ki), hanem azt is állította, hogy e torzulások az összes többi termelési tényezőre – föld, tőke, munkaerő – egyaránt hatnak. Következésképpen a kérelem arra a megállapításra jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében nemcsak a továbbfeldolgozásra szánt rozsdamentes acél belföldi értékesítési árait nem helyénvaló alkalmazni, hanem az inputköltségeket (ezen belül a nyersanyagok, az energia, a földterület, a finanszírozás, a munkaerő stb. költségeit) sem, hiszen ezek árképzésére is kihat a jelentős mértékű kormányzati beavatkozás.
- (36) Ennek az álláspontnak az alátámasztására a kérelem hivatkozott számos nyilvánosan elérhető információforrásra, mint például a jelentésre, az EUCCC következtetéseire⁽¹³⁾, a kínai acélagazatra vonatkozó közelmúltbeli bizottsági vizsgálatokra⁽¹⁴⁾, illetve G20-ak keretei között működő, az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórum következtetéseire⁽¹⁵⁾.
- (37) A (24) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint a kínai kormánytól nem érkezett olyan észrevétel vagy bizonyíték, amely alátámasztotta vagy cáfolta volna az ügy irataiban, ezen belül a jelentésben található, valamint a panaszos által ezek kiegészítéseképpen nyújtott, a jelentős torzulások fennállására és/vagy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése alkalmazásának a jelen ügyben való indoklására vonatkozó bizonyítékokat.

⁽¹⁰⁾ Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (203) preambulumbekkezdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (54) preambulumbekkezdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekkezdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (134)–(135) preambulumbekkezdés.

⁽¹¹⁾ Lásd: az (EU) 2022/191 végrehajtási rendelete, (204) preambulumbekkezdés; az (EU) 2022/95 végrehajtási rendelete, (55) preambulumbekkezdés; az (EU) 2021/2239 végrehajtási rendelete, (67)–(74) preambulumbekkezdés; az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (136)–(145) preambulumbekkezdés.

⁽¹²⁾ Bizottsági szolgálati munkadokumentum, SWD(2017) 483 final/2, 2017. december 20., megtekinthető a következő internetcímen: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf

⁽¹³⁾ Európai Unió Kínai Kereskedelmi Kamara, Kapacitásfelesleg Kínában – A párt reformterveinek akadálya, megtekinthető a következő internetcímen: <https://www.europeanchamber.com.cn/en/publications-overcapacity-in-china> (hozzáférés: 2022. november 16.).

⁽¹⁴⁾ Az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete és a Bizottság (EU) 2020/508 végrehajtási rendelete (2020. április 7.) az Indonéziából, a Kínai Népköztársaságból és a Tajvanról származó egyes melegen hengerelt rozsdamentesacél lemezek és tekercsek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 110., 2020.4.8., 3. o.).

⁽¹⁵⁾ Az acéliparban kialakult kapacitásfelesleggel foglalkozó globális fórum miniszteri jelentése, 2018. szeptember 20.

- (38) Ezen belül a vizsgált termék ágazatában továbbra is komoly mértékű a kínai kormányzat tulajdonosi szerepe. Miközben az állami és a magántulajdonú vállalatok száma a becslések szerint közel azonos, a világ tíz legnagyobb acélgyártója között található öt kínai gyártóból négy van állami tulajdonban ⁽¹⁶⁾. Ugyanakkor míg 2016-ban a tíz legnagyobb gyártó az ágazat teljes kibocsátásának csak mintegy 36 %-át adta, a kínai kormány ugyanebben az évben célul tűzte ki, hogy 2025-re mintegy tíz nagyvállalatnál összpontosítsa az acéltermelés 60–70 %-át ⁽¹⁷⁾. Ezt a szándékát a kínai kormány 2019 áprilisában, az acélipar konszolidációjára vonatkozó iránymutatás közzétételének bejelentésekor ismét kinyilvánította ⁽¹⁸⁾. A konszolidáció keretében kényszerű összefonódásokra kerülhet sor a jövedelmező magánvállalatok és a gyengén teljesítő állami tulajdonú vállalatok között ⁽¹⁹⁾. Mivel a kínai kormány nem tanúsított együttműködést a vizsgálat során, tekintettel arra, hogy számos kkv van jelen az ágazatban, a magán- és az állami tulajdonú acélgyártók pontos aránya nem állapítható meg. A vizsgálat mindazonáltal feltárta, hogy legalább egy hordógyártó állami tulajdonú vállalat, nevezetesen a Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd.
- (39) Jóllehet a vizsgált termék ágazatára vonatkozóan nem állnak rendelkezésre konkrét információk, az ágazat az acélipar egyik alágazata, ezért az acélágazatra vonatkozó ténymegállapítások a vizsgált termék tekintetében is irányadónak tekinthetők. Az acélágazatra vonatkozó legújabb kínai szakpolitikai dokumentumok megerősítik, hogy a kínai kormány továbbra is nagy jelentőséget tulajdonít az ágazatnak, ideértve azt a szándékát is, hogy ágazati beavatkozásokat kíván végrehajtani annak érdekében, hogy az ágazatot a kormányzati szakpolitikákkal összhangban alakítsa. Erre példa az Ipari és Információtechnológiai Minisztériumnak az acélipar magas színvonalú fejlesztésének előmozdításáról szóló iránymutatás-tervezete, amely az ipari alap további megszilárdítására és az ipari lánc modernizációs szintjének jelentős javítására szólít fel ⁽²⁰⁾, vagy a tizennegyedik ötéves nyersanyagágazat-fejlesztési terv, amely szerint az ágazat „megvalósítja a piaci vezető szerep és a kormányzati támogatás ötvözését”, és „kialakít egy ökológiai vezető szereppel és alapvető versenyképességgel rendelkező vezető vállalatokból álló csoportot” ⁽²¹⁾. Tartományi szinten is vannak példák, amelyek azt mutatják, hogy a kínai hatóságok felügyelni és irányítani kívánják az ágazat fejlődését: Shandongban például nemcsak „az acélipar ökológiájának építésére [...], gyártóparkok létrehozására, az ipari lánc bővítésére és ipari klaszterek létrehozására” irányuló szándék van, hanem célkitűzés az is, hogy az acélipar „tartományunkban, sőt az egész országban [...] az átalakulás és a korszerűsítés példájával járjon elől” ⁽²²⁾.
- (40) Azzal kapcsolatban, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése értelmében a kínai kormány abban a helyzetben van-e, hogy befolyást gyakorolhat az árakra és a költségekre, mivel a kínai kormány nem tanúsított együttműködést a vizsgálat során, és mivel a hordógyártók túlnyomó része kkv, lehetetlen volt szisztematikusan megállapítani, hogy vannak-e személyi kapcsolatok a vizsgált termék gyártói és a KKP között. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy a Shandong Gold Group (egy állami tulajdonú vállalat, a Penglai Jinfu Stainless Steel Products többségi részvényese) vezetése szorosan kapcsolódik a KKP-hoz: a Shandong Gold Group igazgatótanácsának elnöke egyben a Pártbizottság titkára is, és a KKP 20. Országos Kongresszusán képviselőként jelen volt, a Shandong Gold Group igazgatója és ügyvezető igazgatója pedig egyben a Pártbizottság helyettes titkára is.
- (41) Tekintettel arra, hogy a vizsgált termék ágazata az acélágazat egyik alágazata, az acélgyártókkal kapcsolatban rendelkezésre álló információk a vizsgált termékre nézve is relevánsak. Az acélágazat tágabb kategóriájában bőséges bizonyíték van az acélgyártók és a KKP közötti személyes kapcsolatokra. Példaként megemlíthető, hogy a Baowu igazgatótanácsának elnöke egyben a pártbizottság titkára is, a vezérigazgató pedig a pártbizottság

⁽¹⁶⁾ Jelentés: 14. fejezet, 358. o.: a magán- és az állami tulajdonú vállalatok a termelést tekintve 51 %-ot, illetve 49 %-ot, a kapacitásokat tekintve 56 %-ot, illetve 44 %-ot képviselnek.

⁽¹⁷⁾ Megtekinthető a következő internetcímen: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm; https://policy.cn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e, valamint www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (hozzáférés: 2022. október 28.).

⁽¹⁸⁾ Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (hozzáférés: 2022. október 28.).

⁽¹⁹⁾ Miként a China Baowu Steel Group által a Magang Steel vállalatban 2019 júniusában szerzett többségi részesedése esetében, lásd: <https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2> (hozzáférés: 2022. október 28.).

⁽²⁰⁾ Lásd: https://www.miit.gov.cn/gzcy/yjzj/art/2020/art_af1bef04b9624997956b2bfff6cdb7383.html (hozzáférés: 2022. november 16.).

⁽²¹⁾ Lásd a terv IV. szakaszának 3. alszakaszát, amely megtekinthető a következő internetcímen: https://www.miit.gov.cn/zwgk/zcwj/wjfb/tz/art/2021/art_2960538d19e34c66a5eb8d01b74cbb20.html (hozzáférés: 2022. november 16.).

⁽²²⁾ Lásd a tizennegyedik ötéves acélipar-fejlesztési terv előszavát.

titkárhelyettese⁽²³⁾). Ugyanez a helyzet áll fenn a Baosteelnél is: az igazgatótanács elnöke tölti be a pártbizottság titkárának tisztségét, míg az ügyvezető igazgató a pártbizottság titkárhelyettese⁽²⁴⁾. Általánosabban elmondható, hogy – tekintettel a KKP vállalatokon belüli jelenlétére vonatkozó jogszabályok általános alkalmazási körére – nem feltételezhető, hogy a kínai kormány azon képessége, hogy a vállalatokban való állami jelenlét révén beavatkozzon az árakba és a költségekbe, másképpen mutatkozna meg a vizsgált termék esetében, mint az általában vett acélágazatban.

- (42) Az acélágazatban az állami tulajdonú vállalatok mellett a magántulajdonú vállalatokra is kiterjed a szakpolitikai felügyelet és irányítás. Mivel a kínai kormány nem tanúsított együttműködés a jelen vizsgálatban, és a hordógyártók többnyire kkv-k, nehéz volt megállapítani a hordóágazatban tevékenykedő vállalatok körében zajló pártépítés pontos mértékét. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy a Shandong Gold Group (a Penglai Jinfu Stainless Steel Products többségi részvényese) aktívan támogatja a pártépítési tevékenységeket. A vállalat pártbizottságának szerepét a következőképpen írták le: „Határozottan meg kell ragadnunk a központi kormány, a Shandong Tartományi Pártbizottság és az állami tulajdonú vállalatokat támogató tartományi kormány számára a világszínvonalú vállalatok építésének felgyorsítására kínálgató nagyszerű lehetőséget, nem szabad szem elől veszíteni a stratégiai célokat, fenn kell tartani a stratégiára való összpontosítást, meg kell erősíteni a stratégiák végrehajtását, el kell érni az átfogó, köztes célokat és éves célokat, valamint meg kell valósítani a stratégiai tervezés és a taktikai támogatás ötvözését”, továbbá „rendíthetetlenül és átfogóan kell vezetni a pártot, maradéktalanul végre kell hajtani a pártépítés általános követelményeit az új korszakban, és erős garanciát kell nyújtani a magas színvonalú fejlesztésre. Szükséges a párt politikai felépítésének átfogó megerősítése, a politikai fegyelem és a politikai szabályok szigorú betartása, a pártszervezetek politikai megítélésének, politikája megértésének és végrehajtásának hatékony javítása minden szinten, minden párttag és káder körében, valamint a nagyfokú konzisztencia a Párt Központi Bizottságával, amelynek középpontjában Hszi Csin-ping elvtárs áll, a „négy tudatosság” létrehozása, a „négy önbizalom” erősítése, és a „két fenntartás” elérése⁽²⁵⁾.
- (43) A vizsgált termék ágazatában azonosíthatók az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése értelmében vett, a belföldi gyártókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló politikák. Noha a Bizottság a vizsgálat során nem azonosított konkrét, kifejezetten a hordóágazat fejlesztését meghatározó szakpolitikai dokumentumokat, ezen ágazat számára előnyös az acélágazattal kapcsolatos kormányzati iránymutatás és beavatkozás, tekintettel arra, hogy a vizsgált termék annak egyik alágazata.
- (44) A kínai kormány az acélipart továbbra is kulcsfontosságú gazdasági ágazatnak tekinti⁽²⁶⁾. Ezt támasztja alá az acéllal foglalkozó számos országos, regionális és települési szinten kiadott terv, irányelv és más dokumentum is. A 2021 márciusában elfogadott tizennegyedik ötéves terv keretében a kínai kormány az acélipar átalakítását és korszerűsítését, valamint optimalizálását és strukturális kiigazítását irányozta elő⁽²⁷⁾.
- (45) Ezenkívül a tizennegyedik ötéves nyersanyagipar-fejlesztési terv, amely az acélágazatra is vonatkozik, azt a „reálgazdaság alapkövének” és „Kína nemzetközi versenyelőnyét meghatározó kulcsfontosságú területnek” nevezi, és több olyan célkitűzést és munkamódszert határoz meg, amelyek a 2021 és 2025 közötti időszakban ösztönöznék az acélágazat fejlődését, mint például a műszaki korszerűsítést, az ágazat szerkezetének javítását (nem utolsósorban további vállalati összefonódások révén) vagy a digitális átalakulást.⁽²⁸⁾

⁽²³⁾ Lásd a csoport internetes oldalát, amely a következő internetcímen érhető el: http://www.baowugroup.com/about/board_of_directors (hozzáférés: 2022. szeptember 7.).

⁽²⁴⁾ Lásd a vállalat internetes oldalát, amely a következő internetcímen érhető el: <https://www.baosteel.com/about/manager> (hozzáférés: 2022. szeptember 7.).

⁽²⁵⁾ A Shandong Gold Group közvetíti, elsajátítja és megvalósítja a Kínai Kommunista Párt 20. Országos Kongresszusának szellemiségét (eredeti kínai nyelvű szöveg), a China Gold News internetes oldalán megtekinthető sajtócikk: https://www.gold.org.cn/ky1227/kydj/202210/t20221028_193328.html (hozzáférés: 2022. november 17.).

⁽²⁶⁾ Jelentés: III. rész, 14. fejezet, 346. és köv. o.

⁽²⁷⁾ Lásd: a Kínai Népköztársaság tizennegyedik ötéves terve a nemzetgazdasági és a társadalmi fejlődéséről, valamint a 2035-re vonatkozó hosszú távú célkitűzésekről, III. rész VIII. cikk, megtekinthető a következő internetcímen: <https://cset.georgetown.edu/publication/china-14th-five-year-plan/> (hozzáférés: 2022. október 28.).

⁽²⁸⁾ Lásd különösen: a terv I. és II. szakasza.

- (46) A tizennegyedik ötéves nyersanyagipar-fejlesztési terv néhány konkrét célt is tartalmaz az acélágazat fejlesztésére vonatkozóan. A dokumentum IV. szakaszának 3. pontjában szerepelnek a következő rendelkezések: „A szervezeti struktúra optimalizálása: a vezető vállalatok nagyobbá és erősebbé tétele. A piaci vezető szerep és a kormányzati támogatás ötvözésének megvalósulása, a régiókon átívelő összefonódások és átszervezések előtt álló akadályok felszámolása, az olyan korlátozások megszüntetése, mint a piaci szegmentáció és a regionális blokádok, a vállalatok régiókon átívelő összefonódásai és átszervezései során felmerülő főbb problémák koordinálása és megoldása, a vállalatok támogatása a régiókon átívelő és több tulajdonost érintő összefonódások és átszervezések felgyorsításában, az iparág koncentrációs szintjének növelése, valamint a nemzetközi üzletek fejlesztése. Az [...], acél [...] és más ágazatokban az ipari lánc vezető vállalatai egy csoportjának létrehozása, amelyek a környezettudatosság terén az élen járnak töltenek be és alapvető versenyképességgel rendelkeznek”.
- (47) A fent említett központi szintű ötéves tervek visszaköszönek a tartományi és/vagy önkormányzati ötéves tervekben és azok végrehajtási terveiben is. Például Henan tartománynak a tizennegyedik ötéves acélipari terv időszaka alatti átalakítására és korszerűsítésére vonatkozó végrehajtási terve, amelyben a következőkre vonatkozó rendelkezések szerepelnek: a 2. pont (1) bekezdése; a termelési összkapacitás szigorú ellenőrzése; a 2. pont (2) bekezdése; az összefonódások és felvásárlások felgyorsítása és előmozdítása; a 2. pont (3) bekezdése; jellegzetes acélgyártási bázisok kiépítése ⁽²⁹⁾.
- (48) A tizennegyedik ötéves terven túlmenően az acélipart más szakpolitikai dokumentumok is szigorúan szabályozzák. Például Hebei, Kína legnagyobb acéltermelő tartománya kiadott az acélipari láncban klaszterek kialakításával foglalkozó, a 2020 és 2022 közötti időszakra szóló hároméves cselekvési tervet (amely a vizsgálati időszak alatt alkalmazandó). Ez a dokumentum a következőképpen szabályozza az acélipart: „A szerkezetátalakítás megvalósítása, és a termékek diverzifikációjának kiemelése. A vas- és acélipar szerkezetátalakításának és elrendezése optimalizálásának rendíthetetlen előmozdítása, a vállalatok közös átszervezésének, átalakításának és korszerűsítésének elősegítése, a vas- és acélipar területén a nagyvállalatok irányába történő fejlődés átfogó előmozdítása, a műszaki berendezések korszerűsítése, valamint a termelési folyamatok és a feldolgozott termékek diverzifikációja.” Továbbá a terv konkrét célokat tűz ki a tartományban működő acélipari vállalatok szerkezetére vonatkozóan: „A csoportok fejlődésének folyamatos előmozdítása. Az állami tulajdonú vállalatok egyes tulajdonviszonyait érintő reform felgyorsítása, a vas- és acélipari magántulajdonú vállalatok régiókon átívelő összefonódásának és átszervezésének elősegítésére való összpontosítás, valamint törekvés 1–2 világszínvonalú nagy csoport és 3–5 némi belföldi befolyással rendelkező nagyobb csoport létrehozására, amelyek alappilléreként szolgálnak, valamint 8–10 új, kiemelkedő és sajátos vállalatcsoport létrehozására”.
- (49) Végezetül a terv állami támogatást irányoz elő a Hebei tartományban található acélágazati vállalatok globális versenyképességének fokozására: „A lényeges és diverzifikált fejlesztés megfelelő biztosítása. A vas- és acélipari vállalatok támogatása a stratégiai fontosságú feltörekvő iparágak fejlesztésében, mint például az informatika új generációja, a csúcsmínőségű berendezések és az új anyagok, és a modern szolgáltató iparágak fejlődésének felgyorsítása, mint például a modern logisztika, a pénzügyi szolgáltatások, az elektronikus kereskedelem stb. A jogosult acélipari vállalatok ösztönzése a mélyfeldolgozás, például a gépjárművek és mechanikai alkatrészek, acél sodronykötelek, acélhuzalok, hegesztőelektródák stb. előállítására felé való elmozdulásban. A nemzetközi termelési kapacitás kiépítésére irányuló együttműködés erősítése, a vas- és acélipari vállalatok ösztönzése arra, hogy több csatornán keresztül vegyenek részt a külföldi vas- és acélipari vállalatok összefonódásaiban és átszervezésében, továbbá a tartomány versenyképes vas- és acélipari vállalatainak a külföldi beruházások és gyárépítések megvalósítása érdekében történő irányítása.” ⁽³⁰⁾

⁽²⁹⁾ Ennek a szakasznak a rendelkezései nagyon részletesek, és szigorú célokat határoznak meg a jövőre nézve: „Azon vas- és acélipari vállalatok esetében, amelyek új helyszínre kívánnak költözni, illetve egy meglévő létesítményt kívánnak felújítani egy másik helyen, azon települések önkormányzatainak, ahova költöznek, illetve ahonnan elköltöznek, meg kell erősíteniük a kommunikációt és a koordinációt, valamint át kell ruházniuk a megfelelő energia- és szénfogyasztási kvótákat az energiahasználati jogokkal való kereskedésre szolgáló piacon keresztül a mindenki számára előnyös együttműködés elérése, valamint a projekt zökkenőmentes és szabályos előrehaladásának biztosítása érdekében. Hat jellegzetes acélgyártási bázis kiépítése Anyangban, Jiyuanban, Pingdingshanban, Xinyangban, Shangqiuban, Zhoukouban stb., valamint az ipar léptékének, intenzitása növelésének, specializálódásának és szegmentálódásának javítása. Ezen belül 2025-re Anyang városában a nyersvasgyártó kapacitást 14 millió tonna, az ellenőrzött nyersacélgyártó kapacitást pedig 15 millió tonna alatt tartják, továbbá létrehoznak egy 8,5 millió tonna kapacitású, speciális minőségű acél gyártására szolgáló központot az anyangi bázison, az Anyang Iron and Steel Group Co., Ltd vállalatnál; a Henan Jiyuan Iron and Steel (Group) Co., Ltd vállalatnak a kiváló minőségű és speciális acélrudak és -huzalok gyártóbázisának és regionális feldolgozó központjának kiépítéséhez nyújtott támogatás; az Angang Group Xinyang Iron and Steel Co., Ltd, a Minyuan Iron and Steel Group Co., Ltd és a Henan Angang Zhoukou Iron and Steel Co., Ltd vállalatoknak regionális vas- és acélkomplexumok építéséhez nyújtott támogatás.”

⁽³⁰⁾ Lásd Hebei tartománynak az acélipari láncban klaszterek kialakításával foglalkozó, a 2020 és 2022 közötti időszakra szóló hároméves cselekvési tervének 2., 8., illetve 16. pontját.

- (50) Továbbá az ipari szerkezetátalakításhoz összeállított útmutató katalógus (2019. évi kiadás) ⁽³¹⁾ az acélipart az ösztönzött ágazatok közé sorolja.
- (51) Összefoglalásként elmondható, hogy a kínai kormány olyan intézkedéseket hajtott végre, amelyek arra ösztönzik a gazdasági szereplőket, hogy feleljenek meg az ösztönzött iparágak – köztük a vizsgált termék gyártásához felhasznált fő nyersanyag előállításának – támogatásához kapcsolódó közpolitikai célkitűzéseknek. Az intézkedések gátolják a piaci erők szabad érvényesülését.
- (52) E vizsgálat során a Bizottság nem talált olyan bizonyítékokat, amelyek azt jeleznék, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának negyedik franciabekezdése szerinti, a csődjogi és a tulajdonjogi jogszabályoknak a hordóágazatban való, a (33) preambulumbekkezdésben már bemutatott diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése ne hatna ki a vizsgált termék gyártóira.
- (53) A hordóágazatra a (33) preambulumbekkezdésben már szintén bemutatott, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának ötödik franciabekezdése szerinti, a bérköltségek tekintetében fennálló torzulások is kihatnak. A szóban forgó ágazatban ezek a torzulások közvetlenül (a vizsgált termék és annak legfontosabb inputjai előállításával összefüggésben) és közvetetten (az ugyanezen kínai munkajogi rendszer hatálya alá tartozó vállalatoktól származó inputok felhasználásán keresztül) egyaránt érvényesülnek ⁽³²⁾.
- (54) Emellett e vizsgálat keretében nem nyújtottak be a Bizottsághoz olyan bizonyítékot, amely azt jelezné, hogy a (33) preambulumbekkezdésben már szintén bemutatott, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának hatodik franciabekezdése szerinti, a pénzügyi rendszerben érvényesülő kormányzati beavatkozás ne hatna ki a vizsgált termék ágazatára. Ebből következően a pénzügyi rendszerbe való jelentős kormányzati beavatkozás minden szinten nagymértékben befolyásolja a piaci viszonyokat.
- (55) Végezetül a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a vizsgált termék gyártásához több különböző inputra van szükség. Amikor a hordók gyártói beszerzik inputjaikat vagy szerződést kötnek inputjaik beszerzése érdekében, az általuk fizetett árakra (amelyeket költségként jelenítenek meg) nyilvánvalóan kihatnak az előzőekben ismertetett rendszerszintű torzulások. Például az inputok beszállítói olyan munkaerőt foglalkoztatnak, amelyre kihatnak a torzulások. Amikor kölcsönt vesznek fel, olyan forrásokat vesznek igénybe, amelyekre kihatnak a pénzügyi szektor, illetve a tőkeallokáció torzulásai. Működésüket behatárolja a tervrendszer, amely a kormányzat minden szintjén és az összes gazdasági ágazatban érvényesül.
- (56) Következésképpen az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében nemcsak a hordók belföldi értékesítési árait nem helyénvaló alkalmazni, hanem az inputköltségeket (ezen belül a nyersanyagok, az energia, a földterület, a finanszírozás, a munkaerő stb. költségeit) sem, hiszen ezekre is kihat a jelentős I. és II. részében bemutatott jelentős mértékű kormányzati beavatkozás. A tőke, a földterület, a munkaerő, az energia és a nyersanyagok allokálásával összefüggésben bemutatott kormányzati beavatkozás Kína teljes egészében érvényesül. Ebből egyebek mellett az is következik, hogy a Kínában különféle termelési tényezők felhasználásával előállított inputra szintén jelentős torzulások hatnak. Ugyanez vonatkozik az input inputjaira, és így tovább.
- (57) Sem a kínai kormány, sem a jelen vizsgálatban érintett exportáló gyártók nem szolgáltak ellentétes értelmű bizonyítékkal vagy érvekkel.
- (58) Összességében a rendelkezésre álló bizonyítékok arról tanúskodnak, hogy a vizsgált termék árai és költségei (köztük a nyersanyag-, az energia- és a munkaerőköltségek) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében – az ott felsorolt elemek közül egy vagy több tényleges vagy lehetséges hatásának tanúsága szerint – jelentős kormányzati beavatkozás hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Ennek alapján, valamint a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy ez esetben nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához. A Bizottság ezért a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban kizárólag torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek – ez esetben egy megfelelő reprezentatív országban érvényes előállítási és értékesítési költségek – alapján, a következő szakaszban foglaltak szerint képezte.

⁽³¹⁾ „Az ipari szerkezetátalakítás irányadó jegyzéke (2019. évi változat)”, amelyet a Kínai Népköztársaság Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságának 2019. augusztus 27-i 29. sz. rendelete hagyott jóvá; megtekinthető a következő internetcímen: <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf> (legutóbbi hozzáférés: 2022. október 28.).

⁽³²⁾ Lásd: az (EU) 2021/635 végrehajtási rendelete, (134)–(135) preambulumbekkezdés; az (EU) 2020/508 végrehajtási rendelete, (143)–(144) preambulumbekkezdés.

3.2.1.1. Reprezentatív ország

Általános megjegyzések

- (59) A reprezentatív ország kiválasztása az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése alapján, a következő szempontok szerint történt:
- a Kínához hasonló gazdasági fejlettség. Ebben a vonatkozásban a Bizottság olyan országokat vett figyelembe, amelyek egy főre jutó bruttó nemzeti jövedelme a Világbank adatbázisa ⁽³³⁾ szerint hasonló Kínához,
 - a vizsgált termék termelése az adott országban,
 - a vonatkozó nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban,
 - több lehetséges reprezentatív ország esetén a Bizottság indokolt esetben előnyben részesítette azt az országot, amelyben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.
- (60) A (26) és (27) preambulumbekzdésben ismertetett módon a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokkal kapcsolatban két, a termelési tényezőkre vonatkozó feljegyzést fűzött az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához: egy elsőt 2022. július 20-án, egy másodikat pedig 2022. szeptember 19-én. Ezek a feljegyzések ismertették a vonatkozó kritériumok alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat. A termelési tényezőkre vonatkozó második feljegyzésben a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy ebben az ügyben Brazíliát szándékozik megfelelő reprezentatív országnak figyelembe venni abban az esetben, ha az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint a jelentős torzulások fennállása megerősítésre kerül.

A Kínához hasonló gazdasági fejlettség és a vizsgált termék termelése

- (61) A termelési tényezőkre vonatkozó első feljegyzésben a Bizottság Brazíliát, Mexikót és Oroszországot azonosította olyan országnak, amelynek gazdasági fejlettsége a Világbank szerint Kínához hasonló, vagyis ezek mindegyike a bruttó nemzeti jövedelme alapján a Világbank besorolása szerint a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozott, továbbá ismert róluk, hogy gyártják a vizsgált terméket. Az említett feljegyzésben megjelölt országokkal kapcsolatban nem érkezett észrevétel.
- (62) A második feljegyzésben a Bizottság jelezte, hogy az egyik olyan országban, amelyet olyan országnak azonosított, ahol a vizsgált terméket gyártják, nevezetesen Mexikóban a hordógyártó a vizsgálati időszak előtt beszüntette a gyártást, és a 2017 utáni időszakra vonatkozóan nem álltak rendelkezésre pénzügyi adatok az Orbis adatbázisban ⁽³⁴⁾. Ezért Mexikót a továbbiakban nem tekintette lehetséges reprezentatív országnak ebben a vizsgálatban.

Releváns nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban

- (63) A második feljegyzésben a Bizottság jelezte, hogy az első feljegyzésben azonosított egyetlen oroszországi hordógyártónak sem 2021-ben, sem 2020-ban nem volt észszerű mértékű nyeresége.
- (64) A második feljegyzésben a Bizottság jelezte, hogy csak egy brazil gyártó, a KHS Industria de Maquinas LTDA rendelkezett az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett észszerű nyereséggel, és kizárólag 2020-ban. 2021-re vonatkozóan még nem álltak rendelkezésre friss pénzügyi adatok.
- (65) A fenti megfontolások alapján a Bizottság a második feljegyzésben tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy a rendes érték kiszámításához szükséges, torzulásoktól mentes árak vagy referenciaértékek összegyűjtéséhez az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében foglaltaknak megfelelően Brazíliát kívánja megfelelő reprezentatív országnak figyelembe venni, valamint a KHS Industria de Maquinas LTDA vállalat pénzügyi adatait kívánja tekintetbe venni. Az érdekelt feleket felkérték, hogy tegyék meg észrevételeiket Brazília mint reprezentatív ország és a KHS Industria de Maquinas LTDA mint a reprezentatív országban működő gyártó megfelelőségéről.

⁽³³⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income (A Világbank nyílt hozzáférésű adatai – közepes jövedelmű országok, felső sáv): <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>

⁽³⁴⁾ bvdinfo.com

- (66) A második feljegyzést követően csak a két mintában szereplő exportáló gyártótól érkeztek észrevételek, amelyek a következőkkel érveltek:
- A rendes érték meghatározásának forrásairól szóló második feljegyzésben javasolt KHS Industria de Maquinas LTDA nevű brazil gyártó nem volt megfelelő, mivel az utántöltő berendezések és tartozékok tervezésére és gyártására szakosodott, nem pedig hordók gyártására.
 - A Brazíliában fennálló piaci torzulások (a Kínából származó, rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékekre kivetett dömpingellenes vámok; a rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékekre az Egyesült Államokkal szemben alkalmazott exportkontingensek, valamint az Indonéziából, Belgiumból, Finnországból, Dél-Afrikából, Kínából és Németországból származó rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékek behozatalára kivetett behozatali vámok) torzították a rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékek (HR-kód: 721933) brazil piacát, és ezáltal e legfontosabb termelési tényező értéke Brazília esetében megbízhatatlan volt.
 - Brazília a három fő nyersanyagra (acél, szívócső és nyak) magasabb behozatali vámot alkalmazott, mint sok más ország. A brazil helyi piac tehát védettebb volt, mint más piacok.
 - A hordógyártáshoz szükséges főbb termelési tényezők Brazíliába irányuló importjának egy része Kínából érkezett (a síkhengerelt acéltermékek 37 %-a, a szívócsövek 50 %-a, és a nyakak 54 %-a), így e termelési tényezők piaci árait Brazíliában szintén befolyásolták a torzított árak.
- (67) Ennek eredményeként a felek azt állították, hogy megkérdőjelezhető a brazil piaci adatok megbízhatósága e termelési tényezők torzulástól mentes piaci értékének megállapítása tekintetében.
- (68) A mintába felvett két exportáló gyártó Malajziát javasolta megfelelő reprezentatív országnak, mivel annak gazdasági fejlettségi szintje hasonló volt Kínához, még akkor is, ha Malajziában nem volt hordógyártó.
- (69) Malajzia azonban nem tekinthető lehetséges reprezentatív országnak, mivel – amint azt maguk a felek is elismerték – Malajziában nem gyártanak hordókat.
- (70) A Bizottság tovább vizsgálta a rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékek (HR-kód: 721933) valószínű braziliai piaci torzulásaira vonatkozó bizonyítékokat⁽³⁵⁾. A Kínából származó, rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékekre kivetett dömpingellenes vámok meglete nem releváns, mivel a Bizottság a Kínából érkező behozatalt nem veszi figyelembe a nyersanyag referenciaárának meghatározásakor. A rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékekre az Egyesült Államokkal szemben alkalmazott exportkontingensek látszólag nem korlátozzák az Egyesült Államokból érkező behozatalt, mivel az ország e termék esetében még mindig a brazil piacra szállító harmadik legnagyobb exportőr (Kína és Indonézia után). Ezenkívül a rozsdamentes acélból készült síkhengerelt termékek Egyesült Államokból Brazíliába irányuló behozatala során felszámított ár némileg magasabb, mint a tíz legnagyobb importáló országból (Kína kivételével) érkező behozatal ára (16,3 EUR/kg, illetve 14,5 EUR/kg a rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékek esetében). E tények fényében a Bizottság elutasította azt az érvet, amely szerint a rozsdamentes acélból készült, síkhengerelt termékek (HR-kód: 721933) brazil piaca torzult a Kínával szemben kivetett dömpingellenes vámok és az Egyesült Államokkal szemben alkalmazott exportkontingensek miatt.
- (71) A három fő nyersanyagra kivetett behozatali vám szintjét illetően a Bizottság megjegyezte, hogy a rendes érték kiszámításához használt torzulásmentes értékek figyelembe veszik a behozatali vámokat, mivel ezek a lehetséges reprezentatív országok belföldi piacán érvényes árak helyettesítő értékei. Ezért a nyersanyagok behozatali vámjainak elvont összehasonlítása elvileg nem releváns tényező a reprezentatív országok megfelelőségének összehasonlításához. Mindazonáltal a Bizottság megjegyezte, hogy a behozatali vámok mértéke csak az egyik elem annak értékeléséhez, hogy egy bizonyos piac nyitott vagy védett-e, és a fél nem nyújtott be más konkrét bizonyítékot annak igazolására, hogy ez a helyzet valóban fennállt Brazília esetében az érintett nyersanyagok tekintetében. A Bizottság ezért elutasította ezt az érvet.
- (72) A fő nyersanyagok Kínából érkező behozatalt illetően a Bizottság szintén összehasonlította Brazíliát és Oroszországot, azt a két lehetséges reprezentatív országot, ahol a hordók gyártását megerősítették. Az importadatok elemzése azt mutatta, hogy a hordók előállításának költségének több mint 50 %-át kitevő fő termelési tényező, a rozsdamentes acéltekercs (HR-kód: 721933) Kínából Oroszországba irányuló behozatala magasabb volt, mint annak Brazíliába irányuló behozatala (az Oroszországba érkező rozsdamentesacél tekercsnek 60 %-át Kínából

⁽³⁵⁾ https://www.globaltradealert.org/data_extraction

importálták, míg Brazíliában ez az arány jóval alacsonyabb [37 %] volt). Továbbá a hordók előállításának költségének több mint 20 %-át kitevő szívócsövek Kínából Oroszországba irányuló behozatala is magasabb volt, mint annak Brazíliába irányuló behozatala (68 %, illetve 50 %). Figyelembe véve e két fő nyersanyagot (rozsdamentes acéltekercs és szívócső) a hordók előállításának költségében képviselt súlyát, önmagában a Kínából érkező behozatal volumenében tapasztalt különbségek Oroszország esetében jobban aláásnák a torzulásmentes értékek kiszámításához használandó adatok minőségét, mint Brazília esetében. Ennek fényében Oroszországot a Bizottság nem tekintette az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett megfelelő reprezentatív országnak.

- (73) A Bizottság felülvizsgálta a brazil KHS Industria de Maquinas LTDA vállalatra vonatkozó bizonyítékokat is, és megerősítette, hogy a vállalat hordógyártás helyett a töltési technológiára, a hordós kiszerezésű sörhöz való polcrendszerekre, valamint utántöltő berendezések és tartozékok tervezésére és gyártására szakosodott. A vállalatot ezért nem lehetett hordógyártónak tekinteni.
- (74) A Bizottság valójában két további hordógyártót azonosított az első feljegyzésben. Mindazonáltal a Bizottság nem talált megfelelő pénzügyi adatokat a többi azonosított brazil hordógyártó esetében sem. Mivel nem állt rendelkezésre megfelelő referenciaérték ahhoz, hogy megállapítsa a vizsgált termék esetében Brazíliában (az egyetlen megmaradt reprezentatív országban, ahol megerősítést nyert, hogy gyártanak hordókat, és így elérhetőek a fő nyersanyagok) észszerűen felmerülő SGA-költségeket és realizált nyereséget, a Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy egy hasonló terméket előállító ágazatban tevékenykedő vállalatok adatai megfelelőek lehetnek ilyen körülmények között. Ezért a hordóhoz hasonló termékkör – nevezetesen a felhasznált alapanyagot, valamint a végtermék formáját és rendeltetését tekintve hasonló termékek – gyártóira vonatkozó adatokat keresett. Ez a kutatás a NACE-kódokon⁽³⁶⁾ alapult. Az Orbis adatbázisban⁽³⁷⁾ öt olyan vállalat adatai voltak elérhetőek, amelyek tevékenységi körei között szerepelt a 2592-es NACE-kód (könnyűfém csomagolóeszköz), és az élelmiszeriparban használatos fémdobozokat, csomagolóeszközöket és tartályokat gyártottak. Az e vállalatok által gyártott termékek a felhasznált alapanyag, valamint a végtermék formája és rendeltetése tekintetében hasonlóan tekinthetők a hordókhoz. Ezenkívül az Orbis adatbázisban a mintában szereplő két kínai exportáló gyártó is szerepelt ugyanezen 2592-es NACE-kód alatt, mint az élelmiszeriparban használatos fémdobozok, csomagolóeszközök és tartályok gyártói. Végül ezen öt brazil fémdoboz-, csomagolóeszköz- és tartálygyártó közül csak egy, a Metalurgica Mococa SA⁽³⁸⁾ rendelkezett a vizsgálati időszakra vonatkozó pénzügyi adatokkal.
- (75) A rendelkezésre álló adatok elemzése alapján a Bizottság úgy döntött, hogy Brazíliát használja megfelelő reprezentatív országnak a vizsgálat ideiglenes szakaszában, és egyetlen vállalat, a Metalurgica Mococa SA pénzügyi adatait használja fel a számtanilag képzett rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerinti kiszámításához.

A szociális védelem és a környezetvédelem szintje

- (76) Miután megállapítást nyert, hogy a fenti tényezők összessége alapján Brazília az egyetlen elérhető megfelelő reprezentatív ország, a szociális védelem és a környezetvédelem szintjének vizsgálatára az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének utolsó fordulatával összhangban már nem volt szükség.

Következtetés

- (77) A fenti elemzés alapján Brazília maradéktalanul teljesítette azokat a kritériumokat, amelyeket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése a megfelelő reprezentatív országnak történő figyelembevételhez meghatároz.

⁽³⁶⁾ A NACE-kód a termelő gazdasági tevékenységek esetében használt szabványos európai nomenklatúra. A Bizottság a következő kódokra keresett rá: 2591 (acélhordó és hasonló tárolók), 2592 (könnyűfém csomagolóeszköz), 2599 (egyéb fémfeldolgozási termék), 2829 (általános rendeltetésű gép), 2893 (élelmiszer-, dohányipari gép).

⁽³⁷⁾ Az Orbis adatbázis (https://orbis.bvdinfo.com) a Bureau Van Dijk bocsátotta rendelkezésre.

⁽³⁸⁾ https://www.mococa.com

A torzulástól mentes költségek megállapításához felhasznált források

- (78) Az első feljegyzésben a Bizottság felsorolta az exportáló gyártók által a vizsgált termék előállítása során használt termelési tényezőket (például anyagokat, energiát és a munkaerőt), és felkérte az érdekelt feleket arra, hogy észrevételeiket terjesszék elő és tegyenek javaslatot a feljegyzésben említett minden egyes termelési tényezővel kapcsolatos torzulásoktól mentes értékekre vonatkozó, nyilvánosan elérhető információkra nézve.
- (79) Ezt követően a második feljegyzésben a Bizottság közölte, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerinti számtani képzéséhez a Globális Kereskedelmi Atlasz (a továbbiakban: GTA) nevű adatbázis alapján állapítja meg a legtöbb termelési tényező (különösen a nyersanyagok) torzulásoktól mentes költségét. A Bizottság továbbá jelezte, hogy a munkaerő⁽³⁹⁾ és az energia⁽⁴⁰⁾ torzulástól mentes költségeinek kiszámításához az ILO adatait, illetve a globális villamosenergia-árakkal kapcsolatos kutatás adatait használja majd.
- (80) A második feljegyzésben a Bizottság arról is tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy bizonyos nyersanyagoknak az exportáló gyártók teljes előállítási költségében képviselt elhanyagolható súlya miatt ezeket az elhanyagolható tételeket a „fogyóeszközök” közé sorolta. A Bizottság kiszámította a fogyóeszközöknek az alapanyagok összköltségéhez viszonyított százalékos arányát, és a megfelelő reprezentatív ország megállapított torzulástól mentes referenciaértékeinek használata során ezt az arányszámot alkalmazta az újraszámított nyersanyagköltségekre.

Torzulástól mentes költségek és referenciaértékek

3.2.1.2. Termelési tényezők

- (81) Az érdekelt felek által benyújtott összes információ figyelembevételével a Bizottság a távoli ellenőrzések során a következő termelési tényezőket és forrásait azonosította a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban történő meghatározásához:

1. táblázat

A hordók termelési tényezői

Termelési tényező	Vámtarifaszám	Torzulástól mentes érték
Nyersanyagok		
Rozsdamentesacél tekercs	721933	16,73 CNY/kg
Szívócső	84819090	387,18 CNY/kg
Nyak	73269090	100,27 CNY/kg
Törmelék	720421	8,86 CNY/kg
Munkaerő		
Feldolgozóipari munkabérek	Nem alkalmazandó	29,20 CNY/óra
Energia		
Villamos energia	Nem alkalmazandó	0,7475 CNY/kWh

Nyersanyagok

- (82) A reprezentatív országbeli gyártó telephelyére leszállított nyersanyagok torzulásoktól mentes árának megállapítása során a Bizottság a reprezentatív országba irányuló importnak a Globális Kereskedelmi Atlasz szerinti súlyozott átlagos importárát vette alapul, amelyet megnövelt az importvámokkal és a fuvarozási költségekkel. A reprezentatív országban érvényes importárát a Kínán és a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal nem rendelkező, az (EU) 2015/755 európai

⁽³⁹⁾ <https://ilostat.ilo.org/>

⁽⁴⁰⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>

parlamentari és tanácsi rendelet ⁽⁴¹⁾ 1. mellékletében felsorolt országokon kívüli összes harmadik országból érkező import egységáinak súlyozott átlaga szolgáltatta. A Bizottság azért döntött a Kínából a reprezentatív országba érkező import figyelmen kívül hagyása mellett, mert az (58) preambulumbekzdésben arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállása miatt nem helyénvaló a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. Mivel nem áll rendelkezésre arra utaló bizonyíték, hogy ugyanezek a torzulások a kivitelre szánt termékekre nem hatnak ki ugyanilyen módon, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a torzulások az exportárakat is befolyásolták. A Kínából és a nem piacgazdasági berendezkedésű országokból a reprezentatív országba irányuló behozatal kizárását követően a Bizottság megállapította, hogy az egyéb harmadik országokból érkező fő nyersanyagok behozatala továbbra is reprezentatív.

- (83) A második feljegyzés után a mintában szereplő exportáló gyártók azt állították, hogy a szívócsövek esetében a 848180 a megfelelő HR-kód, amelyet e nyersanyag torzulástól mentes értékének megállapításához kell használni, nem pedig a 848190. Az exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a 848180 kód a csővezetékhez, kazánhoz, tartályhoz, medencéhez és hasonló berendezéshez való csapokat, szelepeket és hasonló készülékeket (szerevényeket) jelöli, míg a 848190 kód ezek alkatrészeire utal. A mintában szereplő exportőrök azt állították, hogy a szívócső önmagában egyfajta szelep, nem pedig annak egy alkatrésze. Mivel a brazil nómenklatúrában ehhez a kódhoz tartozó mértékegység a darab/tétel, az megfelelően tükrözi, hogy miként történik ennek az anyagnak a tényleges beszerzése és árképzése. Ezenkívül ezt a kódot használják a szívócső-beszállítók is, amikor az EU-ból exportálnak. Ezért a 848180 HR-kód a megfelelő besorolás a szívócsövek esetében.
- (84) A Bizottság pontosította, hogy a 8481 HR-vámtarifaszám többek között magában foglalja a „bárpultokhoz használt gázüzemű söradagoló egységeket is, amelyek lényegében egy vagy több kézi működtetésű csapból állnak, amelyeket a sörshordókba vezetett szén-dioxid által kifejtett nyomás táplál”. A hordó szívócsöve a hordóban lévő nyomás alatti gáz (szén-dioxid) fenntartására és a szénsavas folyadék adagolására szolgál, biztosítva annak kondicionált áramlását. Ezt a funkciót főként a hordó szívócsövének testében található mechanizmus látja el, amelyben egy szelep (vagy modelltől függően két szelep) található. Ezért a szívócső a 8481 HR-szám alá tartozó, gázüzemű söradagoló egységek részének tekinthető, és a 848190 KN-kód alá kell besorolni. Ezenkívül a mintában szereplő exportáló gyártók egyike benyújtotta a szívócsövek behozatali okmányait, amelyben a szívócsövek behozatala 848190 HR-kód alatt szerepelt. Összességében az együttműködő exportáló gyártók fele nyilatkozott úgy, hogy a szívócsövek esetében a 848190 HR-kódot kell használni. A Bizottság ezért elutasította a feleknek a 848180 HR-kód alkalmazására irányuló kérelmét.
- (85) A Brazíliába irányuló szívócső-behozatali adatok a két megfelelő, kiterjesztett kód alá voltak besorolva: 84819010 (aeroszolszelepek, fürdőszobákban használt készülékek stb. alkatrészei) és 84819090 (csapok, egyéb elvezetésre szolgáló készülékek stb. alkatrészei). A Bizottság a 84819090 kódot választotta, mivel a szívócsövek nem aeroszolszelepek alkatrészei.
- (86) Több termelési tényező esetében az együttműködő exportáló gyártóknál felmerült tényleges költségek a vizsgálati időszak alatt külön-külön az összes nyersanyagköltség elhanyagolható részét tették ki. Mivel az ezeknek az anyagoknak az esetében alkalmazott érték a felhasznált forrástól függetlenül nem befolyásolta érzékelhető mértékben a dömpingkülönbözet-számításokat, a Bizottság úgy döntött, hogy ezeket a költségeket a (80) preambulumbekzdésben ismertetett módon a fogyóeszközök költségkategóriájába sorolja.
- (87) Annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt módon meghatározza a nyersanyagok torzulásmentes árát, a Bizottság a reprezentatív ország releváns importvámját alkalmazta.
- (88) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártónál a nyersanyagok beszerzésével kapcsolatban felmerült fuvarozási költségeket kifejezte az érintett nyersanyagok tényleges költségének százalékában, majd a torzulásmentes fuvarozási költség megállapítása érdekében ezt a százalékot alkalmazta az érintett nyersanyagok torzulásmentes költségére. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy e vizsgálat keretében az exportáló gyártó nyersanyagköltségéből és a jelzett fuvarozási költségekből képzett hányados észszerű módon felhasználható a vállalat telephelyének bejáratához leszállított nyersanyagok torzulatlan fuvarozási költségeinek becslésére.

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.).

Munkaerő

- (89) A Bizottság a brazil munkabérek az ILO ⁽⁴²⁾ statisztikái alapján határozta meg. Az ILO statisztikai információval szolgált a Braziliában 2021-ben a feldolgozóipari ágazatban fizetett havi munkabérekkel és ledolgozott heti munkaidővel ⁽⁴³⁾ kapcsolatban. A havi bérhez hozzáadták a nyilvánosan elérhető források alapján ⁽⁴⁴⁾ a munkáltatót terhelő további munkával kapcsolatos költségeket.
- (90) A mintában szereplő egyik exportáló gyártó távoli ellenőrzése során a Bizottság nem talált a ténylegesen ledolgozott munkaidőre, csak a standard munkaidőre vonatkozó nyilvántartást. Az exportáló gyártó arról számolt be, hogy a tényleges munkaidő átlagosan 10 perccel volt hosszabb a standardnál a műszak/munkanap elején és végén, amely idő alatt a munkavállalók megérkeztek, illetve elhagyták a termelő létesítményeket. A Bizottság ezért a mintában szereplő exportáló gyártó szokásos munkaidejét műszakonként/naponként 20 perccel növelte.

Villamos energia

- (91) A második feljegyzésben a Bizottság jelezte, hogy a globális villamosenergia-árakkal kapcsolatos kutatást használja majd a villamos energia ⁽⁴⁵⁾ referenciaárának meghatározásához. A mintában szereplő exportáló gyártók azt állították, hogy a Bizottságnak fel kell használnia az EDP Brasiltól ⁽⁴⁶⁾, a brazil helyi piac legnagyobb villamosenergia-szolgáltatójától származó adatokat, figyelembe véve a csúcs- és csúcson kívüli időszakok eltérő díjszabását, valamint az ipari fogyasztók esetében felszámított releváns árakat, amelyek megbízhatóak voltak a villamosenergia-referenciaár meghatározásához.
- (92) A brazil Bányászati és Energiaügyi Minisztérium (Ministério de Minas e Energia) éves jelentést tesz közzé az ország energiaágazatáról ⁽⁴⁷⁾. A 2021-es jelentés tartalmazza az összes főbb villamosenergia-szolgáltató átlagos villamosenergia-díjait ⁽⁴⁸⁾, amelyeket a brazil ipari felhasználók esetében alkalmaznak ⁽⁴⁹⁾. A Bizottság ezt a forrást tekintette a legmegbízhatóbbnak a villamosenergia-referenciaárának megállapításához, mivel ebben szerepelnek az összes nagyobb brazil villamosenergia-szolgáltató által alkalmazott átlagos díjak, ellentétben az exportáló gyártók által javasolt adatforrással, amely csak egyetlen szállítóra vonatkozott. Ezért a Bizottság a brazil Bányászati és Energiaügyi Minisztérium 2021-es jelentésében az ipari felhasználók kapcsán közzétett átlagos villamosenergia-díjat használta.

Gyártási általános költségek, SGA-költségek és nyereség

- (93) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint „a számtanilag képzett rendes értéknek tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét”. Emellett a gyártási általános költségeket úgy kell meghatározni, hogy az előzőekben említett termelési tényezők költségében nem szereplő költségelemeket is tartalmazza.
- (94) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártónál felmerült gyártási általános költségeket kifejezte az exportáló gyártók tényleges gyártási költségeinek arányában. Ezt követően a Bizottság ezt a százalékot alkalmazta a torzulásmentes gyártási költségekre.
- (95) Az SGA-költségek és a nyereség torzulástól mentes, észszerű összegének megállapításakor a Bizottság a Metalurgica Mococa SA 2021. évi pénzügyi adataira támaszkodott, amelyet az Orbis adatbázisból kérdezett le.

⁽⁴²⁾ <https://ilostat.ilo.org/data/data-catalogue/>

⁽⁴³⁾ Megfelelően kiigazítva a törvény alapján nem munkaidőnek számító idővel, például szabadnapokkal és nemzeti ünnepnapokkal.

⁽⁴⁴⁾ <https://establishbrazil.com/articles/whats-real-cost-employee;>

[https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost/;](https://ccbc.org.br/en/publicacoes/artigos-ccbc-en/how-much-do-your-employees-in-brazil-really-cost/) <https://bpc-partners.com/inss-brazilian-salaries-benefits/>

⁽⁴⁵⁾ <https://www.globalpetrolprices.com/Brazil/>

⁽⁴⁶⁾ <https://www.edp.com.br/tarifas-vigentes/>

⁽⁴⁷⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico>

⁽⁴⁸⁾ A csúcs- és nem csúcsterhelésű időszak, valamint az ezen időszak alatt felmerülő különféle többletköltségek.

⁽⁴⁹⁾ <https://www.gov.br/mme/pt-br/assuntos/secretarias/energia-eletrica/publicacoes/informativo-gestao-setor-eletrico/informativo-gestao-setor-eletrico-ano-2021.pdf/view>

Számítás

- (96) A fentiek alapján a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként meghatározta a gyártelepi paritáson számított rendes értéket.
- (97) A Bizottság elsőként a torzulástól mentes gyártási költségeket állapította meg. Ennek keretében az egyes termelési tényezőkből az együttműködő exportáló gyártók által felhasznált tényleges mennyiségeket beszorozta a torzulásmentes egységköltségekkel. A Bizottság a távoli ellenőrzés során megvizsgálta az exportáló gyártók által közölt felhasználási arányok helytállóságát. A (82)–(88) preambulumbekkezdésben leírtak szerint a Bizottság a felhasználási tényezőket megszorozta a reprezentatív országban megfigyelt torzulásmentes egységköltségekkel.
- (98) A torzulástól mentes gyártási költség megállapítását követően a Bizottság a (94) preambulumbekkezdésben említett módon meghatározott gyártási általános költségeket alkalmazta.
- (99) Az előző preambulumbekkezdésben leírtak szerint megállapított előállítási költségekre a Bizottság a brazil Metalurgica Mococa SA SGA-költségeit és nyereségét alkalmazta. Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulásmentes előállítási költségekre alkalmazott SGA-költség 8,5 % volt. Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulástól mentes előállítási költségekre alkalmazott nyereség 24,4 % volt.
- (100) A Bizottság ezzel az eljárással az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként megállapította a gyártelepi alapon számított rendes értéket.

3.2.2. Exportár

- (101) A mintában szereplő exportáló gyártók egyike exportált közvetlenül az Unióban található független vevők részére. A másik közvetlenül a független vevőknek vagy egy független hongkongi kereskedelmi vállalaton keresztül exportált. Ebben az esetben az árukat az exportáló gyártótól közvetlenül a független uniós vevőnek szállították, míg a számlát a hongkongi kereskedelmi vállalatnak állították ki.
- (102) Az érintett termék közvetlenül független uniós vevőknek történő exportértékesítése esetén az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár volt.
- (103) A független hongkongi kereskedelmi vállalaton keresztül végrehajtott exportértékesítések esetében a Bizottság az exportárát azon ár alapján határozta meg, amelyen az exportált terméket először értékesítették ennek a kereskedelmi vállalatnak. Bár a Bizottság bizonyítékokkal rendelkezett (fuvarlevelek stb.) arra vonatkozóan, hogy ezeket az árukat az exportáló gyártó közvetlenül a független uniós vevőnek szállította, a végfelhasználónak felszámított értékesítési árát nem lehetett megállapítani. A Bizottság megkereste a hongkongi kereskedelmi vállalatot, de az nem működött együtt. A szóban forgó hordókat vásárló európai végfelhasználó sem működött együtt a vizsgálatban. Ezért a vizsgálat ideiglenes szakaszában nem állt rendelkezésre az uniós végfelhasználónak felszámított értékesítési ár.

3.2.3. Összehasonlítás

- (104) A Bizottság gyártelepi paritáson, terméktípusonként összehasonlította egymással a rendes értéket és a mintában szereplő exportáló gyártók exportárát.
- (105) Azokban az esetekben, amikor azt a tisztességes összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság a rendes értéket és/vagy az exportárát az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. A Bizottság kiigazításokat végzett a fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási költségek, vám- és hitelköltségek, valamint a banki költségek tekintetében.

3.2.4. Dömpingkülönbözözetek

- (106) A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésével összhangban a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

- (107) Mindezek alapján az ideiglenes súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következő értékekre adódtak:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözlet
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %

- (108) Az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság kiszámította a dömpingkülönbözlet súlyozott átlagát. Így a különbözlet megállapítása a mintába felvett exportáló gyártók különbözetei alapján történt, figyelmen kívül hagyva a nulla vagy csekély mértékű dömpingkülönbözetekkel rendelkező exportáló gyártók különbözeteit, valamint az alaprendelet 18. cikkében említett körülmények között megállapított különbözeteket.
- (109) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók ideiglenes dömpingkülönbözete 72,1 %.
- (110) A Kínában működő minden más exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét.
- (111) A Bizottság ebben az esetben az együttműködési szintet alacsonynak ítélte meg, mivel az együttműködő exportáló gyártók a Kínából származó becsült teljes behozatali volumennek csupán mintegy 32 %-át képviselték a vizsgálati időszakban. A Bizottság ezért az összes többi kínai exportáló gyártó esetében helyénvalónak ítélte a mintában szereplő exportáló gyártók által értekesített legmagasabb dömpingkülönbözetű reprezentatív terméktípus alapján megállapítani a dömpingkülönbözetet. Ezért a Bizottság az egész országra érvényes és az összes többi nem együttműködő exportáló gyártóra alkalmazandó dömpingkülönbözetet 91,0 %-ban állapította meg.
- (112) Az ideiglenes dömpingkülönbözetek tehát a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékaként kifejezve a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözlet
Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %
Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %
Más együttműködő vállalatok	72,1 %
Minden más vállalat	91,0 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

- (113) A Bizottság rendelkezésére álló információk alapján a vizsgálati időszak alatt nyolc uniós gyártó gyártotta a hasonló terméket az Unióban. Ez a vállalat alkotja az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett uniós gazdasági ágazatot.
- (114) A vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés mintegy 1 926 200 darab hordó volt. Ezt a számadatot a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló információk összessége, többek között a panaszos által szolgáltatott, a makrogazdasági kérdőívre adott válaszok alapján állapította meg. A (7) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint a mintában szereplő uniós gyártók a hasonló termék becsült teljes uniós termelésének mintegy 73 %-át képviselték.

4.2. Uniós felhasználás

(115) Az uniós felhasználás a következőképpen alakult:

2. táblázat

Uniós felhasználás (darab)

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	3 477 583	2 554 726	1 861 260	1 192 884
Index	100	73	54	34

Forrás: az uniós gyártók által kitöltött kérdőívek és vámstatisztikák (lásd a 4.3.1. szakaszt)

- (116) A Bizottság a hordók uniós felhasználását az uniós gazdasági ágazat Unión belüli összértékesítése alapján határozta meg, hozzáadva ahhoz a Kínából az Unióba irányuló összbemutatalt. A Kínából érkező behozatal meghatározására alkalmazott módszert a 4.3.1. szakasz ismerteti részletesen. Az egyéb harmadik országokból az Unióba irányuló behozatalt a Bizottság nem vette figyelembe, mivel azt elhanyagolhatónak tekintette (lásd a (119) preambulumbekendést).
- (117) A Bizottság az uniós gazdasági ágazat uniós piacon történő értékesítését a panaszos által a kérdőívre benyújtott válaszok alapján állapította meg, a mintában szereplő uniós gyártók által a kérdőívre adott válaszaikban megadott információkkal való keresztellenőrzést követően.
- (118) Az érintett terméket a hordó kapacitásától függően két KN-kód alatt (ex 7310 10 00 és ex 7310 29 90) hozzák be az Unióba. Az 50 literes vagy annál nagyobb, de legfeljebb 300 literes kapacitású hordók a 7310 10 00 KN-kód alá tartoznak, míg az 50 literes kapacitást el nem érő hordók a 7310 29 90 KN-kód alá. Ez a két KN-kód a vizsgált terméken kívül más termékek széles körét is magában foglalja (úgy mint konzervdobozok, bádogdobozok, etetővályúk állatok számára, vödörök, tűzoltó készülékek, kannák, különféle rendeltetésű palackok és tartályok, vizespalackok, acélhordók stb.), így a behozatalt önmagában a KN-kódok alapján nem lehetett megállapítani.
- (119) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatalt illetően a panasz azt állította, hogy az uniós piacot túlnyomórészt az uniós gyártók és a kínai exportőrök látják el hordókkal. A beszállítókra vonatkozó, három fő felhasználó által szolgáltatott adatok Bizottság általi vizsgálata (lásd a (130) preambulumbekendést) azt mutatta, hogy nincs más szállító a piacon. Így a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az egyéb harmadik országokból az Unióba irányuló behozatal (ha van ilyen), elhanyagolható, és nincs érzékelhető hatással az uniós felhasználásra.
- (120) Az uniós felhasználás 66 %-kal visszaesett a figyelembe vett időszakban. A 2019-ben bekövetkezett kezdeti 27 %-os csökkenést követően 2020-ban és a vizsgálati időszakban (2021-ben) erőteljesebb visszaesés következett. Ez a visszaesés egybeesett azokkal az évekkkel, amikor az Uniót a leginkább sújtotta a Covid19-járvány, és az ennek kapcsán bevezetett, úgynevezett lezárásoknak, vagyis a kormányok által a Covid19-járvány megfékezése érdekében Unió-szerte bevezetett intézkedéseknek tulajdonítható.
- (121) A Covid-19-járvány kapcsán bevezetett intézkedések különösen a szállodákat, éttermeket és kávézókat (a szálloda- és vendéglátóipart) érintették. A szálloda- és vendéglátóipar sört és egyéb italokat vásárol a felhasználóktól, amelyek leggyakrabban sörfőzdek. A sört hordókban szállítják a vevőkhöz. A hordókat ezután csapolóberendezésekre csatlakoztatják, amelyeken keresztül az italt poharakba töltik, és a szálloda- és vendéglátóiparban a vendégeknek felszolgálják.
- (122) A 2020-es év és a vizsgálati időszak során az uniós szálloda- és vendéglátóipari létesítmények túlnyomó többsége arra kényszerült, hogy lerövidítse a munkaidejét és/vagy korlátozza kapacitását, illetve huzamosabb ideig teljesen zárva maradjon a Covid19-járvány terjedésének visszaszorítása érdekében bevezetett kormányzati intézkedések miatt. A szálloda- és vendéglátóipari tevékenységek ilyen csökkenésének, és a csapolt sör iránti kereslet emiatt bekövetkező visszaesésének logikus következménye volt, hogy csökkent a felhasználók hordók iránti kereslete, amelyekben a sört szálloda- és vendéglátóipari vevőknek szállítják.

4.3. Az érintett országból érkező behozatal

4.3.1. Az érintett országból érkező behozatal számszerűsítésére alkalmazott módszertan

- (123) A panaszban a panaszos javasolt az érintett országból érkező behozatal megállapítására szolgáló módszertant. Ez a módszer a panaszos piaci ismereteire támaszkodott, és az Unióba irányuló behozatal jelentős, 188 %-os növekedését becsülte a figyelembe vett időszakban, amint azt az alábbi 3. táblázat szemlélteti.

3. táblázat

Kínai hordók uniós értékesítése – a panaszban szereplő becslés (egységekben kifejezve)

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Pályázatok útján	107 148	482 315	898 664	630 438
Forgalmazók útján	182 000	198 000	118 000	202 000
Összesen	289 148	680 315	1 016 664	832 438
<i>Index</i>	100	235	352	288

Forrás: a panasz 201. pontja

- (124) Amint azt a panasz 193–203. pontja kifejti, a fenti módszertan három főbb elemből tevődött össze. Először is, a panaszos összeadta az öt legnagyobb felhasználó által szervezett valamennyi ajánlattételi eljárás (a panaszban „pályázati eljárásnak” szerepelnek) keretében beszerezni kívánt hordók mennyiségeit. A legnagyobb felhasználók az uniós piacon jelenlévő nagy sörfőzdek, nevezetesen: AB InBev, Asahi CEE, Carlsberg, Heineken, és Molson Coors (a továbbiakban: legnagyobb felhasználók). Másodsor, a panaszos levonta saját értékesítéseit, amelyeket az e pályázati eljárásokon benyújtott ajánlatok alapján került sor, abból a feltételezésből indulva ki, hogy az egyes pályázati eljárások keretében beszerezni kívánt teljes mennyiség fennmaradó részét kínai gyártóknak ítélték oda és azok szállították azt. Végül a panaszos hozzáadta az importőrök/viszonteladók által importált, piaci ismeretei alapján becsült mennyiségeket.
- (125) A vizsgálat kimutatta, hogy a legnagyobb felhasználók által egy-egy pályázati eljárást követően ténylegesen vásárolt hordók mennyisége ritkán egyezik meg a pályázati eljárás útján eredetileg beszerezni kívánt mennyiségekkel. Míg az arányok pályázati eljárásenként és a legnagyobb felhasználók körében eltérőek, átlagosan a legnagyobb felhasználók a figyelembe vett időszakban a pályázati eljárások során eredetileg beszerezni kívánt mennyiségek kevesebb mint 60 %-át vásárolták meg. Ez a szóban forgó piac sajátos működésének köszönhető, és különösen a pályázati eljárások szabályaihoz és azok felhasználók általi nyomon követéséhez kapcsolódnak, amint azt alább az 5.1. szakaszban kifejítjük, mivel a felhasználókat nem terheli szerződéses kötelezettség a pályázati kiírásban feltüntetett mennyiségek tényleges beszerzésére.
- (126) A Bizottság ezért igyekezett ellenőrizni, hogy az érintett terméknek az Unióba irányuló behozatalára vonatkozó, a panaszban szereplő becslés pontos-e, és ellenkező esetben pontosabban megbecsülni a behozatali mennyiségeket. Ebből a célból felkérte a két KN-kód alá tartozó összes szállítmány adatainak benyújtására annak a hat uniós tagállamnak a vámhatóságait, amelyekbe a figyelembe vett időszakban a legnagyobb volt a fenti két KN-kód alá eső termékek behozatala, akár Kínából, akár a világ bármely többi országából: Belgium, Csehország, Dánia, Franciaország, Hollandia, Németország és Svédország. Belgium, Franciaország, Hollandia és Németország mindkét kategóriában azon öt ország közé tartozott, amely a legnagyobb behozatallal rendelkezett. Lengyelország azon öt tagállam egyike volt, amely a legnagyobb volumenű Kínából érkező behozatallal rendelkezett, míg Csehországban volt a legnagyobb a világ többi országából érkező behozatal volumene. Ez a hat tagállam együttesen a Kínából az Unióba irányuló behozatal 73 %-át és a világméretű behozatal 66 %-át képviselte a figyelembe vett időszakban.
- (127) A Bizottság elemezte a beérkezett adatokat, és az egyes szállítmányok leírása alapján kiszámított egy alsó és felső értéket arra vonatkozóan, hogy ésszerűen mi tekinthető az érintett termék hat tagállamba irányuló behozatalának. Konkrétan a „(sörös)hordóként” leírt szállítmányokat összesítve megalkotta az alsó értéket, azon szállítmányokat összesítve pedig, amelyek leírása megfelelt a hordók jellemzőinek, a felső értéket. Ennek keretében azokat a szállítmányokat, amelyek ettől eltérő jellemzővel rendelkeztek, mint például etetővályúk, vödörök, gáztartályok, kazánok, kannák, bádogdobozok stb., vagy amelyek nem egyeztethetők össze a hordók jellemzőivel, elvetették. A legtöbb esetben a vámhatóságok nem az egységek (hordók) számát veszik nyilvántartásba az egyes szállítmányok

kapcsán, hanem csak a szállítmány tömegét. Ezekben az esetekben a Bizottság az 1 hordó = 10 kg átváltási arányra támaszkodott ⁽⁵⁰⁾ a hordók számának kiszámításához. Az így kapott felső és alsó értékeket minden évre kiigazította egy 0,73-as tényezővel, vagyis azzal a százalékos aránnyal, amelyet a hat tagállam képvisel a Kínából érkező két KN-kód alá eső termékek teljes uniós behozatalában, hogy kiszámítsa a Kínából az Unióba importált hordók teljes mennyiségét. Az elemzés eredményei az alábbi 4. táblázatban láthatóak.

4. táblázat

Az Unióba irányuló behozatal a részletes vámstatisztikák alapján

Hordók darabszáma	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Hordók behozatala – alsó érték	217 744	254 996	139 684	136 638
<i>Index</i>	100	117	64	63
Hordók behozatala – felső érték	602 010 ⁽⁵¹⁾	430 208	381 958	370 107
<i>Index</i>	100	77	68	66

Forrás: a belga, a cseh, a dán, a francia, a holland, a német és a svéd vámhatóságoktól származó részletes üzleti adatok, egy 0,73-os tényezővel kiigazítva

- (128) A fenti számadatok megerősítették, hogy a panaszban alkalmazott módszer nem a legmegfelelőbb az érintett termék Unióba irányuló behozatalának számszerűsítésére.
- (129) Ezen túlmenően a Bizottság felkereste a fennmaradó négy, a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártót, hogy elkérje a teljes figyelembe vett időszakra vonatkozó értékesítési adataikat. Valamennyien benyújtották a kért, ellenőrizetlen adatokat, amelyeket a Bizottság összesített a mintában szereplő két exportáló gyártó által a kérdőívre adott válaszaiban bejelentett, ellenőrzött értékesítési mennyiségekkel, ami az alábbi 5. táblázatban összegzett behozatali mennyiségeket eredményezte.

5. táblázat

A mintában szereplő és a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók által bejelentett teljes exportmennyiség

Hordók darabszáma	2018	2019	2020	2021
A mintában szereplő és a mintában nem szereplő exportáló gyártók által bejelentett teljes exportmennyiség	[600 000 – 675 000]	[350 000 – 425 000]	[200 000 – 275 000]	[100 000 – 175 000]
<i>Index</i>	100	58	36	20

Forrás: a mintában szereplő exportáló gyártók kitöltött kérdőívei és a mintában nem szereplő együttműködő kínai exportáló gyártók által szolgáltatott ellenőrizetlen adatok

⁽⁵⁰⁾ Mivel a Comext adatbázisban és a Bizottság felügyeleti adatbázisában az egyetlen rendelkezésre álló mértékegység a tömeg, a mennyiségek tonnáról/kilogrammról más egységre (hordók száma) történő átszámítása a vizsgálat során az 1 hordó = 10 kg megfeleltetés szerint történt azokban az esetekben, amikor a Bizottság ezekre az adatbázisokra támaszkodott. Ez volt a panaszban használt átváltási arány, és a Bizottság további elemzése megerősítette, hogy a 10 kg megközelítőleg egy hordó átlagos tömege a piacon.

⁽⁵¹⁾ A 2018. évi felső értéke eltér az ügy irataihoz csatolt 2022. szeptember 2-i feljegyzésben található értéktől. Ennek oka a vámhatóságoktól származó adatok összesítése során elkövetett, és később feltárt adminisztratív hiba, amely utólag helyesbítésre került.

- (130) Tekintettel a rendelkezésre álló adatok eltéréseire, a Bizottság 2022. szeptember 2-án feljegyzést csatolt az ügy irataihoz, amelyben feltüntette a 4. és 5. táblázatban látható, összegyűjtött importmennyiségeket, valamint az ezek alapjául szolgáló eltérő módszertanokat, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket. A Bizottság megkereste a legnagyobb felhasználókat is, annak ellenére, hogy azok kezdetben nem működtek együtt, és beszállítóikra és beszerzési mennyiségeikre vonatkozó adatokat kért, hogy megpróbálja ellenőrizni az exportáló gyártóktól kapott és az 5. táblázatban látható számadatokat. Az öt legnagyobb felhasználó közül csak három nyújtotta be a kért adatokat (lásd a (136) preambulumbekendést). A feljegyzéssel kapcsolatos egyetlen észrevételt a panaszos nyújtotta be 2022. szeptember 12-én.
- (131) A panaszos által felhozott első állítás az volt, hogy a 4. táblázatban szereplő, a vámadatok elemzésén alapuló becslült behozatali mennyiség még mindig nem vette figyelembe a kínai behozatal egy részét. Hivatkozott például arra a tényre, hogy hiányoztak a sörfogyasztás és a hordófelhasználás szempontjából fontos más tagállamokba, például Romániába és Spanyolországba irányuló behozatalra vonatkozó statisztikák, így a Bizottság alulbecsülte a teljes összeget.
- (132) Másodszor, a panaszos azt állította, hogy az együttműködő exportáló gyártók által közölt és az 5. táblázatban szereplő adatok az exportáló gyártók korlátozott együttműködése miatt nem tükrözték teljes mértékben a figyelembe vett időszakban az Unióba importált mennyiségeket. Beadványában a panaszos azt állította, hogy az exportáló gyártók együttműködési aránya mindössze 28 %.
- (133) Harmadszor, a panaszos azt állította, hogy a három legnagyobb felhasználótól a felhasználásra vonatkozóan beszerzett információk csak részleges képet mutattak a hordók uniós felhasználásáról, mivel azok a kis- és közepes méretű sörfőzdeket nem vették figyelembe, valamint a felhasználók korlátozott együttműködése miatt.
- (134) A Bizottság alaposan mérlegelte a panaszos valamennyi észrevételét. Ami az első állítást illeti, míg a Bizottság a (127) preambulumbekendésben leírtak szerint a hat tagállam behozatali statisztikáinak 0,73-as tényezővel történő kiigazítását használta a többi tagállam fennmaradó behozatalának meghatározásához, nem zárható ki ebben a szakaszban, hogy a Bizottság alulbecsüli a más tagállamokba, például Romániába és Spanyolországba irányuló tényleges behozatali mennyiségeket.
- (135) Ami a második állítást illeti, a (111) preambulumbekendésben kifejtettek szerint a vizsgálat ideiglenesen kimutatta, hogy az együttműködés szintje alacsony, és az együttműködő exportáló gyártók a vizsgálati időszakban a hordók Kínából érkező behozatalának 32 %-át képviselik. Ezért a vizsgálat jelenlegi szakaszában nem zárható ki, hogy az együttműködő exportőrökön kívül más kínai exportáló gyártók vagy exportőrök is értékesítettek az Unióba a figyelembe vett időszakban.
- (136) A harmadik állítással és a felhasználók nagyon alacsony együttműködésével kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy az öt legnagyobb felhasználó közül, amelyek a felhasználói piac körülbelül 50 %-át képviselik, csak három (AB InBev, Asahi és Molson Coors) biztosította a kért adatokat. Továbbá a három felhasználó közül csak egy (AB InBev) vásárolt hordókat kínai beszállítóktól. Ezenkívül, amint az 5.1. szakaszban is szerepel, a felhasználói piac fennmaradó 50 %-a, amely főként kisebb sörfőzdekből állt, nem működött együtt a vizsgálatban.
- (137) Ezen észrevételek és megfontolások fényében a Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az egyetlen együttműködő, Kínából hordókat beszerző felhasználó által bejelentett vásárolt mennyiségek jóval alatta maradtak a megfelelő exportáló gyártók által bejelentett uniós értékesítéseknek. Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy voltak más exportáló gyártók is, amelyek nem működtek együtt a vizsgálatban, valamint a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók által benyújtott számadatokat nem ellenőrizte, mivel ezek a gyártók nem szerepeltek a mintában.
- (138) Mindent összevetve, mindezen elemek és különösen a felhasználóktól kapott ellentmondásos adatok, valamint az exportáló gyártók és a felhasználók nagyon alacsony szintű együttműködése fényében, akiknek a beszerzésekre vonatkozó adatai fontosak lennének az együttműködő exportáló gyártók által bejelentett mennyiségek kettős ellenőrzéséhez, a Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy a behozatal számszerűsítéséhez alkalmazandó legmegfelelőbb módszernek a 4. táblázatban szereplő hivatalos importstatisztikákon kell alapulnia. Ezen túlmenően, tekintettel a gazdasági ágazat által benyújtott észrevételekre, amelyek szerint még a statisztikákon alapuló adatok felső értéke is valószínűleg alacsonyabb lenne a ténylegesnél, a Bizottság ideiglenesen úgy ítélte meg, hogy a statisztikákból nyert felső számadatok a legmegfelelőbbek a behozatal szintjének kiszámításához a vizsgálatnak ebben az ideiglenes szakaszában.

- (139) Annak érdekében, hogy további bizonyosságot szerezzen e módszertan megfelelőségéről, a Bizottság ezt követően megvizsgálta a hordók behozatalának TARIC-kód szintű statisztikáit, amelyek a vizsgálat megindításától kezdve elérhetőek voltak a felügyeleti adatbázisban, hogy megtudja, mekkora részesedéssel rendelkezik a hordók behozatala a mindkét releváns KN-kód alá tartozó termékek teljes behozatalában. A 2022. május 13. és 2022. december 6. közötti időszakban a termékek TARIC-kód szintű behozatalának (azaz a hordóbehozatalnak) az összes termék vonatkozó KN-kódok szintű behozatalában képviselt részaránya összhangban van a hordók behozatalának a KN-kódokban képviselt átlagos részarányával, amelyet a Bizottság a figyelembe vett időszakra megállapított.
- (140) E módszer megfelelőségének további ellenőrzése érdekében a Bizottság ismét fel kívánja venni a kapcsolatot a panaszban azonosított legfontosabb importőrökkel, hogy tovább finomítsa a figyelembe vett időszak importmennyiségeinek értékelését. A Bizottság arra is törekszik, hogy az eljárás ideiglenes szakaszát követően több információt gyűjtsön a kisebb sörfőzdekről.
- (141) Ezen túlmenően a Bizottság az eljárás megindítását követően keletkezett adatokat kíván gyűjteni az együttműködő, mintában szereplő és a mintában nem szereplő exportáló gyártóktól, hogy összevethesse azokat az eljárás megindítását követő időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló pontosabb, hivatalos behozatali statisztikákkal. A Bizottság a mintában nem szereplő együttműködő gyártók behozatali adatait is ellenőrizni kívánja, valamint a román és spanyol vámhatóságoktól részletes vámadatokat kíván kérni a megfelelő KN-kódokra vonatkozóan a tényleges behozatali adatok további finomítása érdekében.

4.3.2. Az érintett országból érkező behozatal volumene és piaci részesedése

- (142) A Bizottság a behozatal volumenét a 4.3.1. szakaszban kifejtettek szerint a hivatalos tagállami vámstatisztikák alapján határozta meg. A Bizottság a behozatal piaci részesedését a Kínából érkező összes bejelentett behozatal és a teljes uniós felhasználás arányában határozta meg (a 4.2. szakaszban megállapítottak szerint).
- (143) Az érintett országból az Unióba érkező behozatal a következőképpen alakult:

6. táblázat

Behozatali volumen (darab) és piaci részesedés

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Az érintett országból származó behozatal mennyisége (darab)	602 010	430 208	381 958	370 107
<i>Index</i>	100	71	63	61
Piaci részesedés	17 %	17 %	21 %	31 %
<i>Index</i>	100	97	119	179

Forrás: a 4.3.1. szakaszban bemutatott módon kiigazított hivatalos tagállami vámstatisztikák

- (144) Amint azt a fenti táblázat mutatja, a Kínából érkező behozatal volumene 39 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. A behozatal csökkenése követte a hordók felhasználásának általános csökkenő tendenciáját a figyelembe vett időszakban (lásd a 2. táblázatot), bár kisebb mértékben; ugyanakkor ez a csökkenés sokkal kevésbé volt erőteljes, mint az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek csökkenő tendenciája (lásd a 9. táblázatot).
- (145) Ezeket a csökkenéseket a 2020-ban és a vizsgálati időszakban uralkodó piaci helyzet, nevezetesen a hordók iránti keresletnek a Covid19-járvány idején tapasztalt jelentős visszaesése összefüggésében kell értékelni. Ezen a szűkülő piacon a hordók behozatala lényegesen kisebb mértékben csökkent, mint az uniós gazdasági ágazat értékesítései. A Kínából érkező behozatal piaci részesedése az alacsonyabb importárak miatt folyamatosan (összesen 79 %-kal) nőtt a figyelembe vett időszakban. A vizsgálati időszak alatt a kínai piaci részesedés meglehetősen jelentős, 31 %-os volt.

4.3.3. Az érintett országból érkező behozatal árai: áralákinálás és árnyomás

- (146) Tekintettel az egységárak hivatalos statisztikák alapján történő megállapításának nehézségeire, a Bizottság az importárakat az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott adatok alapján állapította meg. A behozatal áralákinálását a Bizottság a mintába felvett uniós gyártók és a mintában szereplő kínai exportáló gyártók kérdőívre adott válaszai alapján állapította meg.
- (147) Az érintett országból az Unióba érkező behozatal átlagára a következőképpen alakult:

7. táblázat

Importár (EUR/darab)

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Kína	43,13	37,34	38,40	43,62
Index	100	87	89	101

Forrás: együttműködő kínai exportáló gyártók

- (148) A Kínából érkező behozatal árai 2019-ben és 2020-ban 13 %-kal, illetve 11 %-kal csökkentek, majd 2020-ban ismét emelkedni kezdtek, és a vizsgálati időszakban visszaálltak a 2018-as szintre.
- (149) A vizsgálati időszak alatti áralákinálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással:
- a mintában szereplő uniós gyártók által az Unió piacán a független vevők felé felszámított értékesítési árak gyártelepi szintre átszámított terméktípusonkénti súlyozott átlagát, valamint
 - a mintában szereplő együttműködő kínai exportáló gyártóktól származó behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, a vámokkal és a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat.
- (150) Az árak összehasonlítása típusonként, az adatok szükség szerinti kiigazításával, a kedvezmények és az árengedmények levonásával történt. Mind az exportáló gyártók, mind az uniós gazdasági ágazat értékesítéseinek szinte teljes egésze közvetlenül a végső felhasználók (vagyis a sörfőzdek) felé történt, ezért az értékesítési csatornák és a kereskedelmi szint mindkét oldalon azonos volt. Az összehasonlítás eredményét a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti elméleti forgalmának százalékában fejezte ki. Ennek alapján az érintett országból érkező behozatal aláínálási különbözeteinek súlyozott átlaga – az uniós piac tekintetében – 11,9 % és 14 % között mozgott.
- (151) Az áralákináláson túlmenően az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett jelentős árnyomás is történt. A kínai exportáló gyártók alacsony árú, dömpingelt behozatala által okozott jelentős árnyomás miatt az uniós gazdasági ágazat nem tudta árait a termelési költségek alakulásával összhangban, észszerű haszon elérése érdekében emelni a vizsgálati időszak során.
- (152) Amint az a 11. táblázatban látható, az átlagos uniós értékesítési ár csaknem 10 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Ugyanezen időszak alatt az előállítási költség 16 %-kal nőtt, így az értékesítési ár jelentős mértékben az előállítási költség alá került. Különösen 2020-ban és a vizsgálati időszakban az előállítási költség jelentősen emelkedett, miközben az árakat stabilan kellett tartani a kínai export okozta árnyomás miatt. Ezzel szemben azokon az exportpiacokon, amelyeket nem érintett a dömpingelt behozatal, vagy ahol intézkedéseket vezettek be a tisztességes kereskedelem helyreállítására, az árszintek és az azokból származó nyereség átlagosan 22 %-kal (a vizsgálati időszakban 29 %-kal) magasabbak voltak, mint az uniós gazdasági ágazat értékesítési árai az uniós piacon (lásd a (196) preambulumbekendést).

- (153) Ez a helyzet egyértelműen hatással volt az uniós gazdasági ágazat jövedelmezőségére, amint azt a 14. táblázat mutatja. A jövedelmezőség a 2018-as 12 %-ról indulva az időszak hátralévő részében, különösen pedig 2020-ban és a vizsgálati időszakban meredeken csökkent.
- (154) E három mutató alakulása egyértelműen azt mutatja, hogy a kínai dömpingelt behozatal jelentős árleszorító hatást gyakorolt, és arra kényszerítette az uniós gazdasági ágazatot, hogy nagyon alacsony, az előállítási költség alatti áron értékesítsen. A piaci helyzet sajátosságainak részleteit, különös tekintettel az uniós gazdasági ágazat által az értékesítési folyamat során elszenvedett árnyomásra, az 5.1. szakasz ismerteti. Ez egyértelmű árnyomást idézett elő az uniós gazdasági ágazatban.

4.4. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

4.4.1. Általános megjegyzések

- (155) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.
- (156) A Bizottság a (7) preambulumbekkezdésben említetteknek megfelelően az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett esetleges kár vizsgálatára mintavételt alkalmazott.
- (157) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A makrogazdasági mutatókat a Bizottság a panaszos által a makrogazdasági kérdőívre adott válaszában közölt adatok alapján értékelte. Az adatok valamennyi uniós gyártóra vonatkoztak. A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók kitöltött kérdőíveiben található adatok alapján értékelte. Az adatok a mintában szereplő uniós gyártókra vonatkoztak. Mindkét adatsort reprezentatívnak bizonyult az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából.
- (158) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység, a dömpingkülönbözlet nagysága, valamint a korábbi dömpingelt behozatal hatásaiból való felépülés.
- (159) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, jövedelmezőség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.4.2. Makrogazdasági mutatók

4.4.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

- (160) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (darab)	5 132 261	3 698 684	1 939 361	1 926 200
<i>Index</i>	100	72	38	38
Termelési kapacitás (mértékegység)	6 542 683	6 628 049	6 786 585	6 786 585
<i>Index</i>	100	101	104	104

Kapacitáskihasználás (%)	78	56	29	28
Index	100	71	36	36

Forrás: a panaszos által kitöltött makrogazdasági kérdőív

- (161) A figyelembe vett időszakban a termelési volumen 62 %-kal csökkent. A termelés szorosan követte a felhasználás változását: a kereslet első csökkenése 2019-ben (23 %-kal), majd a kereslet további és erőteljesebb csökkenése 2020-ban és 2021-ben (a Covid19-járvány alatt).
- (162) A termelési kapacitás kismértékben, 4 %-kal emelkedett a figyelembe vett időszak során. Ez annak köszönhető, hogy a figyelembe vett időszakban hatékonyabbak lettek az uniós gazdasági ágazat gyártószorainál alkalmazott eljárások és munkaerő-elosztás.
- (163) Az említett két tendencia (a termelés csökkenése, kapacitásnövekedés) a kapacitáskihasználás jelentős csökkenését eredményezte (-64 %). A vizsgálati időszak alatt a kapacitáskihasználás aránya nagyon alacsony szintet ért el (28 %).

4.4.2.2. Az értékesítés volumene és piaci részesedése

- (164) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Az értékesítés volumene és piaci részesedése

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Uniós piacon történő értékesítés volumene (darab)	2 875 573	2 124 518	1 479 302	822 777
Index	100	74	51	29
Piaci részesedés (%)	83	83	79	69
Index	100	101	96	83

Forrás: a panaszos által kitöltött makrogazdasági kérdőív

- (165) Az uniós gazdasági ágazatnak az uniós piacon megvalósuló értékesítési volumene számottevően, 71 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, ezzel a fogyasztás alakulásánál meredekebb tendenciát követve.
- (166) Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a 2018. évi 83 %-ról 69 %-ra esett vissza a vizsgálati időszakban, ami 14 százalékpontos csökkenést jelent és a kínai behozatal jelentős árnyomásának tudható be, amint azt a 4.4.3.1. szakasz kifejti, amely folyamatosan fokozta piaci térnyerését a figyelembe vett időszakban.

4.4.2.3. Növekedés

- (167) A figyelembe vett időszakban a hordók iránti kereslet és azok termelése csökkenő tendenciát követett. A csökkenő fogyasztással összefüggésben az uniós gazdasági ágazat jelentős értékesítési volument és piaci részesedést veszített, és csökkenő mennyiségű értékesítéseit csak az értékesítési árai rovására tudta fenntartani, amint azt a 4.4.3.1. szakasz kifejti.

4.4.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(168) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma	960	822	538	481
<i>Index</i>	100	86	56	50
Termelékenység (darab/ alkalmazott)	5 349	4 497	3 606	4 008
<i>Index</i>	100	84	67	75

Forrás: a panaszos által kitöltött makrogazdasági kérdőív

(169) Az ágazatban a foglalkoztatás az uniós piacon jellemző termeléssel és a felhasználással azonos tendenciát követett, és drámaian, 50 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban. Így a termelés a figyelembe vett időszakban 62 %-kal csökkent, romló termelékenység mellett. A foglalkoztatottság csökkenése ellenére 33 %-kal esett vissza a figyelembe vett időszakban, és a hatékonyságnövekedésnek köszönhetően csak részben állt helyre a vizsgálati időszak során.

4.4.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömpingelt behozatal hatásai alól

(170) Minden dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű szintet. Figyelembe véve az érintett országból származó behozatal árait, a dömpingkülönbözetek tényleges mértéke jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.

(171) Az érintett termékkel kapcsolatban ez az első dömpingellenes vizsgálat, ezért az esetleges korábbi dömping hatásainak értékeléséhez nem álltak rendelkezésre adatok.

4.4.3. Mikro gazdasági mutatók

4.4.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(172) A mintában szereplő uniós gyártók független vevők részére történt uniós értékesítéseinek átlagos egységárai a figyelembe vett időszakban a következőképpen alakultak:

11. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységárak a teljes uniós piacon (EUR/darab)	56	55	51	51
<i>Index</i>	100	98	90	91
Termelési egységköltség (EUR/darab)	55	59	63	64
<i>Index</i>	100	107	114	116

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek

- (203) Ezenkívül az AB InBev 2022. június 20-i beadványában hivatkozott „az [uniós] hordóbeszállítók közelmúltbeli áraira, amelyek versenyképesek [voltak] a kínai beszállítók áraival” a vizsgálati időszakban és 2022-ben. Ez tovább erősíti, hogy az uniós gyártók csökkentették áraikat a figyelembe vett időszak korábbi éveivel képest annak érdekében, hogy versenyképesek maradjanak a kínai árakkal.
- (204) A pályázat egy másik kapcsolódó jellemzője az volt, hogy jelentős mennyiségű értékesítésre került sor végül a tényleges pályázatok keretein kívül, a későbbi ártárgyalások során, az említett „jelzőlámparendszerre” támaszkodva. Ezt mutatják az uniós gazdasági ágazat által pályázati úton értékesített mennyiségek, amelyek nagyon alacsonyak voltak a figyelembe vett időszakban. Ez a szint a teljes értékesítésük 30 %-a feletti értékről, amely a 2019 és 2020 közötti időszakban volt jellemző, a vizsgálati időszak alatt 16 %-ra csökkent. A gyakorlatban a felhasználók ezt a sajátos pályázati folyamatot és az alacsony árú, dömpingelt kínai ajánlatokat kihasználva a kínai szintre szorították le az uniós ipar árait, végül pedig a pályázatok keretein kívül állapodtak meg ezekről az árakról.
- (205) Az együttműködő felhasználók által szolgáltatott adatok azt mutatják, hogy a kínai exportáló gyártók a figyelembe vett időszakban a pályázati felhívásokban kiírt mennyiségek átlagosan 30 %-át nyerték el. Ez azonban óvatos becslés, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok azt mutatják, hogy az egyik legnagyobb nem együttműködő felhasználó (a Heineken) a mintában szereplő két kínai gyártó által a vizsgálati időszak során exportált mennyiségeknek legalább 30 %-át tette ki.
- (206) Mindazonáltal, ahogyan azt a fentiekben kifejtettük, az, hogy az értékesítési ügyleteket hivatalosan, pályázat keretében kötötték-e meg, vagy sem, nem befolyásolta a dömpingelt kínai áraknak az uniós gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatásait, valamint az ezen dömpingelt árak és a gazdasági ágazat hátrányos helyzete között ok-okozati összefüggést.
- (207) A 4.3.3. szakaszban kifejtettek szerint a kínai árak 2019-ben és 2020-ban csökkentek 2018-hoz képest, majd a vizsgálati időszak alatt ismét emelkedtek, de csak a 2018-as szintre álltak vissza. Ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat ára 9 %-kal csökkentek, míg termelési költsége 16 %-kal emelkedett.
- (208) A hordók Kínából érkező behozatala által a piac mindkét szegmensében gyakorolt árnyomás azt eredményezte, hogy piaci részesedésének legalább részbeni megtartása érdekében az uniós gazdasági ágazatnak csökkentenie kellett értékesítési árait a termelési költségek meredek emelkedése ellenére. Ennek következtében a jövedelmezőség 12 %-ról -9 %-ra csökkent a figyelembe vett időszakban, és valamennyi pénzügyi mutató romlott.
- (209) A Bizottság ezért arra a következtetésre jutott, hogy – tekintettel az egyidejűsége – az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlása egybeesett a nagyon alacsony áron történő kínai behozatal jelentős jelenlétével. A szűkülő piac és a növekvő előállítási költségek mellett a kínai árak következetesen alákínáltak az uniós gazdasági ágazat árainak, és lenyomták az uniós piaci árszinteket, valódi és jelentős ok-okozati összefüggést teremtve a kettő között.

5.2. Az egyéb tényezők hatásai

5.2.1. A Covid19-világjárvány és a felhasználás csökkenése

- (210) A nyilvántartások szerint a Kínából származó, nagyon olcsón importált hordók behozatala 2018 óta tart. A figyelembe vett időszakban a kínai behozatal átlagára átlagosan 24 %-kal volt alacsonyabb, mint az uniós gazdasági ágazat értékesítési átlagára. Ez egybeesett az uniós gazdasági ágazat árainak a növekvő termelési költségek ellenére történő folyamatos csökkenésével. Az a tény, hogy a felhasználás csökkenését tovább súlyosbította a Covid19-világjárvány, nem gyengítette a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést. Az időszak során a felhasználás 66 %-kal, az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene pedig 71 %-kal csökkent, miközben a kínai export csak 39 %-kal csökkent, piaci részesedése pedig 17 %-ról 31 %-ra nőtt. Amint azt a (196) preambulumbeközlés kifejtette, az Egyesült Államok piacán elérhető piaci árak alapján, a kínai behozatal és a kifejtett árnyomás nélkül az uniós gazdasági ágazat képes lett volna fenntarthatóbb szintre emelni árait, és fedezni a megnövekedett termelési költségeit.

- (211) A felhasználás és a kapacitáskihasználás jelentős csökkenése komoly hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat teljesítményére. Ahogyan azonban azt a 4.4.3.1. szakaszban bemutattuk, még azokban az esetekben is, amikor az uniós gazdasági ágazatnak sikerült jelentős mértékben csökkentenie az állandó költségeket, e költségeknek a teljes költségen belüli részaránya 23 %-ra nőtt. Ugyanakkor az iparágak más strukturális költségeket is sikerült csökkentenie, például a foglalkoztatást a Covid19-járvány időszakában. Az állandó és egyéb strukturális költségek ezen időszak alatti kezelése lehetővé tette az ilyen költségek által a gazdasági ágazat teljesítményére gyakorolt hatásának minimalizálását, amint azt fent is kifejtettük, de e költségek a kínai behozatal által okozott jelentős árlenyomás miatt csak részben voltak ellensúlyozhatóak.

5.2.2. Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (212) A mintában szereplő uniós gyártók exportvolumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszak alatt:

15. táblázat

A mintában szereplő uniós gyártók exportteljesítménye

	2018	2019	2020	Vizsgálati időszak
Exportvolumen (darab)	2 364 368	1 827 572	547 427	1 124 371
<i>Index</i>	100	77	23	48
Átlagos gyártelepi ár (EUR/darab)	66,04	62,18	58,86	63,05
<i>Index</i>	100	94	89	95
Átlagos kirakodás utáni ⁽²⁾ ár (EUR/darab)	68,34	64,87	60,83	66,28
<i>Index</i>	100	95	89	97

Forrás: a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőívek

- (213) A figyelembe vett időszakban során az uniós gazdasági ágazat kivitele 52 %-kal csökkent.
- (214) 2018 és 2020 között az exportteljesítmény némileg hasonló tendenciát mutatott, mint az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon értékesített mennyiségek alakulása. Az uniós gazdasági ágazat uniós és exportértékesítési volumene egyaránt csökkent a figyelembe vett időszak első felében, amelyet leginkább érintett a Covid19-járvány. Az exportértékesítések volumene azonban a relatív számadatokat tekintve kevésbé csökkent, mint az uniós piaci értékesítés. Ezenkívül az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye egyértelműen javulni kezdett, amint feloldották a Covid19-járvány miatt bevezetett korlátozásokat: az exportértékesítések volumene több mint kétszeresére nőtt 2020 és 2021 között. Emellett a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat exportértékesítési árai jelentősen meghaladták az uniós piacon elérhető értékesítési árakat, és folyamatosan a termelési költség felett voltak, kivéve a 2020. évet, amely a Covid-19 világjárvány által leginkább érintett év volt, és amely egyben a vizsgálati időszak felét is lefedte. Ennek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az exportteljesítmény átmeneti csökkenése nem járult hozzá a kárhoz, mivel az exportárak szintje elegendő volt ahhoz, hogy az uniós gazdasági ágazat az exportértékesítéseinek többsége esetében nyereséges legyen.

5.3. Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

- (215) A kínai exportárak a figyelembe vett időszak kezdete (2018) óta jelentősen az uniós gazdasági ágazat árai és költségei alatt voltak. A vizsgálat szerint az alákínálási különbözetek súlyozott átlaga 13,1 % volt. Ez a nagyon alacsony árak mellett piaci térnyerés az uniós gazdasági ágazat rovására ment, amely a figyelembe vett időszakban kénytelen volt

⁽²⁾ A szállítással kapcsolatos költségeket és az Egyesült Államok piacán alkalmazandó behozatali vámokat is magában foglaló gyártelepi ár.

csökkenteni az értékesítési árakat ahhoz, hogy a Covid19-járvány alatt és után legalább korlátozott mennyiségű értékesítést fenntartsa a piacon. Ez az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének kedvezőtlen alakulásához vezetett.

- (216) A Bizottság megkülönböztette az uniós gazdasági ágazat helyzetét befolyásoló összes ismert tényező hatásait a dömpingelt behozatal káros hatásaitól, és megvizsgálta azokat. A Covid19-járvány hatása és a hordók uniós és globális felhasználásában bekövetkezett, a járványhoz kapcsolódó csökkenés negatívan befolyásolta ugyan az uniós gazdasági ágazat helyzetének alakulását, a Bizottság azonban ezt korlátozott hatású átmeneti tényezőnek tekintette. Az uniós gazdasági ágazat helyzete már a Covid19-járvány előtt romlott, és ez a romlás folytatódott egészen a figyelembe vett időszak végéig.
- (217) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatal jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és az egyéb tényezők – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem gyengítették a jelentős kár és a dömpingelt behozatal közötti ok-okozati összefüggést.

6. AZ INTÉZKEDÉSEK SZINTJE

- (218) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kár megszüntetéséhez.

6.1. Kárkülönbözet

- (219) A kár megszűnne, ha az uniós gazdasági ágazat az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdése és 7. cikkének (2d) bekezdése értelmében az irányáron tudna értékesíteni, és ezzel elérné a nyereségcélját.
- (220) Az alaprendelet 7. cikkének (2c) bekezdésével összhangban a Bizottság a nyereségcél megállapítása során figyelembe vette az érintett országból érkező behozatal megnövekedése előtti jövedelmezőséget, a költségek, a beruházások, a kutatás-fejlesztés (a továbbiakban: K+F) és az innováció fedezéséhez szükséges jövedelmezőséget, valamint azt a jövedelmezőséget, amelyre rendes versenykörülmények között számítani lehet. Ez a haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.
- (221) A mintában szereplő uniós gyártók a kitöltött kérdőíveikben azt javasolták, hogy a nyereségcél 12 % és 20 % közötti érték legyen, mivel véleményük szerint ez az a szint, amely szükséges a folyamatokba és a termékekbe történő szükséges beruházások finanszírozásához, valamint az uniós gazdasági ágazat hosszú távú életképességének biztosításához. A gazdasági ágazat azt is kimutatta, hogy azokban az években, amikor normális versenyfeltételek voltak, átlagos jövedelmezősége 15 % volt.
- (222) E bizonyítékok fényében a Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy a 12 %-os haszonkulcsot használja, amely az előző preambulumbekkezdésben részletezett adatok tartományának alsó határán van, így nagyon konzervatív megközelítést alkalmaz.
- (223) A fenti megfontolásokra tekintettel a Bizottság a haszonkulcsot ideiglenesen 12 %-ban állapította meg a 7. cikk (2c) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.
- (224) Ami a beruházások, a kutatás-fejlesztés (K+F) és az innováció szintjét illeti a figyelembe vett időszakban, a Bizottság ellenőrizte a benyújtott információkat, és arra a következtetésre jutott, hogy a beruházások, a K+F és az innováció („IRI”) szokásos versenyfeltételek melletti, az uniós gazdasági ágazat által megadott és a Bizottság által ellenőrzött költségeitől való eltérés már szerepelt a 12 %-os nyereségcélban.
- (225) Mindezek alapján a Bizottság a fent említett nyereségcél (lásd a (223) preambulumbekkezdést) a mintában szereplő uniós gyártók vizsgálati időszak alatti termelési költségére típusonként alkalmazva kiszámította a hasonló termék uniós gazdasági ágazatnak kárt nem okozó darabonkénti árát.

- (226) A Bizottság ezt követően az érintett exportáló gyártóknak az alákínálás kiszámításához megállapított súlyozott átlagos importára, valamint a mintába felvett együttműködő uniós gyártók által az uniós piacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagos ára összehasonlításának alapján meghatározta a kárkülönbözetet. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként.
- (227) A kár megszüntetéséhez szükséges mérték az „egyéb együttműködő vállalatok” és a „minden más vállalat” esetében ugyanúgy kerül meghatározásra, mint az ilyen vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözet.

Ország	Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet
Kínai Népköztársaság	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	77,1 %	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	65,3 %	52,9 %
	Más együttműködő vállalatok	72,1 %	56,3 %
	Minden más vállalat	91,0 %	112,0 %

6.2. Az intézkedések szintjére vonatkozó következtetés

- (228) A fenti értékelést követően az ideiglenes dömpingellenes vámokat az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az alábbiak szerint indokolt megállapítani:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Más együttműködő vállalatok	56,3 %
	Minden más vállalat	91,0 %

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

- (229) Miután az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazása mellett döntött, a Bizottság az alaprendelet 21. cikkével összhangban megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása az összes érintett érdek értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekeit is.

7.1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

- (230) Az Unióban nyolc vállalat gyárt hordókat. Közvetlenül több mint 400 munkavállalót foglalkoztatnak (ez a szám 2018-ban több mint 800 volt) Ausztriában, Csehországban, Németországban, Olaszországban és Spanyolországban.
- (231) Az intézkedések bevezetése lehetővé tenné az uniós gazdasági ágazat számára, hogy fenntartsa piaci részesedését, növelje kapacitáskihasználását, fenntartható szintre emelje az árakat és a jövedelmezőséget olyan szintre emelje, amely elvárható rendes versenyfeltételek mellett.

- (232) Az intézkedések bevezetésének mellőzése valószínűleg a jövedelmezőség további romlásához vezetne, amely már egyébként is negatív volt. Az intézkedések bevezetésének mellőzése a termelőegységek lezárásához és elbocsátásokhoz vezethet, ezáltal veszélyezteti az uniós gazdasági ágazat életképességét.
- (233) Ebből kifolyólag a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az ideiglenes intézkedések bevezetése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálja.

7.2. A független importőrök és kereskedők érdeke

- (234) Egy független importőr, amely volumen tekintetében a kínai behozatal 1,6 %-át teszi ki, nyújtott be mintavételi űrlapot és válaszolta meg a kérdőívet. Az együttműködő importőr átlagnyeresége a vizsgálati időszak alatt 16 % volt.
- (235) Ez az importőr ellenezte az intézkedések bevezetését. Azt állította, hogy a rozsdamentes acél árának és a szállítási költségek növekedésének fényében az intézkedések bevezetése további negatív hatással lenne a nyereségességére, ami a vállalat felszámolását eredményezné. A vállalat azt is hangsúlyozta, hogy az elmúlt években saját forrásaiból jelentős K+F-befektetéseket hajtott végre új szellemi alkotások kifejlesztése, valamint a hordógyártásban olyan új megoldások kidolgozása érdekében, amelyek az uniós felhasználók javát szolgálhatják, és hogy az intézkedések bevezetése véget vethet ennek a projektnek.
- (236) A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az importőr valószínűleg képes lesz továbbhárítani a dömpingellenes vám egy részét a végfelhasználókra. Az importőr jó nyereségi szintje csökkenti a vámnak az importőr életképességére gyakorolt hatását is. Összességében az egyetlen importőr által a jelen vizsgálatban tanúsított nagyon korlátozott együttműködés azt sugallja, hogy az intézkedések összességében nem lesznek rendkívül negatív hatással az importőrökre, és így azok súlya nem haladja meg az intézkedések uniós gyártókra gyakorolt pozitív hatásának súlyát.
- (237) A hordók egyedi igényekre szabásával foglalkozó kereskedők/szolgáltatók folytathatják ezt az üzleti tevékenységet, és képesek lesznek érdemben versenyezni, nem a dömpingelt importtal.

7.3. A felhasználók érdeke

- (238) Az eljárás megindításakor két felhasználó, az Appie és a Carlsberg jelentkezett, de a kérdőívre adott válaszaikban csak korlátozott információkat szolgáltatottak. Egy másik felhasználó, az AB InBev érdekelt félként nyilvántartásba vetette magát, és észrevételeket tett, de nem válaszolt a kérdőívre. Ezek a felhasználók sörfőzdeket vagy söripari konglomerátumokat képviselnek.
- (239) A 4.3.1. szakaszban leírtak szerint, az eljárás későbbi szakaszában a Bizottság ismét felvette a kapcsolatot a legnagyobb felhasználókkal, és azt kérte, hogy szolgáltatassanak beszállítóikkal és beszerzési mennyiségeikkel kapcsolatos adatokat. Három felhasználó (AB InBev, Asahi és Molson Coors) ugyan benyújtott néhány adatot, de a kérdőív legfontosabb kérdéseire nem adtak részletes magyarázatot.
- (240) Az AB InBev eredeti beadványában ellenezte az intézkedések bevezetését, azt állítva, hogy:
- a vámok a hordók költségeinek növekedését eredményeznék, ami kedvezőtlenül érintené a szálloda- és vendéglátóipart, amelyet már amúgy is jelentősen érintett a Covid19-járvány,
 - az uniós gazdasági ágazat nem rendelkezik elegendő kapacitással a hordók iránti teljes uniós kereslet kielégítéséhez.
- (241) Ami az első állítást illeti, a vizsgálat során összegyűjtött információk azt mutatták, hogy a szálloda- és vendéglátóipar nem magukat a hordókat vásárolja meg a sörgyártóktól, csupán azok tartalmát (azaz a sört). A kocsmák és bárók betétdíjat fizetnek a hordókért, amelyet visszatérítenek számukra, amikor az üres hordókat visszaszolgáltatják a sörgyártóknak. Ezért a hordók költségeinek a szálloda- és vendéglátóipar jövedelmezőségére gyakorolt hatása várhatóan korlátozott lesz.
- (242) Ami a második állítást illeti, úgy tűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat elegendő szabad kapacitással rendelkezik. A csúcspontján, 2018-ban az uniós felhasználás körülbelül 3,2 millió hordó volt, miközben az uniós gazdasági ágazat teljes termelési kapacitása csaknem 6,8 millió hordó. Az exportértékesítéseket is figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak még mindig csaknem 2 millió hordónyi szabad kapacitása van.

- (243) Tekintettel azok hosszú élettartamára (általában 30 év) és újratölthető jellegére, a hordók költségeinek az itálágazatra gyakorolt hatása minimális.
- (244) A Bizottság ezért ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedések felhasználókra gyakorolt negatív hatása várhatóan korlátozott lesz, és nem haladja meg az intézkedések uniós gyártókra gyakorolt pozitív hatását.

7.4. Az uniós érdekre vonatkozó következtetés

- (245) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek arra utalnának, hogy a Kínai Népköztársaságból származó újratölthető rozsdamentesacél hordók behozatalára vonatkozó intézkedések bevezetése a vizsgálat e szakaszában ne szolgálna az Unió érdekét.

8. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (246) A Bizottságnak a dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel, az intézkedések szintjével és az uniós érdekekkel kapcsolatos következtetései alapján helyénvaló ideiglenes intézkedéseket bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.
- (247) A Kínai Népköztársaságból származó újratölthető rozsdamentesacél hordók behozatalára ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésében szereplő alacsonyabb vám szabályának megfelelően. A Bizottság elvégezte a kárkülönbsétek és a dömpingkülönbsétek összehasonlítását. A vám összegét a Bizottság a dömping- és a kárkülönbsétek közül az alacsonyabb szintjén rögzítette.
- (248) A fentiek alapján az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám
Kínai Népköztársaság	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %
	Más együttműködő vállalatok	56,3 %
	Minden más vállalat	91,0 %

- (249) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Így ezek az értékek az e vizsgálat során az említett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag az érintett országból származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott, a felülvizsgálat tárgyát képező termék behozatalára a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E behozatalok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.
- (250) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.
- (251) A vámtételek közötti különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében különleges intézkedésekkel szükséges biztosítani az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazását. A vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, a tagállamok vámhatóságai felé érvényes kereskedelmi számlát kell bemutatniuk. A számlának meg kell felelnie az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amennyiben a behozatalt nem kíséri ilyen számla, akkor a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám alkalmazandó.

- (252) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is bekérhetnek a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az alacsonyabb vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.
- (253) Amennyiben a szóban forgó dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének volumene jelentősen megnő, ez a növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen körülmények között, a feltételek teljesülése esetén kijátszásellenes vizsgálat indítható. Ez a vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és az országos vám ebből következő kivetésére.
- (254) Az újratölthető rozsdamentesacél hordókra vonatkozó statisztikai adatok gyakran darabszámban kifejezve állnak rendelkezésre. A 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúra⁽⁵³⁾ azonban az újratölthető rozsdamentesacél hordók esetében nem tartalmaz ilyen kiegészítő mértékegységet. Ezért rendelkezni kell arról, hogy az érintett termék behozatalaira vonatkozóan a szabad forgalomba bocsátás érdekében benyújtott áru nyilatkozatban nemcsak a kilogrammban vagy tonnában kifejezett tömeget, hanem a darabszámban kifejezett mennyiséget is fel kell tüntetni. A 7310 10 00 10 és a 7310 29 90 10 TARIC-kód esetében a darabszámot akkor kell feltüntetni, ha ez összeegyeztethető a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletével.

9. NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

- (255) A (3) preambulumbekkezdésben említett módon a Bizottság az érintett termék behozatalaira vonatkozóan nem vezetett be nyilvántartásbavételi kötelezettséget.

10. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSA AZ ELJÁRÁS IDEIGLENES SZAKASZÁBAN

- (256) A Bizottság az alaprendelet 19a. cikkével összhangban tájékoztatta az érdekelt feleket az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. A Bizottság ezt a tájékoztatást a Kereskedelmi Főigazgatóság internetes honlapján keresztül a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé tette. Az érdekelt felek három munkanapot kaptak arra, hogy a kifejezetten nekik megküldött számítások pontosságával kapcsolatban írásban észrevételeket tegyenek.
- (257) Közös beadványában a Ningbo Major és a Penglai Jinfu észrevételeket fogalmazott meg az érdekelt felek tájékoztatását megelőző eljárási szakasszal kapcsolatban, amikor is arra kérték a Bizottságot, hogy tartózkodjék az ideiglenes intézkedések alkalmazásától. Kiemelték, hogy egyes terméktípusok irányára nem tükrözte az ismereteik szerint helytálló várt irányárakat. Emellett azt is felvetették, hogy a Bizottság bizonyos terméktípusokat nem vett figyelembe a kárkülönbözet számításában, valamint hogy az érdekelt felek tájékoztatásában található táblázatok egyikének fejléce nem megfelelően volt kitöltve.
- (258) A Bizottság részletesen megvizsgálta az észrevételeket, és úgy ítélte meg, hogy egyik felvetés sem a számítások helyességére vonatkozott, ezért úgy határozott, hogy érdemben az ideiglenes intézkedések kihirdetését követően beérkező további beadvánnyal együtt foglalkozik majd velük.
- (259) Az érdekelt felek tájékoztatásában található táblázatok egyikében – az érdekelt felek észrevételeinek megfelelően – a mennyiségek valóban darabszámban, nem pedig tonnában voltak kifejezve. Emellett a Bizottság bizonyos terméktípusokat azért nem vett figyelembe a kárkülönbözet számításában, mert az azoknak megfelelő terméktípusokat az uniós gazdasági ágazat nem gyártotta, ezért azok az alulértékesítési különbség számítása szempontjából érdektelenek voltak.

⁽⁵³⁾ A Bizottság (EU) 2022/1998 végrehajtási rendelete (2022. szeptember 20.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.) I. mellékletének módosításáról (HL L 282., 2022.10.31., 1. o.).

11. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

- (260) A helyes ügyintézés érdekében a Bizottság fel fogja kérni az érdekelt feleket, hogy a megadott határidőn belül nyújtsák be írásbeli észrevételeiket, és/vagy kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat.
- (261) Az ideiglenes vámok kivetésével kapcsolatos ténymegállapítások ideiglenesek, és a vizsgálat végleges szakaszában módosíthatók,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 7310 10 00 és ex 7310 29 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7310 10 00 10 és 7310 29 90 10) alá tartozó, következőképpen meghatározott termék Unióba történő behozatalára: lényegében henger alakú, legalább 0,5 mm falvastagságú, cseppfolyósított gáztól, nyersolajtól és kőolajtermékektől eltérő anyaghoz használatos, legalább 4,5 liter űrtartalmú, újratölthető, rozsdamentes acélból készült hordó, edény, dob, tartály és hasonló tárolóedény (közismert nevén: újratölthető rozsdamentesacél hordó), felületkezelésének típusától, űrtartalmától és a rozsdamentes acél minőségétől függetlenül, kiegészítő alkotóelemekkel is (extraktorok, nyakak, fogantyúk vagy más alkotóelemek), festve vagy más anyagokkal bevonva is, de bele nem értve az elkülönítve importált nyakakat, szívócsöveket, kapcsolókat és csapokat, szelepeket és más alkotóelemeket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alábbiakban felsorolt vállalatok által gyártott termékre vonatkozó, a vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó árra alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Vállalat	Ideiglenes dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Penglai Jinfu Stainless Steel Products Co., Ltd	58,8 %	A024
	Ningbo Major Draft Beer Equipment Co., Ltd	52,9 %	A030
	A mellékletben felsorolt más együttműködő vállalatok	56,3 %	
	Minden más vállalat	91,0 %	C999

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok esetében meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztviselője által keltezett és aláírt következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék)-et a(z) (vállalat neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő [érintett ország]-ban/-ben. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak.” Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott termék Unióon belüli szabad forgalomba bocsátásának feltétele az ideiglenes vám összegével megegyező vámbiztosíték nyújtása.

(5) Ha az (1) bekezdésben meghatározott termékre szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó árunyilatkozatot állítanak ki, akkor az árunyilatkozat megfelelő rovatában darabszámban fel kell tüntetni a behozott termékmennyiséget, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletével.

(6) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó megfelelő hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

(1) Az érdekelt felek az e rendeletre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az e rendelet hatálybalépésétől számított 15 naptári napon belül nyújthatják be a Bizottságnak.

(2) Azok az érdekelt felek, amelyek kérték a Bizottság előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be.

(3) Azok az érdekelt felek, amelyek kérték a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat, ilyen irányú kérésüket az e rendelet hatálybalépésétől számított 5 naptári napon belül nyújthatják be. A meghallgató tisztviselő megvizsgálja a határidőn túl benyújtott kérelmeket, és a kérelmek elfogadásáról az adott eset körülményeinek megfelelően határoz.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. január 11-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók

Ország	Név	TARIC-kiegészítő kód
Kínai Népköztársaság	Kingyip–Guangzhou JingYe Machinery Co., Ltd	A031
	Ningbo Hefeng Container Manufacturer Co., Ltd	A032
	Qingdao HenKeg Craft Beer Technology Co., Ltd	A033
	Yantai Toptech Ltd	A034

III

(Egyéb jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI TÉRSÉG

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG 161/22/COL HATÁROZATA

(2022. július 6.)

a norvégiai Bergen város közvilágítási infrastruktúrájához kapcsolódó támogatásról [2023/101]

Az EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG (a továbbiakban: Hatóság),

tekintettel:

az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra (a továbbiakban: EGT-megállapodás) és különösen annak 61. és 62. cikkére,

az EGT-megállapodás 26. jegyzőkönyvére,

az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra (a továbbiakban: felügyeleti és bírósági megállapodás) és különösen annak 24. cikkére,

a felügyeleti és bírósági megállapodás 3. jegyzőkönyvére (a továbbiakban: 3. jegyzőkönyv) és különösen annak II. része 7. cikkének (5) bekezdésére és 14. cikkére, valamint

miután felkérte az érdekelt feleket észrevételeik megtételére ⁽¹⁾, és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

I. TÉNYEK

1. ELJÁRÁS

1.1. A PANASZ

- (1) A Nelfo (a továbbiakban: panaszos) 2017. május 11-én levélben kifogásolta a Bergen város önkormányzata (a továbbiakban: városi önkormányzat) által az önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén biztosított közvilágításért nyújtott feltételezett állami támogatást. A Nelfo egy ágazati szövetség a Norvég Vállalkozói Szövetségen belül. Norvégiai villamos energetikai, informatikai, elektronikus hírközlési, rendszerintegrátor és felvonóipari vállalatokat tömörít ⁽²⁾.
- (2) A feltételezett támogatás kedvezményezettje a BKK AS, amely különböző leányvállalatokon keresztül végzi tevékenységét ⁽³⁾. A továbbiakban a BKK AS-ra és leányvállalataira együtt „BKK csoportként” hivatkozunk.

⁽¹⁾ 27/19/COL határozat (2019. április 16.) a Bergen közvilágításával összefüggésben nyújtott lehetséges állami támogatás hivatalos vizsgálatának megindításáról (HL C 197., 2019.6.13., 25. o.; EGT-kiegészítés, 46. sz., 2019.6.13., 1. o.).

⁽²⁾ A Nelfóval kapcsolatos információk e határozat elfogadásának időpontjában a következő internetcímen voltak elérhetőek: <https://www.nho.no/en/english/nho-sectoral-federations/>

⁽³⁾ 855990. sz. dokumentum, a 855997., 855996., 855995., 858823., 858813., 858821. és 855991. sz. dokumentumként iktatott mellékletekkel együtt. A www.proff.no honlapon nyilvánosan hozzáférhető információk szerint a BKK AS neve nemrég Eviny AS-re változott. Mindazonáltal az érintett időszakra és az eljárás megindításáról szóló határozattal való összhang biztosításának szükségességére való tekintettel e határozatban a „BKK AS” nevet használjuk. A többi említett vállalatnév megegyezik a panaszban, valamint a norvég hatóságok és az érdekelt felek beadványaiban említettekkel.

1.2. KIEGÉSZÍTŐ TÁJÉKOZTATÁS

- (3) A Hatóság a panaszt 2017. június 1-jén levélben ⁽⁴⁾ továbbította a norvég hatóságoknak. A norvég hatóságok 2017. június 27-i és július 5-i levelükben ⁽⁵⁾ foglalmazták meg észrevételeiket.
- (4) A Hatóság 2017. szeptember 7-én e-mailben felkérte a norvég hatóságokat, hogy nyújtsanak kiegészítő tájékoztatást ⁽⁶⁾. A norvég hatóságok 2017. szeptember 8-i ⁽⁷⁾ és 12-i e-mailjükben ⁽⁸⁾ válaszoltak.
- (5) A Hatóság 2018. július 11-én kiegészítő információk iránti kérést küldött ⁽⁹⁾. 2018. augusztus 17-én videokonferenciát tartottak. A norvég hatóságok 2019. február 28-i e-mailjükben kiegészítő információkat nyújtottak be ⁽¹⁰⁾.

1.3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS

- (6) A Hatóság a 027/19/COL határozattal (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat) hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményezett ⁽¹¹⁾. Ebben a szakaszban a Hatóság arra az előzetes álláspontra helyezkedett, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban a), b) és c) intézkedésként jelölt három intézkedés állami támogatásnak tűnik. A Hatóság továbbá kétségbe vonta ennek a lehetséges állami támogatásnak az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével való összeegyeztethetőségét. A három intézkedést az alábbi 2. szakasz ismerteti.
- (7) A norvég hatóságok felkérést kaptak, hogy 2019. május 20-ig fogalmazzák meg észrevételeiket az eljárás megindításáról szóló határozatról. A Hatóság kérésre 2019. június 5-ig meghosszabbította a határidőt ⁽¹²⁾.
- (8) A Hatóság 2019. június 5-én levélben kapta meg a BKK AS és a Veilys AS (a továbbiakban együtt: BKK Veilys) közös észrevételeit ⁽¹³⁾. A 2019. augusztus 6-i levélben a norvég hatóságok felkérést kaptak, hogy 2019. szeptember 6-ig nyújtsák be ezekkel az észrevételekkel kapcsolatos megjegyzéseiket ⁽¹⁴⁾.
- (9) A norvég hatóságok 2020. április 5-én benyújtották az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket ⁽¹⁵⁾. Az észrevételeket a városi önkormányzat két, 2019. május 10-én ⁽¹⁶⁾, illetve 2020. április 3-án kelt levele ⁽¹⁷⁾ tartalmazza.
- (10) A Hatóság 2021. február 5-én újabb tájékoztatási kérelmet intézett a norvég hatóságokhoz ⁽¹⁸⁾. A norvég hatóságok 2021. április 12-én nyújtották be válaszukat e kérelemre ⁽¹⁹⁾.

⁽⁴⁾ 858239. sz. dokumentum.

⁽⁵⁾ 863097., 863099., 864432. és 864434. sz. dokumentum.

⁽⁶⁾ 872926. sz. dokumentum.

⁽⁷⁾ Ugyanott.

⁽⁸⁾ 873252. sz. dokumentum.

⁽⁹⁾ 923689. sz. dokumentum.

⁽¹⁰⁾ 1058456. sz. dokumentum.

⁽¹¹⁾ A Covid19-világjárvány és ezzel összefüggésben a bejelentett ügyek miatti rendkívüli munkaterhelés e panasz feldolgozását is befolyásolta.

⁽¹²⁾ 1070238. sz. dokumentum.

⁽¹³⁾ 1073541. sz. dokumentum, a 1073542. és 1073543. sz. dokumentumként iktatott mellékletekkel együtt.

⁽¹⁴⁾ 1082647. sz. dokumentum.

⁽¹⁵⁾ 1126799. sz. dokumentum.

⁽¹⁶⁾ 1126803. sz. dokumentum.

⁽¹⁷⁾ 1126801. sz. dokumentum.

⁽¹⁸⁾ 1178400. sz. dokumentum.

⁽¹⁹⁾ A norvég hatóságok az 1202143. sz. dokumentumként iktatott 2021. április 12-i e-mailjükben válaszoltak. A kísérőlevelet és annak mellékleteit a 1194243., 1194249., 1194179., 1194189., 1194181., 1194183., 1194199., 1194185., 1194187., 1194217., 1194191., 1194193., 1194197., 1194195., 1194255., 1194253., 1194205., 1194201., 1194203., 1194209., 1194207., 1194211., 1194213., 1194223., 1194215., 1194229., 1194219., 1194221., 1194225., 1194233., 1194227., 1194235., 1194231., 1194239., 1194251., 1194237., 1194245., 1194241. és 1194247. sz. dokumentumként iktattuk.

2. AZ INTÉZKEDÉSEK LEÍRÁSA

2.1. AZ ÉRINTETT INFRASTRUKTÚRA ÉS JOGI SZEMÉLYEK

- (11) A városi önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található közvilágítási infrastruktúra tulajdonosa a múltban az önkormányzati tulajdonban lévő Bergen Lysverker volt. A vállalatot 1996-ban eszközállományával együtt felvásárolta a BKK DA. Ez a vállalat akkoriban több önkormányzat tulajdonában volt, közülük Bergen városi önkormányzat rendelkezett többségi részesedéssel.
- (12) A BKK DA-ból később szerkezetátalakítás útján létrejött a BKK AS ⁽²⁰⁾. A nyilvánosan hozzáférhető információk szerint a városi önkormányzatnak 37,75 %-os részesedése van ebben a vállalatban. A további részvényesek között megtalálható a Statkraft Industrial Holding AS és több települési önkormányzat ⁽²¹⁾.
- (13) A bergeni önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található közvilágítási infrastruktúra azóta a BKK AS különböző leányvállalatainak tulajdonában és üzemeltetésében állt. A BKK csoport ellenőrzése alatt álló infrastruktúra jelenlegi tulajdonosa a Veilys AS. Emellett állami utak, megyei utak és magánutak mentén működő útvilágítási infrastruktúrák is vannak e vállalat tulajdonában.
- (14) A norvég hatóságok szerint a Veilys AS nem maga üzemelteti és tartja karban a közvilágítási infrastruktúrát. Ezt a tevékenységet a BKK EnoTek AS nevű leányvállalata végzi ⁽²²⁾.
- (15) Amint azt az alábbiakban részletesebben kifejthetjük, nincs a bergeni önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található teljes közvilágítási infrastruktúra a Veilys AS tulajdonában. Ezen infrastruktúra egyes részeinek a városi önkormányzat a tulajdonosa.

2.2. A PANASZBAN MEGJELÖLT INTÉZKEDÉSEK

- (16) A panasz két feltételezett állami támogatási intézkedést tartalmazott. Először: a panaszos előadta, hogy városi önkormányzat túlzott mértékű ellentételezésben részesítette a BKK csoport tagvállalatait az önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található közvilágítás fenntartásáért és üzemeltetéséért (a) intézkedés). Másodszor: a Veilys AS tulajdonában lévő infrastruktúrába beépített 12 000 darab új LED-lámpatestnek a városi önkormányzat általi finanszírozása képezte a panasz tárgyát (b) intézkedés) ⁽²³⁾.
- (17) A panaszos szerint az a) és a b) intézkedés 2016. január 1. óta folyamatosan az állami támogatási szabályokba ütközik. Az eljárás megindításáról szóló határozat 18. pontjában foglaltak szerint a Hatóság következképpen erre az időszakra szorítkozik az a) és a b) intézkedés értékelésében.
- (18) A panaszos úgy véli, hogy több szolgáltató is hajlandó lenne ellentételezés fejében üzemeltetni és fenntartani a közvilágítást. Ennek alapján a fenntartásból és az üzemeltetésből álló tevékenységet gazdasági jellegűnek tekinti ⁽²⁴⁾.

⁽²⁰⁾ 863099. sz. dokumentum, 1. o. Az alábbi 3. és 4. pont bővebb tájékoztatást nyújt a norvég hatóságok és az érdekelt felek észrevételeiről.

⁽²¹⁾ A szám adatok a www.proff.no honlapról származnak.

⁽²²⁾ 1126803. sz. dokumentum, 1. o.; 1126801. sz. dokumentum, 1. o.

⁽²³⁾ Lásd az eljárás megindításáról szóló határozat 19. és 34. pontját.

⁽²⁴⁾ 855990. sz. dokumentum, 6. o.

- (19) Feltételezve, hogy az ellentételezés általános gazdasági érdekű szolgáltatásért jár, a panaszos a következő érveket fogalmazta meg⁽²⁵⁾: először: az állami támogatás meglete nem zárható ki az *Altmark*-feltételek alapján⁽²⁶⁾. Másodszor: az érintett ellentételezés meghaladja az általános gazdasági érdekű szolgáltatás csekély összegű támogatásának 500 000 EUR összegű felső határát⁽²⁷⁾. Harmadszor: az intézkedések nem felelnek meg az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló határozatban foglalt követelményeknek⁽²⁸⁾.
- (20) A panaszos becslése szerint a fenntartásért és üzemeltetésért nyújtott túlzott mértékű ellentételezés évi 1,2 millió EUR volt. Hasonló szolgáltatási szerződésekben állítólag [...] NOK/lámpahely/év körüli árak szerepeltek⁽²⁹⁾.

2.3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATBAN MEGJELÖLT KIEGÉSZÍTŐ INTÉZKEDÉS

- (21) A városi önkormányzat által teljesített kifizetések közé tartozik a Veilys AS tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúrával kapcsolatos beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés is. Az ellentételezési mechanizmus ezen eleme c) intézkedésként szerepelt a hivatalos vizsgálatban. Az eljárás megindításáról szóló határozat 18. pontjában foglaltak alapján a c) intézkedés értékelése nem korlátozódik a 2016. január 1-jén kezdődött időszakra.

3. A NORVÉG HATÓSÁGOK ÉSZREVÉTELEI

3.1. HÁTTÉR

3.1.1. A közvilágítási infrastruktúra és a villamosenergia-hálózat közötti kapcsolat

- (22) A norvég hatóságok kiemelték, hogy szoros működésbeli kapcsolat van a villamosenergia-hálózatok és a közvilágításhoz használt infrastruktúrák között. A közvilágítási lámpatesteket és csatlakozókábeleiket gyakran rögzítik az elektromos vezetékeket is tartó közműoszlópokra. Így a bergeni infrastruktúra kettős célt szolgál⁽³⁰⁾.
- (23) A villamosenergia- és közvilágítási infrastruktúrák üzemeltetése és fenntartása 1991-ig nem különült el. Az önkormányzati tulajdonban lévő utak mentén ezen infrastruktúrák üzemeltetését és fenntartását a települési önkormányzatok vagy a tulajdonukban lévő helyi szervezetek végezték⁽³¹⁾.
- (24) 1991-ben viszont Norvégia részben liberalizálta az energiapiacait. Ezzel összefüggésben a villamosenergia-hálózatok üzemeltetését monopóliumszabályozás hatálya alá vonta⁽³²⁾.

⁽²⁵⁾ 855990. sz. dokumentum, 7–10. o.

⁽²⁶⁾ A Bíróság 2003. július 24-i ítélete, *Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, 87–93. pont.

⁽²⁷⁾ Az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1ha. pontjában (lásd a 225/2012 vegyes bizottsági határozatot [HL L 81., 2013.3.21., 27. o.; EGT-kiegészítés, 18. sz., 2013.3.21., 32. o.]) hivatkozott és a 360/2012/EU rendeletnek a rendelet alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról szóló 2018. december 7-i (EU) 2018/1923 bizottsági rendelettel (HL L 313., 2018.12.10., 2. o.; lásd a még közzé nem tett 266/2019 vegyes bizottsági határozatot), valamint a 360/2012/EU rendeletnek az alkalmazási időszak meghosszabbítása, valamint a Covid19-világjárvány hatásának figyelembevétele érdekében a nehéz helyzetben lévő vállalkozások számára meghatározott időtartamra biztosított eltérés tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. október 13-i (EU) 2020/1474 bizottsági rendelettel (HL L 337., 2020.10.14., 1. o.; lásd a még közzé nem tett 68/2021 vegyes bizottsági határozatot) módosított, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2012. április 25-i 360/2012/EU bizottsági rendelet (HL L 114., 2012.4.26., 8. o.).

⁽²⁸⁾ Az EGT-megállapodás XV. mellékletének 1h. pontjában (lásd a 66/2012 vegyes bizottsági határozatot [HL L 207., 2012.8.2., 46. o.; EGT-kiegészítés, 43. sz., 2012.8.2., 56. o.]) említett, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i 2012/21/EU bizottsági határozatot (HL L 7., 2012.1.11., 3. o.).

⁽²⁹⁾ 855990. sz. dokumentum, 8. o.

⁽³⁰⁾ 1126801. sz. dokumentum, 3. o.

⁽³¹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 3. o.

⁽³²⁾ 1126801. sz. dokumentum, 3. o.

- (25) Ebben az ágazatspecifikus rendszerben az infrastruktúratulajdonosok kötelesek üzemeltetni az infrastruktúrájukat. Más szervezeteknek tilos a nevükben ilyen tevékenységet végezniük. Az üzemeltetési és fenntartási költségeket a hálózati díjak (*nettleie*) fedezik, amelyeket a Norvég Energetikai Szabályozó Hatóság (NVE) által meghatározott szabályozott megtérülésnek megfelelően kell megállapítani ⁽³³⁾.
- (26) Ezzel szemben a közvilágítási infrastruktúrára vonatkozóan nem alakítottak ki nemzeti szintű monopóliumszabályozást. Ezen infrastruktúrák esetében tehát a tulajdonosi szerkezet és az üzemeltetési feltételek a helyi előírásoktól függenek. Több szervezet kínál üzemeltetéshez és fenntartáshoz kapcsolódó szolgáltatásokat üzleti alapon ⁽³⁴⁾.

3.1.2. A Bergen Lysverker értékesítése és a jövőbeli szolgáltatások szabályozása

- (27) Az 1996. évi ügylet arra irányult, hogy a városi önkormányzat értékesítse a Bergen Lysverkert a teljes eszközállományával és tevékenységével együtt ⁽³⁵⁾. Az eszközállomány és a tevékenység főként a villamosenergia-termeléshez és -elosztáshoz kapcsolódik. A közvilágítási infrastruktúrát kisebb, gyakorlatilag elválaszthatatlan elemnek tekintették ⁽³⁶⁾.
- (28) A bergeni városi tanács tanácsosa (*Rådsmannen*) az értékesítéssel kapcsolatos döntés előkészítése keretében készített írásbeli összefoglalóban megismételte, hogy több köztulajdonú vállalatot felkértek ajánlattételre. A városi önkormányzat emellett értékelés készítésével bízta meg az Enskilda Securities céget ⁽³⁷⁾.
- (29) Ez az értékelés bekerült a bergeni városi tanács egyik tagja által készített javaslatba. A nettó kötelezettségek számításba vétele esetén 2,8 és 3,0 milliárd NOK közötti összeget jelölt meg ⁽³⁸⁾.
- (30) Ezenkívül a bergeni városi tanács előtti ügyben szinergikus hatásokról szóló feljegyzés is készült. E feljegyzés szerint az értékesítésnek kettős célja van. Először: a városi önkormányzat ezzel előreláthatólag erősíti a bergeni térség villamosenergia-ellátásának működési struktúráját. Másodszor: az értékesítéssel a piaci árak alapján várhatóan tőke szabadul fel a városi önkormányzat számára ⁽³⁹⁾. Emellett több kiegészítő szempontot is megjelöltek ⁽⁴⁰⁾.
- (31) A városi önkormányzat és a BKK DA közötti adásvételi szerződés 6. szakasza szerint 2,619 milliárd NOK-ban állapították meg a Bergen Lysverker vételárát. Ez az ár a tartozások és a nyugdíj-kötelezettségek előtti bruttó 3,124 milliárd NOK áron alapult ⁽⁴¹⁾.
- (32) A közvilágítás és a kapcsolódó szolgáltatások jövőbeli nyújtásának ellentételezését szabályozó mechanizmust az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontja tartalmazta ⁽⁴²⁾. E mechanizmus szerint a BKK DA piaci feltételek mellett, szabadon üzemeltethette a közvilágítást, ami a költségek fedezésén felül a lekötött tőkéhez kapcsolódó beruházási kiadást is magában foglalta az NVE által a szabályozott villamosenergia-hálózati infrastruktúrára vonatkozóan rögzített megtérülési rátának megfelelően ⁽⁴³⁾.
- (33) A közvilágítási hálózat értékét külön nem jelölték meg az adásvételi szerződésben. A 6. szakasz szerint ugyanakkor a BKK DA átvilágítást kezdeményezett. Az e feladattal megbízott könyvvizsgáló cég 55 millió NOK-ban állapította meg a közvilágítás könyv szerinti értékét a jelentésében ⁽⁴⁴⁾.

⁽³³⁾ 1126801. sz. dokumentum, 3. o.

⁽³⁴⁾ 1126801. sz. dokumentum, 3. o.

⁽³⁵⁾ 1194249. sz. dokumentum, 2. o.

⁽³⁶⁾ 1194249. sz. dokumentum, 4. o.

⁽³⁷⁾ 1194189. sz. dokumentum, 2. o. (1372. o. a teljes ügyiratban).

⁽³⁸⁾ 1194189. sz. dokumentum, 2–3. o. (1372. és 1373. o. a teljes ügyiratban).

⁽³⁹⁾ 1194189. sz. dokumentum, 5. o. (1375. o. a teljes ügyiratban).

⁽⁴⁰⁾ 1194189. sz. dokumentum, 5. és 7. o. (1375. és 1376. o. a teljes ügyiratban).

⁽⁴¹⁾ 1194179. sz. dokumentum.

⁽⁴²⁾ 1194249. sz. dokumentum.

⁽⁴³⁾ 1194179. sz. dokumentum. E szakasz eredeti szövege norvég nyelven a következő: „[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.”

⁽⁴⁴⁾ 1194249. sz. dokumentum, 3–4. o.; 1194183. sz. dokumentum.

3.1.3. A városi önkormányzat és a BKK csoport tagvállalatai között létrejött későbbi szerződések

- (34) A norvég hatóságok benyújtották a bergeni városi önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén a közvilágítás és a kapcsolódó szolgáltatások nyújtására 2012 óta irányadó szerződéseket. A szerződések rendszerint két évre szóltak, és további egy évvel meghosszabbíthatók voltak ⁽⁴⁵⁾.
- (35) A 2012 és 2014 közötti időszakra szóló szerződés a BKK Nett AS vállalattal jött létre. Eredetileg 18 228 darab lámpahelyre vonatkozott. Ebből 16 082 darab a BKK csoport ellenőrzése alá tartozott, 2 146 darab pedig a városi önkormányzat tulajdonában volt. Azonban a lámpahelyek számát módosítani tervezték a szerződés időtartama alatt ⁽⁴⁶⁾.
- (36) Az ellentételezés szabályozásáról a szerződés 7. szakasza és A. függeléke rendelkezett. A fenntartás és az üzemeltetés árát hea nélkül [...] NOK/lámpahely/év összegben állapították meg. A 18 228 darab meglévő lámpahely fenntartásáért és üzemeltetéséért nyújtott ellentételezés teljes éves összege tehát [...] NOK volt ⁽⁴⁷⁾.
- (37) A beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezést hea nélkül [...] NOK/lámpahely/év összegben rögzítették. Mivel ez az elem csak a BKK csoport ellenőrzése alatt álló lámpahelyekre vonatkozott, így az ellentételezés éves összege e 16 082 darab meglévő lámpahely tekintetében [...] NOK lett ⁽⁴⁸⁾.
- (38) A 2015 és 2017 közötti időszakra szóló szerződés szintén a BKK Nett AS vállalattal jött létre. Kezdetben 18 407 darab lámpahelyre vonatkozott. Ebből 16 058 darab a BKK csoport ellenőrzése alá tartozott, 2 349 darab pedig a városi önkormányzat tulajdonában volt ⁽⁴⁹⁾.
- (39) Az ellentételezésről az előző szerződés szerkezetével megegyező módon a 7. szakasz és az A. függelék rendelkezett. A fenntartás és az üzemeltetés árát hea nélkül [...] NOK/lámpahely/év összegben állapították meg. Ezért a 18 407 darab meglévő lámpahely alapján az a fenntartásáért és üzemeltetéséért nyújtott ellentételezés éves összege [...] NOK volt ⁽⁵⁰⁾.
- (40) A beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezést hea nélkül [...] NOK összegben rögzítették, tehát ugyanazon az egységen, mint az előző szerződésben (lásd a (37) preambulumbekendést). A BKK csoport tulajdonában lévő 16 058 darab lámpahely alapján a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés éves összegét következképpen [...] NOK-ban állapították meg ⁽⁵¹⁾.
- (41) A 2018-ban kezdődött időszakra meghosszabbították a hatályos szerződést. A városi önkormányzat 2017. június 19-i levele alapján a szerződést eredetileg 2018. július 1-jéig hosszabbították meg. A városi önkormányzat ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy az érintett vállalatok szervezeti átalakítása miatt a meghosszabbított szerződést a BKK EnoTek AS vállalattal kellett megkötni ⁽⁵²⁾.
- (42) A szerződést ezután 2019. január 1-jéig hosszabbították meg. E tekintetben a városi önkormányzat előadta, hogy ekkoriban azon dolgozott, hogy felvásárolja a BKK csoport tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúrát ⁽⁵³⁾.
- (43) A meghosszabbítással kapcsolatos levelében a BKK csoport előadta, hogy a közvilágítási infrastruktúrát átruházta leányvállalatára a Veilys AS-re. Ennek alapján a városi önkormányzat két visszaigazolást kapott a meghosszabbításról. Az első visszaigazolást a Veilys AS-től kapta az e vállalat tulajdonában lévő közvilágítással kapcsolatosan. A második visszaigazolást a BKK EnoTek AS küldte a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítással kapcsolatosan nyújtott szolgáltatásokra vonatkozóan ⁽⁵⁴⁾.

⁽⁴⁵⁾ 1194249. sz. dokumentum, 6. o.

⁽⁴⁶⁾ 1194253. sz. dokumentum, 1–5. o.

⁽⁴⁷⁾ 1194253. sz. dokumentum.

⁽⁴⁸⁾ 1194253. sz. dokumentum.

⁽⁴⁹⁾ 1194205. sz. dokumentum, 1–5. o.

⁽⁵⁰⁾ A szerződés másolati példányát 2019. február 28-án nyújtották be a Hatósághoz. A Hatóság az 1058456. sz. dokumentumként iktatta.

⁽⁵¹⁾ 1058456. sz. dokumentum.

⁽⁵²⁾ 1194203. sz. dokumentum.

⁽⁵³⁾ 1194209. sz. dokumentum.

⁽⁵⁴⁾ 1194211. sz. dokumentum.

- (44) A szerződést 2018. december 20-án meghosszabbították 2020. január 1-jéig. Ezt a Veilys AS tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúrának a városi önkormányzat általi esetleges felvásárlására vonatkozó szándéknyilatkozat meghosszabbításával összefüggésben tették ⁽⁵⁵⁾.
- (45) Végezetül a norvég hatóságok benyújtották a szándéknyilatkozat második meghosszabbítására vonatkozó, aláírás nélküli dokumentumot. E dokumentum szerint a szerződést ismételen meghosszabbították azonos feltételekkel. A közölt információk alapján a Hatóság arra a megállapításra jutott, hogy ez a szerződés még hatályban van ⁽⁵⁶⁾.
- (46) A városi önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található közvilágításra vonatkozó szerződéseken kívül szerződések vannak: i. magánutak mentén található útvilágításról ⁽⁵⁷⁾, valamint ii. parkokban és gyalogutak mentén működő világításról ⁽⁵⁸⁾. Az eljárás megindításáról szóló határozat 19. és 34. pontja szerint ezek a szerződések nem tartoznak a határozat hatálya alá.

3.1.4. Pályázat kiírása üzemeltetési és fenntartási tevékenységre

- (47) A városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás és LED-lámpatestek üzemeltetésére és fenntartására pályázatot írtak ki. A szolgáltatások nyújtása e szerződés alapján 2020. április 1-jén vette kezdetét ⁽⁵⁹⁾.
- (48) Az ajánlattételi felhívás szerint a szerződés tárgyát a városi önkormányzat tulajdonában lévő mintegy 3 100 darab utcai lámpa képezte. Ezenfelül a Veilys AS tulajdonában lévő 12 000 darab új LED-lámpatestre is kiterjedt. A tárgyi infrastruktúra a részletes leírás szerint 3 133 darab lámpatestből, 2 254 acéloszlopból/vezetékszerelvényből, 841 darab faoszlopból, 12 000 darab LED-lámpatestből és ismeretlen mennyiségű kábelből állt ⁽⁶⁰⁾.
- (49) Az ajánlattételi felhívásból továbbá az következik, hogy a szerződés időtartama négy év, becsült értéke pedig évi 4 és 6 millió NOK között tehető (héta nélkül). A szerződést nyílt eljárás útján kívánták odaítélni a legalacsonyabb árat kínáló ajánlattevőnek ⁽⁶¹⁾.
- (50) A pályázatra hat ajánlat érkezett ⁽⁶²⁾. A szerződést a BKK EnoTek AS nyerte el 10 554 689 NOK ajánlati árral. A másik öt ajánlat ára 11 930 826 és 26 596 947,50 NOK között mozgott ⁽⁶³⁾.
- (51) A pályázat tárgyát képező szerződésben foglalt szolgáltatások szinte általában véve hasonló a fenti 3.1.3. szakaszban ismertetett szerződésekben foglalt szolgáltatásokéhoz. Azonban ez utóbbi szerződések alapján a szolgáltató feladatkörébe tartozik a meghibásodott berendezések cseréje. Ez a kötelezettség a pályázat tárgyát képező szerződés értelmében a városi önkormányzatot terheli ⁽⁶⁴⁾.

3.1.5. Az utcai lámpák számának alakulása

- (52) A fenti 3.1.3. szakaszban leírtak szerint a városi önkormányzat és a BKK csoport tagvállalatai között létrejött szerződések rögzítették, hogy az utcai lámpák száma idővel változik. A rendelkezésre álló legutóbbi dokumentumok alapján a norvég hatóságok 2021. április 12-i levelükben előadták, hogy a városi önkormányzat tulajdonában lévő utcai lámpák száma 4 219-re nőtt. Ekkoriban összesen 27 748 darab utcai lámpa volt a Veilys AS tulajdonában ⁽⁶⁵⁾. Ezenkívül a városi önkormányzat a fent leírtak szerint megvásárolta a Veilys AS tulajdonában lévő infrastruktúrába beépített 12 000 darab LED-lámpatestet ⁽⁶⁶⁾.

⁽⁵⁵⁾ 1194213. sz. dokumentum.

⁽⁵⁶⁾ 1194223. sz. dokumentum.

⁽⁵⁷⁾ 1194201. sz. dokumentum.

⁽⁵⁸⁾ Erről a szerződésről említést tesz a 1194203. sz. dokumentumként iktatott levél.

⁽⁵⁹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.; 1194249. sz. dokumentum, 13. o.

⁽⁶⁰⁾ 1194249. sz. dokumentum, 13. o.

⁽⁶¹⁾ Az 1194251. sz. dokumentum 1.6., 2.2. és 8. pontja.

⁽⁶²⁾ 1194249. sz. dokumentum, 13. o.

⁽⁶³⁾ 1194231. sz. dokumentum.

⁽⁶⁴⁾ 1194249. sz. dokumentum, 14. o.

⁽⁶⁵⁾ A BKK csoport által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos összesített információk e határozat elfogadásának időpontjában a következő internetcímen voltak elérhetők: <https://www.eviny.no/vare-tjenester>

⁽⁶⁶⁾ 1194249. sz. dokumentum, 1. o.

3.1.6. A BKK csoporton belüli tevékenység

- (53) A norvég hatóságok áttekintést nyújtottak a városi önkormányzat által a BKK csoport tagvállalatai részére teljesített kifizetésekről. A városi önkormányzat az érintett intézkedések keretében teljesített kifizetéseken túlmenően ezen intézkedések körén kívüli egyéb tevékenységekért is fizetett. Ez utóbbi kifizetések az energiaellátáshoz és azzal összefüggő szolgáltatásokhoz kapcsolódtak. Az érintett intézkedések körén kívül térített szolgáltatások közül többet más szolgáltatókkal versengve nyújtottak ⁽⁶⁷⁾.
- (54) A BKK csoport weboldalairól egyértelműen kitűnik, hogy e csoport tagvállalatai a városi önkormányzat által térített tevékenységen felül több más piacon is működnek. A vállalatcsoportot Nyugat-Norvégia legnagyobb, megújuló energiaforrásokkal foglalkozó csoportjaként írják le. Szolgáltatásainak köre kiterjed egyebek mellett gépkocsi-, csónak- és hajótöltő állomásokra, infrastruktúrák létesítéséhez és fejlesztéséhez kapcsolódó szolgáltatásokra (többek között az adatközpontok, a telekommunikáció és a tengeri gazdálkodás terén), valamint olyan internetes szolgáltatásokra, mint az optikai internetszolgáltatás, az adattárolás és az úgynevezett dolgok internete ⁽⁶⁸⁾.
- (55) A norvég hatóságok nem rendelkeznek közvetlen bizonyítékkal arra, hogy a városi önkormányzat által az önkormányzati tulajdonú utak mentén biztosított közvilágításért fizetett ellentételezést más gazdasági tevékenység keresztfinanszírozására használták volna fel. A közvilágítási infrastruktúra Veilys AS-re való átruházásának egyik célja a keresztfinanszírozás megelőzése volt. A dokumentumok hiánya miatt azonban nem zárható ki a keresztfinanszírozás ⁽⁶⁹⁾.
- (56) A norvég hatóságok arra is rámutattak, hogy a BKK csoporton belül a közvilágítással kapcsolatosan végzett tevékenység nem korlátozódik a Bergen városi önkormányzatra. Kiemelendő, hogy a Veilys AS más közjogi szervezetektől is részesül ellentételezésben a tulajdonában lévő, közutak mentén található közvilágítás tekintetében ⁽⁷⁰⁾.

3.2. ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATHOZ

- (57) A norvég hatóságok megítélése szerint a Hatóság nem indokolta kielégítően a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. Az így kialakult helyzet a városi önkormányzat számára jogbizonytalanságot eredményezett ⁽⁷¹⁾.
- (58) Tekintettel arra, hogy a városi önkormányzat közvilágítást szerez be, a norvég hatóságok vitatják az a) és a c) intézkedés elkülönítését. Ugyanakkor helyénvaló, hogy az ellentételezés a különböző elemeket tükrözi ⁽⁷²⁾.
- (59) A norvég hatóságok előadták, hogy a jogi minősítéshez figyelembe kell venni a tevékenység folytatásának hátterét. A közvilágítás biztosításának kizárólagos célja a lakosság kiszolgálása ⁽⁷³⁾, a szolgáltatást pedig a norvég közúti törvény szerint szervezik meg ⁽⁷⁴⁾.
- (60) E törvény 20. szakasza szerint a települési önkormányzatok feladata a tulajdonukban lévő utak üzemeltetése és fenntartása. A törvény ugyan nem írja elő a települési önkormányzatok számára a közvilágítás szolgáltatását vagy meghatározott mértékű közvilágítás biztosítását, de ez a tevékenység összhangban van a közúti közlekedésbiztonság törvényi céljával ⁽⁷⁵⁾. A városi önkormányzat emellett a Norvég Közúti Igazgatóság (*Statens vegvesen*) szabványát (*veinormalen*) követi a közutak tervezése, építése és fejlesztése során. Ez a szabvány a közvilágítás meglétére vonatkozó előírásokat tartalmazza ⁽⁷⁶⁾.

⁽⁶⁷⁾ 1194249. sz. dokumentum, 15. o.

⁽⁶⁸⁾ 1194249. sz. dokumentum, 15. o.

⁽⁶⁹⁾ 1194249. sz. dokumentum, 16. o.

⁽⁷⁰⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.

⁽⁷¹⁾ 1126803. sz. dokumentum, 2. o.

⁽⁷²⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4., 6. és 7. oldal.

⁽⁷³⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.

⁽⁷⁴⁾ *Lov om vegar* (közúti törvény), LOV-1963-06-21-23.

⁽⁷⁵⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.

⁽⁷⁶⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.; 1194249. sz. dokumentum, 5. o.

- (61) Ezekre a tényekre való tekintettel a norvég hatóságok fenntartják, hogy az ellentételezés nem gazdasági jellegű tevékenységért járt. A norvég hatóságok megítélése szerint a *Selex*-ügyben hozott ítélet ⁽⁷⁷⁾ alátámasztja ezt az álláspontjukat ⁽⁷⁸⁾.
- (62) A norvég hatóságok továbbá az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatásra hivatkoztak ⁽⁷⁹⁾. Kifejtették, hogy a közhatalomról és hatósági jogköréről szóló 17. pont alátámasztja, hogy a közvilágítás biztosítása nem gazdasági jellegű tevékenység ⁽⁸⁰⁾. A közbiztonsági célú tevékenységet mindenképpen a társadalmi, kulturális, oktatási és pedagógiai célú, nem gazdasági jellegű tevékenységekkel azonos módon kell minősíteni ⁽⁸¹⁾.
- (63) Amennyiben a Hatóság úgy ítélné meg, hogy van közvilágítási piac, ennek a piacnak két hiányossága van. Az egyik, hogy a közvilágítási infrastruktúra természetes monopólium, amelynek az érintett közutak mentén kell elhelyezkednie. A másik, hogy a közvilágítás közjóság, amelynél felmerül a „potyázás” problémája ⁽⁸²⁾.
- (64) Az infrastruktúra tulajdonosaként a BKK csoport piaci erővel rendelkezik a városi önkormányzattal szemben. A városi önkormányzatnak gyakorlatilag nincs lehetősége arra, hogy közútjain ne legyen közvilágítás. A városi önkormányzatnak emellett nem áll módjában utasítást adni az infrastruktúra tulajdonosának arra vonatkozóan, hogyan és milyen feltételek mellett szerezze be az infrastruktúrához kapcsolódó szolgáltatásokat ⁽⁸³⁾.
- (65) Ugyan rendszerint rendelkezésre állnak alternatív pályázati módszerek a piaci árak meghatározásához, a norvég hatóságok szerint a Hatóság viszont nem vette figyelembe az ügy sajátos körülményeit. Monopolhelyzetben lévő szereplőtől való beszerzés esetén az ajánlatkérőnek nincs jogszabály által biztosított joga arra, hogy az általa észszerűnek tekintett feltételekkel vegyen igénybe szolgáltatásokat. A monopolhelyzet e káros hatása csak a versenyjog érvényesítésével vagy árszabályozással orvosolható ⁽⁸⁴⁾.

3.3. KÜLÖN ÉSZREVÉTELEK AZ A) INTÉZKEDÉSHEZ (ÜZEMELTETÉS ÉS FENNTARTÁS)

- (66) Az indexet több alkalommal szabályozhatták, hogy megállapítsák az ellentételezések mértékét az érintett időszakra. A norvég hatóságok azonban nem tudtak egyértelmű választ adni ⁽⁸⁵⁾.
- (67) Az ellentételezési mérték más területeken nyújtott ellentételezések mértékével való összehasonlításának lehetőségeit illetően a norvég hatóságok kiemelték, hogy külső fenntartási és üzemeltetési szolgáltató nem viseli az infrastruktúrához kapcsolódó beruházási kiadást, ha az adott infrastruktúra nincs a tulajdonában. Következésképpen a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés (c) intézkedés) nem vehető figyelembe az ellentételezési mértéknek a közjogi szervezetek által a saját tulajdonú infrastruktúrájuk tekintetében fizetett ellentételezés mértékével való összehasonlításához. A városi önkormányzat 2020-ban utcai lámpáknak [...] NOK összeget fizetett az üzemeltetésért és fenntartásért ⁽⁸⁶⁾.
- (68) A norvég hatóságok szerint semmilyen dokumentum nem támasztja alá a panaszos azon állítását, miszerint az üzemeltetési és fenntartási szolgáltatásokat [...] NOK/lámpahely/év ellenében nyújtották. A panaszos emellett másik földrajzi régiót vett alapul ⁽⁸⁷⁾.

⁽⁷⁷⁾ A norvég hatóságok általánosan hivatkoznak a *Selex*-ügyben hozott ítéletre. A korábbi levélváltás és az eljárás megindításáról szóló határozat alapján a Hatóság úgy értelmezi, hogy a norvég hatóságok a Bíróság C-113/07. P. sz., *SELEX Sistemi Integrati* kontra Bizottság ügyben 2009. március 26-án hozott ítéletére (ECLI:EU:C:2009:191), valamint az Elsőfokú Bíróság T-155/04. sz., *SELEX Sistemi Integrati* kontra Bizottság ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletére (ECLI:EU:T:2006:387) hivatkoznak.

⁽⁷⁸⁾ 1126803. sz. dokumentum, 1. o.; 1126801. sz. dokumentum, 4–9. o.

⁽⁷⁹⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 3/17/COL határozata (2017. január 18.) az állami támogatások területére vonatkozó eljárási és anyagi szabályoknak az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 61. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló új iránymutatás bevezetésével szakkettedik alkalommal történő módosításáról [2017/2413] (HL L 342., 2017.12.21., 35–84. o.; EGT-kiegészítés, 82. sz., 2017.12.21., 1. o.).

⁽⁸⁰⁾ 1126801. sz. dokumentum, 5–6. o.

⁽⁸¹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 6. o.

⁽⁸²⁾ 1126801. sz. dokumentum, 6. o.

⁽⁸³⁾ 1126801. sz. dokumentum, 6. o.

⁽⁸⁴⁾ 1126803. sz. dokumentum, 2. o.

⁽⁸⁵⁾ 1194249. sz. dokumentum, 7. o.

⁽⁸⁶⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7. o.

⁽⁸⁷⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7. o.

- (69) A norvég hatóságok ellenben a KOSTRA adatbázisból származó számadatokat szolgáltatottak a nagy norvég települési önkormányzatok közvilágítási költségeiről⁽⁸⁸⁾. Ezek a számadatok a villamosenergia-költséget is tartalmazó, lámpahelyenkénti éves összköltséget ismertetik a 2016 és 2019 közötti időszakokra vonatkozóan. Az alábbi táblázatból kiderül, hogy a városi önkormányzatnál felmerült költségek voltak a legmagasabb nyilvántartott értékek⁽⁸⁹⁾.

1. táblázat: A nagy norvég települési önkormányzatok felmerült közvilágítási költségek (NOK)

	SFS Kostnader til gatebelysning per lyspunkt kommunale veier									
Category	Bergen	Bærum	Drammen	Fredrikstad	Kristiansand	Oslo	Sandnes	Stavanger	Tromsø	Trondheim
2015										
2016	1200,20	779,70	592,90	883,90	801,30	818,20	758,20	519,00	466,20	1056,90
2017	1216,70	673,70	622,00	633,90	912,80	945,50	733,30	519,00	831,10	1115,00
2018	1324,00	643,50	714,90	687,50	741,10	1000,00	730,20	733,10	724,90	1187,40
2019	1219,70	773,50	861,00	667,90	747,10	1000,00	750,00	666,70	607,10	779,10

- (70) Az ellentételezésnek lehetett olyan eleme, amely túlzott mértékű ellentételezésre utal, a városi önkormányzat pedig idővel megkérdőjelezte, mi tekinthető magas árnak. Ezenkívül a norvég hatóságok úgy vélték, hogy számviteli elkülönítésre lett volna szükség a közvilágítás biztosítása és egyéb tevékenységek között⁽⁹⁰⁾.

3.4. KÜLÖN ÉSZREVÉTELEK A B) INTÉZKEDÉSHEZ (12 000 DARAB LED-LÁMPATEST FINANSZÍROZÁSA)

- (71) A bergeni városi tanács 2017-ben úgy határozott, hogy beszerz 12 000 darab LED-lámpatestet, hogy beépítse őket az önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén működő közvilágítási infrastruktúrába. Nagyságrendje és jellege miatt ez a fejlesztés nem tartozott a BKK csoporttal kötött szerződések hatálya alá⁽⁹¹⁾.
- (72) A beruházás célja i. a környezetvédelem, valamint ii. a villamosenergia-költségek csökkentése volt⁽⁹²⁾. A villamosenergia-költségek csökkentése közvetlenül előnyös a városi önkormányzat számára, mivel a villamos energia nem képezi a BKK csoporttal között szerződések tárgyát⁽⁹³⁾.
- (73) A szerződést nyílt közbeszerzési eljárás útján ítélték oda 60 millió NOK áron. A beépítés 2019 végén zajlott⁽⁹⁴⁾. A LED-lámpatestek a városi önkormányzat tulajdonában maradnak⁽⁹⁵⁾.
- (74) Az egy lámpatestre vetített költség 2018-ban 1 899 NOK, 2019-ben pedig 2 039 NOK volt. A tervezési és beépítési költség lámpahelyenként [...] NOK volt. Feltételezve, hogy a villamosenergia-költség tekintetében hozzávetőlegesen [...] NOK/lámpahely/év megtakarítás érhető el, a városi önkormányzat arra számíthat, hogy beruházási költsége 7–10 éven belül térül meg⁽⁹⁶⁾.
- (75) A 3.1.4. szakaszban leírtak szerint a városi önkormányzat tulajdonában lévő infrastruktúra többi részével együtt a LED-lámpatestek fenntartására is pályázatot írtak ki. E szerződés révén a városi önkormányzat a LED-lámpatest hosszabb élettartamából eredő költségmegtakarítást ér el⁽⁹⁷⁾. A városi önkormányzat emellett előreláthatólag a Veilys AS tulajdonában lévő infrastruktúrára vonatkozó szerződés kiigazításáról is tárgyalásokat folytat⁽⁹⁸⁾.

⁽⁸⁸⁾ A norvég hatóságok szerint a KOSTRA betűszó a KOMMUNE-STAT-RAPPORTERING rövidítése. Az adatok KOSTRA adatbázisban történő összesítésének fő célja a különféle közszolgáltatások költségintéjének összehasonlítása. A statisztikákat a Norvég Statisztikai Hivatal (SSB) vezeti. Lásd: 1194249. sz. dokumentum, 10. o.

⁽⁸⁹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7. o.; 1194249. sz. dokumentum, 10. o. A táblázat az 1194249. sz. dokumentum 10. oldalán található.

⁽⁹⁰⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7. o.; 1194249. sz. dokumentum, 16. o.

⁽⁹¹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7–8. o.; 1194249. sz. dokumentum, 16. o.

⁽⁹²⁾ Ugyanott.

⁽⁹³⁾ 1194249. sz. dokumentum, 11. o.

⁽⁹⁴⁾ 1126801. sz. dokumentum, 8. o.; 1194249. sz. dokumentum, 12. o.

⁽⁹⁵⁾ 1126801. sz. dokumentum, 8. o.

⁽⁹⁶⁾ 1194249. sz. dokumentum, 12. o.

⁽⁹⁷⁾ 1194249. sz. dokumentum, 11–12. o.

⁽⁹⁸⁾ 1194249. sz. dokumentum, 11. o.

3.5. KÜLÖN ÉSZREVÉTELEK A C) INTÉZKEDÉSHEZ (BERUHÁZÁSI KIADÁS)

- (76) A norvég hatóságok bevett gyakorlatnak tekintik, hogy a közjóság előállításához használt infrastruktúra külső tulajdonosa a beruházási kiadás tekintetében ellentételezésre jogosult. Ezzel szemben akkor, ha az infrastruktúra a közvilágítást finanszírozó közjogi szervezet saját tulajdonát képezi, az ezen infrastruktúrához kapcsolódó beruházási kiadást infrastruktúratulajdonosként a közjogi szervezet viseli ⁽⁹⁹⁾.
- (77) A beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés összegét az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában foglalt feltételek alapján állapították meg. E mechanizmus alapján – a 3.1.2. szakaszban leírtak szerint – a BKK csoport jogosult a lekötött tőkéhez kapcsolódó beruházási kiadás térítésére az NVE által a szabályozott villamosenergia-hálózati infrastruktúrára vonatkozóan rögzített megtérülési rátának megfelelően ⁽¹⁰⁰⁾.
- (78) Ezt az elvet némileg részletesebben is kifejtik ⁽¹⁰¹⁾. Az 1998. évi szerződés 6. szakasza úgy rendelkezett, hogy az ellentételezésnek a szerződés megkötésekor a közvilágítási infrastruktúrába befektetett tőkéhez kapcsolódó értékcsökkenést és kamatokat is fedeznie kell. Emellett a városi önkormányzat által a későbbiekben elrendelt beruházások értékcsökkenésére és kamataira is ki kell terjednie. Ez a megközelítés a későbbi szerződésekben is megmaradt ⁽¹⁰²⁾.
- (79) A városi önkormányzat és a BKK csoport azonban nem értett egyet a beruházási kiadás számításának módjában. Különösen a számításokban alkalmazandó költségalap és az értékcsökkenés figyelembevételének módja tartozott a vitatott elemek közé.
- (80) E tekintetben a norvég hatóságok a BKK Nett AS által 2002-ben benyújtott jelentésre hivatkoztak. A norvég hatóságok szerint az e jelentésben szereplő értékcsökkenési profil összhangban van az 1996. évi adásvételi szerződéssel ⁽¹⁰³⁾.
- (81) 2003-ban viszont a városi önkormányzat megkérdőjelezte, hogyan állapította meg a BKK Nett AS a tőkebázist, különösen az értékcsökkenési leírásokat. 2004. február 18-i levelében a BKK Nett AS magyarázattal szolgált, kifejtve többek között, hogy a beruházási kiadást rendes kritériumok alapján állapította meg ⁽¹⁰⁴⁾.
- (82) A BKK Nett AS 2004. március 30-i levelében részletesebben ismertette számításai alapját. A BKK Nett AS szerint az infrastrukturális eszközök értékét a pótlási költség szakmai felmérése alapján 81,6 millió NOK-ban kell megállapítani ⁽¹⁰⁵⁾.
- (83) A városi önkormányzat nem értett egyet ezzel a megközelítéssel, és úgy vélte, hogy az eszközértéknek a könyv szerinti értéken kellene alapulnia. A városi önkormányzat az ellentételezés ennek megfelelő kiigazítását kérte ⁽¹⁰⁶⁾.
- (84) 2004. augusztus 4-i levelében a BKK Nett AS elutasította ezt a követelést. Ennek keretében a BKK Nett AS rámutatott arra, hogy az 1996. évi adásvételi szerződésben meghatározott mechanizmus szerint a NVE által megállapított megtérülési rátát kell alkalmazni a lekötött tőkére. A BKK Nett AS továbbá fenntartotta azt az álláspontját, miszerint helyénvaló az eszközök pótlási költségének szakmai felmérése alapján megállapítani a lekötött tőke mértékét ⁽¹⁰⁷⁾. E módszer alkalmazása következtében közel kétszeresére nőtt ahhoz képest, ami a tőkebázis a könyv szerinti értékéből következett volna. Az ellentételezés mértéke máig változatlanul jóval magasabb, mint ha a könyv szerinti érték alapján számították volna ki ⁽¹⁰⁸⁾.

⁽⁹⁹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 8. o.; 1194249. sz. dokumentum, 7. o.

⁽¹⁰⁰⁾ 1194179. sz. dokumentum. A (43) lágjegyzetben foglaltak szerint a szakasz eredeti szövege norvég nyelven a következő: „[...] kjøperen står fritt til å avtale på markedsmessige betingelser drift av veilys som skal innebære kostnadsdekning + NVE rente for den kapital som er bundet.”

⁽¹⁰¹⁾ 1194249. sz. dokumentum, 7–8. o.

⁽¹⁰²⁾ 1194249. sz. dokumentum, 8. o.; 1194229. sz. dokumentum, 4. o.

⁽¹⁰³⁾ 1194249. sz. dokumentum, 8. o.; 1194221. sz. dokumentum.

⁽¹⁰⁴⁾ 1194249. sz. dokumentum, 8–9. o.; 1194225. sz. dokumentum.

⁽¹⁰⁵⁾ 1194249. sz. dokumentum, 9. o.

⁽¹⁰⁶⁾ 1194249. sz. dokumentum, 8. o.; 1194233. sz. dokumentum.

⁽¹⁰⁷⁾ 1194227. sz. dokumentum.

⁽¹⁰⁸⁾ 1194249. sz. dokumentum, 9–10. o.

- (85) A norvég hatóságok az üzemeltetésért és fenntartásért nyújtott ellentételezés (a) intézkedés) esetéhez hasonlóan arra sem adtak egyértelmű választ, hogyan állapították meg az ellentételezés mértékét. Külön számlák hiányában nehézséget okoz az ellenőrzés⁽¹⁰⁹⁾. A Veilys AS-ről szóló átvilágítási jelentésben⁽¹¹⁰⁾ a könyvvizsgálók megemlítették, hogy csak korlátozott mértékben nyertek betekintést a városi önkormányzattal kötött szerződéshez kapcsolódó költségekbe⁽¹¹¹⁾.
- (86) A norvég hatóságok tehát úgy vélik, hogy a BKK csoport érintett tagvállalatai túlzott mértékű ellentételezésben részesültek. A fenti (69) preambulumbekkezdésben ismertetett, a KOSTRA adatbázisból származó számadatok is túlzott mértékű ellentételezésre utalnak⁽¹¹²⁾.

4. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

4.1. A BKK VEILYS ÉSZREVÉTELEI

4.1.1. **Háttér**

- (87) Az 1996. évi szerződés értelmében a BKK DA felvásárolta a Bergen Lysverker eszközállományát és tevékenységeit. Ennek során vállalta, hogy gondoskodik a folyamatos közvilágítási szolgáltatásról, és felelősséget vállalt az infrastruktúra üzemeltetéséért és fenntartásáért⁽¹¹³⁾.
- (88) A norvég hatóságokhoz hasonlóan a BKK Veilys is úgy vélekedett, hogy az adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontja szabályozza a közvilágításért nyújtandó gazdasági ellentételezést (). A 7. szakasz c) pontjából kitűnik, hogy a BKK csoport ellentételezésre jogosult egyrészt az infrastruktúra üzemeltetéséért és fenntartásáért, másrészt a lekötött tőke tekintetében. Ez a rendelkezés szolgált a későbbi szerződések alapjául⁽¹¹⁴⁾.
- (89) A BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítási infrastruktúrához kapcsolódó összes szerződés és tevékenység a vállalatcsoport 100 %-ban tulajdonolt leányvállalata, a Veilys AS alá szerveződik. Ez a tevékenység mintegy 50 000 utcai lámpát, köztük a városban található önkormányzati tulajdonú utak mentén lévő utcai lámpákat érinti⁽¹¹⁵⁾.

4.1.2. **Általános észrevételek az eljárás megindításáról szóló határozathoz**

- (90) Az ellentételezés olyan közcélú infrastruktúrához kapcsolódik, amely nem áruk és szolgáltatások piacon történő kínálására szolgál. Következésképpen az intézkedések nem tartoznak az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének hatálya alá⁽¹¹⁶⁾.
- (91) E tekintetben az eljárás megindításáról szóló határozatból nem derül ki egyértelműen, hogy az infrastruktúra a Veilys AS tulajdonában van. Mivel a Veilys AS az egyetlen lehetséges szolgáltató, a városi önkormányzat pedig az egyetlen lehetséges vevő, az ellentételezésben nem vállalkozás részesült⁽¹¹⁷⁾.
- (92) Mindazonáltal az ellentételezés nem volt túlzott mértékű. Amennyiben a közvilágítás biztosítása általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősül, az *Altmark*-feltételek teljesülnek⁽¹¹⁸⁾.

4.1.3. **Külön észrevételek az a) intézkedéshez (üzemeltetés és fenntartás)**

- (93) A BKK Veilys szerint az ellentételezés összege a mögöttes költségeket és a hasonló szerződésekben megállapított díjazás mértékét tükrözi. Következésképpen az ellentételezés nem volt túlzott mértékű⁽¹¹⁹⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ 1126801. sz. dokumentum, 8. o.; 1194249. sz. dokumentum, 10. o.

⁽¹¹⁰⁾ 1194235. sz. dokumentum.

⁽¹¹¹⁾ 1194249. sz. dokumentum, 10. o.

⁽¹¹²⁾ 1194249. sz. dokumentum, 10. o.

⁽¹¹³⁾ 1073541. sz. dokumentum, 2. o.

⁽¹¹⁴⁾ 1073541. sz. dokumentum, 2. o.

⁽¹¹⁵⁾ 1073541. sz. dokumentum, 2. o.

⁽¹¹⁶⁾ 1073541. sz. dokumentum, 1–2. o.

⁽¹¹⁷⁾ 1073541. sz. dokumentum, 2. o.

⁽¹¹⁸⁾ 1073541. sz. dokumentum, 1. o.

⁽¹¹⁹⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

- (94) Az összehasonlítást illetően a BKK Veilys úgy véli, hogy a panaszban megjelölt árszint megalapozatlan. Továbbá szükségesnek tartja az ügy sajátosságainak figyelembevételét. Az érintett szerződések a formát tekintve rögzített lámpahelyenkénti árat tartalmaznak, és teljeskörű szolgáltatásra vonatkoznak. Ennek keretében a BKK Veilys viseli a kockázatot a kedvezőtlen események, például szélsőséges időjárási körülmények esetén, valamint a felelősséget minden üzemeltetési és fenntartási tevékenység tekintetében. Emellett az üzemeltetés költségesebb nagy forgalmú és más zavaró tényezőkkel érintett városi területeken ⁽¹²⁰⁾.

4.1.4. *Külön észrevételek a b) intézkedéshez (12 000 darab LED-lámpatest finanszírozása)*

- (95) A BKK Veilys cáfolja, hogy a 12 000 darab LED-lámpatest finanszírozása állami támogatásnak minősül.
- (96) A BKK Veilys tudomása szerint a lámpatestek beszerzési költsége 2 000 NOK/lámpahely volt a városi önkormányzat számára. A tervezés, a kivitelezés és a dokumentálás költsége lámpahelyenként [...] NOK volt.
- (97) E számadatok alapján a fejlesztés költsége lámpahelyenként [...] NOK volt. Ez megközelítőleg [...] -szor annyi, mint a városi önkormányzat által ellentételezett éves beruházási kiadás. Következésképpen a 12 000 darab LED-lámpatestet érintő fejlesztés jóval költségesebb volt, mint amit ezen ellentételezés alapján vállalni lehetett volna ⁽¹²¹⁾.
- (98) A LED-lámpatesteknek köszönhetően a városi önkormányzat továbbá jelentős megtakarítást ér el az energiaköltségek terén. A BKK Veilys rendelkezésére álló információk alapján a költségmegtakarítás becsült értéke 450 NOK/lámpahely/év volt. Ez azt jelenti, hogy a városi önkormányzat beruházása kevesebb mint 7 év alatt megtérül ⁽¹²²⁾.

4.1.5. *Külön észrevételek a c) intézkedéshez (beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés)*

- (99) A BKK Veilys szerint az ellentételezés nem gazdasági jellegű tevékenységhez kapcsolódik. A beruházási kiadással kapcsolatos elem az infrastruktúrához való hozzáférés díjának tekintendő ⁽¹²³⁾.
- (100) Mindazonáltal a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés nem biztosít gazdasági előnyt a BKK Veilys számára. Egy lámpahely létesítésének költsége hozzávetőlegesen 20 000 NOK, a földmunka pedig további 10 000–50 000 NOK-ba kerül. A BKK Veilys tulajdonában lévő 16 058 darab utcai lámpa létesítésének költsége tehát legalább 500 000 000 NOK ⁽¹²⁴⁾.
- (101) Következésképpen a beruházási kiadás ellentételezése nem aránytalan. A közvilágítási infrastruktúra üzemeltetése során a műszaki színvonal fenntartására törekednek ⁽¹²⁵⁾.

II. ÉRTÉKELÉS

5. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS MEGLÉTE

5.1. HÁTTÉR

- (102) Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha e megállapodás másként nem rendelkezik, összeegyeztethetetlen az e megállapodásban foglaltak érvényesülésével az EK-tagállamok vagy az EFTA-államok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a Szerződő Felek közötti kereskedelmet.”

⁽¹²⁰⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

⁽¹²¹⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

⁽¹²²⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

⁽¹²³⁾ 1073541. sz. dokumentum, 2–3. o.

⁽¹²⁴⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

⁽¹²⁵⁾ 1073541. sz. dokumentum, 3. o.

- (103) Egy adott intézkedés tehát a következő feltételek egyidejű teljesülése esetén minősül állami támogatásnak: i. az intézkedést az államnak kell nyújtania vagy állami forrásból kell nyújtani; ii. az intézkedésnek előnyhöz kell juttatnia egy vállalkozást; iii. az intézkedésnek előnyben kell részesítenie bizonyos vállalkozásokat (szelektivitás); és iv. az intézkedésnek a verseny torzításával kell fenyegetnie, és érintenie kell a tagállamok közötti kereskedelmet. A fentiekben említettek szerint a Hatóság iránymutatást adott ki az állami támogatás fogalmáról ⁽¹²⁶⁾.
- (104) A kapott észrevételek alapján a Hatóság helyénvalónak tartja elsőként annak értékelését, hogy az a) és a c) intézkedéssel nyújtott ellentételezésben vállalkozás részesült-e. Ha igen, és amennyiben a LED-lámpatestek finanszírozása (b) intézkedés) előnyhöz juttatta ugyanazokat a szervezeteket, akkor egyúttal megállapítható, hogy ebben az előnyben is vállalkozás részesült.

5.2. A VÁLLALKOZÁS FOGALMA

5.2.1. Jogi szempontok

- (105) A vállalkozás fogalma minden gazdasági tevékenységet végző jogalanyra kiterjed, azok jogállásától és finanszírozásának módjától függetlenül ⁽¹²⁷⁾. Bármely, piacon áruk vagy szolgáltatások kínálásából álló tevékenység gazdasági tevékenységnek minősül ⁽¹²⁸⁾.
- (106) A panaszos állításával ellentétben nem döntő, hogy egy adott tevékenységet elvben magánszereplő is folytathat. Ehelyett a tevékenység folytatásának konkrét körülményeit kell megállapítani ⁽¹²⁹⁾. E tekintetben azt kell megvizsgálni, hogy az érintett tevékenység a jellegénél, a céljánál és a rá vonatkozó szabályoknál fogva kapcsolódik-e közhatalom gyakorlásához, vagy van-e az EGT versenyszabályainak alkalmazását indokoló gazdasági jellege ⁽¹³⁰⁾.
- (107) A nemzeti feltételektől függően különbség lehet az EGT-államok között a tekintetben, hogy az adott tevékenységnek van-e piaca ⁽¹³¹⁾. Emellett politikai döntések vagy gazdasági fejlemények következtében idővel változhat az adott tevékenység minősítése.
- (108) A több tevékenységet folytató szervezetek esetében a jogi minősítést mindegyik tevékenység tekintetében külön kell elvégezni. Tehát az, hogy valamely szervezet közhatalmat gyakorol, nem zárja ki, hogy a tevékenységei tekintetében vállalkozásnak minősüljön ⁽¹³²⁾. Ha azonban a gazdasági tevékenység nem választható el a közhatalom gyakorlásától, az adott jogalany által folytatott tevékenység összessége nem gazdasági jellegűnek minősül ⁽¹³³⁾.

⁽¹²⁶⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott 2017. január 18-i 3/17/COL határozat.

⁽¹²⁷⁾ Az EFTA-Bíróság E-9/19. sz., *Abelia és WTW AS* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2020. november 17-én hozott ítéletének 87. pontja; az EFTA-Bíróság E-5/07. sz., *Private Barnehagers Landsforbund* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2008., 62. o.) 78. pontja; az EFTA-Bíróság E-8/00. sz., *Private Landsorganisasjonen i Norge* kontra *Kommunenenes Sentralforbund és társai* ügyben 2002. március 22-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2002., 114. o.) 62. pontja.

⁽¹²⁸⁾ Az EFTA-Bíróság E-4/10., E-6/10. és E-7/10. sz., *Liechtensteini Hercegség és társai* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság egyesített ügyekben 2011. május 10-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2011., 16. o.) 54. pontja; a Bíróság 1987. június 16-i ítélete, Bizottság kontra Olaszország, 118/85, ECLI:EU:C:1987:283, 7. pont; a Bíróság 1998. június 18-i ítélete, Bizottság kontra Olaszország, C-35/96, ECLI:EU:C:1998:303, 36. pont; a Bíróság 2000. szeptember 12-i ítélete, Pavlov és társai, C-180/98–C-184/98. sz. egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2000:428, 75. pont.

⁽¹²⁹⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, az *Abelia és WTW AS* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben hozott ítélet 88. pontja; a (127) lábjegyzetben hivatkozott, a *Private Barnehagers Landsforbund* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben hozott ítélet 80. pontja.

⁽¹³⁰⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, az *Abelia és WTW AS* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben hozott ítélet 89. pontja; A Bíróság 2019. november 7-i ítélete, *Aanbestedingskalender* és társai kontra Bizottság, C-687/17. P, ECLI:EU:C:2019:932, 15-16. pont.

⁽¹³¹⁾ A Bíróság 1993. február 17-i ítélete, Poucet és Pistre kontra AGF és Cancava, C-159/91. és C-160/91. sz. egyesített ügyek, ECLI:EU:C:1993:63, 16–20. pont.

⁽¹³²⁾ A Bíróság 2008. július 1-jei ítélete, *Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)* kontra *Elliniko Dimosio*, C-49/07, ECLI:EU:C:2008:376, 25. pont.

⁽¹³³⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, az *Abelia és WTW AS* kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben hozott ítélet 90. pontja; a (130) lábjegyzetben hivatkozott, az *Aanbestedingskalender* és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 17–19. pontja; a Bíróság 2012. július 12-i ítélete, *Compass-Datenbank GmbH* kontra *Republik Österreich*, C-138/11 ECLI:EU:C:2012:449, 38. pont.

- (109) Az EFTA-Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a „szolgáltatások” fogalmának az alapvető szabadságok értelmében vett meghatározása lényeges annak eldöntéséhez, hogy a tevékenység az adott állami támogatás összefüggésében gazdasági jellegű-e. Az EGT-megállapodás 37. cikkének első bekezdéséből következik, hogy csak a rendszerint díjazás ellenében nyújtott szolgáltatások minősülnek a Megállapodás értelmében vett szolgáltatásnak ⁽¹³⁴⁾.
- (110) A díjazás lényegi jellemzője, hogy az adott szolgáltatásért nyújtott ellenszolgáltatást képez ⁽¹³⁵⁾. Ezenkívül a díjazásról rendszerint a szolgáltató és a szolgáltatás igénybe vevője állapotodik meg ⁽¹³⁶⁾.
- (111) A „szolgáltatások” fogalmát egyúttal az EGT-megállapodás 37. cikkének második bekezdésére figyelemmel kell értelmezni ⁽¹³⁷⁾. E rendelkezés szerint a szolgáltatások körébe tartoznak különösen az ipari vagy kereskedelmi jellegű, illetve a kézműipari vagy szabadfoglalkozásuként végzett tevékenységek.
- (112) Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a tevékenység jellegét arra tekintettel kell megállapítani, milyen ágazatban folytatják, és hogyan szerveződik az adott ágazat.
- (113) Például az oktatás területén a nemzeti rendszer keretében biztosított oktatásfinanszírozás nem tekinthető szolgáltatásért nyújtott ellenszolgáltatásnak, ha két feltétel teljesül. Az egyik, hogy az állam az oktatási rendszer létesítésével és fenntartásával nem jövedelemszerző tevékenységet kíván folytatni, hanem a lakosság felé fennálló kötelezettségeit kívánja teljesíteni. A másik, hogy az oktatási rendszert általában közpénzből, nem pedig a rendszert igénybe vevők befizetéseiből finanszírozzák ⁽¹³⁸⁾.
- (114) Hasonló érvelés alapján nincs díjazási elem a Norvégiában működő önkormányzat óvodák esetében sem. Ennek megfelelően az önkormányzat óvodák nem minősültek vállalkozásnak az állami támogatással összefüggésben ⁽¹³⁹⁾.
- (115) Az egészségügyi ágazatot illetően az EFTA-Bíróság megállapította, hogy a közbeszerzés, az információs és kommunikációs technológiák, valamint az archiválás terén nyújtott támogatási szolgáltatások jellegét a szolgáltatások későbbi igénybevétele alapján kell megállapítani. Ha a támogatási szolgáltatások nem a piacon, hanem szolidaritási alapon létrehozott nemzeti egészségügyi rendszer keretében nyújtják, akkor e szolgáltatások nem gazdasági jellegűek ⁽¹⁴⁰⁾.

5.2.2. A jogi szempontok alkalmazása a szóban forgó ügyben

- (116) A fenti (53)–(54) preambulumbekkezdésben leírtak szerint a BKK csoport tagvállalatai több piacon gazdasági tevékenységet folytatnak.
- (117) A Bíróság szerint lehetséges, hogy egy szervezet gazdasági és nem gazdasági jellegű tevékenységet egyaránt folytasson. Ennek azonban az a feltétele, hogy az általa kapott különböző finanszírozásokról külön számlákat vezessen, így ugyanis kizárhatja annak a kockázatát, hogy a nem gazdasági jellegű tevékenységeiért kapott közfinanszírozást a gazdasági tevékenységei keresztfinanszírozására fordítsa ⁽¹⁴¹⁾. Tehát ki kell zárni a keresztfinanszírozás kockázatát ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a közfinanszírozás nem gazdasági jellegű tevékenységért jár.

⁽¹³⁴⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, a *Private Barnehagers Landsforbund* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 80–81. pontja.

⁽¹³⁵⁾ Az EFTA-Bíróság E-13/19. sz., *Hraðbraut ehf.* kontra *mennta- og menningarmálaráðuneytið, Verzlunarskóli Íslands ses., Tækniskólinn ehf. Is Menntaskóli Borgarfjarðar ehf.* ügyben 2020. december 10-én hozott ítéletének 91. pontja; a (127) lábjegyzetben hivatkozott, a *Private Barnehagers Landsforbund* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 81. pontja; a Bíróság 1988. szeptember 27-i ítélete, *Belga állam* kontra *Humbel és Edel*, 263/86, ECLI:EU:C:1988:451, 17. pont.

⁽¹³⁶⁾ A (135) lábjegyzetben hivatkozott, a *belga állam* kontra *Humbel és Edel* ügyben hozott ítélet 17. pontja.

⁽¹³⁷⁾ A (135) lábjegyzetben hivatkozott, a *belga állam* kontra *Humbel és Edel* ügyben hozott ítélet 16. pontja.

⁽¹³⁸⁾ A (135) lábjegyzetben hivatkozott, a *Hraðbraut ehf.* ügyben hozott ítélet 92. pontja.

⁽¹³⁹⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, a *Private Barnehagers Landsforbund* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 82–84. pontja.

⁽¹⁴⁰⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, az *Abelia és WTW AS* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 95–97. pontja.

⁽¹⁴¹⁾ A Bíróság 2017. június 27-i ítélete, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania* kontra *Ayuntamiento de Getafe*, C-74/16, ECLI:EU:2017:496, 51. pont.

- (118) A szóban forgó ügyben semmilyen érvet nem terjesztettek a Hatóság elé arra vonatkozóan, hogy kielégítő óvintézkedéseket hoztak az érintett szerződések alapján más gazdasági tevékenységből származó bevételek és költségek tényleges és megfelelő elkülönítése érdekében. Éppen ellenkezőleg, a norvég hatóságok előadták, hogy óvintézkedéseket kellett volna bevezetni, a keresztfinanszírozás pedig nem zárható ki ⁽¹⁴²⁾.
- (119) Tehát ennek alapján és függetlenül attól, hogy az ellentételezett tevékenység gazdasági jellegű-e, a Hatóság nem juthat más következtetésre, mint hogy az a) és a c) intézkedéssel nyújtott ellentételezésben vállalkozás részesült.
- (120) Az előadott érvekre való tekintettel a Hatóság mindazonáltal azt is megvizsgálja, hogy maga az érintett intézkedésekkel ellentételezett tevékenység gazdasági jellegű-e. A Hatóság elsőként a BKK csoport tagvállalatainak tulajdonában lévő közvilágítással kapcsolatos tevékenységet értékeli.
- (121) A fenti (59)–(60) preambulumbekzdésben már leírtak szerint a norvég hatóságok arra hivatkoztak, hogy a norvég közúti törvény 20. szakasza értelmében a települési önkormányzatok feladata az önkormányzati tulajdonban lévő utak üzemeltetése és fenntartása. A 20. szakasz ugyan nem kötelezi a települési önkormányzatokat a közvilágítás szolgáltatására vagy meghatározott mértékű közvilágítás biztosítására, de ez a tevékenység előmozdítja a közúti közlekedésbiztonság céljának teljesülését. Ezenkívül a városi önkormányzat a Norvég Közúti Igazgatóság (*Statens vegvesen*) szabványát (*veinormalen*) követi a közutak tervezése, építése és fejlesztése során. Ez a szabvány a közvilágítás meglétére vonatkozó előírásokat tartalmazza ⁽¹⁴³⁾.
- (122) Mindezek ismeretében a norvég hatóságok a (61) preambulumbekzdésben foglaltak szerint azt állítják, hogy a *Selex*-ügyben hozott ítélet alátámasztja azt az álláspontjukat, miszerint az ellentételezett szolgáltatások nem gazdasági jellegűek ⁽¹⁴⁴⁾. Továbbá a (62) preambulumbekzdésben leírtak szerint a norvég hatóságok az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás közhatalomról és hatósági jogköréről szóló 17. pontjára hivatkoztak ⁽¹⁴⁵⁾. A norvég hatóságok állítása szerint a közbiztonsági célú tevékenységet mindenképpen a társadalmi, kulturális, oktatási és pedagógiai célú, nem gazdasági jellegű tevékenységekkel azonos módon kell minősíteni.
- (123) Amint az már megállapítást nyert, a tevékenység folytatásának konkrét körülményeit kell megállapítani annak eldöntéséhez, hogy a tevékenység gazdasági jellegű-e ⁽¹⁴⁶⁾. A szóban forgó ügyben a vizsgálat természetes kiindulópontja a Norvégia önkormányzat tulajdonban lévő útjai mentén biztosított közvilágítás tekintetében hatályos szabályozási keret, valamint a Bergenben fennálló sajátos körülmények.
- (124) Ami a Norvégiában hatályos szabályozási keretet illeti, a norvég hatóságok által hivatkozott jogszabály és szabványok mindössze azt írják elő, a települési önkormányzatok feladata az önkormányzati tulajdonú közúti infrastruktúra üzemeltetése, a közvilágítás meglétére vonatkozó követelményeknek pedig teljesülniük kell ahhoz, hogy a közutak megfeleljenek a Norvég Közúti Igazgatóság (*Statens vegvesen*) szabványának (*veinormalen*). A fentiekben leírtak szerint a törvény 20. szakasza azonban nem írja elő a települési önkormányzatok számára a közvilágítás szolgáltatását vagy meghatározott mértékű közvilágítás biztosítását. Ezenkívül semmilyen akadálya nincs annak, hogy a települési önkormányzatok üzleti alapon működő szervezettel kössenek szerződést az önkormányzati tulajdonú utak gazdasági tevékenységként történő üzemeltetésére és fenntartására (vagy ennek bármely részére).
- (125) A Bergenben fennálló sajátos körülményeket illetően a Hatóság megjegyzi, hogy a közvilágítási infrastruktúrának a Bergen Lysverker értékesítésébe való bevonása azzal a következménnyel járt, hogy a BKK DA lett az érintett önkormányzati tulajdonú utak esetében rendelkezésre álló egyetlen szolgáltató. A BKK DA öt másik ajánlattevővel versengve tett szert erre a helyzetre.
- (126) Ezenkívül a (32) preambulumbekzdésben foglaltak szerint az adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontja tartalmazta a későbbi gazdasági ellentételezést szabályozó mechanizmust. Ez a mechanizmus szabályozott mértékű megtérülést tesz lehetővé.

⁽¹⁴²⁾ 1126801. sz. dokumentum, 7. o.

⁽¹⁴³⁾ 1126801. sz. dokumentum, 4. o.; 1194249. sz. dokumentum, 5. o.

⁽¹⁴⁴⁾ A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság (77) lábjegyzetben hivatkozott ítéletei.

⁽¹⁴⁵⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás.

⁽¹⁴⁶⁾ A (127) lábjegyzetben hivatkozott, az *Abelia* és *WTW AS* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 88. pontja; a (127) lábjegyzetben hivatkozott, a *Private Barnehagers Landsforbund* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* ügyben hozott ítélet 80. pontja.

- (127) Ennek alapján az a Hatóság álláspontja, hogy a városi önkormányzat a közvilágítási infrastruktúra értékesítésével, egyúttal a szabályozott mértékű megtérülést lehetővé tevő ellentételezési mechanizmus létrehozásával megteremtette a piacot arra, hogy az érintett szolgáltatásokat gazdasági tevékenységként nyújtsák a városi önkormányzat számára. Az, hogy az infrastruktúra egyedi jellegű, emiatt pedig a vevő lett a rendelkezésre álló egyetlen szolgáltató, önmagában nem jelenti azt, hogy a BKK csoport érintett tagvállalatai nem nyújtottak szolgáltatásokat a piacon. Emellett a BKK DA öt másik ajánlattevővel versengve tett szert kizárólagos helyzetére.
- (128) Ez azt álláspontot alátámasztja, ahogyan a BKK csoport és a városi önkormányzat a rendszeres időközönként kötött későbbi szerződések tekintetében eljár. A BKK csoport igyekezett úgy értelmezni a szerződési feltételeket, hogy a lehető legnagyobb nyereség érhesse el, és hangsúlyozta, hogy üzleti alapon működik annak érdekében, hogy értéket teremtsen a részvényesei számára ⁽¹⁴⁷⁾. A másik oldalról a városi önkormányzat abból kiindulva járt el, hogy a másik fél üzleti alapon működő szolgáltató. Tulajdonképpen a norvég hatóságok említést tettek arról, hogy a BKK csoport infrastruktúrátulajdonosként piaci erővel rendelkezik.
- (129) Amint a norvég közbeszerzési panasztestülethez (KOFA) benyújtott több panaszról is kiderült, a közvilágítás fenntartásához és üzemeltetéséhez kapcsolódó szolgáltatásokat további szolgáltatók is kínálják üzleti alapon ⁽¹⁴⁸⁾. Ennek megfelelően a városi önkormányzat a 3.1.4. szakaszban leírtak szerint több szolgáltatótól is kapott ajánlatot, amikor pályázatot írt ki ilyen szolgáltatásokra.
- (130) Következésképpen a Hatóság megállapította, hogy valóban bevett gyakorlat volt Norvégiában és a bergeni térségben, hogy díjazás ellenében nyújtsanak fenntartási és üzemeltetési szolgáltatásokat. Ez egyúttal arra utal, hogy ez a tevékenység gazdasági jellegű.
- (131) Ami a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás fenntartása és üzemeltetése tekintetében fizetett ellentételezést illeti, a szerződési feltételek nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely alapján eltérően kellene minősíteni ezt a tevékenységet. A feltételek 2020. április 1-jéig megegyeztek a BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágításra vonatkozó feltételekkel, azzal a kivétellel, hogy nem volt ellentételezendő beruházási kiadás. 2020. április 1. óta a szolgáltatásokat pályázati eljárás útján odaítélt üzleti szerződés alapján nyújtják ⁽¹⁴⁹⁾.
- (132) Azzal kapcsolatosan, hogy a norvég hatóságok a *Selex*-ügyben hozott ítéletre ⁽¹⁵⁰⁾ hivatkoztak, megjegyzendő, hogy a hivatkozott ügy az Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért (a továbbiakban: Eurocontrol) tevékenységét érintette. Az Eurocontrolt különböző európai államok hozták létre a légi közlekedés biztonságával kapcsolatos együttműködésről szóló nemzetközi egyezmény alapján ⁽¹⁵¹⁾.
- (133) A fellebbezési eljárásban a Bíróság ismét az előző ügyben megfogalmazott megállapításra jutott, tehát összességében véve az Eurocontrol tevékenységei a jellegüknél, céljuknál és a rájuk vonatkozó szabályoknál fogva a légtér ellenőrzésével és felügyeletével összefüggő közhatalom gyakorlásához kapcsolódnak. Ez a következtetés az Eurocontrol által a nemzeti közigazgatási szerveknek különösen a légiforgalmi szolgáltatási berendezések és rendszerek beszerzésére kiírt pályázatokhoz nyújtott segítségre is vonatkozott ⁽¹⁵²⁾.
- (134) A (123)–(131) preambulumbekkezdésben megfogalmazott értékelésre tekintettel a Hatóság ezért fenntartja, hogy a szóban forgó ügy lényegesen eltér a *Selex*-ügyben hozott ítélettől. Emellett megjegyzendő, hogy a *Selex*-ügyben hozott ítéletében a Bíróság tulajdonképpen megfogalmazta, hogy ha egy szervezet nyereségérdekelt, az arra utal, hogy a tevékenység gazdasági jellegű ⁽¹⁵³⁾.

⁽¹⁴⁷⁾ 1194227. sz. dokumentum, 2. o.

⁽¹⁴⁸⁾ A 2021/1439. sz., *Otera Traftec AS* kontra *Lillehammer városi önkormányzat* ügyben 2022. március 23-án hozott határozat; a 2021/367. sz., *Nett-Tjenester AS* kontra *Fredrikstad városi önkormányzat* ügyben 2021. március 24-én hozott határozat; a 2015/47., 2015/48., 2015/49. és 2015/50. sz. *Nettpartner AS* kontra *Stavanger városi önkormányzat és társai* egyesített ügyekben 2015. szeptember 14-én hozott határozat; a 2015/71. sz., *Traftec AS* kontra *Vest-Agder megyei önkormányzat* ügyben 2015. szeptember 2-án hozott határozat. A határozatok elérhetők a következő internetcímen: <https://www.klagenemndssekretariatet.no/klagenemnda-for-offentlige-anskaffelser-kofa/>

⁽¹⁴⁹⁾ Lásd a 3.1.3. és a 3.1.4. szakaszt.

⁽¹⁵⁰⁾ A Bíróság és az Elsőfokú Bíróság (77) lábjegyzetben hivatkozott ítéletei.

⁽¹⁵¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság (77) lábjegyzetben hivatkozott ítéletének 1. pontja.

⁽¹⁵²⁾ A Bíróság (77) lábjegyzetben hivatkozott ítéletének 71–72. pontja.

⁽¹⁵³⁾ A Bíróság (77) lábjegyzetben hivatkozott ítéletének 116–117. pontja.

- (135) A Hatóság emellett azt sem tudja elfogadni, hogy az a) és a c) intézkedéssel ellentételezett tevékenység az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 17. pontja értelmében közhatalomhoz vagy hatósági jogkörhöz kapcsolódik ⁽¹⁵⁴⁾. Ezzel szemben a városi önkormányzat üzleti és gazdasági alapon működő szolgáltatónak nyújtott ellentételezést. Így a helyzet párhuzamba állítható azzal az esettel, amikor egy települési önkormányzat üzleti alapon működő építési vállalkozótól szerez be kivitelezési szolgáltatásokat a tulajdonában lévő utak építésével és fenntartásával összefüggésben.
- (136) Ehhez hasonlóan az az állítás sem győzte meg a Hatóságot, hogy a közbiztonsági célú tevékenységeket a társadalmi, kulturális, oktatási és pedagógiai célú, nem gazdasági jellegű tevékenységekkel azonos módon kell minősíteni. Az ítélezési gyakorlatban nincs alapja annak a következtetésnek, hogy a tevékenység önmagában véve azért nem gazdasági jellegű, mert egy adott célt elérésére irányulnak. Ehhez a fent leírtak szerint a tevékenység folytatásának konkrét körülményeit kell megállapítani. Például a közvagyonot érintő fenntartási tevékenység akkor is egyértelműen végezhető gazdasági alapon, ha a felhasználók biztonsága miatt szükséges.

5.2.3. Következtetés

- (137) A fentiek alapján a Hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az a) és a c) intézkedéssel nyújtott ellentételezésben vállalkozás részesült. Amennyiben a LED-lámpatestek finanszírozása (b) intézkedés) előnyhöz juttatta ugyanazokat a szervezeteket, akkor megállapítható, hogy ebben az előnyben is vállalkozás részesült.

5.3. ÁLLAMI FORRÁSOK MEGLÉTE

- (138) Ahhoz, hogy egy intézkedés állami támogatásnak minősüljön, azt az államnak kell nyújtania vagy állami forrásokból kell nyújtani. Az állami források fogalma az állami szint alatti, regionális szervezetek forrásaira is kiterjed ⁽¹⁵⁵⁾.
- (139) Az összes intézkedést a városi önkormányzat költségvetéséből finanszírozták. Ezért állami források felhasználásával valósultak meg.

5.4. ELŐNY

5.4.1. Bevezetés

- (140) Az EGT-megállapodás 61. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között nem tudott volna megszerezni ⁽¹⁵⁶⁾. Következésképpen nemcsak a pozitív juttatások – például támogatások, kölcsönök vagy közvetlen befektetések – jelenthetnek előnyt, hanem olyan beavatkozások is, amelyek a szó szoros értelmében véve nem minősülnek támogatásnak, de azonos jellegűek és hatásúak ⁽¹⁵⁷⁾. Ezzel összhangban nem tekinthető úgy, hogy egy intézkedés nem tartozik az állami támogatás tilalmának hatálya alá pusztán azért, mert kölcsönös kötelezettségvállalásokból álló megállapodás formájában valósul meg ⁽¹⁵⁸⁾.

⁽¹⁵⁴⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás.

⁽¹⁵⁵⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 48. pontja és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat.

⁽¹⁵⁶⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 66. pontja; a Bíróság 1996. július 11-i ítélete, Syndicat français de l'Express international (SFEI) és társai kontra La Poste és társai, C-39/94, ECLI:EU:C:1996:285, 60. pont; a Bíróság 1999. április 29-i ítélete, Spanyolország kontra Bizottság, C-342/96, ECLI:EU:C:1999:210, 41. pont.

⁽¹⁵⁷⁾ A Bíróság 1974. július 2-i ítélete, Olaszország kontra Bizottság, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13. pont; az EFTA-Bíróság E-12/11. sz., Asker Brygge kontra EFTA Felügyeleti Hatóság ügyben 2012. augusztus 17-én hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2012., 536. o.) 55. pontja; a Bíróság 2003. november 20-i ítélete, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie kontra GEMO SA, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, 28. pont.

⁽¹⁵⁸⁾ Az Elsőfokú Bíróság 1999. január 28-i ítélete, BAI kontra Bizottság, T-14/96, ECLI:EU:T:1999:12, 71. pont.

5.4.2. *Az Altmark-feltételek alapján ki nem zárható előny*

5.4.2.1. *Az Altmark-feltételek*

- (141) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatásért járó kompenzáció tekintetében konkrét ítélezési gyakorlat áll rendelkezésre. A Bíróság *Altmark*-ügyben hozott ítéletéből következik, hogy az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében vett előny megléte ilyen ügyekben kizárható az alábbi négy feltétel egyidejű teljesülése esetén ⁽¹⁵⁹⁾:
- i. „Egyrészt a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie.
 - ii. Másrészt az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani [...].
 - iii. Harmadszor: az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek egészben vagy részben való fedezéséhez szükséges mértéket, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.
 - iv. Negyedszer: amikor egy adott esetben a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, amely lehetővé tenné, hogy azt a jelöltet válasszák, aki a közösségnek legkevesebb költséggel járó szolgáltatást tudja nyújtani, a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és [...] megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.”
- (142) A Hatóság iránymutatást tett közzé az állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésre való alkalmazásáról ⁽¹⁶⁰⁾. Az *Altmark*-feltételekkel az iránymutatás 3. szakasza foglalkozik.

5.4.2.2. *Az Altmark-feltételek alkalmazása a szóban forgó ügyben*

- (143) Az első feltétel szerint a kedvezményezett vállalkozást egyértelműen meghatározott közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie.
- (144) A Bíróság szerint e feltétel célja az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása. Szükségessé teszi először is annak megállapítását, hogy a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen terheli-e közszolgáltatási kötelezettség, másodszor pedig, hogy e kötelezettség egyértelműen meghatározott-e. Ennek megfelelően minimumkövetelményeknek kell teljesülniük a tekintetben, hogy van egy vagy több olyan hatósági aktus, amely kellő pontossággal meghatározza a megbízott vállalkozás(oka)t terhelő közszolgáltatási kötelezettség jellegét, időtartamát és hatályát ⁽¹⁶¹⁾.
- (145) Ugyanezen szellemben a Bíróság helybenhagyta a Törvényszék ítéletét, amelyben megállapítást nyert, hogy amennyiben a vizsgált szolgáltatást a nemzeti jog nem határozza meg egyértelműen általános gazdasági érdekű szolgáltatásként, az első *Altmark*-feltétel nem teljesül. Ezt a megállapítást nem kérdőjelezhetette meg az érintett piac hiányossága és az, hogy a szolgáltatás meghatározható lett volna általános gazdasági érdekű szolgáltatásként. E körülmények nem voltak lényegesek annak megállapításához, hogy az érintett vállalkozásokat ténylegesen megbízták-e hatósági aktusban közszolgáltatási kötelezettséggel, és e kötelezettséget egyértelműen meghatározta-e az adott aktus ⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁹⁾ A (26) lábjegyzetben hivatkozott, az *Altmark*-ügyben hozott ítélet 87–93. pontja.

⁽¹⁶⁰⁾ HL L 161., 2013.6.13., 12. o. (I. melléklet); EGT-kiegészítés, 34. sz., 2013.6.13., 1. o. (I. melléklet).

⁽¹⁶¹⁾ A Bíróság 2017. december 20-i ítélete, Comunidad Autónoma del País Vasco és társai kontra Bizottság, C-66/16. P, ECLI:EU:C:2017:654, 72–73. pont.

⁽¹⁶²⁾ Ugyanott, 74–75. pont.

- (146) Továbbá az állandó ítélezési gyakorlatból következően akkor tekinthető úgy, hogy egy vállalkozást általános gazdasági érdekű szolgáltatással bízzák meg, ha hatósági aktusban kap erre megbízást⁽¹⁶³⁾. Az ilyen megbízási aktusok körébe tartozhatnak a szerződések is, feltéve, hogy hatóság kezdeményezésére jönnek létre, és kötelező erejűek⁽¹⁶⁴⁾. Az, hogy egy szolgáltatás közbeszerzési szerződés tárgyát képezi, nem elegendő ahhoz, hogy bármilyen konkrét magyarázat nélkül általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősüljön⁽¹⁶⁵⁾.
- (147) A lényegi kérdés tehát nem az, hogy a városi önkormányzat az érintett szolgáltatásokat magában foglaló általános gazdasági érdekű szolgáltatással megbízhatta-e a BKK csoport tagvállalatait, hanem az, hogy ezt ténylegesen megtette-e.
- (148) E kérdés vizsgálatának természetes kiindulópontja, hogy sem a norvég hatóságok, sem a BKK Veilys nem állította, hogy a BKK csoport általános gazdasági érdekű szolgáltatásra kapott megbízást.
- (149) Amint a fenti 3–4. szakaszból kiderül, a norvég hatóságok észrevételeikben egyáltalán nem hivatkoztak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló jogszabályra. A BKK Veilys mindössze azt állította, hogy ha a közvilágítás biztosítása általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak minősül, akkor az *Altmark*-feltételek teljesülnek. Ez az eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott előzetes megállapítással összhangban arra utal, hogy a BKK csoport tagvállalatait nem terhelte és jelenleg sem terheli közszolgáltatási kötelezettség az említett intézkedések tekintetében⁽¹⁶⁶⁾.
- (150) Ezt az álláspontot a norvég hatóságok által benyújtott szerződések is alátámasztják.
- (151) A fenti 3. szakaszban leírtak szerint az 1996. évi adásvételi szerződés fő ismérve, hogy a városi önkormányzat eladott, a BKK DA pedig megvásárolt egy vállalkozást. A szerződés ugyan tartalmazott a közvilágítás és a kapcsolódó szolgáltatások jövőbeli nyújtására vonatkozó rendelkezéseket, azonban a benyújtott dokumentumokban semmilyen utalás nem volt arra, hogy a városi önkormányzat – az ítélezési gyakorlat értelmében véve – közszolgáltatási kötelezettséggel bízta volna meg a BKK DA-t.
- (152) Ugyanez a BKK csoport tagvállalataival kötött későbbi szerződésekre is igaz. A BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítással kapcsolatos tevékenység azt tükrözi, hogy a városi önkormányzat a szükséges inputot ellenőrző eladótól vásárol, nem pedig közszolgáltatási kötelezettségre ad megbízást. Ami a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás fenntartását és üzemeltetését illeti, e szolgáltatásokat a városi önkormányzat az infrastruktúráján keresztül nyújtott közvilágítás inputjaként szerezte be. Mindkét tevékenységcsoport úgy szerepelt a szerződésekben, hogy semmilyen rendelkezés, magyarázat vagy jelzés nem utalt arra, hogy a BKK csoport tagvállalatai általános gazdasági érdekű szolgáltatásra kapnak megbízást.

5.4.2.3. Következtetés

- (153) A fenti megfontolások alapján a Hatóság fenntartja az eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott előzetes megállapítását. Ami a három intézkedést illeti, a BKK csoport tagvállalatait nem terhelte és jelenleg sem terheli közszolgáltatási kötelezettség. Következésképpen az *Altmark*-feltételek alapján nem zárható ki az előny.

5.4.3. A piacgazdasági szereplő elve

5.4.3.1. Háttér

- (154) Akkor tekintendő úgy, hogy a közjogi szervezetek által végrehajtott gazdasági ügyletek nem juttatják előnyhöz a másik felet, ezáltal pedig nem minősülnek állami támogatásnak, ha összhangban vannak a szokásos piaci feltételekkel. A piaci feltételeknek való megfelelés kérdését a piacgazdasági szereplő elve szerint kell vizsgálni.

⁽¹⁶³⁾ A Bíróság 1997. október 23-i ítélete, Bizottság kontra Francia Köztársaság, C-159/94, ECLI:EU:C:1997:501, 65. pont.

⁽¹⁶⁴⁾ A Törvényszék 2012. november 7-i ítélete, Coordination bruxelloise d'institutions sociales et de santé (CBI) kontra Bizottság, T-137/10, ECLI:EU:T:2012:584, 109. pont.

⁽¹⁶⁵⁾ A Törvényszék 2015. november 26-i ítélete, Spanyolország kontra Bizottság, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891, 71. pont. A Bíróság fellebbezést követően helybenhagyta az ítéletet a C-81/16. P. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2017. december 20-án hozott ítéletével (ECLI:EU:C:2017:1003). Lásd különösen a Bíróság ítéletének 49. pontját.

⁽¹⁶⁶⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat 33. pontját.

- (155) Egy rendelkezésnek a piacgazdasági szereplő elve alapján történő vizsgálatokor a meghatározó szempont az, hogy a közjogi szervezet úgy járt-e el, ahogyan hasonló helyzetben egy piaci szereplő tette volna ⁽¹⁶⁷⁾. Következésképpen csak a gazdasági szereplői minőséghez – nem pedig a közhatalmi minőséghez – kapcsolódó előnyöket és kötelezettségeket kell figyelembe venni ⁽¹⁶⁸⁾.
- (156) Azt a kérdést, hogy az ügylet állami támogatást tartalmazott-e, az ügyletről hozott döntés időpontjában fennálló helyzet alapján kell megválaszolni ⁽¹⁶⁹⁾. Tehát az, hogy mi minősül szokásos díjazásnak, azoktól a tényezőktől függ, amelyeket egy szokásos piaci feltételek mellett eljáró vállalkozás figyelembe vett volna a díjazás meghatározásához ⁽¹⁷⁰⁾.
- (157) A piacgazdasági szereplő elvének alkalmazásakor a Hatóságnak összetett gazdasági értékelést kell végeznie ⁽¹⁷¹⁾. Ezen értékelés során a rendelkezésre álló objektív és ellenőrizhető körülményekből kell kiindulnia ⁽¹⁷²⁾.
- (158) A panaszban foglalt állításokkal összhangban a Hatóság az alábbiakban megvizsgálja, hogy a BKK csoport a piaci árakat meghaladó mértékű ellentételezésben részesült-e a fenntartásért és az üzemeltetésért (a) intézkedés). Ezt követően a Hatóság azt vizsgálja, hogy a 12 000 darab LED-lámpatest finanszírozása (b) intézkedés) előnyhöz juttatta-e a vállalatcsoportot.
- (159) Végezetül a Hatóság a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezéssel (c) intézkedés) foglalkozik. E vizsgálat során a Hatóság elsőként azt mérlegeli, hogy az ellentételezés megfelel-e a beruházási kiadások ellentételezésével kapcsolatos szokásos piaci gyakorlatnak. Ezt követően a Hatóság megvizsgálja, hogy a BKK csoport a piaci árakat meghaladó mértékű ellentételezésben részesült-e e kiadások tekintetében.

5.4.4. Az a) intézkedés (üzemeltetés és fenntartás)

5.4.4.1. A BKK tulajdonában lévő infrastruktúra tekintetében fizetett ellentételezés

- (160) A hivatalos vizsgálati eljárás keretében a Hatóság kiegészítő információkat kapott a Bergen Lysverkernek a városi önkormányzat általi értékesítéséről.
- (161) A 3.1.2. szakaszban leírtak szerint a városi önkormányzat 1996-ban eszközállományával és tevékenységével együtt eladta az önkormányzati tulajdonban lévő Bergen Lysverkert a BKK DA-nak. Noha a BKK DA ajánlattételi eljárás útján vásárolta fel a Bergen Lysverkert, az adásvétel egyúttal egy leányvállalat belső áthelyezését is jelentette. A BKK DA akkoriban a városi önkormányzat kizárólagos ellenőrzése alatt állt.
- (162) A közvilágításnak a BKK DA által felvásárolt infrastruktúrára keresztüli jövőbeli biztosításáért járó ellentételezést szabályozó mechanizmust az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontja rögzítette. A 3.1.2. és a 4.1.1. szakaszban ismertetett információk alapján a norvég hatóságok és a BKK Veilys egyetért abban, hogy ez a rendelkezés kötötte – és jelenleg is köti – a két felet az ellentételezés megállapítása tekintetében.
- (163) Amint már említettük, azt a kérdést, hogy az ügylet állami támogatást tartalmazott-e, az ügyletről hozott döntés időpontjában fennálló helyzet alapján kell megválaszolni ⁽¹⁷³⁾. Következésképpen ha az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt ellentételezési mechanizmust a létrehozásakor úgy alakították ki, hogy a jövőbeli ellentételezés mértékét a piaci árakra korlátozza, akkor az e mechanizmus szerint később megállapított ellentételezés nem minősül előnynek ⁽¹⁷⁴⁾.

⁽¹⁶⁷⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 76. pontja; a Bíróság 1991. március 21-i ítélete, Olaszország kontra Bizottság, C-305/89, ECLI:EU:C:1991:142, 19. pont; a Törvényszék 2003. március 6-i ítélete, Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság, T-228/99. és T-233/99. sz. egyesített ügyek, ECLI:EU:T:2003:57, 208. pont.

⁽¹⁶⁸⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 77. pontja; a Bíróság 2012. június 5-i ítélete, Bizottság kontra Électricité de France (EDF), C-124/10. P, ECLI:EU:C:2012:318, 79., 80. és 81. pont.

⁽¹⁶⁹⁾ A (167) lábjegyzetben hivatkozott, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale ügyben hozott ítélet 245–246. pontja.

⁽¹⁷⁰⁾ A (156) lábjegyzetben hivatkozott, a Syndicat français de l'Express international (SFEI) ügyben hozott ítélet 60–61. pontja.

⁽¹⁷¹⁾ A Bíróság 2010. szeptember 2-i ítélete, Bizottság kontra Scott SA, C-290/07. P, ECLI:EU:C:2010:480, 68. pont. Lásd még: a Törvényszék 2022. április 27-i ítélete, Petra Flašker kontra Bizottság, T-392/20, ECLI:EU:T:2022:245, 42. pont.

⁽¹⁷²⁾ A (168) lábjegyzetben hivatkozott, az Électricité de France (EDF) ügyben hozott ítélet 102. pontja.

⁽¹⁷³⁾ A (167) lábjegyzetben hivatkozott, a Westdeutsche Landesbank Girozentrale ügyben hozott ítélet 245. és 246. pontja.

⁽¹⁷⁴⁾ Az opciós megállapodásokat illetően lásd a 157. lábjegyzetben hivatkozott, az Asker Brygge ügyben hozott ítélet 57. pontját, további hivatkozásokkal az ítélezési gyakorlatra.

- (164) Következésképpen elsőként azt kell megvizsgálni, hogy az ellentételezési mechanizmust úgy alakították-e ki, hogy a piaci árakra korlátozza a jövőbeli ellentételezést. Ha igen, akkor másodsorban azt kell megvizsgálni, hogy a mechanizmust ténylegesen alkalmazták-e.
- (165) A francia posta – *La Poste* – által a leányvállalata, az *SFMI-Chronopost* (a továbbiakban: Chronopost) részére nyújtott segítségért fizetett díjazás piaci feltételeknek való megfeleléséről szóló ügyben a Bíróság kiemelte, hogy a Chronopostnak nyújtott szolgáltatások elválaszthatatlanul összekapcsolódik a La Poste által fenntartott egyedi postai hálózattal. Mivel ezt a hálózatot nem üzleti szempontok alapján alakították ki, magánvállalkozás állami beavatkozás hiányában nem hozta volna létre ⁽¹⁷⁵⁾.
- (166) A Bíróság megállapította, hogy ebben a helyzetben a La Poste által az érintett szolgáltatások nyújtása tekintetében viselt költségek képezhetik azokat a tárgyilagos és ellenőrizhető elemeket, amelyek alapján a díjazás piaci feltételeknek való megfelelést értékelni kell. Az előny megléte először is akkor zárható ki, ha a felszámított ár megfelelően fedezte a szolgáltatások nyújtása során felmerült változó többletköltségeket, az állandó költségekhez való megfelelő hozzájárulást és a beruházási kiadás megfelelő megtérülését, másodsor pedig semmi nem utalt arra, hogy ezeket az elemeket helytelenül becsülték meg vagy önkényesen határozták meg ⁽¹⁷⁶⁾.
- (167) A szóban forgó ügy szintén olyan egyedi hálózattal elválaszthatatlanul összekapcsolódó szolgáltatásokat érint, amelyet nem üzleti szemlélettel alakítottak ki, és magánvállalkozás sem hozott volna létre állami beavatkozás hiányában. Ezenkívül az adásvételi szerződés létrejöttének időpontjában a BKK DA valójában a városi önkormányzat 100 %-os tulajdonában volt.
- (168) Mindezek alapján a Hatóság megállapította, hogy az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt ellentételezési mechanizmus létrejöttének időpontjában fennálló helyzet hasonló volt a Bíróság által a *Chronopost*-ügyben vizsgált helyzethez. Ennek megfelelően, amennyiben ez az ellentételezési mechanizmus megfelel a *Chronopost*-ügyben hozott ítélet rendelkezéseinek, a Hatóság megítélése szerint összhangban van a piaci feltételekkel.
- (169) Az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontja – a 3.1.2. szakaszban leírtak szerint – rögzíti, hogy az ellentételezésnek fedeznie kell a BKK üzemeltetési költségét és a lekötött tőke szabályozott megtérülését. A fenntartással és üzemeltetéssel kapcsolatos elemet illetően tehát ez a mechanizmus csak a költségek fedezését teszi lehetővé. A Hatóság továbbá nem kapott tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy például mesterségesen alacsony hatékonysági szint vagy a közvetett költségek nem megfelelő felosztása következtében helytelenül vagy önkényesen meghatározott költségek is ellentételezésre jogosítanak. Ennek alapján a Hatóság megállapította, hogy az ellentételezési mechanizmus fenntartással és üzemeltetéssel kapcsolatos eleme megfelel a *Chronopost*-ügyben hozott ítéletben foglalt rendelkezéseknek.
- (170) Ami az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt ellentételezési mechanizmus alkalmazásával kapcsolatos második kérdést illeti, egy észszerűen gondolkodó gazdasági magánszereplő az érintett összegekre tekintettel elegendő forrást fordított volna a megfelelés biztosítására. Ehhez ellenőrizni kellene a BKK csoport által közölt árak alapját, ideértve a közvetlen és a közvetett költségek megállapításának módját is. Emellett a Hatóság meggyőződése, hogy magánszektorbeli vevő jogi lépéseket tett volna, ha a szolgáltató nem lett volna hajlandó írásba foglalni, hogy árai megfelelnek az elfogadott ellentételezési mechanizmusnak.
- (171) A 3.3. szakaszban leírtak szerint a városi önkormányzat megkérdőjelezte, mi tekinthető magas árnak a BKK csoport részéről. A városi önkormányzat továbbá elismerte, hogy nem zárható ki, hogy az ellentételezés mértéke túlzott mértékű ellentételezést eredményezett, a felszámított árak alapjával kapcsolatos dokumentumok hiánya pedig problematikus. Emellett a hivatalos vizsgálati eljárás tárgyát képező időszak alatt midvéig fennálltak a városi önkormányzat ezen aggályai.
- (172) Ami a BKK Veilys által közölt – és a 4.1.3. szakaszban ismertetett – információkat illeti, nem tartalmaztak konkrétumokat a felszámított árak alapjával kapcsolatosan. Kiemelendő, hogy az információk között nem szerepeltek sem az üzemeltetéshez és a fenntáshoz kapcsolódó tevékenységgel járó közvetlen és közvetett költségek, sem azok meghatározásának módja. A közvetett költséget illetően nincs információ arról, milyen felosztási mechanizmust alkalmaznak, és miért tartják megfelelőnek. A konkrétumok e hiánya arra utal, hogy az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt ellentételezési mechanizmust nem alkalmazták.

⁽¹⁷⁵⁾ A Bíróság 2003. július 3-i ítélete, *Chronopost kontra Ufex és társai*, C-83/01. P., C-93/01. P. és C-94/01. P. sz. egyesített ügyek, ECLI: EU:C:2003:388, 36–37. pont.

⁽¹⁷⁶⁾ Ugyanott, 38–40. pont.

- (173) A (69) preambulumbekzdésben leírtak szerint a KOSTRA adatbázisból származó szám adatok az egyes települések villamosenergia-költséget is tartalmazó, lámpahelyenkénti éves összköltségét ismertetik. A szám adatok alapján a 2015 és 2019 közötti időszakban Bergen város önkormányzata rendelkezett a legmagasabb nyilvántartott költségekkel a bemutatott tíz nagyobb település közül.
- (174) A települések közötti költségkülönbségek a fenti (67)–(68) és (94) preambulumbekzdésben leírtak szerint több tényezőre is visszavezethetők. Sem a norvég hatóságok, sem a BKK Veilys nem közölt információt annak alátámasztására, hogy a KOSTRA adatbázisban szereplő költség szintek megalapozottak. A BKK Veilys mindössze azt állította, hogy bizonyos tényezők befolyásolják a költségeket Bergenben, további dokumentumokkal azonban nem szolgált erre vonatkozóan.
- (175) A Hatóság következképpen megállapította, hogy a KOSTRA adatbázisban szereplő szám adatok arra utalnak, hogy a BKK csoport túlzott mértékű ellentételezésben részesült. Mindazonáltal a szám adatok nem kellően részletesek annak megállapításához, hogy a túlzott mértékű ellentételezés mennyire érinti a fenntartást és üzemeltetést (a) intézkedés), illetve a beruházási kiadást (c) intézkedés).
- (176) A fentiekre tekintettel a közölt információk egésze alapján feltételezhető, hogy az ellentételezés minden valószínűség szerint meghaladta az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt mechanizmusnak megfelelő mértéket. Ebből kiderül, hogy a városi önkormányzat elmulasztotta megtenni a szükséges intézkedéseket e mechanizmus érvényesítése érdekében. A városi önkormányzat tehát nem úgy járt el, ahogyan azt egy magánszektorbeli vevő tette volna.

5.4.4.2. A városi önkormányzat tulajdonában lévő infrastruktúra tekintetében fizetett ellentételezés

- (177) A 3.1.3., a 3.1.4. és a 3.1.5. szakaszban leírtak szerint a városi önkormányzat tulajdonában volt – és jelenleg is a tulajdonában van – több utcai lámpa az önkormányzati tulajdonban lévő utak mentén. Ezenkívül a 3.1.4. szakaszban foglaltak szerint az önkormányzati tulajdonban lévő infrastruktúra fenntartását és üzemeltetését 2020. április 1. óta hatállyal a városi önkormányzat által kiírt pályázaton odaítélt szerződés alapján végzik.
- (178) Amint a szerződésről szóló ajánlattételi felhívásból kiderül, a városi önkormányzat szabadon beszerezhetette a saját tulajdonában lévő infrastruktúra fenntartásához és üzemeltetéséhez kapcsolódó szolgáltatásokat bármely, azok nyújtására kész szolgáltatótól, és semmilyen előre meghatározott ellentételezési mechanizmus nem kötötte. A Hatóság ezért külön vizsgálja az e tevékenység tekintetében fizetett ellentételezést.
- (179) A 3.1.4. szakaszban ismertett információk arra utalnak, hogy a pályázat tárgyát képező szerződés odaítélése az EGT közbeszerzési jogával összhangban, versenyen alapuló, átlátható, megkülönböztetésmentes és feltételhez nem kötött eljárás szerint zajlott. A szerződés odaítéléséről szóló döntés a legalacsonyabb áron alapult, és semmi nem utal arra, hogy az akkori piaci ár valójában alacsonyabb volt az elért árnál. Ennek alapján a Hatóság megállapította, hogy a pályázat tárgyát képező szerződés alapján a fenntartásért és az üzemeltetésért fizetett ellentételezés nem juttatta előnyhöz a BKK csoportot ⁽¹⁷⁷⁾.
- (180) A 2020. április 1. előtt folytatott tevékenységért nyújtott ellentételezést illetően a Hatóság megállapította, hogy a városi önkormányzat ugyan magasnak érzekelte az árszintet, mégsem tájékozódott arról, hogy más szolgáltatótól alacsonyabb költség mellett beszerezhetné-e a szolgáltatásokat. Ehelyett elfogadta azt a lámpahelyenkénti árat, amely a BKK csoport ellenőrzése alatt álló infrastruktúrára is vonatkozott. Ennek megfelelően a Hatóság megállapította, hogy a városi önkormányzat nem úgy járt el, ahogyan azt egy magánszektorbeli vevő tette volna.
- (181) Ami az ellentételezés mértékét illeti, ez a már említett módon megegyezett a BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágításra vonatkozó lámpahelyenkénti árral. A (176) preambulumbekzdésben megállapítottak szerint a közölt információk egésze alapján feltételezhető, hogy az ellentételezés mértéke meghaladta az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt költség alapú mechanizmus által megengedett mértéket. Ez egyúttal arra utal, hogy a városi önkormányzat többet fizetett, mint amit akkor fizetett volna, ha a szolgáltatásokat a szabadpiacon szerzi be.
- (182) A közölt információkban semmi nem utal ennek ellenkezőjére. A (173)–(175) preambulumbekzdésben leírtak szerint a KOSTRA adatbázisban szereplő szám adatok arra engednek következtetni, hogy a BKK csoport túlzott mértékű ellentételezésben részesült. Mindazonáltal a szám adatok nem kellően részletesek annak megállapításához, hogy a túlzott mértékű ellentételezés mennyire érinti a fenntartást és üzemeltetést (a) intézkedés), illetve a beruházási kiadást (c) intézkedés).

⁽¹⁷⁷⁾ A (79) lágjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 89–96. pontja.

- (183) A Hatóság továbbá megvizsgálta a 2020. április 1-jétől nyújtott szolgáltatásokra kiírt pályázat eredményét. Azonban a (48) preambulumbekzdésben foglaltak szerint a pályázat tárgyát képező szerződés a BKK tulajdonában lévő hálózatba beépített 12 000 darab LED-lámpatestre is kiterjedt. A pályázat tárgyát képező szerződésben rögzített feltételek tehát nem képeznek érdemi összehasonlítási alapot a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás tekintetében korábban felszámított árakat illetően.
- (184) A Hatóságnak tehát a rendelkezésre álló többi információ alapján kell következtetéseket megfogalmaznia. A (180)–(182) preambulumbekzdésben leírtak szerint ezen információk egésze alapján feltételezhető, hogy a BKK csoport a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás tekintetében is túlzott mértékű ellentételezésben részesült.

5.4.4.3. Következtetés

- (185) A fenti értékelés alapján a Hatóság megállapította, hogy a BKK csoport túlzott mértékű ellentételezésben részesült a bergeni városi önkormányzat tulajdonában lévő utak mentén található közvilágítás fenntartásáért és üzemeltetéséért. A BKK csoport tulajdonában lévő közvilágítás esetében ez a túlzott mértékű ellentételezés jelenleg is fennáll. A városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítás tekintetében a túlzott mértékű ellentételezés a 2020. április 1-jéig folytatott tevékenységre korlátozódott.
- (186) A közölt információkból ugyan kiderül az előnyhöz juttatás ténye, a Hatóságnak azonban nem állt módjában megállapítani annak összegét. Ezt az alábbi 10. szakaszban elrendelt visszafizetetés is tükrözi.

5.4.5. A b) intézkedés (12 000 darab LED-lámpatest finanszírozása)

- (187) A fenti 3.4. és 4.1.4. szakaszban ismertetett információk alapján a városi önkormányzat külső beszállítótól szerezte be a LED-lámpatesteket. Tulajdonjogukat nem ruházta át, és a későbbiekben sem ruházta át a BKK csoportra. Ennek megfelelően nem származott előny abból, hogy a LED-lámpatestek nem maradnak a városi önkormányzat tulajdonában.
- (188) A norvég hatóságok és a BKK Veilys pontosították, hogy a LED-lámpatestek beszerzése rendkívüli fejlesztés volt, amelyet a BKK Veilys nem volt köteles végrehajtani. Ennek alapján az a következtetés fogalmazható meg, hogy nem származott előny abból, hogy a városi önkormányzat mentesítette a BKK Veilyst olyan költségek alól, amelyeket a szerződés(ek) feltételei alapján viselnie kellett volna.
- (189) Ami a LED-lámpatestek üzemeltetését és fenntartását illeti, ezek a feladatokat külön, pályázat tárgyát képező szolgáltatási szerződés tartalmazta. Az e szerződés alapján nyújtott ellentételezés a (179) preambulumbekzdésben foglalt okokból nem juttatta előnyhöz a BKK csoportot.
- (190) A fentiek alapján a Hatóság megállapította, hogy a 12 000 darab LED-lámpatest finanszírozása (b) intézkedés) önmagában véve nem juttatta előnyhöz a BKK csoport tagvállalatait. Az alábbi (191) és (192) preambulumbekzdésben foglalt okokból azonban a Hatóság rámutat arra, hogy az a) és a c) intézkedéssel nyújtott túlzott mértékű ellentételezés mértékének meghatározásához figyelembe kell venni a LED-lámpatestek beépítését.
- (191) Amennyiben ez a beépítés csökkentette az üzemeltetési és fenntartási költséget anélkül, hogy ez az ellentételezés csökkenését eredményezné az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt költségalapú mechanizmussal összhangban, akkor az a) intézkedéssel nyújtott túlzott mértékű ellentételezésnek minősül. A Hatóság e tekintetben megjegyzi, hogy a pályázat tárgyát képező szerződés ugyan a LED lámpatestek üzemeltetésére és fenntartására vonatkozik, azonban úgy tűnik, hogy a BKK csoport a (45) preambulumbekzdésben ismertetett szerződés alapján annak az infrastruktúrának az üzemeltetéséért és fenntartásáért is ellentételezésben részesült, amelybe ezeket a lámpatesteket beépítették. Ezenkívül úgy tűnik, hogy az ellentételezés mértéke ugyanannyi maradt, mint amikor a szerződés még azokra a lámpatestekre vonatkozott, amelyeket aztán LED-lámpatestekre cseréltek ⁽¹⁷⁸⁾.

⁽¹⁷⁸⁾ A norvég hatóságok az 1194249. számon nyilvántartásba vett 2021. április 12-i levelük 11. oldalán közölték, hogy a Bergen városi önkormányzata és a Veilys AS között létrejött üzemeltetési és fenntartási szerződés feltételei nem változtak a LED-lámpatestek beépítése miatt.

- (192) A c) intézkedést illetően az ellentételezés megfelelő mértékének az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt megtérülési szabályozás szerinti meghatározásához figyelembe kell venni a városi önkormányzat tulajdonában lévő LED-lámpatesteket. Mivel a LED-lámpatestek a városi önkormányzat tulajdonában vannak, nem számíthatók bele az ellentételezés tárgyát képező tőkebázisba. Ezenkívül a LED-lámpatestekre cserélt lámpatestek fennmaradó értékét el kellett volna távolítani a tőkebázisból.

5.4.6. A c) intézkedés (a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés)

5.4.6.1. Bevezetés

- (193) A 3.1.2. szakaszban foglaltak szerint a beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés az 1996. évi adásvételi szerződésben meghatározott mechanizmusban foglalt második elem. A 3.5. szakaszban részletesebben leírtak szerint az infrastruktúrához kapcsolódó beruházási kiadás a közvilágítás biztosításához szervesen hozzátartozó költségelemek egyike. Tehát ha a városi önkormányzat lett volna az infrastruktúra tulajdonosa, akkor eleve ő viselte volna e beruházási kiadást. Ezzel szemben akkor, ha a közvilágítást másik jogi személy tulajdonában lévő infrastruktúra igénybevételeivel biztosítják, akkor a beruházási kiadás ezt a jogi személyt terheli. Az új információk alapján a Hatóság úgy véli, hogy az infrastruktúratulajdonos beruházási kiadás tekintetében történő ellentételezése megfelel a bevett gyakorlatnak.
- (194) Az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt mechanizmus szerint a BKK csoport jogosult a lekötött tőkéhez kapcsolódó beruházási kiadás térítésére az NVE által a szabályozott villamosenergia-hálózati infrastruktúrára vonatkozóan rögzített megtérülési rátának megfelelően. A BKK tulajdonában lévő közvilágítás fenntartásáért és üzemeltetéséért nyújtott ellentételezéshez hasonlóan a Hatóság ez esetben is megállapította, hogy ha az ellentételezési mechanizmus ezen elemét úgy alakították ki, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor a piaci árakra korlátozza a jövőbeli díjazás mértékét, akkor az e mechanizmus szerint később kiszámított ellentételezés nem minősül előnynek ⁽¹⁷⁹⁾.
- (195) A *Chronopost*-ügyben hozott ítélet szerint – a (166) preambulumbekzdésben leírtaknak megfelelően – a beruházási kiadásra vonatkozó értékelési szempont, hogy a megtérülés meghaladja-e a befektetett tőke megfelelő megtérülését. Így először is azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt szabályozás megfelelő – és nem túlzott mértékű – megtérülésről gondoskodik. Ha igen, akkor másodsorban azt kell mérlegelni, hogy az ellentételezés mértéke ehhez a korlátozáshoz igazodott-e.
- (196) Az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt tőkemegtérülési szabályozás a következő két elemből áll: i. a kamatláb, és ii. a tőkebázis, amelyre a kamatláb alkalmazandó. Az így kapott összeg az alternatív tőke költség, és a tőkefinanszírozás és az adósság költségét egyaránt fedezi.
- (197) Bevezetésként a Hatóság megjegyzi, hogy az alternatív tőkeköltség fogalma általánosan elfogadott, és összhangban van a befektetett tőke megfelelő megtérülésének kritériumával. A Hatóság ezért elvégzi a szabályozás két elemének (a kamatlábnak és a tőkebázisnak) az vizsgálatát.

5.4.6.2. A kamatláb

- (198) A 3.1.1. szakaszban említett módon a villamosenergia-hálózatok természetes monopóliumok, és sajátos ágazati szabályozás vonatkozik rájuk Norvégiában. E rendszerben az NVE rögzíti a referencia-kamatlábát úgy, hogy az infrastruktúratulajdonosok méltányos megtérülést érhesse el a befektetésükön ⁽¹⁸⁰⁾.

⁽¹⁷⁹⁾ Lásd a fenti (163) preambulumbekzdést az ítélkezési gyakorlatra való hivatkozásokkal.

⁽¹⁸⁰⁾ Az NVE 3/2021. sz. tájékoztatója, a legutóbbi frissítés időpontja: 2021. december 14. A tájékoztató e határozat elfogadásának időpontjában a következő hivatkozáson keresztül volt elérhető: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/968a7fea-1dde-4094-836a-6ad8ef9aef7c/202119109/3425690>

- (199) Az NVE a súlyozott átlagos tőkeköltés módszerét alkalmazva évente készíti becslést a kamatlábra. Az NVE súlyozott átlagos tőkeköltésre vonatkozó becsléséhez felhasznált paraméterek között több, a villamosenergia-hálózati ágazatra jellemző, piaci vonatkozású tényező van. Közülük kiemelendő a saját tőke bétája, az ágazati hitelkockázati felárak és az optimális tőkeszerkezet. A referencia-kamatláb az elmúlt évtizedben 5–7 % volt ⁽¹⁸¹⁾.
- (200) Az NVE szerint a villamosenergia-hálózathoz kapcsolódó tevékenység jellemzően stabil és kiszámítható bevételt termel, és általában véve alacsony kockázatúnak tekinthető. A súlyozott átlagos tőkeköltés paramétereként a saját tőke bétájáról ezért szabályozott bevételi forrással rendelkező, tőzsdén jegyzett vállalatok, például közműhálózati szolgáltatók adatainak felhasználásával készíti becslést ⁽¹⁸²⁾.
- (201) Az alternatív tőkeköltés fogalma a fent említett módon összhangban van azzal a kritériummal, hogy a felszámított árak lehetővé kell tennie a befektetett tőke megfelelő megtérülését. A súlyozott átlagos tőkeköltés fogalma továbbá szabványos módszert kínál a költségek becsléséhez.
- (202) A szóban forgó ügyben vizsgált szolgáltatások megfelelő súlyozott átlagos tőkeköltésének azonban a közvilágítási infrastruktúrába való beruházás alternatív költségét kell tükröznie. Ezért a megfelelő súlyozott átlagos tőkeköltésben meg kell jelennie az e tevékenységgel járó kockázatnak.
- (203) A villamosenergia-hálózatokhoz hasonlóan az érintett közvilágítási infrastruktúra is régóta fennálló, természetes monopólium. Mivel a városi önkormányzat részéről állandó kereslet mutatkozik a közvilágítás iránt, a bevételingadozás kockázata csekély. Ezenkívül amiatt, hogy a városi önkormányzat fizet a villamos energiáért, a költségek várható alakulása is stabil.
- (204) Ezek a tényezők arra engednek következtetni, hogy az NVE referencia-kamatlába megfelelő helyettesítő mutató lehet a közvilágítási infrastruktúrával kapcsolatos tevékenység tekintetében elvárt piaci megtérülésre nézve. A Hatóság nem kapott ennek ellentmondó információt.
- (205) Ennek alapján a Hatóság megállapította, hogy az NVE referencia-kamatlábának alkalmazásáról szóló rendelkezés megfelelő mértékű megtérülést tükrözött, ezért összhangban van a *Chronopost*-ügyben hozott ítélettel. Azonban, amint a tőkebázissal kapcsolatos alábbi értékelésből kitűnik, a közölt információkból nem derült ki, hogyan számították ki az ellentételezést a gyakorlatban.

5.4.6.3. A tőkebázis

- (206) Az 1996. évi adásvételi szerződés nem határozza meg a tőkebázist képező lekötött tőke megállapításának módszerét. Ugyanakkor a szerződés szövegében semmi nem utal arra, hogy a BKK csoport monopoldíjak formájában túlzott mértékű megtérülésre lenne jogosult. Éppen ellenkezőleg: az adásvételi szerződésben foglalt hhoz hasonló költség-plusz mechanizmusokat rendszerint szabályozott ágazatokban alkalmazzák a megfelelő mértékű ellentételezés biztosítása érdekében. Ennek alapján a Hatóság úgy véli, hogy az NVE referencia-kamatlábának a lekötött tőkére való alkalmazásáról szóló rendelkezés a tőkebázis megfelelő meghatározását eredményezi, ami megfelelő mértékű megtérülést biztosít. Ennek megfelelően ez az elem szintén összhangban van a *Chronopost*-ügyben hozott ítélettel.
- (207) A mechanizmus gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos kérdést illetően viszont a közölt információkból nem derült ki, hogyan számították ki a figyelembe vehető beruházási kiadást. A norvég hatóságok nem tudtak konkrétumokkal szolgálni, és úgy vélik, hogy az általuk végzett ellenőrzést megnehezítette a külön számlák hiánya. A BKK Veilys mindössze általánosságban utalt a hasonló infrastruktúra létesítéséhez esetlegesen szükséges tőkére. Az üzemeltetésért és fenntartásért nyújtott ellentételezéshez hasonlóan ez esetben is azt jelzi a pontosság hiánya, hogy az 1996. évi adásvételi szerződés rendelkezéseit nem tartották be.
- (208) Emellett tekintetbe kell venni az NVE referencia-kamatlábának alkalmazását. Mivel az NVE referencia-kamatlába már az általános infláció figyelembevételével megállapított nominális kamatláb, a pótlási költség alapján meghatározott tőkebázisra való alkalmazása esetén kétszer ellensúlyozná az általános inflációt ⁽¹⁸³⁾. Az ellentételezési mechanizmusban egyértelműen tükröződő NVE-szabályozás szerint az NVE referencia-kamatlábát a villamosenergia-hálózat termelésben részt vevő eszközállományának könyv szerinti értékére, tehát az értékcsökkenés levonása utáni eredeti bekerülési értékre kell alkalmazni ⁽¹⁸⁴⁾.

⁽¹⁸¹⁾ Az NVE 8/2021. sz. tájékoztatója, a legutóbbi frissítés időpontja: 2021. december 14. A tájékoztató e határozat elfogadásának időpontjában a következő hivatkozáson keresztül volt elérhető: <https://webfileservice.nve.no/API/PublishedFiles/Download/6c8f4e29-3c0e-418c-a1b4-3d366df1bd71/2021119109/3425693>

⁽¹⁸²⁾ Ugyanott.

⁽¹⁸³⁾ A fenti 181 l. jegyzetben hivatkozott 8/2021. sz. NVE-tájékoztató.

⁽¹⁸⁴⁾ A fenti 180 l. jegyzetben hivatkozott 3/2021. sz. NVE-tájékoztató.

- (209) A Hatóság észlelte, hogy a városi önkormányzat és a BKK csoport e tekintetben nem ért egyet. A 3.5. szakaszban leírtak alapján úgy tűnik, hogy míg a városi önkormányzat a könyv szerinti érték használata mellett foglalt állást a tőkebázis meghatározásához, addig a BKK csoport az eszközállomány pótlási költségének figyelembevétele mellett érvelt. Ezenkívül ez a véleménykülönbség a jelek szerint az érintett időszak alatt végig fennállt, ennek következtében pedig előfordulhat, hogy a tőkebázis meghatározásának módja nem volt összhangban az 1996. évi adásvételi szerződésben foglalt ellentételezési mechanizmus szerint a megfelelő megtérülésre vonatkozó szabályozással.
- (210) Végezetül a (69) preambulumbekkezdésben ismertetett, a KOSTRA adatbázisból származó számadatok alapján a 2015 és 2019 közötti időszakban a városi önkormányzat rendelkezett a legmagasabb nyilvántartott közvilágítási költségekkel a bemutatott tíz nagyobb település közül. A számadatok ugyan nem kellően részletesek annak megállapításához, hogy a nyilvántartott költségek mennyire érintik a fenntartást és üzemeltetést (a) intézkedés), illetve a beruházási kiadást (c) intézkedés), ez azonban arra utal, hogy a BKK csoport a megfelelő mértékű megtérülést meghaladó ellentételezésben részesült.
- (211) Ezért a közölt információk egésze alapján feltételezhető, hogy az ellentételezés minden valószínűség szerint meghaladta az 1996. évi adásvételi szerződésben megengedett, megfelelő mértékű megtérülést. A fenntartásért és az üzemeltetésért nyújtott ellentételezéshez (a) intézkedés) hasonlóan ez esetben is kiderült, hogy a városi önkormányzat elmulasztotta megtenni a szükséges intézkedéseket az ellentételezési mechanizmus érvényesítése érdekében. A városi önkormányzat tehát nem úgy járt el, ahogyan azt egy magánszektorbeli vevő tette volna.

5.4.6.4. Következtetés

- (212) Az értékelés alapján a Hatóság megállapította, hogy a BKK csoport túlzott mértékű ellentételezésben részesült a bergeni önkormányzati tulajdonú utak mentén található közvilágításhoz kapcsolódó beruházási kiadás tekintetében.
- (213) A közölt információkból ugyan kiderül az előnyhöz juttatás ténye, a Hatóságnak azonban nem állt módjában megállapítani annak összegét. Ezt az alábbi 10. szakaszban elrendelt visszafiztetetés is tükrözi.

5.5. SZELEKTIVITÁS

- (214) Ahhoz, hogy az intézkedések az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősüljenek, szelektívnek kell lenniük „bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének” előnyben részesítése által.
- (215) Az intézkedések a BKK csoport tagvállalatait érintik, következésképpen szelektív jellegűek.

5.6. A KERESKEDELEMRE ÉS A VERSENYRE GYAKOROLT HATÁS

5.6.1. Jogi szempontok

- (216) A vállalkozásnak juttatott előny csak akkor minősül az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatásnak, ha az „bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget”, és csak annyiban, amennyiben ez érinti az EGT-államok közötti kereskedelmet. E feltételek teljesüléséhez nincs szükség annak megállapítására, hogy a verseny ténylegesen torzul, és a támogatás valós hatással bír az EGT-államok közötti kereskedelemre. Elegendő azt vizsgálni, hogy a támogatás torzíthatja-e a versenyt, és hatással lehet-e a kereskedelemre ⁽¹⁸⁵⁾.
- (217) Ami a versenytorzulással kapcsolatos feltételt illeti, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás leszögezi, hogy az ilyen torzulás csak bizonyos feltételek egyidejű teljesülése esetén zárható ki. Ezek a feltételek a következők: a) a szolgáltatás az EGT-joggal összhangban létrehozott jogi monopólium hatálya alá tartozik, b) a jogi monopólium nemcsak a piacon, hanem a piacért folyó versenyt is kizárja, c) a szolgáltatás nem áll versenyben más szolgáltatásokkal, és d) ha a szolgáltató egy másik, a verseny előtt nyitott (földrajzi vagy termék-) piacon működik, a keresztfinanszírozás kizárhat ⁽¹⁸⁶⁾.

⁽¹⁸⁵⁾ A Bíróság 2019. július 29-i ítélete, Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) kontra Azienda Napoletana Mobilità SpA, C-659/17, ECLI:EU:C:2019:633, 29. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽¹⁸⁶⁾ A (79) lábjegyzetben hivatkozott, az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatás 188. pontja.

- (218) A legújabb ítélezési gyakorlatban a Bíróság a szintén az állami támogatás fogalmáról szóló európai bizottsági közlemény azonos értelmű pontjára hivatkozott ⁽¹⁸⁷⁾. A b) feltételt illetően a Bíróság kiemelte, hogy nem elegendő, ha a szolgáltatás jogszerű jogi monopólium hatálya alá tartozik. A jogi monopóliumnak ezenfelül ki kell zárnia, hogy valamely lehetséges versenytárs kizárólagos szolgáltatóvá váljon ⁽¹⁸⁸⁾.
- (219) Ami a kereskedelemre gyakorolt hatással kapcsolatos feltételt illeti, akkor lép fel ilyen hatás, ha a támogatás erősíti az EGT-államok közötti kereskedelemben versengő vállalkozás helyzetét. Azonban nem szükséges, hogy a kedvezményezett részt vegyen ilyen kereskedelemben. Amikor egy EGT-állam támogatást nyújt egy vállalkozásnak, a belső tevékenység oly módon tartható fenn, illetve fokozható, hogy a többi EGT-államban alapított vállalkozások számára a piacra való bejutási lehetőségek csökkennek. Ennek megfelelően a szolgáltatások helyi vagy regionális jellege nem elegendő annak kizárásához, hogy a támogatás alkalmas a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására ⁽¹⁸⁹⁾.

5.6.2. A jogi szempontok alkalmazása a szóban forgó ügyben

- (220) Sem a norvég hatóságok, sem a BKK Veilys nem állította, hogy az ellentételezés tárgyát képező tevékenység jogszerűen kialakult jogi monopólium keretében folyt. Ennek megfelelően – a fenti (217) preambulumbekzdésben már leírtak szerint – a versenytorzulás nem zárható ki az állami támogatás fogalmáról szóló iránymutatásban foglalt kumulatív feltételek alapján.
- (221) Ezenkívül az ellentételezés tárgyát képező tevékenység körébe tartozik a közvilágítás üzemeltetése és fenntartása. Amikor a városi önkormányzat pályázatot írt ki ezekre a szolgáltatásokra, több különböző vállalkozástól kapott ajánlatokat. Emellett a KOFA több olyan üggyel foglalkozott, amelyben az ilyen tárgyú szerződések a TED adatbázisban közzétett, EGT-szintű pályázat tárgyát képezték vagy kellett volna képezniük ⁽¹⁹⁰⁾. Következésképpen a Hatóság megállapította, hogy a közvilágítás üzemeltetéséhez és fenntartásához kapcsolódó szolgáltatásoknak kialakult piaci vannak Norvégiában. Ráadásul ezeken a piacokon előfordulnak olyan szerződések, amelyek az egész EGT-ben érdeklődésre tarthatnak számot.
- (222) Az (54) preambulumbekzdésben leírtak szerint a BKK csoport tagvállalatai mellett több más piacon is jelen vannak. Mindezek ellenére a norvég hatóságok nem tudják kizárni, hogy a többi gazdasági tevékenység keresztfinszírozásban részesült.
- (223) A fentiek alapján a Hatóság meggyőződött arról, hogy a BKK csoportnak juttatott előnyök torzíthatják a versenyt, ugyanis lehetővé teszik, hogy a vállalatcsoport fenntartsa vagy erősítse a piaci jelenlétét.
- (224) Tekintettel arra, hogy Norvégiában a helyi hatóságok rendszeresen írnak ki EGT-szintű pályázatokat közvilágítás fenntartásáról és üzemeltetéséről szóló szerződésekre, az is reálisnak tekinthető, hogy a többi EGT-államban alapított vállalkozások ilyen szolgáltatásokat illetően fontolóra vegyék piaci jelenlétük növelését Norvégiában. A BKK csoportnak juttatott előnyök azonban lehetővé tehetik, hogy a vállalatcsoport e versenytársak rovására tartsa fenn vagy bővítsen tevékenységei körét. Amennyiben keresztfinszírozás történt, valószínűleg ugyanez igaz más, a verseny előtt nyitott piacokon folytatott gazdasági tevékenységekre is.
- (225) Ennek alapján a Hatóság megállapította, hogy a túlzott mértékű ellentételezés is alkalmas a kereskedelem befolyásolására.

⁽¹⁸⁷⁾ Bizottsági közlemény az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról (HL C 262., 2016.7.19., 1. o.).

⁽¹⁸⁸⁾ A Bíróság 2019. december 19-i ítélete, Arriva Italia Srl és társai kontra Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, C-385/18, ECLI:EU:C:2019:1121, 57–58. pont.

⁽¹⁸⁹⁾ A (185) lábjegyzetben hivatkozott, az INPS-ügyben hozott ítélet 30–31. pontja és az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat.

⁽¹⁹⁰⁾ A (148) lábjegyzetben hivatkozott 2021/1439., 2021/367. és 2015/71. sz. ügy.

5.6.3. Következtetés

- (226) A fenti megfontolásokra tekintettel a Hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a túlzott mértékű ellentételezés alkalmas arra, hogy torzítsa a versenyt, és befolyásolja a kereskedelmet.

5.7. KÖVETKEZTETÉS AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS MEGLÉTÉRŐL

- (227) A fenti megfontolásokból következően a Hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a fenntartás és üzemeltetés (a) intézkedés), valamint a beruházási kiadás (c) intézkedés) tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül.

6. EGYEDI TÁMOGATÁS VAGY TÁMOGATÁSI PROGRAM

- (228) A 3. jegyzőkönyv II. része 1. cikkének d) pontjában foglalt meghatározás szerint a támogatási program „[...] olyan jogi aktus, amely alapján – anélkül, hogy további végrehajtási intézkedésre volna szükség – egyedi támogatásokat lehet megítélni azon vállalkozások számára, amelyeket a jogi aktusban általános vagy elvont módon jelöltek meg, illetve olyan jogi aktus, amelynek alapján a meghatározott projekthez nem kapcsolódó támogatást egy vagy több vállalkozásnak lehet megítélni határozatlan időre és/vagy meghatározatlan összegben”. Az egyedi támogatás fogalmának meghatározását ugyanazon cikk e) pontja tartalmazza: „[...] olyan támogatás, amelyet nem egy támogatási program alapján ítélték oda, és azon támogatás, amely támogatási program alapján kötelező bejelentés alá tartozik”.
- (229) Ami a BKK csoport ellenőrzése alatt álló infrastruktúra tekintetében nyújtott támogatást illeti, a 5.4.4.1. és 5.4.6. szakaszban foglaltak szerint olyan összegek képezik, amelyek meghaladják az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában meghatározott mechanizmus alapján megengedett ellentételezési mértéket. Sem a norvég hatóságok, sem a BKK Veilys nem jelölt meg olyan, előzetesen meglévő jogi aktust, amely lehetővé tette volna ezt a túlzott mértékű ellentételezést.
- (230) Ehhez hasonlóan a 5.4.4.2. szakaszban leírt módon a városi önkormányzat tulajdonában lévő infrastruktúra fenntartásához és üzemeltetéséhez nyújtott támogatás tekintetében sem állították a norvég hatóságok és a BKK Veilys, hogy ez az ellentételezés a 3. jegyzőkönyv II. része 1. cikkének d) pontjában meghatározott jogi aktus alapján járt. Ezzel összhangban a hivatalos vizsgálati eljárás során közölt információkban sem utal semmi arra, hogy a támogatás ilyen jogi aktus alapján járt.
- (231) Mindezekre tekintettel a Hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett támogatás a 3. jegyzőkönyv II. része 1. cikkének e) pontja értelmében vett egyedi támogatás.

7. ELJÁRÁSRENDI KÖVETELMÉNYEK

- (232) A 3. jegyzőkönyv I. része 1. cikkének (3) bekezdése szerint „[a]z EFTA Felügyeleti Hatóságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatni kell minden támogatás nyújtására és módosítására irányuló szándékról. [...] Amíg ebben az eljárásban végső határozat nem születik, az érintett tagállam a tervezett intézkedéseket nem hajtja végre”.
- (233) A Hatóság elsőként a panaszból értesült a már nyújtott támogatásról. A támogatás ezért a 3. jegyzőkönyv II. része 1. cikkének f) pontja értelmében jogellenesnek minősül.

8. ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG

- (234) Az EGT-megállapodás 61. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy eltérő rendelkezés hiányában az állami támogatási intézkedések összeegyeztethetetlennek minősülnek az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével. A norvég hatóságok nem hoztak fel érveket annak alátámasztására, hogy az érintett intézkedések összeegyeztethető támogatásnak minősülnek.
- (235) Az EGT-megállapodás 61. cikkének (2) bekezdésében foglalt eltérés nem alkalmazható, mivel a támogatás nem az említett rendelkezésben felsorolt célok egyikének előmozdítására irányul. Ugyanezen okokból az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének a) pontja és a 61. cikke (3) bekezdésének b) pontja sem alkalmazható a szóban forgó ügyre.

- (236) A 61. cikk (3) bekezdésének c) pontja tekintetében a Hatóság megjegyzi, hogy a támogatási intézkedések túlzott mértékű ellentételezéssel jártak, amely meghaladta az érintett gazdasági tevékenység megkezdéséhez szükséges ellentételezés mértékét. Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján nem tekinthető az EGT-megállapodással összeegyeztethetőnek az olyan támogatás, amely a kedvezményezett pénzügyi helyzetét anélkül javítja, hogy a 61. cikk (3) bekezdésében foglalt célok eléréséhez szükséges lenne ⁽¹⁹¹⁾. Következésképpen, mivel a túlzott mértékű ellentételezés nem volt szükséges a szóban forgó gazdasági tevékenység megkezdéséhez, összeegyeztethetetlen az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdésének c) pontjával.
- (237) Az EGT-megállapodás 59. cikkének (2) bekezdésében foglalt eltérést illetően a Hatóság a 5.4.2.2. szakaszban leírtak szerint megállapította, hogy a BKK csoport tagvállalatait nem terhelte és jelenleg sem terheli közszolgáltatási kötelezettség az említett szolgáltatások tekintetében. Mivel az ellentételezést nem általános gazdasági érdekű szolgáltatással megbízott vállalkozás kapta, az 59. cikk (2) bekezdésében foglalt eltérés nem alkalmazható.
- (238) E megfontolások alapján a Hatóság megállapította, hogy a fenntartás és üzemeltetés (a) intézkedés), valamint a beruházási kiadás (c) intézkedés) tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés nem nyilvánítható összeegyeztethetőnek az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével.

9. Következtetés

- (239) A fent megjelölt okokból a Hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a városban található önkormányzati tulajdonú utak mentén működő közvilágítással összefüggő fenntartás és üzemeltetés (a) intézkedés), valamint beruházási kiadás (c) intézkedés) tekintetében a BKK csoport tagvállalatainak fizetett túlzott mértékű ellentételezés jogellenes állami támogatás, és összeegyeztethetetlen az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével.
- (240) A fenntartás és üzemeltetés tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (a) intézkedés) először is a BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítási infrastruktúrát érinti ⁽¹⁹²⁾. Ezen infrastruktúra esetében a túlzott mértékű ellentételezés azokat az elemeket foglalja magában, amelyek meghaladják az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában meghatározott mechanizmus alapján ellentételezésre jogosító költségeket.
- (241) Másodsor: a fenntartás és az üzemeltetés tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (a) intézkedés) a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúrához kapcsolódó szolgáltatásokat érint. E szolgáltatások esetében a túlzott mértékű ellentételezés azoknak az összegeknek felel meg, amelyek meghaladják a piaci árat, amely a szabadpiacon elérhető lett volna.
- (242) A fenntartás és üzemeltetés tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (a) intézkedés) jogellenességének és összeegyeztethetlenségének megállapítása a 2016. január 1-jén kezdődött időszakra korlátozódik. A BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítási infrastruktúra tekintetében a túlzott mértékű ellentételezés jelenleg is fennáll. A városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúra esetében a 2020. április 1-jéig folytatott tevékenységre terjed ki.
- (243) A beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés (c) intézkedés) tekintetében az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában foglalt mechanizmus által megengedett, megfelelő mértékű megtérülést meghaladó ellentételezés a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatás. Mivel ez a megállapítás nem korlátozódik a 2016. január 1-jén kezdődött időszakra, a tízéves elévülési időn belül nyújtott összes túlzott mértékű ellentételezésre vonatkozik ⁽¹⁹³⁾. Az elévülési idő megszakadt, amikor a Hatóság 2017. június 1-jei levelével továbbította a panaszt a norvég hatóságoknak, és felkérte őket észrevételek megfogalmazására ⁽¹⁹⁴⁾.

⁽¹⁹¹⁾ E tekintetben lásd: a Bíróság 2008. április 15-i ítélete, Nuova Agricast Srl kontra Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, ECLI:EU:C:2008:224, 68. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽¹⁹²⁾ A közölt információk alapján a Hatóság arra a megállapításra jutott, hogy ez a közvilágítás jelenleg a Veilys AS tulajdonában van.

⁽¹⁹³⁾ A 3. jegyzőkönyv II. részének 15. cikke. Lásd még: a Bíróság 2005. október 6-i ítélete, Scott SA kontra Bizottság, C-276/03, ECLI:EU:C:2005:590.

⁽¹⁹⁴⁾ 858239. sz. dokumentum.

10. VISSZAFIZETTETÉS

- (244) Az EFTA-Bíróság megállapította, hogy összeegyeztethetetlen támogatás megszüntetését illetően az államra háruló kötelezettség célja a korábbi állapot visszaállítása⁽¹⁹⁵⁾. Ezt a célt akkor tekinthető teljesítettnek, ha a kedvezményezett visszafizette a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatással nyújtott összegeket, ezáltal elveszítve azt az előnyt, amelyet a piacon versenytársaival szemben élvezett⁽¹⁹⁶⁾. Az állandó ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével összeegyeztethetetlennek minősített támogatás visszafizetésének elrendelésekor a Hatóság nem köteles megállapítani a visszafizetendő támogatás pontos összegét⁽¹⁹⁷⁾.
- (245) A 3. jegyzőkönyv II. része tartalmazza a visszafizettetés részletszabályait. Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a 14. cikk (1) bekezdése megállapítja, hogy a Hatóság köteles elrendelni a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás visszafizettetését, kivéve, ha az ellentétes a jog valamelyik általános elvével. E rendelkezés előírja azt is, hogy az érintett államnak meg kell hoznia minden szükséges intézkedést az összeegyeztethetetlennek talált jogellenes támogatás visszafizettetése érdekében.
- (246) A 14. cikk (2) bekezdése szerint a visszafizettendő támogatás részét képezi a támogatás kedvezményezett rendelkezésére bocsátásától a visszafizetésig tartó időszakra számított kamat is. A 14. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint a visszafizetést továbbá késedelem nélkül, a nemzeti jog alapján alkalmazandó eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani. E nemzeti eljárásoknak lehetővé kell tenniük a visszafizettetési határozat azonnali és eredményes végrehajtását.
- (247) A 2004. július 14-i 195/04/COL határozat további visszafizettetési végrehajtási rendelkezéseket tartalmaz⁽¹⁹⁸⁾. A Hatóság emellett iránymutatást adott ki a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatások visszafizettetéséről⁽¹⁹⁹⁾.
- (248) A Hatóság ezt a határozatot az előzőekben ismertetett értékelés alapján, jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatások visszafizettetésére vonatkozó fenti rendelkezésekkel összhangban fogadta el,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A város területén található önkormányzati tulajdonú utak mentén működő közvilágítással összefüggő fenntartás és üzemeltetés (a) intézkedés, valamint beruházási kiadás (c) intézkedés) tekintetében a BKK csoport tagvállalatainak fizetett túlzott mértékű ellentételezés jogellenes állami támogatás, és összeegyeztethetetlen az EGT-megállapodásban foglaltak érvényesülésével.

⁽¹⁹⁵⁾ A (128) lábjegyzetben hivatkozott, a *Liechtensteini Hercegség és társai* ügyben hozott ítélet 142. pontja; Az EFTA-Bíróság E-10/11. és E-11/11. sz., *Hurtigruten ASA* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* egyesített ügyekben 2012. október 8-án hozott ítéletének (EFTA bírósági jelentés 2012., 758. o.) 286. pontját.

⁽¹⁹⁶⁾ A Bíróság 1999. június 17-i ítélete, *Belgium* kontra *Bizottság*, C-75/97, EU:C:1999:311, 64–65. pont; az E-5/04., E-6/04. és E-7/04. sz., *Fesil és Finnfjord és társai és Norvégia* kontra *EFTA Felügyeleti Hatóság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EFTA bírósági jelentés 2005., 121. o.) 178. pontja; a Bíróság 2002. március 7-i ítélete, *Olaszország* kontra *Bizottság*, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, 98. pont.

⁽¹⁹⁷⁾ Lásd az alábbi 199 lábjegyzetben hivatkozott, a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetéséről szóló iránymutatás 36. pontját a Bíróság C-480/98. sz., *Spanyolország* kontra *Bizottság* ügyben hozott 2000. október 12-i ítéletének (ECLI:EU:C:2000:559) 25. pontjára, valamint a Bíróság C-67/85., C-68/85. és C-70/85. sz., *Kwekerij Gebroeders van der Kooy BV és társai* kontra *Bizottság*, egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítéletére (ECLI:EU:C:1988:38) való hivatkozással együtt. Lásd még: a Bíróság 2014. február 13-i ítélete, *Mediaset SpA* kontra *Ministero dello Sviluppo economico*, C-69/13, ECLI:EU:C:2014:71, 21. pontja az ítélkezési gyakorlatra való hivatkozással együtt.

⁽¹⁹⁸⁾ Az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 27. cikkében említett végrehajtási rendelkezésekről szóló 195/04/COL testületi határozat támogatás bejelentését szolgáló formanyomtatványok tekintetében történő módosításáról szóló, 2008. december 17-i 789/08/COL EFTA felügyeleti hatósági határozattal (HL L 340., 2010.12.22., 1. o.; EGT-kiegészítés, 72. sz. 2010.12.22., 1. o.) módosított, az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás 3. jegyzőkönyve II. részének 27. cikkében említett végrehajtási rendelkezésekről szóló, 2004. július 14-i 195/04/COL határozat (HL L 139., 2006.5.25., 37. o.; EGT-kiegészítés, 26. sz., 2006.5.25., 1. o.).

⁽¹⁹⁹⁾ Az EFTA Felügyeleti Hatóság 788/08/COL határozata (2008. december 17.) az állami támogatások anyagi jogi és eljárásjogi szabályainak a jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatások visszafizettetéséről szóló új fejezetek beiktatása révén hatvanhetedik alkalommal történő módosításáról (HL L 105., 2011.4.21., 32–78. o.; EGT-kiegészítés, 23. sz., 2011.4.21., 1. o.). Az iránymutatás megfelelő a tagállamokat a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról szóló bizottsági közleménynek (HL C 272., 2007.11.15., 4. o.).

2. cikk

A fenntartás és az üzemeltetés tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (a) intézkedés) egyfelől a BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítási infrastruktúrát érinti. Ezen infrastruktúra esetében a túlzott mértékű ellentételezés azokat az elemeket foglalja magában, amelyek meghaladják az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában meghatározott mechanizmus alapján ellentételezésre jogosító költségeket.

A fenntartás és az üzemeltetés tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (a) intézkedés) másfelől a városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúrához kapcsolódó szolgáltatásokat érinti. E szolgáltatások esetében a túlzott mértékű ellentételezés azoknak az összegeknek felel meg, amelyek meghaladják azt a piaci árat, amely a szabadpiacon elérhető lett volna.

3. cikk

A beruházási kiadás tekintetében nyújtott túlzott mértékű ellentételezés (c) intézkedés) az 1996. évi adásvételi szerződés 7. szakaszának c) pontjában foglalt mechanizmus által megengedett megfelelő mértékű megtérülést meghaladó ellentételezésnek felel meg.

4. cikk

A fenntartás és az üzemeltetés tekintetében nyújtott ellentételezés (a) intézkedés) esetében a túlzott mértékű ellentételezés jogellenességének és összeegyeztethetlenségének megállapítása a 2016. január 1-jével kezdődő időszakra korlátozódik. A BKK csoport ellenőrzése alatt álló közvilágítási infrastruktúra esetében a túlzott mértékű ellentételezés jelenleg is fennáll. A városi önkormányzat tulajdonában lévő közvilágítási infrastruktúra esetében a túlzott mértékű ellentételezés a 2020. április 1-jéig folytatott tevékenységre terjed ki.

5. cikk

A beruházási kiadás tekintetében nyújtott ellentételezés (c) intézkedés) esetében a jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek ítélt támogatás a 3. jegyzőkönyv II. részének 15. cikke szerinti tízéves elévülési időn belül nyújtott összes túlzott mértékű ellentételezést magában foglalja. Ez az elévülési idő megszakadt, amikor a Hatóság 2017. június 1-jén a panaszt levélben továbbította a norvég hatóságoknak, és felkérte őket észrevételeik megfogalmazására.

6. cikk

A norvég hatóságok minden szükséges intézkedést meghoznak az 1., a 2., a 3., a 4. és az 5. cikkben körülírt jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatás visszafizettetése érdekében.

A visszafizetendő támogatás magában foglalja a támogatásnak a kedvezményezett rendelkezésére bocsátásától a tényleges visszafizetésig tartó időszakra számított kamatokat és kamatos kamatokat is. A kamatot a módosított szövegváltozat szerinti 195/04/COL EFTA felügyeleti hatósági határozat 9. cikke alapján kell kiszámítani.

7. cikk

A támogatást a norvég nemzeti jogban meghatározott eljárásoknak megfelelően haladéktalanul vissza kell fizettetni, amennyiben ezek az eljárások lehetővé teszik e határozat azonnali és eredményes végrehajtását.

A norvég hatóságok gondoskodnak a támogatásnak az e határozatról szóló értesítés dátumától számított négy hónapon belüli visszafizetetéséről.

8. cikk

A norvég hatóságok az e határozatról szóló értesítés dátumától számított két hónapon belül kötelesek a következő információkat a Hatóság rendelkezésére bocsátani:

1. a visszafizetendő teljes összeg (tőkeösszeg és kamatok);

2. azok az időpontok, amikor a visszafizetendő összegeket a BKK csoport érintett tagvállalatai rendelkezésére bocsátották;
3. jelentés az e határozat teljesítése érdekében tett intézkedésekről és az előrehaladásról.

9. cikk

Ha a norvég hatóságok olyan súlyos nehézségekbe ütköznek, amelyek megakadályozzák a 7. és a 8. cikkben előírt határidők bármelyikének betartását, akkor ezekről a nehézségekről kötelesek tájékoztatni a Hatóságot. A Hatóság a jóhiszemű együttműködés elvének megfelelően meghosszabbíthatja a határidőt, amennyiben a norvég hatóságok megfelelő indokolással szolgálnak.

10. cikk

Ennek a határozatnak a Norvég Királyság a címzettje.

Az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Arne RØKSUND
elnök
a kollégium felelős tagja

Árni Páll ÁRNASON
a kollégium tagja

Stefan BARRIGA
a kollégium tagja

Melpo-Menie JOSÉPHIDÈS
ellenjegyző igazgató,
Jogi és Végrehajtási Ügyek Igazgatósága

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos információk tartalmát és megjelenítését részletesen meghatározó, valamint a fenntarthatósági mutatókkal és a fenntarthatóság szempontjából káros hatásokkal kapcsolatos információk tartalmát, módszertanát és megjelenítését, továbbá a környezeti és társadalmi jellemzők és a fenntartható befektetési célkitűzések előmozdításával kapcsolatos, a szerződéskötés előtti dokumentumokban, a weboldalakon és az időszakos jelentésekben szereplő információk tartalmát és megjelenítését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/1288 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 196., 2022. július 25.)

Az 1. oldalon, a címben:

a következő szövegrész: „Helyesbítés az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos információk tartalmát és megjelenítését részletesen meghatározó, valamint a fenntarthatósági mutatókkal és a fenntarthatóság szempontjából káros hatásokkal kapcsolatos információk tartalmát, módszertanát és megjelenítését, továbbá a környezeti és társadalmi jellemzők és a fenntartható befektetési célkitűzések előmozdításával kapcsolatos, a szerződéskötés előtti dokumentumokban, a weboldalakon és az időszakos jelentésekben szereplő információk tartalmát és megjelenítését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/... felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez”,

helyesen: „Helyesbítés az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos információk tartalmát és megjelenítését részletesen meghatározó, valamint a fenntarthatósági mutatókkal és a fenntarthatóság szempontjából káros hatásokkal kapcsolatos információk tartalmát, módszertanát és megjelenítését, továbbá a környezeti és társadalmi jellemzők és a fenntartható befektetési célkitűzések előmozdításával kapcsolatos, a szerződéskötés előtti dokumentumokban, a weboldalakon és az időszakos jelentésekben szereplő információk tartalmát és megjelenítését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/1288 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez”.

Helyesbítés az (EU) 2017/653 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak az alátámasztó módszertan és a teljesítmény-forgatókönyvek bemutatása, a költségek bemutatása és az összesített költségmutatók kiszámításának módszertana, a múltbeli teljesítményre vonatkozó információk megjelenítése és tartalma, valamint a több befektetési lehetőséget kínáló lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú termékek (PRIIP-ek) költségeinek bemutatása, valamint az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 32. cikkében említett alapok befektetési jegyeit mögöttes befektetési lehetőségként kínáló PRIIP-előállítókra vonatkozó átmeneti rendelkezésnek az említett cikkben meghatározott meghosszabbított átmeneti rendelkezéssel való összehangolása tekintetében történő módosításáról szóló, 2021. szeptember 6-i (EU) 2021/2268 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 455 I, 2021. december 20.)

Az 1. oldalon, a címben:

a következő szövegrész: „A Bizottság (EU) 2021/... felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. szeptember 6.) az (EU) 2017/653 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak az alátámasztó módszertan és a teljesítmény-forgatókönyvek bemutatása, a költségek bemutatása és az összesített költségmutatók kiszámításának módszertana, a múltbeli teljesítményre vonatkozó információk megjelenítése és tartalma, valamint a több befektetési lehetőséget kínáló lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú termékek (PRIIP-ek) költségeinek bemutatása, valamint az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 32. cikkében említett alapok befektetési jegyeit mögöttes befektetési lehetőségként kínáló PRIIP-előállítókra vonatkozó átmeneti rendelkezésnek az említett cikkben meghatározott meghosszabbított átmeneti rendelkezéssel való összehangolása tekintetében történő módosításáról”,

helyesen: „A Bizottság (EU) 2021/2268 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. szeptember 6.) az (EU) 2017/653 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardoknak az alátámasztó módszertan és a teljesítmény-forgatókönyvek bemutatása, a költségek bemutatása és az összesített költségmutatók kiszámításának módszertana, a múltbeli teljesítményre vonatkozó információk megjelenítése és tartalma, valamint a több befektetési lehetőséget kínáló lakossági befektetési csomagtermékek, illetve biztosítási alapú termékek (PRIIP-ek) költségeinek bemutatása, valamint az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 32. cikkében említett alapok befektetési jegyeit mögöttes befektetési lehetőségként kínáló PRIIP-előállítókra vonatkozó átmeneti rendelkezésnek az említett cikkben meghatározott meghosszabbított átmeneti rendelkezéssel való összehangolása tekintetében történő módosításáról”.

Helyesbítés a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelemben feltüntetendő információkat és az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak hatékony gyakorlását esetlegesen akadályozó tényezőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2022. június 17-i (EU) 2022/2580 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 335., 2022. december 29.)

A 66. oldalon, a (14) preambulumbekkezdésben:

a következő szövegrész: „Ezt a rendeletet XXXX. XX. XX-tól/-től kell alkalmazni annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a kérelmező hitelintézetek számára elegendő időt lehessen biztosítani az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléshez,”

helyesen: „Ezt a rendeletet 2023. július 18-tól kell alkalmazni annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a kérelmező hitelintézetek számára elegendő időt lehessen biztosítani az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfeleléshez,”.

A 75. oldalon, a 13. cikkben:

a következő szövegrész: „Ezt a rendeletet XXXX. XX. XX-tól/től kell alkalmazni.”

helyesen: „Ezt a rendeletet 2023. július 18-tól kell alkalmazni.”

Helyesbítés a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelmekben történő információnyújtás tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról szóló, 2022. június 20-i (EU) 2022/2581 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez

(Az Eurpai Unió Hivatalos Lapja L 335., 2022. december 29.)

A 86. oldalon, a 2. lábjegyzetben:

a következő szövegrész: „A Bizottság (EU) 2022/2580 felhatalmazáson alapuló rendelete (2022. június 17.) a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelemben feltüntetendő információkat és az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak hatékony gyakorlását esetlegesen akadályozó tényezőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 335., XXXX.XX.XX., 64. o.)”

helyesen: „A Bizottság (EU) 2022/2580 felhatalmazáson alapuló rendelete (2022. június 17.) a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a hitelintézeti engedély iránti kérelemben feltüntetendő információkat és az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak hatékony gyakorlását esetlegesen akadályozó tényezőket meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 335., 2022.12.29., 64. o.)”

A 87. oldalon, a 3. cikkben:

a következő szövegrész: „Ezt a rendeletet a XXXX. XX. XX-án/-én vagy azt követően benyújtott, hitelintézeti engedély iránti kérelmekre kell alkalmazni.”

helyesen: „Ezt a rendeletet a 2023. július 18-án vagy azt követően benyújtott, hitelintézeti engedély iránti kérelmekre kell alkalmazni.”

A 87. oldalon, a 4. cikkben:

a következő szövegrész: „Ezt a rendeletet a XXXX. XX. XX-tól/-től kell alkalmazni.”

helyesen: „Ezt a rendeletet a 2023. július 18-tól kell alkalmazni.”

A 88. oldalon, a mellékletben, az 1. lábjegyzetben:

a következő szövegrész: „HL L 335., XXXX.XX.XX., 64. o.”

helyesen: „HL L 335., 2022.12.29., 64. o.”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU